

PIRMDIENA, 2008. GADA 1. SEPTEMBRIS

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

(Sēde tika atklāta plkst. 17.00)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Es pasludinu par atsāktu Eiropas Parlamenta sēdi, kas tika pārtraukta 2008. gada 10. jūlijā.

2. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, esiet sveicināti! Es vēlētos sākt ar dažiem komentāriem par situāciju attiecībā uz plenārsēžu zāli Strasbūrā. Kā jūs zināt, tādēļ, ka 7. augustā Strasbūras plenārsēžu zālē daļēji iebruka piekaramie griesti, šī Eiropas Parlamenta septembra pirmā sesija izņēmuma kārtā bija jārīko Briselē. Es pieņemu šo lēmumu, lai nodrošinātu deputātu un personāla lielāko iespējamo drošību, pamatojoties uz rūpīgu ekspertu sākotnējo ziņojumu izpēti, un pēc apspriešanās ar grupu priekšsēdētājiem un Francijas Padomes prezidentūru. Tāpat lēmumā ir ņemta vērā vajadzība saglabāt Eiropas Parlamenta likumdošanas darba nepārtrauktību.

Iepriekšējie izmeklēšanu atklājumi parāda, ka piekaramo griestu daļēju iebrukšanu izraisīja plaisas ēkas sastāvdaļās, kas savieno iebrukušos griestus ar īsto griestu struktūru. Izmeklēšanas joprojām tiek veiktas, un to dara vairāki neatkarīgi starptautiski būvkonstrukciju uzņēmumi, kurus Parlaments ir nolīdzis, lai noteiktu papildu detalizētu informāciju un atbildību par iebrukšanu. Šīs izmeklēšanas tiek veiktas ļoti ciešā sadarbībā ar attiecīgajām vietējām iestādēm, kā arī vecāko ēku drošības ekspertu, ko iecēlusi Francijas valdība. Pienākumu un atbildības sadalījums starp darbuzņēmējiem, kas bija iesaistīti sākotnējo griestu būvniecībā, tiks noteikts, pamatojoties uz galīgajiem izmeklēšanas ziņojumiem, tiklīdz tie būs pieejami. Tagad piekaramie griesti plenārsēžu zālē tiks piekarināti atpakaļ, izmantojot jaunu tehniku, ko ir apstiprinājuši neatkarīgi eksperti un vietējās būvniecības iestādes.

Lai gan tiek pieliktas visas pūles, lai pēc iespējas ātrāk pabeigtu darbu, iesaistītā procedūra visādā ziņā ir mazliet ieilgusi. Tomēr mēs ceram, ka visas drošības pārbaudes un vajadzīgie remontdarbi tiks pabeigti laikā, lai Parlaments varētu Strasbūrā rīkot savu otro septembra sesiju.

Es jums apliecinu, ka drošība ir absolūta prioritāte visos mūsu apsvērumos un lēmumu pieņemšanā.

3. Piemiņas brīdis

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, es baidos, ka man ir jāizdara daži ļoti skumji paziņojumi. Vasarā mēs ar lielām skumjām uzzinājām par mūsu drauga un kolēģa profesora *Bronisław Geremek* traģisko nāvi. Viņš bija liels Polijas patriots un patiesi eiropietis, kas desmitiem gadu nenogurstoši rīkoja kampaņas Polijas iedzīvotājiem, lai dalītos ar demokrātijas, brīvības, cilvēktiesību un tiesiskuma pamatvērtībām. Viņa iesaistīšanās demokrātiskajā opozīcijā un ārkārtīgi populārā kustībā *Solidarność* galu galā deva rezultātus.

Jau gandrīz divdesmit gadus Polija ieņem likumīgu vietu Eiropas brīvo un demokrātisko valstu starpā, un, kā mēs visi zinām, kopš 2004. gada 1. maija tā ir Eiropas Savienības dalībvalsts. Ieguldījums šajā sasniegumā neapšaubāmi padarīja *Bronisław Geremek* – kas vairākus gadus bija arī Polijas parlamenta apakšpalātas *Sejm* deputāts un savas valsts ārlietu ministrs no 1997.–2000. gadam – par vienu no jaunās Polijas dibinātājiem un galvenajiem veidotājiem.

Bronisław Geremek bija Eiropas Parlamenta deputāts kopš 2004. gada. Mēs viņu pazinām kā cilvēku, kura ticība Eiropas projektam bija pamatīga un patiesa. Tas iemiesoja viņa ideālus un pārliecību: samierināšanu, dialogu un kompromisu. Es ļoti apbrīnoju viņa unikālo spēju būt līdzās savai valstij un vienlaicīgi līdzās Eiropas Savienībai. Viņš nenogurstoši strādāja pie integrācijas procesa, ko viņš uzskatīja par vislabāko risinājumu savas valsts nākotnei un, patiešām, visam mūsu kontinentam.

Mēs Eiropā esam zaudējuši izcilu personību, kolēģi, kura traģiskā un priekšlaicīgā nāve ir atstājusi tukšumu, ko būs grūti aizpildīt. Es vēlos paust visdziļāko līdzjūtību viņa ģimenei, jo īpaši viņa abiem dēliem, un visiem viņa draugiem. Mēs Eiropas Parlamentā vienmēr viņu atcerēsimies ar cieņu.

Dāmas un kungi, tāpat mēs ar lielām skumjām augusta sākumā uzzinājām par mūsu kolēģa *Willi Piecyk* nāvi īsi pēc viņa sešdesmitās dzimšanas dienas. Arī par šo skumjo gadījumu es vēlētos runāt Eiropas Parlamenta vārdā, paužot mūsu visdziļāko līdzjūtību viņa ģimenei un draugiem. *Willy Piecyk* bija Eiropas Parlamenta deputāts kopš 1992. gada. Viņš bija vadošais dalībnieks Transporta un tūrisma komitejā, kurā viņš vairākus gadus darbojās kā Sociāldemokrātu grupas pārstāvis.

Tikai pirms dažām nedēļām viņš mums pievienojās, lai svinētu pirmo Eiropas jūras dienu. Lai gan es zināju par viņa nopietno slimību, toreiz man šķita, ka viņa veselības stāvoklis uzlabojas. Diemžēl šis iespāids bija maldīgs.

Willi Piecyk paliks mūs atmiņās daudzos veidos kā daudzu svarīgu projektu aizsācējs. Ar viņa aiziešanu mēs esam zaudējuši kolēģi, kuru cienīja un novērtēja visi Parlamenta darbinieki. Arī *Willi Piecyk* mēs atcerēsimies ar paliekošu pateicību.

Dāmas un kungi, es baidos, ka man jūs jāinformē arī par to, ka 4. augustā nomira ārkārtīgi mīlētā bijusi kolēģe *Maria Luisa Cassanmagnago Cerretti*. Man ir īpaši spilgtas atmiņas par viņu, jo mēs vienlaicīgi sākām strādāt Parlamentā 1979. gadā, kad viņa šeit Parlamentā uzsākās strādāt ar Eiropas un Eiropas integrācijas jautājumu. Viņa strādāja par Eiropas Tautas partijas grupas priekšsēdētāja vietnieci un no 1982.–1987. gadam par Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vietnieci. Citu viņas politisko funkciju vidū bija Ārlietu komitejas priekšteses toreizējās Eiropas Parlamenta Politisko lietu komitejas vadīšana.

Savas politiskās līdzdalības dēļ *Maria Luisa Cassanmagnago Cerretti* bija iedvesmas avots, jo īpaši sievietēm, un kā Eiropas Parlamenta deputāte viņa bija saprātīgi drosmīga un līdzjūtīga sieviete, kas ievērojami veicināja Eiropas integrāciju. Mēs viņu atcerēsimies ar lielu mīlestību.

Dāmas un kungi, vasaras brīvdienu laikā notika vairākas traģiskas gaisa satiksmes katastrofas. 20. augustā Spānijas pēdējo 25 gadu lielākajā gaisa satiksmes katastrofā gāja bojā 154 cilvēki. Traģēdijas rezultātā izdzīvoja tikai 18 no 172 cilvēkiem, kas atradās lidmašīnā, kura bija ceļā no Madrides Barahassas lidostas uz Kanāriju salām. Nākamajā dienā pēc avārijas Eiropas Parlamenta vārdā es izdarīju paziņojumu, un šodien es vēlētos atkārtot šo solidaritātes un atbalsta vēsti bojā gājušo ģimenēm un draugiem.

Tikai dažas dienas pēc Madrides traģēdijas - 24. augustā - vēl viena lidmašīna avarēja īsi pēc pacelšanās Kirgizstānas galvaspilsētā Biškekā, kā rezultātā gāja bojā 68 pasažieri un apkalpe. Es vēlētos runāt visu Parlamenta deputātu vārdā, paužot visizjustāko līdzjūtību šo un citu traģisko gadījumu upuriem.

Es jūs visus lūdzu piecelties kājās uz vienu minūti ilgu klusuma brīdi par godu bojāgājušo piemiņai.

(Parlamenta sēdes dalībnieki piecēlās kājās un ievēroja minūti garu klusuma brīdi.)

4. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

5. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)

6. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

7. Reglamenta interpretācija (sk. protokolu)

8. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti (sk. protokolu)

9. Saistībā ar Parlamenta nostājam veiktie pasākumi (sk. protokolu)

10. Spēku zaudējušas rakstiskas deklarācijas (sk. protokolu)

11. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)

12. Lūgumraksti (sk. protokolu)

13. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

14. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)

15. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. – Ir izplatīta darba kārtības projekta galīgā versija, kas tika sagatavota Priekšsēdētāju konferences sanāsmē ceturtdien, 2008. gada 20. augustā saskaņā ar Reglamenta 130. un 131. pantu. Netika ierosināts neviens grozījums, tādēļ darba kārtība ir pieņemta.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, skatoties uz darba kārtību un pieņemot, ka debates par Gruziju notiks šodien, mums nav nevienas īpašas prasības. Tomēr gadījumā, ja notiks aizkavēšanās un tiks pārsniegts sēdes laiks, kā rezultātā debates par Gruziju nevarēs notikt līdz rītdienai, tad mēs pieprasīsim, lai debates par sociālo paketi tiktu pārceltas līdz septembra otrajai sesijai, jo, manuprāt, mēs nespēsīm diskutēt par sociālo paketi un Gruziju vienā dienā. Es tikai vēlējos Parlamentam to savlaicīgi pavēstīt.

Priekšsēdētājs. – Paldies, H. Swoboda. Manuprāt, tikko nebija tulkojuma, jo īpaši uz angļu valodu, ja es pareizi sapratu attiecīgos kolēģus. Ļaujiet man atkārtot H. Swoboda tikko teikto. H. Swoboda teica, ka gadījumā, ja šodienas samītā iekļautās debates nenotiks šodien, bet rīt, tad debates par sociālo paketi ir jāpārceļ uz septembra otro sesiju, jo šīm debatēm paredzētajā laikā notiks sarunas par šodienas samitu. Tas ir tas, ko es sapratu. Vai mēs tam piekrītam? Izskatās, ka piekrītam. Tādēļ pāriesim pie vienas minūtes runām par svarīgiem politiskiem jautājumiem saskaņā ar Reglamenta 144. pantu.

16. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Tagad mēs esam nonākuši līdz vienas minūtes runām par svarīgiem politiskiem jautājumiem.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, Pekinas olimpiskās spēles diemžēl ir pierādījušas, ka autoritārie režīmi nespēj vai nevēlas pakļauties cilvēktiesību ievērošanas un miera olimpiskajiem ideāliem.

Simboliski Krievijas iestādes izvēlējās iezīmēt Pekinas olimpisko spēļu atklāšanu ar bruņotu iebrukumu kaimiņvalstī. Tas viss notika nākamo Soču ziemas olimpisko spēļu norises vietas tiešā tuvumā.

Es esmu pārliecināts, ka ar šo kaimiņvalsts teritoriālās integritātes bezprecedenta pārkāpumu un daļas tās teritorijas anektēšanu Krievijas Federācija ir zaudējusi morālās un politiskās tiesības rīkot 2014. gada Soču olimpiskās spēles.

Es aicinu Starptautisko Olimpisko komiteju pēc iespējas ātrāk nosaukt citu pilsētu šo ziemas olimpisko spēļu rīkošanai.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, kā Spānijas iedzīvotājs Kanāriju salās es vēlos jums pateikties par to, ka atcerējāties 20. augusta nelaimes gadījuma upurus. Arī es vēlos paust līdzjūtību. Es ceru, ka šāda veida nelaimes gadījums vairs neatkārtosies un ka Eiropas Savienība spēs rīkoties, lai nodrošinātu aviācijas drošību.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Priekšsēdētāja kungs, vides aizsardzības problēmas un arvien lielākā vajadzība pēc enerģijas saistībā ar klimata pārmaiņām ir izaicinājums, kam vajadzīga rūpīga visu politiku pieeja. Tās pārsniedz valstu robežas un valstu intereses. Jūras gāzes terminālu būvniecība tādās noslēgtās jūrās kā Adrijas jūrā ir vēl jutīgāks jautājums.

Sauszemes un jūras gāzes termināli tiek plānoti Triestes līcī, un to atrašanās vieta ir paredzēta tikai piecas jūdzes no Slovēnijas krasta tieši pretī lielākajam tūrisma reģionam Pirana. Ja Itālijas valdība uzdrīkstētos, tā varētu to izvietot arī Venēcija lagūnā, bet tas neizdotos, jo visa civilizētā pasaule pret to iebilstu.

Iedzīvotājiem ir tiesības iebilst pret šāda veida būvniecību, un politiķiem ir jāņem vērā viņu vēlmes un jākompensē demokrātijas deficīts Eiropas Savienībā. Mēs pārāk bieži neesam ņēmuši vērā vidi, lai atļautos to darīt vēlreiz. Eiropas Parlamentam ir jāliek Itālijas valdībai to skaidri saprast.

Jean Lambert (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlējos ar jums izskatīt visnotaļ nopietnu lietu par Šrilankas žurnālistu J. S. Tissainayagam, ko mēs izskatījām mūsu delegācijas pēdējā Šrilankas apmeklējuma laikā. Viņš ir ļoti pazīstams rakstnieks un žurnālists un, cita starpā, vadīja Vācijas valdības finansētu tīmekļa vietni „Outreach”, veicinot mieru un taisnīgumu. Šajā posmā viņš vairāk nekā četrus mēnešus tika bez apsūdzības turēts apcietinājumā sliktos apstākļos, un visbeidzot pagājušajā nedēļā viņš tika apsūdzēts un paturēts apcietinājumā saskaņā ar valsts Terorisma novēršanas aktu, izvirzot apsūdzību attiecībā uz neslavas celšanu valstij un kūdišanu uz sabiedrības nesaskaņām.

Mēs jūs lūdzam, priekšsēdētāja kungs, izmantot jūsu labos sakarus ar Padomi un Komisiju, lai sekotu līdzi šai svarīgajai lietai ne tikai tāpēc, lai nodrošinātu, ka viņš var privāti tikties ar saviem advokātiem, ko viņš līdž šim nav varējis izdarīt, un ka tiek pilnībā atklāti pret viņu iegūtie pierādījumi.

Priekšsēdētājs. – Mūsu amatpersonas sekos līdzi šai lietai.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Krievija ir viens no mūsu galvenajiem politiskajiem un ekonomiskajiem partneriem. Tomēr pēdējo dienu laikā Krievija ir izdarījusi iebiedējošus paziņojumus pret ES, draudot tai ar Krievijas ekonomisko un militāro varenību. Arī valstis, kas ir iesaistītas Eiropas kaimiņattiecību politikā, ir saņēmušas līdzīgus draudus. Dāmas un kungi, vai tas ir normāli, ka partnerattiecību kontekstā viens no partneriem šādi rīkojas? Jo īpaši es runāju par mūsu kopējām interesēm, proti, naftas un gāzes cauruļvadu būvniecību.

Eiropas Kopienā dzīvo 500 miljoni iedzīvotāju, un tā ir lielākā pasaules ekonomika. Tas, ka valsts ar ievērojami mazākām iespējām var rupji izturēties pret ES, parāda, ka mums draud kā vājam partnerim, kas nespēj pieņemt nopietnus politiskus lēmumus. Tas ir arī tāpēc, ka Lisabonas līgums nav spēkā, jo gadījumā, ja tas būtu spēkā, pat atsevišķām ES dalībvalstīm būtu liegta iespēja dot cienīgu atbildi.

Priekšsēdētājs. – Paldies! Lisabonas līgums ir precīzi formulēts: es jūs lūdzu uzklaut mani, jo es tikko to pašu teicu savā runā Eiropadomei. Solidaritāte starp dalībvalstīm enerģētikas sfērā ir Lisabonas līgumā noteikts princips. Tas nozīmē, ka gadījumā, ja vienai ES dalībvalstij tiek izteikti draudi pārtraukt tai enerģijas piegādes, visām pārējām dalībvalstīm būtu pienākums šo valsti atbalstīt. Tādēļ ir īpaši svarīgi ratificēt Lisabonas līgumu. Es atvainojos par atkārtoto, bet līgums ir ārkārtīgi svarīgs īpaši enerģētikas sfērai.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izmantot šo laiku, lai norādītu, kā enerģiju patērējošu ražojumu direktīvas īstenošana ietekmēs mana vēlēšanu apgabala uzņēmumus, kam ir zināšanas šajā apkures nozarē. Tie mani informē, ka pašreizējais īstenošanas ierosinājums attiecībā uz apkures katliem skarbi un nevajadzīgi ietekmēs Īrijas centrālās apkures nozari, kurā ir nodarbināti daudzi mana vēlēšanu apgabala cilvēki.

Pašreizējos ierosinājumos attiecībā uz apkures katliem ir prasība, ka ražotājiem būs jāpiemēro enerģijas vērtēšanas marķējums apkures katliem, kā arī karstuma kontroles mehānismiem, sūkņiem un dažiem atjaunīgiem enerģijas avotiem. Šajos marķēšanas ierosinājumos nav ņemta vērā profesionāla uzstādītāja pamatloma. Uzstādītāji ir būtiska apkures piegāžu ķēdes daļa, un Komisijas pieeja nozīmēs to, ka viņu zināšanas tiks lielā mērā ignorētas vai izniekotas.

Komisijas ierosinājumi fundamentāli izmainīs visu Īrijas vietējo apkures tirgu ar plašāku ietekmi, kas izpaudīsies kā ierobežota izvēle, maldinoša informācija patērētājiem, augstākas izmaksas un mazāk elastīgs un konkurētspējīgs tirgus, kā arī nodarbinātības zaudēšana.

Pirms Komisijas apspriežu foruma es vēlētos, lai Komisija uzklausa ekspertus, kad tā izskatīs šīs direktīvas ietekmi uz Īriju.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlos pateikties par Palātas oficiālo paziņojumu sakarā ar 20. augusta drūmo negadījumu Barahasas lidostā, kā rezultātā gāja bojā 155 cilvēki. Tomēr es arī uzskatu, ka, iespējams, ir pienācis laiks, dāmas un kungi, apšaubīt, vai visas aviosabiedrības strikti piemēro visas Eiropas direktīvas par drošību un apkalpi.

Manuprāt, ir pienācis laiks, un es pieprasu Parlamentam un Eiropas Komisijai kritiski pārskatīt atbilstības līmeni attiecībā uz aviācijas drošību, jo īpaši lidmašīnu apkalpes jomā.

Tādēļ es uzskatu, ka ir pienācis laiks ne tikai sērām, protams, un solidaritātei, protams, bet arī tam, lai kritiski pārskatītu atbilstības līmeni Eiropas direktīvām par Eiropas lidmašīnu aviācijas drošību un apkalpi.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, ES bieži ar labu nodomu izrāda interesi par manu Ziemeļīrijas vēlēšanu apgabalu. Tomēr es vēlos to brīdināt par tāda projekta finansēšanu, kam ir milzīgs domstarpības raisošs potenciāls. Es runāju par ES darba grupas mūļķīgo plānu pēc DUP un Ziemeļīrijas izpildvaras *Sinn Féin* vadītāju pieprasījuma atbalstīt tā saukto „konflikta pārveidošanas centru” bijušā Maze cietuma teritorijā.

Tomēr tas ir pārspīlēti, un jebkurā gadījumā H bloka nodaļas, tostarp slimnīcas spārna, saglabāšana kļūtu par svētnīcu teroristiem, kas izdarīja pašnāvību Maze astoņdesmitajos gados. Tas būtu nepatīkami lielākajai daļai cilvēku, un unionisti, kurus es pārstāvu, to nepieņemtu.

Tādēļ es brīdinu Komisiju par to, lai tā neiejaucas šādā nestabilā jautājumā un neļauj, ka to izmanto cilvēki, kas ļoti vēlas slēpties aiz ES, lai īstenotu projektu, kurš smagi kavētu attiecības Ziemeļīrijā.

Petru Filip (PPE-DE). – (RO) Pēc tam, kad Krievijas parlaments atzina Dienvidosetijas un Abhāzijas neatkarību, Dņestras konflikta atrisinājums attiecībā uz Piedņestras jautājumu ir iegājis jaunā posmā. Mums visiem ir skaidrs, ka Krievijas ārlietu politika ir izmainījusies pēc Krievijas parlamenta lēmuma, un attiecīgi ir vajadzīgas pārmaiņas visas ES līmenī, ņemot vērā šos jaunus apstākļus.

Ņemot vērā, ka Eiropas Savienības austrumu robežai tuvā Piedņestras reģiona jautājums ir visu dalībvalstu interesēs un īpaši Rumānijas interesēs, es uzskatu, ka ir vajadzīga mērķtiecīga iesaistīšanās Kopienas līmenī, lai izvairītos no nevajadzīgi saspringtām attiecībām starp valstīm un organizācijām, kas ir paziņojušas par savām interesēm šajā reģionā.

Ņemot vērā, ka *Dimitri Medvedev* pārstāve *Natalia Timakova* paziņoja, ka ir vajadzīgas vairākas sanāksmes ar visu ieinteresēto pušu, tostarp *Tiraspol* pārstāvju, piedalīšanos, varētu būt svarīgi pārbaudīt iespēju izveidot komiteju, lai noteiktu un iepazīstinātu ar Kopienas viedokli šajā jautājumā.

Eiropas Padomes ārējo attiecību jautājumos pēdējais pētījums parāda, ka pēc notikumiem Gruzijā sarunas par Moldovas un Piedņestras nolīgumu būs daudz grūtākas.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, Gruzija nav vienkārši kārtējā starptautiskā krīze, uz kuru ES ir jāreaģē. Tā liecina par Krievijas militāro atgriešanos, par ko vēsta tās 2006. gadā uzsāktā agresīvā energoapgādes politika.

ES ir nonākusi situācijā, kad tai jāizvēlas starp principiem un ekonomiskajām interesēm. Principu ievērošana nozīmētu gatavību ziedot ekonomiskās intereses. Un otrādi, prioritātes piešķiršana ekonomiskajām interesēm nozīmētu milzīgu pazemojumu. Savukārt Krievija ir nonākusi situācijā, kad tai jāizvēlas starp ieņēmumiem no enerģijas pārdošanas rietumvalstīm un starptautiskās likumības ievērošanu. Starptautisko likumību nevar neievērot, paliekot nesodīts. Tieši tas mūsu vadītājiem ir skaļi un skaidri jāpaziņo Maskavai.

Tas būtu milzīgs zaudējums visai starptautiskajai sabiedrībai, ja Krievija nolemtu ieguldīt savus no jauna iegūtos spēkus veltīgās pūlēs atjaunot divpolu pasaules modeli tā vietā, lai iesaistītos jauna, daudzpolu, globalizēta pasaules modeļa veidošanā.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Es runāšu par *Sapard* maksājumu bloķēšanu Rumānijai un tās īstermiņa un vidējā termiņa sekām.

Eiropas Komisijas 2008. gada misija apmeklēja Bulgāriju un Rumāniju un norīkoja pārtraukt maksājumus *Sapard* projektos. Tā pieprasīja pasākumus, lai kompensētu procedūras, kas tiek uzskatītas par neatbilstīgām, un Rumānijā tā pieprasīja, lai tieši iesaistītās un atbildīgās iestādes ierosina rīcības plānu, lai atrisinātu problēmas; šīs prasības tika pieņemtas.

Tomēr grūtības ir tikai tikko sākušās. Valsts maksājumi tiks atjaunoti varbūt septembrī, īstenojot procedūras attiecībā uz maksājumu izdarīšanas veidu, un ar neatkarīgu revīziju, kas var ilgt vienu gadu, nodrošinot, ka tie ir atbilstīgi, un radot milzīgu risku pazaudēt naudu uz visiem laikiem; diemžēl tas skartu reģionu, ko nopietni ietekmēja šīs vasaras plūdi.

Ja divpadsmit iepriekšējās revīzijas misijas neatklāja nekādas neprecizitātes, ja nepilnības nav būtiskas, es vēlos uzzināt un jautāju Eiropas Komisijai, vai dažkārt lauksaimniecības budžeta ietaupījumi nav svarīgāki par *Sapard* projektiem un to rezultātiem?

Es redzu tikai vienu risinājumu, proti, pieņemt izpildes termiņa pagarinājumu vēl par gadu.

Katalin Lévai (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, ir parādījušās biedējošas liecības par rasisma, homofobijas un antisemitisma atdzimšanu daudzās ES valstīs. Miermīlīgajam *Pride* festivālam Budapeštā šovasar brutāli

uzbruka galēji labējā spārņa grupas, un uz dalībniekiem tika mestas ar akmeņiem un olām, kas pildītas ar skābi. Daudzi no viņiem tika ievainoti. Pēc šī apkaunojošā gadījuma Ungārijas premjerministrs ir ieviesis Ungārijas hartu, un šeit, Eiropas Parlamentā, es ar saviem kolēģiem *Michael Cashman* un *Edit Bauer* vēlētos ieviest Eiropas hartu.

Mēs nosodām visa veida vardarbību. Mēs nedrīkstam pieļaut tādu ekstrēmu organizāciju veidošanos, kas vēlas īstenot savas taisnīguma idejas. Mēs noraidām fašisma ideju atdzimšanu un aizspriedumus pret visa veida minoritātēm, un mēs pārliecinoši noraidām visa veida rasismu. Mums ir kopīgi jārikojas pret vardarbību un iebiedēšanu, izmantojot likumdošanu un arī rādot labu piemēru mūsu ikdienas dzīvē. Tādēļ es vēlos lūgt atbalstu Eiropas hartai arī šeit Parlamentā.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropa tika dibināta ar pārliecību, ka vairs nav iespējams garantēt labklājību, brīvību, demokrātiju un mieru, pamatojoties uz valstu suverenitāti. Tomēr mēs nosodām Gruzijas iedzīvotājus, kas atbrīvojas no diktatūras smacējošajām važām Eiropas vārdā un ar cerībām par Eiropu, mēs viņus nolemjam valsts neatkarībai, kamēr liela daļa Eiropas zemu klanās Maskavas un *V. Putin* politikas priekšā visglāvākajā veidā un gatavojas to pašu darīt Ķīnas priekšā.

Šobrīd mūsu problēma ir tāda, ka mēs nedrīkstam turpināt nosodīt Gruziju, Turciju, Izraēlu un Maroku, kuras karalis lūdza iespēju pievienoties Eiropas Savienībai 1985. gadā, mēs noteikti nedrīkstam likt viņiem darīt kaut ko tādu, ko mēs paši esam noraidījuši, kā rezultātā mēs esam izglābušies.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, par spīti ievērojamajiem centieniem un iniciatīvām pasaules mērogā, lai nodrošinātu taisnīgumu bijušajam *Yukos* vadītājam *Mikhail Khodorkovsky* un viņa darījumu partnerim *Platon Lebedev*, viņu liktenis joprojām ir nemainīgs. „Brīvība ir labāka par nebrīvi,” – teica jaunais prezidents *D. Medvedev*. Tam ir jābūt Krievijas nākotnes pamatā kopā ar tiesu sistēmas reformu un ļoti vajadzīgo cietuma apstākļu uzlabošanu. Diemžēl pēdējais spriedums *M. Khodorkovsky* lietā parāda, ka cerības uz lielāku tiesiskumu Krievijā nav piepildītas. Pēdējie militārās politikas lēmumi attiecībā uz Gruziju un NATO arī parāda, ka tagad, kad pie varas ir *V. Putin* un *D. Medvedev* jaunais duets, ir sācies jauns ledus laikmets ne tikai vietējā, bet arī ārlietu politikas arēnā. Mums tiešām par to ir jāsatraucas.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos norādīt uz negadījumu, kas ir ievērojami satraucis manas valsts iedzīvotājus. Debašu par noziedzību laikā Apvienotās Karalistes Pārštāvju palātas komitejā Apvienotās Karalistes policijas vecākais pārstāvis paziņoja, ka visi poļi nēsā līdzīgu nazi, jo tas ir daļa no viņu kultūras, un ka viņi ir jāpāraudzina. Es gribētu paskaidrot, ka, lai gan es esmu polis, es pats nenēsāju līdzīgu nazi un ka manā kultūrā nazis parasti tiek izmantots kopā ar dakšīnu, lai baudītu maltīti.

Žēl, ka šāds paziņojums tika izdarīts, jo īpaši tāpēc, ka daudzie Polijas pilsoņi, kas dzīvo Britu salās, visdrīzāk varētu būt nozieguma upuri, nevis tā izdarītāji. Patiešām, visi kopējie apgalvojumi, piedēvējot jebkāda veida negatīvas īpašības kādai tautai, ir neiecietības izrādīšana. Šādi apgalvojumi nekad nedrīkst tikt izdarīti Eiropas Savienības dalībvalstī.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Portugāles plašsaziņas līdzekļi pēdējās dienās ir ziņojuši par papildu 312 cilvēku atlaišanu no darba *Yasaki Ovar*. Kopā ar šo pēdējo štatu samazināšanas kārtu pagājušajā pusotrā gadā *Yasaki Saltano* ir atlaidusi gandrīz 1200 darbinieku *Ovar* un *Vila Nova de Gaia* struktūrvienībās.

Tas rada nopietnu sociālu problēmu reģionā, kurā ir maz alternatīvu darbavietu un kurā pastāvīgi palielinās bezdarbs. Tomēr tas ir arī īsts skandāls, ņemot vērā, ka šis daudznacionālais uzņēmums ir saņēmis miljoniem eiro Kopienas finansējuma ieguldīšanai Portugālē. Cilvēki, kas cieš no tā uzņēmējdarbības stratēģijas izmaiņām, ir to reģionu strādnieki un iedzīvotāji, kuros atrodas šī uzņēmuma rūpnīcas.

Mums ir jānovērs, ka šīs situācijas sistemātiski atkārtojas.

Christa Klafß (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pēc vakardienas svētdienas dievkalpojuma manā dzimtajā pilsētā mūsu indiešu mācītājs pastāstīja par zvērisko rīcību, kas notiek viņa dzimtenē. Pagājušajā nedēļā Orissa štatā Indijas austrumos pret kristiešiem tika īstenota vajāšanas, pazemojumu, zākāšanas un slepkavību kampaņa. Nedēļas beigās bija gājuši bojā 26 cilvēki, izpostīta 41 baznīca, aizdedzināti četri klosteri un sagrautas daudzas kristiešu mājas. Cilvēki meklē patvērumu mežos, glābjoties no indiešu fanātiķiem.

Tas nav pirmais uzbrukums kristiešiem, tādēļ apmēram 60 000 kristiešu Orissa štatā ir pametuši savas mājas. Pašreizējo konfliktu aizsāka garīgā vadītāja un Pasaules indiešu padomes locekļa slepkavība 23. augustā. Tēvs *Saji* no mana ciema lūdza mūsu draudzei aizlūgt par upuriem, bet mēs varam darīt daudz vairāk. Es

pilnībā nosodu šos noziegumus pret cilvēci. Eiropas Parlamentam ir jāmudina Indijas valdība garantēt tiesības uz dzīvību un kristiešu brīvību Orissa štatā.

Marianne Mikko (PSE). - (ET) Dāmas un kungi, Piedņestra ir atzinusi Dienvidosetijas un Abhāzijas neatkarību. Ciktāl runa ir par Piedņestras separātistu teritoriju Moldovā, šī pārkaršana lielā mērā ir saistīta ar ieilgušo konfliktu.

Dienvidosetija, Abhāzija un Piedņestra ir līdzīgā situācijā – gadiem ilgi Krievija ir atteikusies izvest savu karaspēku no šiem reģioniem. Moldovas prezidents ir teicis, ka Piedņestra ir kā vulkāns, kas, tāpat kā notikumi Gruzijā, var sākt izvirst jebkurā laikā.

Krievija ir teikusi prezidentam V. Voronin, ka tā ir ieinteresēta nolīgumā, saskaņā ar kuru Piedņestra tiktu uzskatīta par Moldovas autonomu reģionu. Kā tāda Piedņestra vajadzības gadījumā pēc referenduma varētu tikt likumīgi nodalīta no Moldovas.

Ir svarīgi, lai pie sarunu galda satiktos 5+2 partneri: mēs nedrīkstam ļaut, ka D. Medvedev un V. Voronin atrisina konfliktu savā starpā. Kā Moldovas delegācijas vadītāja es dedzīgi mudinu veikt piesardzības pasākumus attiecībā uz Piedņestru.

Piedņestrā ir jāizvieto starptautiskie miera uzturēšanas spēki; mums ir jāpiedāvā Moldovai ciešāku partnerattiecību plāns un jāļauj Moldovas iedzīvotājiem iebraukt Eiropas Savienībā bez vīzas.

Toomas Savi (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, Starptautiskā Olimpiskā komiteja (SOK) 2007. gada jūlijā nolēma piešķirt tiesības rīkot 2014. gada ziemas olimpiskās spēles Krievijas pilsētai Soči. Pēc Krievijas agresijas pret Gruziju ASV kongresmeņi Allyson Schwartz un Bill Shuster paziņoja, ka, tiklīdz ASV Kongress atgriezīsies no vasaras atvaļinājuma, tiks sagatavota ASV Kongresa rezolūcija, aicinot SOK noteikt jaunu 2014. gada olimpisko spēļu rīkošanas vietu.

Ir diezgan skaidrs, ka gadījumā, ja olimpiskās spēles tiktu rīkotas Sočos, valstis boikotētu šo pasākumu, tāpat kā Maskavā 1980. gadā pēc Padomju militārā iebrukuma Afganistānā. Tas ietekmētu olimpisko kustību daudz smagāk, nekā jaunas pilsētas noteikšana šobrīd 2014. gada olimpisko spēļu rīkošanai. Tādēļ ir pienācis laiks Eiropas Parlamentam rīkoties. Pretējā gadījumā mums vēlreiz būtu jāsaskaras ar ideju par olimpisko spēļu rīkošanu autoritārā un agresīvā valstī, kas neievēro nedz cilvēktiesības un pilsoņu brīvību, nedz Olimpisko hartu.

László Tócs (Verts/ALE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, saistībā ar Dienvidosetijas un Abhāzijas neatkarību Rumānijas prezidents Traian Băsescu ir nikni izteicies par minoritāšu kopējām tiesībām, jo, pēc viņa domām, to rezultātā sabruktu dažas valstis. Eiropas Kopienas bažas par krīzi Kaukāzā, imperiālistu agresiju un Krievijas draudiem, kā arī Ukrainai un Moldovai draudošajām briesmām ir pamatotas. Tomēr, pāri jebkurām lielvaru interesēm un par spīti visu separātistu centieniem, reāls, miermīlīgs risinājums varētu nodrošināt kopējas cilvēku un valstu tiesības, kā arī pilnīgu autonomiju. Saskaņā ar Eiropas Padomes referenta Andreas Gross teikto, autonomija ir visefektīvākais līdzeklis pret separātismu. Prezidentam T. Băsescu nav jāuztraucas, jo ungāri Transilvānijā nevēlas atdalīties no Rumānijas, tāpat kā Tibeta nevēlas atdalīties no Ķīnas; viņi vienkārši cenšas panākt savu kopējo tiesību ievērošanu un autonomiju.

James Nicholson (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, vasaras periodā Ziemeļīrijā, kas ir mans dzimtais reģions, augusta mēnesī mēs piedzīvojām ļoti stipras lietusgāzes. Tajā laikā, kad cieta daudzi reģioni, pēkšņi plūdi aizskaloja aramkārtu, iznīcinot vairākus hektārus kartupeļu un noplicinot labību.

Es apmeklēju dažus visvairāk skartos reģionus un redzēju, kādā nožēlojamā situācijā bija nonākuši tie, kas bija tik smagi strādājuši, cenšoties izaudzēt pārtiku šajā laikā, kad ceļi un tilti bija aizskaloti un zaudēti daži mājlopi.

Tagad zemnieki ir iemanījušies cīnīties pret laika apstākļiem, lai izdzīvotu, bet šajā gadījumā šiem mazajiem reģioniem varētu palīdzēt, un viņiem ir jāpalīdz. Eiropā mums ir Solidaritātes fonds, kas Komisijai ir jāpiedāvā Ziemeļīrijas vadītājiem, un es jūs lūdzu rakstiski sazināties ar Komisijas vadītāju, lūdzot sazināties ar Ziemeļīrijas Pirmā ministra biroju, lai uzzinātu, kā tas vislabāk var palīdzēt.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, šodien ir Otrā pasaules kara izcelšanās gadadiena. Manuprāt, tas ir piemērots brīdis, lai aicinātu jūs un visus Eiropas Parlamenta deputātus atbalstīt aicinājumu 25. maiju paziņot par starptautisku dienu, kas veltīta to cilvēku piemiņai, kuri varonīgi cīnījās pret totalitārismu.

25. maija izvēle nav nejauša. 1948. gada 25. maijā komunisti nogalināja kapteini *Witold Pilecki*. Kapteinis bija vienīgā persona, kas brīvprātīgi devās uz koncentrācijas nometni, lai no iekšienes organizētu pretošanās kustību un apkopotu informāciju par masveida slepkavībām, kas tur notika. Pēc vairāk nekā diviem Aušvicē pavadītiem gadiem viņš izbēga un pēc tam cīnījās Varšavas sacelšanās laikā. Viņš palika Polijā pēc nacistu sakāves, lai cīnītos pret nākamo totalitāro režīmu, proti, padomju varu. Šis lēmums galu galā viņam maksāja dzīvību.

Tādi cilvēki kā *Witold Pilecki* ir pelnījuši, lai viņus atceras. Kā demokrātiski ievēlētiem Eiropas pārstāvjiem mums ir pilnvaras noteikt dienu, kurā ar cieņu viņus pieminēt. Cerēsim, ka, tiklīdz 25. maijs būs noteikts šim mērķim, mums būs tikai jāatceras iepriekšējās cīņas pret genocīdu un totalitārisma traģēdija nekad vairs neatkārtosies.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - (BG) Priekšsēdētāj, kolēģi, jūlija sākumā mūsu pirmais demokrātiski ievēlētais Bulgārijas premjerministrs *Filip Dimitrov* aizgāja no politikas.

Filip Dimitrov bija viens no demokrātiskās opozīcijas dibinātājiem Bulgārijā, viņš pārņēma valsts pārvaldību no sabrukušā komunistu režīma deviņdesmito gadu sākumā, viņš bija pārstāvis Eiropas Parlamentā un, visbeidzot, Bulgārijas Nacionālās asamblejas priekšsēdētāja vietnieks.

Visus astoņpadsmit gadus, kurus *Filip Dimitrov* darbojās politikā, visiem mums, kas viņu pazina, viņš rādīja godīguma, atvērtības un tāda cilvēka piemēru, kas pašos sirds dziļumos tic Eiropai, mūsu valsts Eiroatlantijas izvēlei, vārda brīvībai, demokrātijai un cilvēktiesībām.

Es esmu pārliecināts, ka par spīti viņa aiziešanai no politikas viņš ar saviem padomiem un pieredzi palīdzēs mums visiem atjaunot mūsu valsts tēlu, ko tā ir pelnījusi tādu cilvēku centienu dēļ kā *Filip Dimitrov*.

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es runāšu par jautājumu, kas vēl nav pieminēts.

Kubā disidenti un cilvēki, kas nepiekrīt diktatūrai, bieži tiek nepamatoti aizturēti. Pēdējais aizturētais bija kādas rokgrupas līderis *Gorki Iguala*, kas šobrīd, par laimi, ir atbrīvots. Tomēr es vēlos vērst priekšsēdētāja uzmanību uz to, ka par šo Kubas diktatūras nepamatoto rīcību ir jāziņo un tā ir jāpublicē, lai nepieļautu tās atkārtošanos. Tādēļ es aicinu priekšsēdētāju pie izdevības informēt Kubas valdību un Kubas vēstniecību Eiropas Savienībā par mūsu neapmierinātību un iebildumiem pret šādu rīcību.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, tiek pārkāptas tādu gaisa transporta pasažieru tiesības, kas no trešām valstīm ceļo tranzītā caur ES lidostu centriem. Tūkstošiem ES iedzīvotāju joprojām tiek konfiscēti beznodokļu veikalos iegādātie šķidrumi, jo Komisija nespēj ātri īstenot Regulu (EK) Nr. 915/2007, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 622/2003, kura nosaka pasākumus kopējo pamatstandartu par aviācijas drošību īstenošanai. Trīspadsmit ārpus ES esošas valstis ir pieteikušās uz atzīšanu saskaņā ar regulu, bet tikai viena ir apstiprināta.

Ar jūsu starpniecību, priekšsēdētāja kungs, es vēlētos vēlreiz lūgt mūsu jauno komisāru *Antonio Tajani* atrisināt šo jautājumu un pēc iespējas ātrāk īstenot regulu.

Daudziem Pekinas olimpisko spēļu dalībniekiem un, patiešām, viņu atbalstītājiem un ģimenēm tika konfiscētas preces, kad viņi, dodoties mājās, tranzītā devās cauri galvenajiem Eiropas lidostu centriem. Kārtējo reizi sūdzības tika saņemtas dučiem. Lūdzu, atrisiniet šo jautājumu. Tas nav patērētāju tiesību interesēs, un tas ir farss, ja mēs atsaucamies uz drošības pasākumiem.

SĒDI VADA: M. ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, 2008. gada 14. augustā *Ryanair* lidojums no Austrijas uz Apvienoto Karalisti tika atlikts līdz nākamajai dienai. Uzņēmums toreiz garantēja, ka tas apmaksās pasažieru viesnīcas un pārsēšanās izmaksas, un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 261/2004 tika izplatīta informācijas brošūra, norādot pasažieru tiesības gadījumā, ja lidojums kavējas vai tiek atcelts.

Kad viens no pasažieriem pieteicās *Ryanair*, lai segtu papildu izmaksas, aviosabiedrība atteicās tās apmaksāt, nesniedzot nekādus precīzus sava lēmuma iemeslus. *Ryanair* atteikums maksāt ir klajā pretrunā Regulai (EK) Nr. 261/2004, kurā noteikts, ka palīdzība gaisa transporta pasažieriem ir jāsniedz visā ES. Kavējuma gadījumā vai, konkrētāk, lidojuma atcelšanas uz nākamo dienu gadījumā pasažieriem ir tiesības saņemt kompensāciju,

ko reglamentē tiesību akti. Arī tādām zemo cenu aviosabiedrībām kā *Ryanair* ir jāievēro tiesību akti un regula. Šādi gadījumi atkārtojas arvien biežāk uz Eiropas gaisa transporta pasažieru rēķina, un patiešām ir pienācis laiks Eiropas Komisijai rīkoties.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pirms 87 gadiem toreizējais pasaules komunisma un Padomju Savienības vadītājs V. I. *Lenin* pieņēma lēmumu atdalīt no Gruzijas trīs reģionus. Dienvidosetija un Abhāzija bija divi no šiem reģioniem. Gandrīz 90 gadus vēlāk Gruzija un Eiropa maksā augstu cenu par šo lēmumu. Tā ir gadījies, ka Eiropas Parlamenta šodienas sēde notiek vienlaicīgi ar Eiropadomes sēdi. Tādēļ mums ir iespēja skaļi un skaidri teikt ES vadītājiem, ka valstu brīvības un cilvēktiesību vārdā mēs nedrīkstam piedot Krievijai agresiju pret Gruziju.

Tāpat kā Padomju Savienības uzbrukums Ungārijai 1956. gadā un pēc tam uzbrukums Čehoslovākijai 1968. gadā, tas ir ievērojams gadījums, kad liela valsts iebrūk mazā valstī pēc Otrā pasaules kara. Tomēr tas ir pirmais gadījums pēdējo 60 gadu laikā, kad liela valsts ir piesavinājusies daļu no mazas valsts ar militāras darbības palīdzību. Galu galā, Abhāzijas un Dienvidosetijas tā sauktās neatkarības pasludināšana ir tikai politisks teātris, ko vada V. *Putin*. Eiropas Parlamentam šodien ir jāpaziņo sava solidaritāte ar Gruziju un, runājot vispārīgi, ar visām Kaukāza valstīm.

György Schöpflin (PPE-DE). – (HU) Paldies par iespēju runāt, priekšsēdētājas kundze. Ungārijas sabiedrības viedoklis tika ievērojami pausts pašā Gruzijas krīzes vidū. Krievijas vēstnieks Budapeštā izdarīja ļoti nediplomātisku paziņojumu pret opozīcijas vadītāju Viktor Orbānu, jo V. Orbāns aizstāvēja Gruziju. Krievijas vēstnieks – to nevar nosaukt nekā savādāk – draudēja Ungārijas opozīcijai un tādējādi lielākajai Ungārijas sabiedrības daļai ar Krievijas valsts ļaunprātību. Nav grūti atšifrēt slēpto ziņojumu: visi, kas balsos par *FIDESZ*, saskarsies ar Krievijas neapmierinātību. Viņa ekselences vēstījums ir neslēpta iejaukšanās Ungārijas iekšlietās un tādējādi vienas no Eiropas Savienības dalībvalsts demokrātiskajā sistēmā. Protams, Ungārija nav viena, un gandrīz visas bijušās komunisma valstis ir saņēmušas līdzīgus draudus, kas apdraud visu Eiropu.

Proinsias De Rossa (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, par spīti Īrijas militārajai neitralitātei Īrija nav neitrāla vai patiešām vienaldzīga pret Gruzijas krīzi. Sabiedrībā valda dziļas bažas, ka visu pušu ietekmīgie cilvēki, šķiet, vēlas jaunu auksto karu, un raizes par pašiznīcinošajām runām par sankcijām pret Krieviju. Automātiska reakcija nenodrošinās vai negarantēs mieru vai taisnīgumu nedz reģiona iedzīvotājiem, nedz citur pasaulē.

Būtībā Krievija ir izteikusi mums brīdinājumu. ES ir jāreaģē, izmantojot savus resursus, lai veidotu jaunas ES iestādes, kas būtu spējīgas vest sarunas par saistošiem daudzpusīgiem nolīgumiem. Mums ir jācenšas veidot jaunu, miermīlīgu pasauli partnerībā ar Krieviju, nevis pretrunā tai.

Priekšsēdētāja. – Tas noslēdz šo punktu.

17. Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls – Eurojust stiprināšana un Lēmuma 2002/187/TI grozīšana – Savstarpējas atzīšanas principa piemērošana attiecībā uz spriedumiem krimināllietās (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir kopējās debates par šādiem ziņojumiem:

- A6-0292/2008, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavoja S. Y. *Kaufmann*, par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu (05620/2008 - C6-0074/2008 - 2008/0802(CNS));

- A6-0293/2008, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavoja R. *Weber*, par *Eurojust* stiprināšanu un ar ko groza Lēmumu 2002/187/JHA (05613/2008 - C6-0076/2008 - 2008/0804(CNS));

- A6-0285/2008, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavoja A. *França*, par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās (05598/2008 - C6-0075/2008 - 2008/0803(CNS)).

Rachida Dati, Padomes priekšsēdētāja. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, man ir liels gods jūs šodien uzrunāt un pastāstīt par manu dziļo pieķeršanos Eiropas Savienības vērtībām. Šo vērtību pamatā neapšaubāmi ir tiesiskums. Jūs vēlējāties sākt savu sēdi ar kopējām debatēm par tiesiskuma jautājumiem. Tas parāda, cik svarīgi Parlamentam ir jautājumi par Eiropas tiesu iestāžu sadarbību un pamattiesību aizsardzību. Es esmu tikpat ieinteresēta šajos jautājumos, un paldies par šo iespēju.

Kā jūsu priekšsēdētājs atgādināja, darba kārtībā ir trīs dokumenti: lēmums par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu, lēmums par *Eurojust* un pamatlēmums par tādu lēmumu īstenošanu, kas pieņemti prombūtnē. Šie trīs

dokumenti uzlabos tiesu iestāžu sadarbību Eiropas Savienībā un ietekmēs veidu, kādā dalībvalstis strādā. Šīs trīs iniciatīvas arī dedzīgi gaida tie, kas strādā tieslietu jomā mūsu valstīs. Tieslietu un Iekšlietu Padomes (TIP) 25. jūlija darbs ir ļāvis panākt politisku vienošanos par lēmumu projektiem par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu un *Eurojust* stiprināšanu. Slovēnijas prezidentūras un Francijas prezidentūras kopējie centieni ir ļāvuši to nodrošināt mazāk nekā gada laikā. Šie divi lēmumu projekti nodrošinās lielāku aizsardzību Eiropas iedzīvotājiem un stiprinās tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās. Tā ir Eiropas Savienības pazīme, ka tā var rīkoties un sasniegt rezultātus, vienlaicīgi ņemot vērā brīvības un pamattiesības.

Attiecībā uz Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu lēmuma projekts, kam ir jāaizstāj 1998. gada vienotā rīcība, precizē *Eurojust* un Tīkla pienākumus. Tajā ir ņemta vērā dalībvalstu vēlme uzturēt abas struktūras un uzlabot to papildināmību. Drošu komunikācijas kritēriju izveide starp *Eurojust* un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu nodrošinās efektīvu tiesu iestāžu sadarbību un lielāku savstarpējo uzticību. Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls ir labi zināms un atzīts instruments, un tas ir pierādījis savu lietderīgumu, veicinot sakarus starp tiem, kas ir iesaistīti uz vietas. *Sylvia Kaufmann* ziņojumā ir uzsvērts tīkla lietderīgums un panākumi. Tajā ir uzsvērtas tīkla iespējas pielāgoties, kas īpaši atbilst mirtiesnešu vajadzībām. Šajā ziņojumā ir papildus uzsvērtā vajadzība saglabāt šo elastīgumu un decentralizēto struktūru.

S. Y. Kaufmann, jūs esat ņēmusi vērā un atbalstījusi galvenos sākotnējā ierosinājuma elementus, par ko es jums pateicos. Tāpat jūs esat paudusi zināmas bažas. Jūs esat pamatoti teikusi, ka drošas telekomunikācijas ir jāizveido, strikti ievērojot datu aizsardzības noteikumus. Mēs pilnībā piekrītam. Es jums varu apliecināt, ka Padome pievērsīs lielu uzmanību Parlamenta pieņemtajiem ierosinājumiem. Šis Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla darbības novērtējums ir cieši saistīts ar *Eurojust* stiprināšanu. Tie nevar pastāvēt viens bez otra. Pēc sešu gadu *Eurojust* darbības pieredze rāda, ka mums ir jāuzlabo šīs tiesu iestāžu sadarbības vienības darbība. *Eurojust* nav pietiekami labi informēts, jo īpaši terorisma jautājumos. Valstu dalībnieku pilnvaras nav saskaņotas, un *Eurojust* darbības iespējas nav pietiekami attīstītas.

Dokuments, par kuru 25. jūlijā tika panākta vispārēja politiska vienošanās, ir būtisks posms Eiropas tiesiskuma telpas izveidē. Jūs visi zināt, ka cīņa pret visa veida nopietniem noziegumiem ir viena no Eiropas Savienības prioritātēm. Piemēram, 2004. gadā *Eurojust* tika iesniegtas četrpadsmit lietas par cilvēku tirdzniecību; 2007. gadā tika iesniegta septiņdesmit viena lieta. Tas parāda, ka mums ir vajadzīgi efektīvi instrumenti cīņai pret nelikumīgu tirdzniecību vēl nebijušos apmēros, kas padara par upuriem tūkstošiem mūsu iedzīvotāju.

Eurojust arī jāklūst par Eiropas tiesiskās sadarbības vadošo iestādi. Pateicoties šim tekstam, kam TIP ir piekritusi, *Eurojust* būs operatīvāka un spēs ātrāk reaģēt. Tādēļ tas mums ir liels panākums.

Es īpaši vēlos uzslavēt *Renate Weber* darbu un pateikties viņai par atbalstu. Es labi apzinos viņas ieguldījumu un viņas vēlmi, lai šis ierosinājums dotu rezultātus.

Stiprinot *Eurojust*, tiks veicinātas valstu dalībnieku privilēģijas. Tiks izveidota ārkārtas gadījumu koordinācijas struktūrvienība un uzlabota informācijas nodošana, lai labāk reaģētu uz izaicinājumiem, ko rada jauna veida noziegumi. Daži būtu gribējuši vēl ambiciozāku pieeju. Tā kā iestāžu sistēma to neatļauj, mums ir jāizmanto visas iespējas, lai stiprinātu *Eurojust*, pamatojoties uz pieņemtajiem tiesību aktiem un darot to nekavējoties.

Ir ņemtas vērā arī dažas mūsu bažas. Ziņojumu iesniegšana Parlamentam par *Eurojust* darbību šajā sakarā tiks rūpīgi izskatīta.

Attiecībā uz savstarpējās atzīšanas principa piemērošanu, kas ir arī viens no galvenajiem aspektiem tiesiskuma, brīvības un drošības telpas izveidē, pamatlēmums par tādu lēmumu īstenošanu, kuri pieņemti prombūtnē, ļaus stiprināt tādus esošos instrumentus kā Eiropas apcietināšanas orderis. Ir būtiski, lai lēmumu, ko dalībvalsts pieņemusi personas prombūtnē, varētu īstenot visā Eiropas Savienībā. Pamatlēmums arī tiks papildināts ar valsts procesuālo tiesību pastiprināšanu. Tas paredz atļaut īstenot spriedumus, kas pieņemti prombūtnē, ievērojot aizstāvības tiesības. Tomēr šis pamatlēmuma mērķis nav grozīt valstu noteikumus, bet gan uzlabot tādu lēmumu īstenošanu, kas pieņemti prombūtnē.

Jūsu ziņojumā, A. Franča, ir uzsvērtā vajadzība saskaņot pašreizējos instrumentus un garantēt tiesības tikt uzklaušītam tiesvedības laikā. Ir jāievēro tiesību sistēmu dažādība, piemēram, attiecībā uz to, kā persona tiek izsaukta. Arī Padome tajā ir ieinteresēta, tādēļ ierosinājuma projekts atsāk kopējās debates par pamata garantiju stiprināšanu Eiropas Savienībā. Es zinu, ka Parlaments ir dziļi iesaistīts šīs jautājuma risināšanā. Padome pārbaudīs jūsu ierosinājumus, kas pārsvarā atbilst tekstam, par kuru tika panākta politiska vienošanās Padomē. Īpaši tas attiecas uz ierosinājumiem par advokāta pārstāvību un tiesībām uz lietas otrreizēju izskatīšanu. Šie grozījumi neapšaubāmi uzlabo sākotnējo ierosinājumu.

Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Padome rūpīgi izpētīs ierosinājumus, kas tiks pieņemti šonedēļ, un es jums vēlreiz apliecinu prezidentūras vēlmi strādāt ar Parlamentu. Mums ir jāvirzās uz priekšu ciešā sadarbībā, un es nekad neaizmirsīšu, ka jūs esat Eiropas iedzīvotāju pārstāvji. Ar šo trīs dokumentu palīdzību tiks sasniegti rezultāti attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un arī kopējo Eiropas mērķi.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Kā jūs tikko teicāt, *R. Dati*, mēs atrodamies Eiropas tiesiskuma telpas izveidei izšķirošā brīdī; mēs to vēlamies ar visu sirdi, un Eiropas Parlaments to ievērojami veicina.

Es vēlos pateikties referentiem *S. Y. Kaufmann*, *R. Weber* un *A. França* par viņu izcilajiem ziņojumiem par trim iniciatīvām. Šie dokumenti parāda, ka Eiropas Parlaments atbalsta dalībvalstu sagatavotos ierosinājumus. Tāpat es priecājos, *R. Dati*, ka Padomes 25. jūlija sanāksme izrādījās veiksmīga, panākot politisku vienošanos par trim dokumentiem. Komisija atbalsta šīs trīs iniciatīvas, un mēs esam centušies konstruktīvi veicināt Padomes darbu.

Attiecībā uz *Eurojust* un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu dalībvalstis, smeļoties iedvesmu no mūsu 2007. gada oktobra paziņojuma par šo jautājumu, ir skaidri parādījušas vēlmi pēc konverģences. Šajās divās dalībvalstu iniciatīvās ir iekļauti daudzi ierosinājumi: *Eurojust* valstu dalībnieku pilnvaru saskaņošana, speciālās mācību iestādes lomas stiprināšana konfliktējošu jurisdikciju gadījumā, valstu dalībnieku un *Eurojust* informācijas aprites uzlabošana, kā arī iespēja iecelt *Eurojust* koordinācijas miertiesnešus trešās valstīs. Ārkārtīgi lietderīgo *S. Y. Kaufmann* un *R. Weber* ziņojumu daudzie ierosinātie grozījumi jau ir ņemti vērā Padomes diskusijās. Attiecīgi *R. Weber* ziņojumā iekļautā *Eurojust* lēmuma 32. grozījuma mērķis ir uzlabot datu aizsardzības līmeni trešās valstīs, kas sadarbojas ar *Eurojust*. Šī sadarbība tiks novērtēta ne tikai tad, kad tiks slēgts nolīgums, bet arī pēc tā spēkā stāšanās. Komisija ierosināja pieņemt šo ideju, un lēmuma projekts tika attiecīgi grozīts. Tajā ir minēts, ka sadarbības nolīgumā ir jāiekļauj noteikumi par tā piemērošanas uzraudzību, tostarp datu aizsardzības noteikumu piemērošanas uzraudzību.

Es minēšu vēl vienu piemēru: *S. Y. Kaufmann* ziņojumā minētā „Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla” lēmuma 38. grozījums. Kā uzsvēra *R. Dati*, šī grozījuma mērķis ir nodrošināt, ka Eiropas Parlamentam reizi divos gados tiek iesniegts ziņojums par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla darbībām. Šo grozījumu atbalstīja Komisija, un tas ir iekļauts lēmuma projekta tekstā.

Kā jūs zināt, Padome ir panākusi politisku vienošanos par *Eurojust* un Tīkla iniciatīvām. Es ceru, ka Padome drīz oficiāli pieņems šos instrumentus, un tikpat svarīgi ir tas, ka dalībvalstis veiks vajadzīgos pasākumus, lai pilnībā īstenotu lēmumus savās valsts tiesību sistēmās.

Attiecībā uz *A. França* ziņojumu par tādu lēmumu piemērošanu, kas pieņemti prombūtnē, es atzīmēju, ka vairums grozījumu, vismaz pēc būtības, ja ne arī pēc formulējuma, ir jau iekļauti tekstā, ko TIP pieņēma 5. un 6. jūnijā.

Tie ir tikai daži no maniem novērojumiem, priekšsēdētājas kundze. Pats par sevi saprotams es pievērsīšu lielu uzmanību visiem Parlamenta ieteikumiem. Tomēr es ļoti priecājos, ka mēs sākam šo sēdi ar darbu, kas ir ārkārtīgi pozitīvs Eiropas tiesiskuma telpas nākotnei.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, referente. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, tagad es gribētu pilnībā izmantot man runāšanai atvēlēto laiku. Es priecājos šodien starp klātesošajiem redzēt Padomes priekšsēdētāju un Komisijas priekšsēdētāja vietnieku.

Komiteja vienbalsīgi pieņēma manu ziņojumu par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu. Sadarbība bija ļoti konstruktīva, un es vēlētos pateikties visiem iesaistītajiem, jo īpaši *N. V. Popa*, *E. Gebhardt* un referentei *Eurojust* jautājumā *R. Weber*.

Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls jeb ETST darbojas 10 gadus, un tas ir pierādījis savu lietderību praksē. Pat pēc *Eurojust* darbības uzsākšanas 2002. gadā ETST joprojām ir būtisks. ETST nenodarbojas ar izmeklēšanu koordinēšanu, bet gan veicina tiešus kontaktus, savstarpējo tiesiskās palīdzības pieprasījumu pienācīgu īstenošanu un informācijas sniegšanu. Tādēļ ir svarīgi atstāt ETST decentralizēto struktūru neskartu. Izmaiņas ir jāizdara tikai tur, kur tas ir vajadzīgs vai kur šādas izmaiņas dabiski izriet no pēdējos gados īstenotās prakses. Viens no piemēriem ir tādu nacionālo kontaktpunktu izveide, kas pilda koordinēšanas lomu dalībvalstīs un atbild par sakaru uzturēšanu ar ETST sekretariātu.

Galvenais jauninājums ir droša telekomunikāciju tīkla izveide. Man bija prieks dzirdēt, ka arī Padomes priekšsēdētāja ir pievērsusi uzmanību šim jautājumam. Starp dalībvalstu iestādēm notiek personu datu apmaiņa, un tie var būt jutīgi dati, piemēram, pirkstu nospiedumi saskaņā ar Eiropas apcietināšanas orderi.

Lai nodrošinātu drošu nosūtīšanu šajā gadījumā, ir vajadzīgs drošs telekomunikāciju tīkls, jo tas būtu nepieņemami, ja šādi dati tiktu nosūtīti, piemēram, pa faksu. Jau 1998. gadā, kad ETST tika izveidots, tika plānots drošs telekomunikāciju tīkls, bet acīmredzot izmaksu dēļ līdz šim nebija iespējams vienoties par kārtību.

Ziņojumā tiek ierosināts sākotnēji izveidot drošu telekomunikāciju tīklu tikai kontaktpunktam. Tomēr, ņemot vērā, ka mērķis ir nodrošināt, ka visi sakari starp kompetentajām iestādēm ir cik vien iespējams tieši, otrais posms paredz iesaistīt drošā telekomunikāciju tīklā visas attiecīgās iestādes, kas atbildīgas par tiesisko atbalstu attiecīgajās dalībvalstīs. Datu jutīguma dēļ ziņojumā ir atsauce uz attiecīgo datu aizsardzības noteikumiem, un šajā kontekstā es vēlētos vēlreiz uzsvērt to, cik svarīgi ir pieņemt spēcīgu pamatlēmumu par personas datu aizsardzību trešā pīlāra sistēmā. Tas attiektos uz datu apmaiņu starp dažādajiem dalībvalstu kontaktpunktiem. Diemžēl Padome vēl nav pieņēmusi šādu pamatlēmumu *lex generalis*, tāpēc datu aizsardzības pamatnoteikumi ir iekļauti tieši pašā juridiskajā dokumentā.

ETST darbība lielā mērā ir atkarīga no kontaktpunktiem. Tādēļ ir sagatavotas pamatnostādnes kontaktpunktu izvēlei, pamatojoties uz īpašu kritēriju. Personām, kas darbojas kā kontaktpunkti, noteikti ir labi jāpārvalda vismaz viena ES svešvaloda, un tām jābūt pieredzējušām starptautiskajā sadarbībā krimināllietās, kā arī tām ir jābūt strādājušām par tiesnesi, valsts prokuroru vai citu amatpersonu tieslietu sistēmā. Ir svarīgi, lai dalībvalstis ievērotu šīs pamatnostādnes, un, protams, tām ir arī jānodrošina, ka kontaktpunktiem tiek piešķirti pietiekami resursi.

Lai uzlabotu sadarbību starp ETST un *Eurojust*, kā arī sasniegtu labāku to darbību koordināciju, *Eurojust* dalībniekiem ir jāspēj piedalīties ETST sanāksmēs, sūtot un saņemot uzaicinājumus. *Eurojust* lēmumā ir noteikts, kad dalībvalstu tiesu iestādēm jeb ESTS kontaktpunktiem ir jāinformē *Eurojust* par īpašiem gadījumiem. Pašreizējais lēmums papildina šo pienākumu, ka ETST un *Eurojust* ir abpusēji jāinformē viena otru par visiem gadījumiem, par kuriem tās uzskata, ka otra organizācija labāk spēs tos atrisināt. Piemērojot šo elastīgo un uz vajadzībām pamatoto noteikumu, mērķis ir izvairīties no situācijas, kad valstu iestādēm ir jāsniedz pārlietu plaša informācija *Eurojust*, kā arī izvairīties no *Eurojust* „pārpludināšanas” ar informāciju, kuru iestāde vienkārši nevar apstrādāt.

Visbeidzot, runājot par ziņošanu par Tīkla administrēšanu un darbībām, tas ir jāveic pašam ETST ne tikai Padomei un Komisijai, bet arī Parlamentam. Es priecājos, ka Komisija skaidri atbalsta šo pieeju.

Ar pašreizējo lēmumu Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls tiks pielāgots pēdējo gadu notikumiem un tā saistība ar *Eurojust* tiks precīzāk definēta. Rezultātā Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls spēs labāk pildīt savas pilnvaras tiesu iestāžu sadarbības jomā krimināllietās, jo īpaši gadījumā, kad Lisabonas līgums stāsies spēkā ar sekojošo tiesiskās sadarbības krimināllietās „kopieniskošanu”.

Renate Weber, referente. – Priekšsēdētājas kundze, iecere par Eiropas Savienību kā brīvības, drošības un taisnīguma telpu nebūs nekas vairāk par ievērojamu mērķi bez tādu jau izveidotu Eiropas aģentūru līdzdalības, kuru iespējām rīkoties un reaģēt, lai cīnītos pret organizēto pārobežu noziedzību, ir jāklūst plašākām.

Es vēlētos pateikties „ēnu” referentiem, ar kuriem es ļoti veiksmīgi strādāju gandrīz pie visiem šī ziņojuma aspektiem, kā arī *Eurojust* priekšsēdētājam un viņa komandai par viņu atvērtību šī procesa laikā.

Sagatavojot šo ziņojumu, es dzirdēju, ka daudzi kolēģi pieminēja Eiropas prokuroru. Šajā sakarā es daudz vairāk atbalstu saskaņošanu un Eiropas tiesiskuma sistēmas izveidi nekā sadarbības pastiprināšanu. Tomēr vairāku iemeslu dēļ mēs pagaidām esam diezgan tālu no šī mērķa: pirmkārt, tāpēc, ka nav Eiropas tiesību aktu, kas risinātu jurisdikcijas jautājumu gadījumos, kas ir *Eurojust* kompetencē; otrkārt, tāpēc, ka dalībvalstis izrāda nepatiku nodot pat daļu savu izmeklēšanas pilnvaru Eiropas aģentūrai. Dokuments par iespēju, ka *Eurojust* valstu dalībnieki varētu būt daļa no kopējām izmeklēšanas komandām, ir labs piemērs.

Tas ir paradokss, ka Eiropas Parlamenta deputāti ir gatavi patiesi izskatīt nopietnus pārobežu noziegumus – tostarp piešķirot lielākas pilnvaras *Eurojust* – ņemot vērā, ka mūsu lielākās bažas ir cilvēktiesību ievērošana, tomēr dalībvalstis sludina vienu, bet tiesību aktus pieņem par ko citu. Ir grūti paskaidrot Eiropas iedzīvotājiem, kā mēs varam izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, ja dalībvalstis nepietiekami uzticas mūsu pašu Eiropas aģentūrām.

Mēs kā Parlaments saprotam un piekrītam tam, ka *Eurojust* ir jāstrādā 24 stundas diennaktī, septiņas dienas nedēļā. Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja arī ir piekritusi, ka, lai *Eurojust* būtu efektīva, ir būtiski, lai tās valstu dalībniekiem būtu tāda pati tiesu vara, kāda tiem ir viņu valstī. Tā arī balsoja par attiecību stiprināšanu ar *Eurojust* un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu un par sakaru izveidi ar Eiropas un starptautiskajām aģentūrām, piemēram, *Frontex*, Interpolu un Pasaules muitas organizāciju.

Mēs kā Parlamenta deputāti pieprasām – un ziņojums atspoguļo šo pieeju – pienācīgu līdzsvaru starp *Eurojust* pilnvarām un tās valstu dalībnieku pilnvarām, no vienas puses, un atbildētāja tiesībām, no otras puses. Tādēļ vairāku manis iesniegto grozījumu mērķis ir palielināt tādu procesuālo tiesību aizsardzības līmeni kā tiesības uz aizstāvību, tiesības uz taisnīgu tiesu, tiesības būt informētam un tiesības uz aizsardzību tiesā. Vienlaicīgi, lai gan mēs apzināmies stabilo datu aizsardzības sistēmu, ko izveidojusi aģentūra, vairāki grozījumi piedāvā papildu aizsardzību.

Tomēr joprojām pastāv lielas bažas par datiem, kas tiek nosūtīti trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, jo patiesība ir tāda, ka īstenībā mēs nezinām, kas notiks ar šiem datiem. Tādēļ, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti mūsu pašu Eiropas standarti, es ierosinu izveidot novērtēšanas mehānismu. Es vēlētos pateikties komisāram J. Barrot par šī aspekta pieminēšanu.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais ir tas, ka es esmu noraizējies par lomu, kādu Eiropas Parlamentam ir jāpilda attiecībā ar *Eurojust*. Nezinot, kas notiks ar Lisabonas līgumu, mēs padarīsim situāciju vēl nemierīgāku. Tomēr pašreizējos Kopienas tiesību aktos nekas neliedz Parlamentam aktīvi piedalīties *Eurojust* darbību uzraudzībā. Tas pilnībā ir politiskas gribas jautājums, un es patiešām ceru, ka Parlamentam tiks ļauts darīt savu darbu.

Armando, referents. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, R. Dati, komisār, dāmas un kungi, Eiropas veidošanas procesā sākotnēji bija iekļauta ekonomiskās telpas „kopieniskošana”. Tomēr soli pa solim Kopiena ir pievērsusies citām jomām, lai rastu kopējus risinājumus kopējām problēmām, un šo metodi idealizēja Jean Monnet un Kopienas dibinātāji.

Mēs vēl neesam pabeiguši šo ilgo un grūto procesu, bet mums ir jāturpina īstenot stabili un izlēmīgi pasākumi. Viena no jomām, kas mums visiem rada sarežģītas un grūtas problēmas Eiropas Savienībā, kas tagad ir paplašināta līdz 27 dalībvalstīm un kurā dzīvo gandrīz 500 miljoni cilvēku, ir tiesiskums. Tiesiskums ir viens no demokrātijas pilāriem un viens no instrumentiem, ko var izmantot brīvības nodrošināšanai. Demokrātija un brīvība ir divas ES pamatvērtības. Rezultātā tādu izaicinājumu dēļ, ko rada pats Eiropas veidošanas process, un modernās dzīves jauno problēmu dēļ tiesiskums, manuprāt, šobrīd ir kļuvis izšķiroši svarīgs. Tam ir vajadzīga īpaša to ES iestāžu uzmanība, kas atbild par tiesību aktu izstrādi, lēmumu pieņemšanu un politisko pamatnostādņu sagatavošanu šajā jautājumā. Lēmumiem, kas pieņemti krimināllietās atbildētāja prombūtnē jeb lēmumiem, kas pieņemti prombūtnē, ir dažādi procesuālie risinājumi, kas krasi atšķiras dažādās dalībvalstīs.

Situācija ir nopietna, jo šie dažādie procesuālie risinājumi ir pastāvīgs šķērslis tam, lai vienā dalībvalstī krimināllietās pieņemtu lēmumu īstenotu citā dalībvalstī. Šī situācija kavē vai pat neļauj piemērot savstarpējās atzīšanas principu un veicina lielāku noziedzību un nedrošību ES.

Tādēļ mēs atzinīgi vērtējam Slovēnijas, Francijas, Čehijas, Zviedrijas, Slovākijas, Apvienotās Karalistes un Vācijas likumdošanas iniciatīvu, ko Padome ir saņēmusi un novērtējusi atzinīgi. Tās pamatmērķis ir noteikt procesuālos noteikumus par cilvēku uzaicināšanu, lietas otrreizēju izskatīšanu vai piemērotām pārsūdzībām un juridisko pārstāvību. Šie noteikumi padarīs krimināllietu izskatīšanu ātrāku un efektīvāku. Tāpat tie uzlabos savstarpējās atzīšanas principa efektivitāti, jo īpaši attiecībā uz Eiropas apcietināšanas orderi un nodošanas procedūram starp dalībvalstīm, kā arī savstarpējās atzīšanas principa piemērošanu soda maksājumiem, konfiskācijas orderiem un spriedumiem krimināllietās, piemērojot cietumsodu un citus līdzekļus, kas paredz brīvības atņemšanu, lai tos īstenotu Eiropas Savienībā. Tāpat ir jāiekļauj atcelto spriedumu, alternatīvo sankciju un nosacīto spriedumu atzīšana un uzraudzīšana.

Ziņojuma, ar kuru es šodien iepazīstinu Parlamentu, sagatavošanā ir piedalījušies daudzi Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas locekļi. Es vai citi kolēģi iesniedzām dažādus grozījumus, kā rezultātā tika sagatavoti vairāki kompromisa grozījumi un panākta stabila vienprātība starp PES, EPP, ALDE, Zaļo/ALE un UEN grupu locekļiem, tādēļ pret šo ziņojumu nobalsoja tikai divi deputāti.

Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, tādējādi šajā ziņojumā ir iekļauti Padomes pamatlēmuma priekšlikuma grozījumi, kas, mūsuprāt, to tehniski bagātina un padara politiski spēcīgāku, jo īpaši attiecībā uz atbildētāju uzaicināšanas procedūram un viņu tiesību uz aizstāvību garantēšanu, iespēju atbildētājam tikt pārstāvētam viņa prombūtnes laikā un iespēju, ka viņu pārstāv advokāts, ko iecēlusi un apmaksā valsts, kā arī iespēju uz lietas otrreizēju izskatīšanu vai piemērotu pārsūdzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ko pieprasa atbildētājs, kurš jau ir tiesāts prombūtnē.

Visbeidzot, es vēlos uzsvērt un pateikties par politisko grupu sapratni un vienprātību, un es ceru, ka balsojuma rezultāti vismaz atbildīs panāktajai plašajai vienprātībai.

Neena Gill, *Juridiskās komitejas atzinuma referente*. – Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju šos ziņojumus, jo īpaši ziņojumu par lēmumu pieņemšanu prombūtnē, jo tas atvieglos un vienkāršos situāciju tiem, kam ir vajadzīga aizstāvība vai kam ir jāuzsāk tiesvedība, kad viena vai otra puse nevar piedalīties. Atšķirīgās pieejas ES ir radījušas nenoteiktību un mazinājušas savstarpējo uzticību tieslietu sistēmām.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju ministra paziņojumu, ka Padome centīsies nodrošināt, ka šis process tiek saskaņots visās dalībvalstīs, jo līdz šim dažas dalībvalstis nav darījušas visu iespējamo, lai sazinātos ar atbildētājiem. Es uzskatu, ka tieslietu sistēmai ir vienmēr jāuzņemas atbildība, lai nodrošinātu, ka atbildētāji saprot jebkura tāda sprieduma sekas, kas pieņemts viņu prombūtnē, un ka viņu pamattiesības tiek aizsargātas šajā sakarā.

Tāpat es aicinu Padomi nodrošināt, ka visām dalībvalstīm ir sistēma, kurā atbildētāji var iegūt juridisku pārstāvību neatkarīgi no valsts, kurā tie uzturas.

Visbeidzot, es apsveicu visus referentus par viņu darbu, lai vienkāršotu sarežģītos juridiskos procesus, un ierosinājumu, kas, manuprāt, piešķirs jēgu Eiropas apcietināšanas orderim.

Nicolae Vlad Popa, *PPE-DE grupas vārdā*. – (RO) Tādējādi pārrobežu noziedzība ir palielinājusies, un tieslietu sistēma ir jāpiemēro jaunajai situācijai.

Tādējādi es esmu pamanījis vajadzību saskaņot tiesību aktus dalībvalstu starpā un – īpaši šajā periodā – vajadzību pēc ātras un efektīvas dalībvalstu attiecīgo iestāžu informācijas.

Šis ziņojums nepārprotami ir solis uz priekšu, lai atrisinātu šo izaicinājumu, ar kuru saskaras Eiropas iedzīvotāji un iestādes. Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla modernizēšanai ir atbilstīgi jāietekmē pārrobežu noziedzības parādība. Ziņojums, par kuru LIBE komitejā tika nobalsots vienprātīgi, padara Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu efektīvāku un spējīgu sniegt vajadzīgo informāciju jebkurā laikā un no jebkuras vietas dalībvalstīs.

Šīs modernizācijas ieguvēji būs Eiropas iedzīvotāji, kas pamanīs, ka valsts tieslietu iestādēm ir vajadzīgie līdzekļi ātrai reaģēšanai ar moderna un droša telekomunikāciju tīkla palīdzību.

Gan *Eurojust*, gan dalībvalstu tiesiskajai sistēmai ir jāspēj paļauties uz Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla struktūru, un neviens nedrīkst minēt kā attaisnojumu, ka trūkst vajadzīgās informācijas. Kā Eiropas Tautas partijas „ēnu” referents es pateicos referentei *Silvia-Yvonne Kaufmann* par viņas darbu un par veidu, kādā mēs atradām kompromisa risinājumus.

Evelyne Gebhardt, *PSE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ministre, komisār, es priecājos, ka mums šodien ir iespēja kopā diskutēt par šādu svarīgu paketi, un es pilnībā paredzu, ka rīt mēs pieņemsim lēmumus ar ļoti lielu balsu vairākumu. Es īpaši vēlētos pateikties abām referentēm *S. Y. Kaufmann* un *R. Weber*, kurām es pildīju „ēnu” referentes pienākumus, par viņu ļoti labo sadarbību, jo tas bija priekšnoteikums, lai varētu sagatavot šādu lielisku dokumentu.

Labs darbs ir būtisks šajā jomā, un es arī ļoti priecājos, ka gadījumā, kad runa ir par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu (ETST), sasniegtie rezultāti mums ļauj turpināt jau paveikto darbu. Laba sadarbība starp juristiem, miertiesnešiem un attiecīgajām dalībvalstu iestādēm ir būtiska, ja mēs patiešām vēlamies sagatavot tiesību aktus un nodrošināt tiesiskumu mūsu iedzīvotājiem, un galu galā tieši to mēs vēlamies darīt.

Šajā kontekstā es esmu īpaši apmierināta, ka mēs beidzot izveidojam oficiālu sadarbību starp ETST un *Eurojust* un nodrošinām saiknes, kas var būt tikai produktīvas un ko mēs varam novērtēt tikai atzinīgi. Tomēr vienmēr, kad notiek apmaiņa ar lieliem datu apjomiem, datu aizsardzība, protams, kļūst arvien svarīgāka, un tas attiecas arī uz telekomunikāciju un šo datu apmaiņas drošību. Tādēļ es ļoti priecājos, ka Parlaments, Komisija un Padome acīmredzami tam piekrīt, un kārtējo reizi es to varu tikai vērtēt atzinīgi.

Es vienlīdz priecājos teikt, ka rīt par visiem ziņojumiem nobalsos lielākais vairākums, jo šis mūsu ierosinātais paplašinājums – kas, kā es ceru, nodrošinās Komisijas un Padomes apstiprinājumu – šis Eiropas Parlamenta papildinājums, par kuru mums ir jāpateicas *R. Weber*, proti, tas, ka tagad arī bērnu seksuāla izmantošana vai bērnu pornogrāfija tiks iekļauta kā noziegums, kas tā nebija līdz šim, tas, manuprāt, ir ļoti svarīgs jautājums mūs sabiedrībai, un es to uzsveru.

Īpaši svarīgs jautājums Sociāldemokrātu grupai šajā kontekstā, bet arī kontekstā, kurā, manuprāt, ir rasts risinājums, ir nodrošināt, ka šajā jomā runa ir ne tikai par organizēto noziedzību, bet arī par nopietniem noziegumiem. Manuprāt, ir svarīgi, ka mums nav jāatklāj pierādījumi, pirmkārt, par organizētās noziedzības pastāvēšanu, bet, ka ar informācijas apmaiņas palīdzību mēs varam parādīt organizētās noziedzības iespējamu pastāvēšanu procesa gaitā. Tas nedrīkst būt pamata priekšnoteikums. Manuprāt, starp grupām ir bijušas kaut

kāda veida nesaskaņas, un es vēlējos mēģināt tās atrisināt. Es ceru un esmu pārliecināta, ka mēs varam turpināt darbu pozitīvā veidā, un es to vērtēju ārkārtīgi atzinīgi.

Sarah Ludford, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, kad mūsu premjerministru sanāksmē gandrīz pirms desmit gadiem Tamperē tika noteiktas ES krimināltiesību politikas galvenās pamatnostādnes, tajās tika pamatoti uzsvērti, ka Eiropas iedzīvotājiem ir tiesības sagaidīt, ka ES nodrošinās, lai noziedznieki nepaliktu nesodīti. Tādēļ Eiropas liberāldemokrāti ir pastāvīgi atbalstījuši tādu pasākumus kā Eiropas apcietināšanas orderis - pretēji Apvienotās Karalistes konservatīvo partijai, kas skaļi runā par tiesību aktiem un kārtību, bet ieilst pret ES sadarbības instrumentiem.

Šie pasākumi arī izskaidro pamatojumu tam, lai stiprinātu valsts prokuroru spēju strādāt kopā *Eurojust* un saukt galvenos noziedzniekus pie atbildības. Tas ir likumīgi nodrošināt, ka prokurori ir pieejami nepārtraukti, un piešķirt viņiem lielākas pilnvaras, lai varētu īstenot viņu lēmumus, piemēram, izsniedzot meklēšanas un apķīlāšanas orderus viņu dalībvalstī un piekļūstot viņu valsts krimināllietu datubāzēm.

Tāpat, protams, pastāv darbības joma, lai precizētu un vienkāršotu noteikumus par to, kad tiks atzīti spriedumi, kas pieņemti prombūtnē bez apsūdzētā klātbūtnes, bet tas nedrīkst kļūt par rutīnu, nepietiekami centīgi mēģinot informēt atbildētāju. Es negribētu, ka visas dalībvalstis imitētu satraucošos Itālijas tiesas procesus, kuros lēmumi tiek pieņemti prombūtnē.

Kad pirms dažiem mēnešiem es jautāju Komisijai, tā uzsvēra, ka iniciatīva ir līdzsvarota, palielinot iedzīvotāju pamattiesības un vienlaicīgi stiprinot savstarpējās atzišanas principu. Bet tādas struktūras kā Eiropas Krimināllietu advokātu asociācija, Eiropas Advokātu padome un *Fair Trials International* visas ir paudušas bailes par atbildētāju vājo aizsardzību.

Prezidentūras ministre uzsvēra un apsolīja, ka Padome uzmanīgi izskatīs Parlamenta grozījumus. Esmu pārliecināta, ka tas ir labi, bet es atbildu: nekas īpašs. Tieši ievēlēti EP deputāti tiek marginalizēti lēmumos par ES tiesību aktiem attiecībā uz pārobežu tiesiskumu. Kamēr Lisabonas līgums nebūs stājies spēkā, par šiem tiesību aktiem lielā mērā lems valstu ierēdņi, un tas pārsvarā ir iemesls, kāpēc nav izpildīta desmit gadus vecā darījuma otrā daļa, kas paredzēja uzlabot tādu tiesiskuma standartus dalībvalstīs kā labi datu aizsardzības noteikumi un stiprināt tādas atbildētāju tiesības kā juridiskais atbalsts, tulkošana un galvojums. Kamēr tehnokrātiskas ES tiesiskuma politikas vietā mums nebūs demokrātiska ES tiesiskuma politika, kas būtu patiešām līdzsvarota starp noziedznieku ķeršanu un taisnīgas tiesas garantēšanu, šobrīd ir jānosaka apspriesto pasākumu atbalsts.

Kathalijne Maria Buitenweg, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es zinu, ka man nekad nevarētu pārnest, ka esmu konservatīva, bet es arī balsoju pret Eiropas apcietināšanas orderi. Šādas manas rīcības iemesls nav tas, ka esmu pret izdošanu, pret to, ka aizdomās turamie tiek nodoti no vienas valsts otrai. Patiesībā es to pat ļoti atbalstu. Mana problēma tobrīd bija tāda, ka es uzskatīju, ka mēs neesam ieviesuši piemērotus noteikumus par aizdomās turamo tiesībām un ka mums tas bija jā dara vienlaicīgi. Atbildētāju procesuālās tiesības netika reglamentētas. Par spīti enerģijai, kas tajā ir ieguldīta, un izcilajiem ierosinājumiem, par kuriem mēs šodien diskutēsim un kurus es arī atbalstu, tas joprojām ir fakts, ka mēs vēl arvien neesam pieņēmuši ierosinājumu, kurš tiek izskatīts jau vairākus gadus un kurš ir izšķirīgs elements, lai radītu uzticību dalībvalstu starpā un tādējādi arī veicinātu izdošanu.

Es ļoti gribētu dzirdēt no ministres R. Dati, vai arī viņa uzskata, ka ierosinājums ir tik būtisks mūsu Eiropas sadarbībai, kādos punktos tas joprojām tiek izskatīts Padomē un vai pastāv iespēja šajā enerģiskajā Francijas prezidentūrā sasniegt jebkādus rezultātus šajā jautājumā par atbildētāju tiesībām. Lietas apstākļi ir tādi, ka tas patiešām ir būtiski, lai veicinātu izdošanu.

Ciktāl runa ir par spriedumiem, kas pieņemti prombūtnē, tas ir labi, ka prasības pašreizējā redakcijā tiek ieviestas attiecībā uz izdošanu. Jautājums ir šāds: vai ar to pietiek? No politiskās vienošanās Padomē varētu secināt, ka jāparedz lietas otrreizējas izskatīšanas iespēja vai ka pietiek ar pārsūdzību. Vai ministre R. Dati var man apliecināt, ka visiem ir tiesības uz lietas otrreizēju izskatīšanu? Galu galā pārsūdzība nenodrošina visas iespējas un izvēles, kādas pastāv pilnīgi jaunā tiesas procesā. Tādēļ es patiešām gribētu dzirdēt, vai cilvēkiem tiešām ir tiesības uz pilnīgi jaunu tiesas procesu un ne tikai uz pārsūdzību.

Tagad par manu pēdējo jautājumu, ko es pieminēju īsumā: mēs daudz dzirdam par to, kas ir vajadzīgs, lai veicinātu izmeklēšanas iestāžu darbu. Mēs pārāk maz dzirdam – vai arī tas netiek organizēts – par to, kāda ir situācija attiecībā uz nepilnībām aizsardzības jomā, kuras rodas tieši Eiropas sadarbības dēļ. Es ceru, ka mēs nonāksim līdz Eiropas tiesību panelim, ombuda panelim, lai redzētu, kādas nepilnības pastāv aizsardzības jomā, un lai kopīgi atrastu to risinājumus.

Gerard Batten, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es minēšu piemēru tam, pie kā noved „vienas mērauklas” integrēta Eiropas tieslietu sistēma.

19 gadus vecam vīrietim *Andrew Symeou* Londonā draud izdošana Grieķijai par apsūdzību slepkavībā. *A. Symeou* apgalvo, ka viņam nav nekāda sakara ar šo noziegumu. Pret viņu izvirzītie pierādījumi ir aizdomas, kas radušās apšaubāmas identifikācijas rezultātā, un liecības, kuras, iespējams, Grieķijas policija ieguvusi, fiziski ietekmējot viņa draugus.

Šie pierādījumi Apvienotās Karalistes tiesai ir rūpīgi jāpārbauda, pirms tā piekrīt viņa izdošanai. Tomēr saskaņā ar Eiropas apcietināšanas orderi Apvienotās Karalistes tiesai pašlaik nav tiesību pārbaudīt *prima facie* pierādījumus, lai pārliecinātos, ka izdošana ir pamatota, un tai nav pilnvaru to novērst.

Eiropas apcietināšanas orderis nozīmē to, ka Apvienotās Karalistes iedzīvotājiem patiesībā vairs nav tiesību aktu pamataizsardzības pret patvaļīgu apcietināšanu un aizturēšanu, kā noteikts *Magna Carta*. Tas nav upura vai apsūdzētā tiesiskuma interesēs, lai gan tie abi to ir pelnījuši.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos apsveikt Slovēnijas prezidentūru un pārējās 13 valstis, kas ir apstiprinājušas šo ierosinājumu, ko mēs šodien izskatām. Tas ir būtisks ieguldījums, risinot jautājumu par tiesiskumu ES.

Tāpat es gribētu apsveikt trīs referentus *S. Kaufmann*, *R. Weber* un *A. França* par viņu lielisko, metodisko darbu. Viņi būtībā ir apstiprinājuši ierosinājumu ar grozījumiem, ko Padome un Komisija tūlīt pieņems. Man bija prieks to dzirdēt, un es to atzinīgi vērtēju.

Man būtu vēl lielāks prieks, ja šodien mums būtu arī ierosinājums pieņemt aizdomās turamo un atbildētāju minimālās procesuālās tiesības. Tad mūsu centieni būtu pilnīgi. Tādēļ es aicinu Komisiju un Padomi pēc iespējas ātrāk izvirzīt šo ierosinājumu.

Kā ierosinājuma par *Eurojust* „ēnu” referentam man jāsaka, ka es priecājos par šīs struktūras stiprināšanu. Kad tā tika dibināta, izskatījās, ka tā būs vienkārši tipiska iestāde ar dažām vērtīgām perspektīvām un minimālu lietderību. Notikumi ir pierādījuši pretējo; ir pierādīts tās lietderīgums, kā arī vajadzība turpināt tās stiprināšanu.

Nav vajadzības norādīt uz to, ko iepriekšējie runātāji un referenti ir teikuši par šīs struktūras papildināšanu; es vienkārši atzinīgi vērtēju tās pastiprināšanu.

Šie ierosinājumi neapšaubāmi ļauj sasniegt lietderīgus rezultātus, attīstot tiesiskumu, brīvību un drošību. Tomēr ir jāveic radikālāki pasākumi. Mums ir jāpārvar traucējošā nacionālistiskā pieeja jautājumiem un jāīsteno Eiropas teritorijā plašāks tiesiskums. Tad mēs varēsim teikt, ka tiesiskums patiešām ir vienāds visā ES.

Es ceru, ka tas notiks vienlaicīgi ar Lisabonas līguma apstiprināšanu.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Pirmkārt, es vēlētos apsveikt referentus.

Pēdējos gados Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla un *Eurojust* darbība ir izrādījusies ārkārtīgi svarīga un lietderīga tiesu iestāžu sadarbības jomā krimināllietās.

Padomes lēmuma attiecībā uz Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu un lēmuma par *Eurojust* stiprināšanu pieņemšana ir vajadzīga, lai abas struktūras kļūtu arvien precīzākas, ņemot vērā, ka cilvēku un pārrobežu noziegumu mobilitāte pēdējos gados ir ievērojami palielinājusies.

Abām struktūrām ir jāsadarbojas un jāpapildina viena otru.

Tādu kontaktpunktu izveide, kas valstīs atbild par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla darbības koordinēšanu, kā arī *Eurojust* valstu koordinācijas sistēmas izveide ir svarīga pastāvīgai savstarpējas informācijas apmaiņai, kā arī tam, lai virzītu valstu iestādes pretim Tiesiskās sadarbības tīklam vai *Eurojust* atbilstīgi īpašajām izskatāmajām lietām.

Strukturēta un savlaicīgi sniegta informācija ir būtiska efektīvai *Eurojust* darbībai. Lielāka uzmanība ir jāpievērš īpaša sakaru tīkla izveidei personas datu nosūtīšanai. Piemērotas datu aizsardzības nodrošināšana abu struktūru darbībā ir ārkārtīgi svarīga.

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) *A. França* ziņojuma būtība sākumā šķita vairāk juridiska un tehniska nekā konkrēta. Tomēr tas atklāja, ka dalībvalstu starpā ir dažas valstis, kas neko nezina par šo juridisko iestādi.

Šis ziņojums arī parādīja atšķirības starp anglosakšu un kontinentālajām sodu sistēmām. Tādēļ ir loģiski, ka daži mani kolēģi deputāti iebildīs pret ziņojumu. Protams, tas nenozīmē, ka šie jautājumi nav svarīgi.

Mēs, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupa, uzskatām, ka tiesības tikt tiesātam ir politiskas pamattiesības. Tomēr ir bijuši gadījumi, kad apsūdzētais neierodas uz tiesas sēdi, bet tiesa tomēr pasludina spriedumu. Spriedumi, kas pasludināti prombūtnē vienā valstī, līdz šim nav tikuši atzīti citā dalībvalstī. Šis pamatlēmums nodrošina, ka šādus spriedumus varētu realizēt arī citā Eiropas Savienības dalībvalstī, protams, pie īpašiem nosacījumiem; viens no šādiem nosacījumiem, mūsuprāt, ir tāds, ka apsūdzētais ir ticis uzaicināts uz tiesu pareizā veidā un ka par spīti šādam tiesas iestāžu uzaicinājumam viņš tiesā nav ieradies. Izvairīšanās no tiesiskuma ir izplatīta, un personai, kas likumīgi notiesāta vienā Eiropas Savienības valstī, nedrīkst ļaut mierīgi staigāt pa citas dalībvalsts ielām.

EPP-ED uzskata, ka referentam ir izdevies saskaņot grozījumus un sagatavot līdzsvarotu ziņojumu, par kuru es vēlos viņam pateikties.

Tāpat es vēlētos izteikt šādu piezīmi: tas ir pareizi un piemēroti, ka mēs nodrošinām apstākļus taisnīgiem tiesas procesiem, bet mums ir arī jāparūpējas par noziedzumu upuriem.

Philip Bradbourn (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es runāšu tikai par *A. Franča* ziņojumu par tādu spriedumu savstarpējo atzīšanu, kas pieņemti prombūtnē. Pats šī ierosinājuma jēdziens ir svešs daudzām dalībvalstu tieslietu sistēmām, jo īpaši tām, kuru tiesību sistēmas pamatā ir kopējie tiesību akti.

Apvienotajā Karalistē mēs gadsimtiem ilgi esam veidojuši savu tiesību sistēmu, pamatojoties uz *habeas corpus* ideju un atbildētāja tiesībām netikt tiesātam, ja viņam nav iespēju sevi aizstāvēt. Šis princips ir noteikts labi zināmajā dokumentā, ko esmu šeit atnesis – 1215. gada *Magna Carta* – kas manā valstī ir garantējis šīs tiesības 800 gadus. Tādu tiesas procesu atzīšana, kas tiek rīkoti prombūtnē, ir pilnīgi pretrunā šī vēsturiskā dokumenta pamata ideāliem.

Lai spriedumu varētu izdarīt vienā dalībvalstī un pēc tam to atzīt citā dalībvalstī, tiklīdz ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, noteikti rodas jautājums, vai tiesas process ir bijis taisnīgs. Organizācija *Fair Trials International* savā dokumentā par šo ierosinājumu atspoguļo manas bažas un uzsver, ka „radīsies ievērojamas bažas par izdošanas procedūras jautājumu”. Kolēģi, es jūs mudinu nopietni izskatīt ierosinājumu un padomāt, kā tas ietekmēs jūsu vēlētajus un viņu tiesības uz taisnīgu tiesas procesu.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētājas kundze, neviens saprātīgs cilvēks negrib atvieglot noziedznieku dzīvi, bet mums ir jānodrošina, ka tiesiskums Eiropā netiek samazināts līdz mazākajam kopsaucējam. Un ar šādām plaša mēroga tieslietu procedūrām, garantijām un procesiem visā ES runas par tieslietu vienlīdzības nodrošināšanu bieži tieši to arī nozīmē.

Apvienotajā Karalistē mūsu tiesību sistēma, kuras pamatā ir kopējie tiesību akti, visnotaļ atšķiras praksē, pēc precedenta un procesiem no sistēmas, kāda ir mūsu kontinentālajām kaimiņvalstīm. Tādēļ, kad es redzu ziņojumus, kas paredz apvienot praksi apvienošanas pēc, man rodas bažas.

Paņemsim ziņojumu par tādu spriedumu savstarpējo atzīšanu, kas izdarīti prombūtnē. Es godīgi saku, ka nepastāv vienlīdzība starp centīgajiem tieslietu piesardzības pasākumiem, kas tiek veikti, pirms kāds tiek notiesāts prombūtnē Apvienotajā Karalistē, un, manuprāt, daudz pavisāko pieeju, piemēram, Grieķijā vai Bulgārijā. Tādēļ es nepiekrītu, ka spriedums, kas šajās valstīs izdarīts prombūtnē manam Apvienotās Karalistes vēlētajam, ir automātiski jāatzīst Apvienotajā Karalistē.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, es vienkārši vēlos apsveikt referentus un arī Padomes prezidentūru par rezultātiem, kas sasniegti šajā debatē un dokumentu sagatavošanas posmā. Daudzi mūsu iedzīvotāji apšaubā Eiropas pievienoto vērtību savā ikdienas dzīvē. Runājot par tiesiskumu, jebkurš pasākums, lai uzlabotu šo svarīgo valsts dienestu, visdrīzāk uzlabos izpratni par Eiropas lietderīgumu attiecībā uz tās iedzīvotāju drošību. Šajā sakarā ir īpaši svarīgi nodrošināt, ka lēmumus var īstenot visā Eiropā, un atcelt šķēršļus to īstenošanai ES teritorijā. Tas ir ierosināto dokumentu mērķis. Ievērojot pilsoniskās brīvības, šie pasākumi stiprinās valsts tiesu piespiesto sodu efektivitāti.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - Priekšsēdētājas kundze, es tikai gribētu atbildēt britu skeptiķiem, jo es viņiem piekrītu, ka mēs nedrīkstam veidot tiesību aktus, pamatojoties uz zemāko kopsaucēju. Tomēr situācija ir tāda, ka tad ir jādomā par to, kā veidot tiesību aktus, jo gadījumā, ja mēs arī piekrītam, ka mēs vēlamies kopēju pieeju noziedznieku ķeršanā, tad tiesību aktus nevar sagatavot ar vienprātības palīdzību. Tieši tāpēc šis jautājums šobrīd ir iestrēdzis Padomē.

Bet es arī sagaidu viņu palīdzību, ierosinot lēmumu pieņemšanas procesu ar kvalificēto balsu vairākumu (KBV), jo pretējā gadījumā mēs nekur uz priekšu netiksīm. Vai nu jūs norobežojaties un nevēlaties sadarboties tiesiskuma jomā, vai mēs pārejam pie KBV, jo tas ir vienīgais veids, kādā mēs varam izstrādāt patiešām nozīmīgus un jēgpilnus tiesību aktus.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, man ir jāatkārto tas, ko tikko teica K. M. Buitengeweg. Jautājums, ko rada šie dokumenti, kā arī rezultāti, kas pēdējo 20 gadu laikā sasniegti šajā jomā, ir ļoti vienkārši: Eiropas Savienībā, kā minēja mans kolēģis Jean-Paul Gauzès, vai mēs vispirms ņemam vērā cilvēku intereses, jo īpaši godīgo cilvēku intereses, vai arī mēs vispirms ņemam vērā valstu un valstu mehānismu intereses? Ir skaidrs, ka Eiropas veidošana – un to var nozēlot, bet tā ir patiesība un pozitīva patiesība mūsdienu pasaulē – paredz nodrošināt, ka 27 dalībvalstu mehānismi nevar būt svarīgāki par cilvēku interesēm un īpaši drošības interesēm, kā tas ir bijis jau pārāk ilgi. Tas ir galvenais Eiropas projekta mērķis, jo pretējā gadījumā nav nekāda Eiropas projekta. Tādēļ Padome un šie trīs ierosinājumi ir jāatbalsta.

Rachida Dati, Padomes priekšsēdētāja. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, jūsu šodien teiktais apliecina to, cik nopietni jūs uztverat šos trīs dokumentus. Tas arī parāda jūsu ieguldījumu, nodrošinot, ka tiesu iestāžu sadarbībā ir sasniegti efektīvi rezultāti, jo īpaši krimināllietās, un, kā jūs norādījāt, vienlaicīgi ievērojot pamattiesības. Šī dubultā prasība ir būtiska, jo tā ir galvenais nosacījums Eiropas tiesiskās telpas izveidei, jo mums visiem ir dažādas tiesību sistēmas un pat dažādas tiesību organizācijas. Garantijas, kas tiek sniegtas Eurojust un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla darbībā tāpat kā tās, kuras tiks piedāvātas, īstenojot prombūtnē pieņemtos lēmumus, skaidri atbilst identiskai loģikai. Tādēļ es vēlos pateikties Eiropas Komisijai, jo īpaši Jacques Barrot, par atbalstu, ko tā sniedza prezidentūrai. Kā jūs norādījāt, beigās Padome gandrīz vienbalsīgi piekrita vairākiem šo ziņojumu elementiem. Kā jūs arī minējāt, mums vēl ir daudz darāmā un mums ir kopā jāstrādā pie tā.

Tāpat es vēlos pateikties Sylvia Kaufmann par viņas ziņojumu un viņas runu šodien, jo Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla novērtējums ir svarīgs solis, lai uzlabotu tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās. Ir jāatzīmē, ka šis tīkls ir bijis svarīgs un efektīvs. S. Kaufmann, jūs šodien kārtējo reizi esat pareizi uzsvērusi saikni starp Eurojust un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu. To attīstība ir cieši saistīta; šis punkts tika vairākas reizes izcelts arī iepriekšējā Eiropadomē.

Tāpat es vēlos pateikties Renate Weber par viņas ziņojumu un viņas svarīgo ieguldījumu. Arī viņas runa Tulūzā par šo tematu bija izcila. R. Weber, man jums arī jāpateicas par jūsu atzinīgo vērtējumu. Es zinu, ka jūs esat paveikusi ievērojamu darbu ar visiem pārējiem cilvēkiem, kas iesaistīti Eurojust. Jūs arī pieminējāt Lisabonas līgumu. Es saprotu, ka jūs būtu gribējusi strādāt citā iestāžu sistēmā, bet mums tomēr ir jāvirzās uz priekšu, pamatojoties uz pieņemtajiem tiesību aktiem, jo tas ietekmē visas Eiropas iestādes.

A. França, jūsu runa uzsvēra vajadzību pieņemt vienotu sistēmu tādu lēmumu īstenošanai, kas pieņemti prombūtnē. Jūs pamatoti pievēršat uzmanību šim punktam, un tas ir viens no veidiem, kādā mūsu tiesību sistēmas var pierādīt savu efektivitāti.

E. Gebhardt, pastāv svarīga vajadzība pēc sadarbības starp visiem politiskajiem un tiesiskajiem dalībniekiem, jo tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās Eiropā uzdevums ir iemācīties strādāt kopā, lai efektīvi cīnītos pret visa veida noziedzību. Es zinu, ka jūs esat prasīga šīs sadarbības aizstāve.

Es vēlētos atbildēt tiem, kas šaubās par tiesisku Eiropu un kas baidās, ka mēs apdraudam pamattiesības. Tā ir taisnība, ka Vācijas prezidentūras laikā mēs nespējām panākt vienošanos par obligātajām procesuālajām garantijām. Reaģējot uz to, man ir jāsaka, ka pamatlēmums par prombūtnē pieņemtiem lēmumiem nodrošina tiesības uz lietas otrreizēju izskatīšanu, kas ir pamata garantija. Šī procesa rezultātus ar nepacietību gaida tiesneši, valsts prokurori un profesionālie juristi, kas sadarbojas katru dienu, kā arī upuri, kuri cieš no noziegumiem, kuri pastāvīgi pielāgojas un mainās. Mums ir jāparāda, ka mēs atbilstam šīm prasībām, un jāievieš efektīvi un lietderīgi instrumenti. Mums ir jāveido Eiropa, kas aizsargā savus iedzīvotājus šādā tiesiskuma telpā.

Prezidentūra apzinās, ka tā var paļauties uz jūsu pilnu atbalstu šiem trim dokumentiem. Es vēlos paziņot, ka prezidentūra to apzinās, un pateikties visiem, kas šodien ir izrādījuši interesi par šiem jautājumiem.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es arī vēlētos uzslavēt un pateikties R. Dati, kura vada Tieslietu un Iekšlietu Padomi Francijas prezidentūras laikā. Man jāsaka S. Kaufmann, ka viņa pamatoti iestājas par datu aizsardzību. Tāpat man viņai ir jāatgādina, ka pamatlēmuma projekts par datu aizsardzību faktiski nosaka detalizētus noteikumus, kas attieksies arī uz informācijas apmaiņu starp Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunktiem, bet mums tas noteikti ir jānodrošina.

Tāpat man ir jāsaka *R. Weber*, ka, lai nodrošinātu šo dokumentu panākumus, uzticība starp dalībvalstīm un ES aģentūrām nepārprotami ir ļoti svarīga. *R. Weber*, es uzskatu, ka jūs izdarījāt dažus ļoti spēcīgus paziņojumus par šo tematu.

A. França skaidri parādīja to, cik svarīgs ir dokuments par lēmumu ātrāku piemērošanu, pie kura viņš strādāja kā referents. Viņš to izdarīja līdzsvarotā veidā, kas man ir jāuzsver, vienlaicīgi apstiprinot, ka būs arī lietas otrreizējas izskatīšanas iespēja, kā tikko pieminēja *R. Dati*, un ka nepārprotami tiks saglabātas tiesības uz aizstāvību. Man ir jāatbild *K. M. Buitenweg* un *P. Demetriou* par procesuālajām tiesībām. Es uzskatu, ka procesuālās tiesības ir ārkārtīgi svarīgas kopējās brīvības, drošības un tiesiskuma telpas attīstībai. Komisija bija vīlusies, ka pagājušo gadu nebija iespējams panākt vienošanos par ierosinājumu pamatlēmumam par procesuālajām tiesībām. Es šobrīd izskatu iniciatīvas šajā jomā, ko varētu īstenot tuvākajā nākotnē. Es esmu apņēmies sasniegt rezultātus šajā jomā, iespējams, iesniedzot jaunu ierosinājumu par procesuālajām tiesībām. Jebkurā gadījumā jūs varat būt droši, ka es pievērsu pilnu uzmanību šim jautājumam.

Lai gan, manuprāt, *R. Dati* jau atbildēja uz šo jautājumu, man arī ir jāsaka *E. Gebhardt*, ka mēs runājam par nopietniem noziegumiem jaunos veidos, kas, iespējams, neatbilst pārlietu striktajai organizētas noziedzības definīcijai. Nopietniem noziegumiem arī ir jāveido viens no šīs tiesu iestāžu sadarbības aspektiem, ko mēs patiešām vēlamies.

Man vairs nav daudz ko piebilst papildus *Jacques Toubon* teiktajam, proti, ka mums ir jāņem vērā Eiropas atbildētāju intereses, kā arī visu mūsu un mūsu tautiešu intereses, lai nodrošinātu, ka šī tiesu iestāžu sadarbība kļūtu arvien efektīvāka, vienlaicīgi, protams, ievērojot cilvēktiesības.

Jebkurā gadījumā es arī vēlētos pateikties Parlamentam par tā ieguldītā darba kvalitāti šajās svarīgajās debatēs, kas iezīmēs ļoti pozitīvu soli Eiropas tiesiskuma telpas attīstībā.

Priekšsēdētājas kundze, *R. Dati*, paldies, ka mudinājat šo Eiropadomi, kas spēja panākt vienprātību šajā jomā un šīs politiskās vienošanās.

Renate Weber, referente. – Priekšsēdētājas kundze, kā „ēnu” referente es vēlētos teikt dažus vārdus par diviem pārējiem ziņojumiem, pateikties *S.-Y. Kaufmann* par mūsu kopējo darbu un *A. França* par viņa darbu. *A. França* ziņojumā bija iekļauti 57 kompromisa grozījumi, un tas kaut ko liecina par mūsu ieguldītā darba apjomu.

Attiecībā uz ziņojumu par nolēmumiem, kas pieņemti prombūtnes laikā (*in absentia*), iespējams, visdelikātākais aspekts ir saistīts ar to, ka dažās dalībvalstīs, pasludinot spriedumus procesā, kurā tiesājamā persona nav piedalījies klātienē, risinājums ir atkārtota lietas izskatīšana, tādējādi pilnībā ievērojot Eiropas Cilvēktiesību konvenciju (Protokols Nr. 7, 2. pants) un Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, lai gan citas dalībvalstis atzīst tikai tiesības pārsūdzēt nolēmumu.

Diemžēl šajā ziņojumā ierosinātais priekšlikums neparedz 27 dalībvalstīs saskaņot pašreizējos tiesību aktus. Lai gan mums būtu jātiecas uz turpmāko ES tiesību aktu izstrādi, patlaban mēs jau esam izdarījuši visu iespējamo, vismaz nodrošinot to, ka pat apelācijas procedūrā tiesājamā persona var izmantot procesuālās garantijas, kas paredzētas Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 5. un 6. pantā.

Noslēgumā es vēlētos pateikt, ka dalībvalstu savstarpējam uzticēšanās līmenim ir jābūt ļoti augstam, lai nodrošinātu tiesas nolēmumu savstarpējās atzīšanas principa efektīvu piemērošanu, turklāt šīs uzticēšanās pamatā jābūt abpusējai cilvēktiesību un pamatprincipu ievērošanai.

Armando França, referents. – (PT) Man jāpasakās ministres kundzei par viņas vārdiem, kā arī komisāra kungam un godājamajiem deputātiem — gan tiem, kuri piekrīt, gan tiem, kuri nepiekrīt man, jo, pateicoties tieši šiem pēdējiem, man ir iespēja šeit un tagad precizēt vienu vai divus aspektus.

Tomēr vispirms es vēlētos pateikt, lūk, ko: gan kā Parlamenta deputāts, gan kā jurists un pilsonis es jutos īpaši gandarīts šodien, jo varu atbalstīt Padomes priekšlikumu un mūsu grozījumus. Kāpēc es ceru un lūdzu, lai izdotos pieņemt un piemērot šo pamatlēmumu? Tādēļ, ka situācija Eiropā ir nopietna un mums nekavējoties uz to ir jāreaģē. Ir daudz tādu personu, kuras jau ir notiesātas, bet brīvi pārvietojas ES teritorijā, jo tiesas nespēj izpildīt citās valstīs pieņemtos nolēmumus. Tā ir nopietna situācija, jo ir saistīta ar noziedzības izplatību un drošību Eiropā, un tādēļ ir svarīgi, lai ES iestādes reaģētu.

Šis pamatlēmums jo īpaši veicina savstarpējās atzīšanas principu, un mūsu grozījumi, Parlamenta ierosinātie grozījumi, ir jāinterpretē, ņemot vērā to savstarpējo atbilstību. Risinājumi, kas piedāvāti attiecībā uz personu uzaicināšanu ierasties, saistībā ar noteikumiem par tiesājamā pārstāvību, atkārtotu lietas izskatīšanu vai

pārsūdzību, ir jāinterpretē, ņemot vērā savstarpējo atbilstību. Visi šie tehniskie risinājumi ir savstarpēji saistīti, un, mūsaprāt, vienmēr, jebkādos apstākļos, jābūt garantētām tiesājamo personu tiesībām uz aizsardzību.

Mēs ļoti labi zinām — un tas ir jāpasaka — kas mums jāliek mierā. Šādos apstākļos atrastais risinājums, manuprāt, ir arī tas, kas mums jāpieņem. Tas reizē ir gan svarīgs un nozīmīgs, gan neliels solis uz priekšu. Kā teikts senajā teicienā — jāsāk soli pa solim. Tā ir jāveido Eiropas Savienība, tā ir jāveido Eiropa.

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Carlo Casini (PPE-DE), rakstiski. – (IT) Tiesību akta priekšlikums par prombūtnes laikā (*in absentia*) pieņemtiem nolēmumiem ir jāapstiprina, lai pārvarētu ievērojamās atšķirības saistībā ar procedūru un iesaistīto izpildes iestāžu ievērojamo rīcības brīvību 27 dalībvalstīs.

Tie ir mērķi, ko noteica Juridiskā komiteja, iesniedzot atzinumu Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai. Četri grozījumi, ko vienprātīgi pieņēma maijā un būtībā pārņēma atbildīgā komiteja, tika izstrādāti ar mērķi nodrošināt taisnīgu līdzsvaru starp pilsoņu galvenajām tiesībām un brīvībām un vajadzību savstarpēji atzīt spriedumus.

Tādēļ ir kļuvis svarīgi saskaņot mūsu krimināltiesību sistēmas, priekšlikumā iekļaujot vienotus kritērijus, ko atzinis iespējami lielāks ES valstu skaits, tādējādi nodrošinot juridisko noteiktību. Šie ir obligātie standarti, kuru mērķis ir apvienot garantiju nodrošinājumus, lai aizsargātu apsūdzēto, un vajadzību saglabāt efektīvu tiesu iestāžu pārrobežu sadarbību. Tomēr atsevišķos gadījumos dalībvalstij piešķir laika rezervi, kas vajadzīga, lai ņemtu vērā šīs valsts tiesību sistēmas specifiskās iezīmes.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Parlaments nobalsoja par priekšlikumu, kas paredz, ka ES dalībvalstu tiesu iestādes savstarpēji atzīst tiesas izspiešanas pieņemtos spriedumus, proti, spriedumus, kas pasludināti kādā citā valstī, apsūdzētajam šajā procesā nepiedaloties.

Kopā ar Eiropas apcietināšanas orderi tas nozīmē, ka ikvienu var arestēt un notiesāt jebkurā ES dalībvalstī, kurā persona ir tiesāta un viņai uzlikts sods bez pašas klātbūtnes, lai gan šī persona nav informēta un nesaprot, ka pret viņu ir ierosināta lieta. Šī problēma ir vēl jo lielāka tādām dalībvalstīm kā Grieķija, kur tiesību sistēma, vismaz visnopietnāko noziegumu gadījumā, neatzīst iespēju, ka apsūdzētais tiek tiesāts procesā, viņam nepiedaloties klātienē. Šāds regulējums būtiski apdraud apsūdzētās personas tiesības uz taisnīgu tiesu. Tas grauj apsūdzētās personas tiesības uz patiesu aizsardzību; jau tagad tas ir novedis pie vardarbīgas reakcijas juridiskās struktūrās un apvienībās visā Eiropas Savienībā.

Tagad kļūst skaidrs, ka, saskaņojot dalībvalstu sodu sistēmas un piemērojot tā saukto „Kopienas pilnvaru palielināšanu” krimināltiesību jomā, ko veicina ES, tiek pārkāptas galvenās suverēnās tiesības un dalībvalstu tiesības noteikt pašām savas garantijas attiecībā uz aizsardzību īpaši svarīgās jomās, piemēram, krimināltiesvedībā.

18. Vīzu informācijas sistēmas (VIS) izmantošana Šengenas Robežu kodeksa ietvaros (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavotais M. Brejc ziņojums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 562/2006 attiecībā uz Vīzu informācijas sistēmas (VIS) izmantošanu Šengenas Robežu kodeksa ietvaros (A6-0208/2008) (COM(2008)0101 - C6-0086/2008 - 2008/0041(COD)).

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties referentam M. Brejc par viņa darbu šī priekšlikuma izstrādē. Ir sperts nozīmīgs solis, un tas ļaus mums pilnībā izmantot pieejamos tehniskos instrumentus, lai nodrošinātu mūsu ārējo robežu aizsardzību.

Lai nodrošinātu efektīvu kontroli pie ārējām robežām, Vīzu informācijas sistēmas (VIS) izmantošana ir ārkārtīgi svarīga. VIS izveido drošu saikni starp vīzas turētāju, vīzu un pasi, lai tādējādi izvairītos no viltotas identitātes izmantošanas gadījumiem.

Tomēr šīs sistēmas priekšrocības pilnībā tiks izmantotas tikai tad, ja izmantosim biometriskos datus. Pēc tam, kad tas būs oficiāli apstiprināts, darba kārtībā paredzētais juridiskais instruments ievieš kopīgus noteikumus, lai nodrošinātu efektīvu un saskaņotu VIS izmantošanu pie mūsu ārējām robežām.

Ja netiks ieviesti kopīgi noteikumi, šos robežpārejas punktus, kuros VIS netiek izmantota sistemātiski, varēs izmantot nelegālie imigranti un noziedznieki. Veicot izmaiņas Šengenas Robežu kodeksā, tiks ieviesti šie kopīgie noteikumi.

Tādēļ es varu pilnībā atbalstīt panākto kompromisu un apsveicu Eiropas Parlamentu un Padomi par pirmajā lasījumā panākto vienošanos.

Mihael Brejc, *referents*. – (SL) Es vēlētos pateikties komisāram par šiem atzinīgajiem vārdiem. Eiropas Parlaments ir iesaistīts kopīgas lēmumu pieņemšanas procesā saistībā ar grozījumiem regulā, kura nosaka Vīzu informācijas sistēmas izmantošanu. Komisijas sākotnēji ierosinātie grozījumi vīzu sistēmā paredzēja ieviest ļoti stingru kontroli attiecībā uz to trešo valstu pilsoņu ieeļošānu, kuriem ir vajadzīga vīza. Tas ietvertu ne vien parasto procedūru, kurā pārbauda personas atbilstību dokumentam, bet arī pirkstu nospiedumu pārbaudi. Regulā ir ietverti visi meklēšanas pasākumi un nosacījumi, kas ļauj attiecīgajām iestādēm, kuras kontrolē ārējos robežpunktus, piekļūt datiem, lai pārbaudītu personu identitāti un veiktu citas līdzīgas darbības; patlaban es neuzskaitīšu visas šīs darbības.

Atbilstīgi šai regulai robežpunktā strādājošai amatpersonai ir pieejama Vīzu informācijas sistēma, kurā šī persona var pārbaudīt visus datus par pasažieri, kurš šķērso robežu, arī pirkstu nospiedumus. Ierosinātā regula, ar to saprotot noteikumus, kas paredz trešo valstu pilsoņu pirkstu nospiedumu sistemātisku pārbaudi katru reizi (es uzsveru — katru reizi), kad šie pilsoņi ieeļos Šengenas zonā, noteikti pagarinās gaidīšanas laiku robežpunktos, jo īpaši tūrisma sezonā, kā arī pirms un pēc valsts brīvdienām.

Tā kā Eiropa ir globāla ekonomikas lielvara un interesants tūrisma galamērķis trešo valstu pilsoņiem, kuriem, protams, ir vajadzīga ieeļošānas vīzas, manuprāt, atbilstīgi ir (jeb bija) jāatceļ regulas ierobežojumi. Tādēļ es ierosināju robežpunktos veikt izlases veida pārbaudes un pirkstu nospiedumu kontroli. Tādējādi es vēlējos vērst uzmanību uz to, ka vīzu turētāja pirkstu nospiedumi tiek paņemti vienu reizi vīzas izsniegšanas procesā un atkārtoti, ieeļojot Šengenas zonā, lai būtu iespējams veikt salīdzināšanu un pārbaudīt identitāti.

Manuprāt, šāda rīcība jeb tik stingri noteikumi ir pārspīlējums, jo patlaban mums nav datu vai aplēšu par viltoto vīzu skaitu. Turklāt pilnībā aizdomas neradošu personu pirkstu nospiedumu pārbaude ir bezjēdzīga un laikietilpīga. Neskatoties uz to, ka Eiropas Savienības pilsoņiem būs izveidotas atsevišķas ejas, robežpunktos veidotos ļoti garas rindas, kur visi, proti, Eiropas Savienības pilsoņi un tie, kuriem ir vīzas, veidotu rindas valsts brīvdienās un svētkos.

Šīs Parlamenta sesijas laikā mums salīdzinoši ātri izdevās panākt vienprātību par atsevišķām atkāpēm no šādiem stingriem noteikumiem, turklāt pēc divām trīspusējām sarunām izdevās panākt arī kompromisu ar Padomi un Komisiju. Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja apstiprināja priekšlikumu ar lielu balsu pārsvaru, turklāt nevienam nebalsojot pret un tikai diviem locekļiem atturoties.

Rezumējot, manuprāt, var teikt, ka pašreizējā regula ir laba, jo tā nodrošina raitu robežu šķērsošanu. Pat tad, ja veidojas garas rindas, atbilstīgi regulai robežpunkta amatpersona pati novērtē attiecīgo personu, un, ja to pieprasa situācija, veic izlases veida pārbaudi. Lēmumu par izlases veida pārbaudi nepieņem amatpersona viena pati; parasti to pieņem robežpunkta augstākstāvošas amatpersonas. Uzskatu, ka mēs esam nodrošinājuši atbilstīgus drošības standartus, vienlaikus ļaujot pasažieriem šķērsot robežu iespējami īsākā laika posmā.

Ļaujiet man izmantot izdevību un pateikties Padomei un Komisijai par teicamo sadarbību, kā arī „ēnu” referentiem, īpaši M. Cashman, par vairākām labām idejām un aktīvajiem centieniem panākt kompromisu.

Urszula Gacek, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, paplašinot Šengenas zonu, lielākajā daļā ES teritorijas ir likvidēta robežkontrole, līdz ar to mūsu iedzīvotājiem paātrinot un atvieglot ikdienas ceļošanu. Tomēr tas nozīmē arī to, ka personas, kas nav ES pilsoņi, ieeļojot Šengenas zonā, efektīvi tiek pārbaudītas tikai vienu reizi, pie ārējās robežas.

Lai gan mūsu iedzīvotāji nelegālo imigrāciju asociē ar dramatiskiem skatiem saistībā ar jūras braucieniem nederīgiem un pārpildītiem kuģiem, kas pārkāpj mūsu jūras robežas, vai kravas konteineriem, kuri ir pilni

ar nelaimīgiem cilvēku tirdzniecības upuriem, patiesā situācija ir daudz sarežģītāka. Apmēram 50 % nelegālo imigrantu ieceļo Eiropas Savienībā legāli, bet nepamet ES teritoriju vīzu derīguma termiņa beigās. Otrkārt, plaši izplatīta ir dokumentu viltošanas prakse, jo īpaši lidostās.

Lai samazinātu „pārāk ilgi palikušo” personu skaitu un novērstu iespēju piešķirt pieeju tām personām, kurām ir viltoti dokumenti, Šengenas zonā tiks piemērota saskaņota un droša sistēma vīzu derīguma termiņu pārbaudei un pirkstu nospiedumu ņemšanai. Tomēr, kā to jau zina visi mūsu pilsoņi, kuri ceļo, augstāks drošības līmenis rada lielākas neērtības un paildzina gaidīšanas laiku pie robežām godīgiem ceļotājiem. Tādēļ ir vajadzīgs arī zināms pragmatisms. Ja saistībā ar iekšējo drošību un nelegālo imigrāciju nepastāv nekāds risks un pierobežas satiksmes intensitāte rada pārmērīgi ilgu gaidīšanas laiku, tad mēs varam atteikties no prasības ņemt pirkstu nospiedumus.

Šīs elastīgākās sistēmas darbības laiks ir noteikts līdz trīs gadiem, pēc tam tiks novērtēta tās efektivitāte. Lai gan mūsu mērķis ir droša Eiropa, tajā pašā laikā mums ir jābūt viesmīlīgiem pret tiem ceļotājiem, kuri ir uzņēmīgi, un citiem līdzīgiem tūristiem. Uzskatu, ka ierosinātā Vīzu informācijas sistēma ir pareizais risinājums, ja saistībā ar šiem abiem mērķiem ir jāatrod līdzsvars.

Michael Cashman, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties referentam par izcilo darbu, ko viņš paveicis. Kompromisi, ko mēs panācām kopā ar Padomi, ir delikāti un efektīvi, un to es saku kā sākotnējais referents, kas sagatavoja ziņojumu par Šengenas Robežu kodeksu.

Īsums ir gudrības dvēsele, tādēļ es vairs neaizkavēšu Parlamentu, tikai vēl pateikšos — kā tas būtu jā dara ikvienam deputātam — abiem lieliskajiem palīgiem, proti, *Renaud* un *Maris*, kuri strādāja kopā ar mani un kuri palīdzēja nodrošināt, ka mans darbs ir ne vien patīkams, bet arī produktīvs.

Sarah Ludford, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, tā kā esmu referente jautājumā par Vīzu informācijas sistēmu un joprojām strādāju pie Kopīgās konsulārās instrukcijas grozījumiem, lai pārvaldītu patlaban savāktos biometriskos datus, es esmu ļoti ieinteresēta it visā, kas attiecas uz Vīzu informācijas sistēmu.

Pieņemot lēmumu par VIS, mēs rēķinājamies ar trīs gadus ilgu periodu, kurā meklēšanu drīkst veikt tikai pēc vīzas ielīmes numura, Vīzu informācijas sistēmā nepārbaudot pirkstu nospiedumus. Tomēr manas sajūtas attiecībā uz šo kompromisu ir mazliet atšķirīgas. Es to atbalstu, jo tieši par to mēs spējam vienoties. Tomēr, no otras puses, Komisija pareizi norādīja, ka vienīgi biometrisko datu pārbaude var droši apstiprināt, ka persona, kas vēlas ieceļot, ir tieši tā persona, kurai ir izsniegta vīza, un tādēļ Vīzu informācijas sistēmā sistemātiski būtu jāpārbauda katra vīzas turētāja dati, kas nozīmē, ka arī robežsargi pārbauda biometriskos datus. Tādēļ esmu mazliet noraizējusies par šo izņēmumu un spēju veikt izlases veida pārbaudes.

Es gaidu, kad varēsim paskatīties uz šo ziņojumu pēc trim gadiem, un garantēju, ka elastība nebūs kļuvusi par apiešanas iespēju; ja mēs vēlamies ieviest VIS, tad mums, protams, tā pienācīgi jāpiemēro.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties M. Brejc kungam par viņa izcilo ziņojumu. Mēs novērtējam viņa viedokli par to, ka VIS izmantošana, pārbaudot gan vīzas ielīmes numuru, gan pirkstu nospiedumus, radītu daudz problēmu. Tādēļ mēs atzinīgi vērtējam izņēmuma ieviešanu ārkārtējos gadījumos, lai VIS datus pārbaudītu bez pirkstu nospiedumu pārbaudes.

Tomēr, mūsaprāt, šis ziņojums nav tik vērienīgs, cik tam vajadzētu būt. Šis izņēmums būtu jānosaka par vispārīgu prasību. Mēs ierosinām VIS izmantot ārkārtas gadījumos, kad rodas šaubas par identitāti. Ir labi zināms, ka Zaļo/ALE grupa stingri iebilst pret biometrisko datu plašu ieviešanu, ja vien to izmantošana nav neapstrīdami pamatota. Uzskatām, ka šo datu izmantošana ievērojami ietekmētu personas datu drošību un pamattiesības. Tādēļ šajā gadījumā mēs nevaram balsot par šo regulu.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, šī regula pamatoti nosaka, ka VIS sistemātiski jāpārbauda ikviena vīzas turētāja biometriskie dati. Tas ir vislabākais un drošākais veids, kā pārbaudīt vīzu autentiskumu. Tādēļ jāpauž nožēla, ka Parlamentam šķiet, ka ir jāierobežo šis princips, ieviešot to situāciju sarakstu, kurās mēs aprobežotos ar vīzas ielīmes pārbaudi, neveicot biometrisko datu pārbaudi. Taču šādā gadījumā, ieviešot šādu sarakstu, pastāv risks, ka biometrisko datu pārbaudes izmantotu izņēmuma gadījumos, nevis sistemātiski. Protams, es zinu, ka nav iespējams veikt biometrisko datu pārbaudi regulāri visos gadījumos, tomēr tā katrā ziņā jāpiemēro kā noteikums. Ņemot vērā nelegālās imigrācijas un terorisma apkarošanu un pārrobežu noziedzību, mēs nevaram pieļaut, ka šajā gadījumā izmantotā pieeja ir pavirša un nav obligāta.

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, Ungārija, protams, arī bija ļoti gandarīta par pievienošanos Šengenas zonai. Ļaujiet man izteikt vēl pāris komentārus par šo tēmu attiecībā uz neveiksmīgo situāciju, kas

izveidojusies saistībā ar Ungārijas un Austrijas robežu. Daudzējādā ziņā Austrijas iestādes neņem vērā Šengenas sistēmu — lai gan Ungārija Šengenas zonā ir iekļauta jau gandrīz gadu, šīs iestādes pieprasa robežu šķērsojošiem ungāriem uzrādīt pasi un uzliet soda naudas, ja šīm personām pasēs nav. Protams, tas nenotiek bieži, tomēr tad, kad tas notiek, Ungārijas sabiedrībā neapšaubāmi un pamatoti rodas lielas antipātijas. Diemžēl papildus tam pie robežas tiek slēgti līdz šim izmantotie ceļi, lai tādējādi neļautu tos izmantot ungāriem, kuri vēlas šķērsot robežu bez pasēs atbilstīgi Šengenas Nolīgumam. Ceru, ka mēs atradīsim iespēju, kā pārtraukt šo Austrijas nelikumīgo rīcību. Paldies!

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es arī uzskatu, ka mūsu referents ir sagatavojis teicamu ziņojumu, kurā ņemta vērā drošība, no vienas puses, un praktiskums, no otras puses. Tomēr, mēs dzirdējām arī to, ka, palūkojoties nākotnē, vienas no lielākajām bažām attiecas uz „pārāk ilgi palikušajām” personām jeb cilvēkiem, kuri ieceļo Eiropas Savienībā legāli, bet neizbrauc no ES teritorijas un pēc vīzas termiņa beigām pazūd no redzesloka.

Šajās debatēs es vēlētos piebilst, lūk, ko — ja mums jānodrošina ieceļošanas un izceļošanas sistēmas efektivitāte, ilgtermiņā mums būs jāievieš sistemātiskas pārbaudes. Mēs no tā nespēsim izvairīties, un mums ir jārisina šis jautājums attiecībā uz Eiropas ārējām robežām.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, man atkal ir jāpasakās jūsu referentam M. Brejc kungam, jo viņš ir sapratis galveno priekšlikuma mērķi, proti, nosargāt robežas, neaizmirstot arī to, ka šīm robežām jābūt pietiekami elastīgām. Uzskatu, ka šos divus aspektus var saskaņot un jums, panākot izcilu kompromisu, šajā dokumentā tas ir izdevies. Atkārtotot to, ko tikko jau teica M. Weber, es vēlētos piebilst, ka mēs patiešām saskaramies ar problēmu attiecībā uz Eiropas robežu atvēršanu ikvienam, kurš regulāri vēlas ieceļot vai izceļot no ES, saglabājot zināmu piesardzību attiecībā uz tiem, kuri — tas ir jāpasaka — mēģina krāpties un pārkāpj noteikumus. Tādēļ jāņem vērā šī atvērtības divējādā prasība un vienlaikus — regularitāte un likuma ievērošana.

Es pateicos Parlamentam par to, ka mums ir radusies iespēja panākt progresu saistībā ar savu robežu aizsardzību, vienlaikus saglabājot vajadzīgo elastību.

Mihael Brejc, referents. – (SL) Es vēlētos sniegt komentāru par diviem pretrunīgiem viedokļiem — atkāpe kā vispārīgs princips un Šengenas Kodeksa noteikumu stingra ievērošana.

Tieši šis kompromiss, par ko mēs panācām vienošanos, pieļauj saprātīgas robežšķērsošanas iespējas, pat tad, ja rindas ir patiešām garas. Iedomājieties, piemēram, Slovēnijas un Horvātijas robežpunktu valsts brīvdienu laikā, kad robežu šķērso 50–60 tūkstoši cilvēku, no kuriem 10 tūkstošiem ir vīzas. Ja šiem 10 tūkstošiem cilvēku būs jāpārbauda pirkstu nospiedumi, citiem, proti, ES pilsoņiem, kuri var šķērsot robežu bez jebkādam formalitātēm, būtu jāgaida viena vai divas dienas. Tādēļ mums jāsauglabā reāla attieksme un jāievieš striktas kontroles sistēmas, kas ietver pamatotus pasākumus, nodrošinot raitu robežu šķērsošanu.

Neaizmirsīsim, ka regulā ir skaidri norādīts, es citēju: „Kompetentajām iestādēm, lai veiktu pārbaudes ārējās robežas šķērsošanas punktos (...), ir piekļuve sistēmai, lai meklētu pēc vīzas uzlīmes numura un pirkstu nospiedumiem vienīgi ar nolūku, lai pārbaudītu vīzas turētāja identitāti un/vai vīzas īstumu (...).” Tādējādi visos gadījumos, pat ja pastāv vismazākās šaubas, robežpunktu amatpersona veiks šo pārbaudi; visos citos gadījumos, kad pie robežas atradīsies liels skaits cilvēku, šī amatpersona rīkosies saskaņā ar šo regulu, kas pieļauj dažas atkāpes.

Mēs nedrīkstam uzcelt jaunu Berlīnes mūri, ko veidotu amatpersonas un informācija. Eiropas Savienība ir globāla vara, kas ļoti uzmanīgi izturas gan pret saviem pilsoņiem, gan pret tiem, kuri ieceļo ES teritorijā; tādai tai jāpaliek arī turpmāk.

Cita starpā es vēlētos pateikties M. Cashman un, protams, komisāra kungam, par viņu pacietību šī kompromisa izstrādes laikā.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Kinga Gál (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs visi esam vienisprātis par to, ka Šengenas Robežu kodeksā ir jāveic grozījumi, lai nodrošinātu šī dokumenta noteikumu atbilstību Vīzu informācijas sistēmas nosacījumiem.

Tomēr Komisijas sākotnējais priekšlikums ir problemātisks, jo tas nosaka, ka, trešo valstu pilsoņiem šķērsojot robežu, ir jāpārbauda ne vien vīzu derīguma termiņš, bet arī jāpaņem viņu pirkstu nospiedumi. Taču šāda prakse var ievērojami pārslogot ES ārējās robežas, galvenokārt iekšzemes robežpunktos atvaļinājumu laikā vai valsts brīvdienās.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju referenta ierosinātos grozījumus, kas paredz, ka pārbaudes jāveic nevis sistemātiski, bet vienīgi izlases kārtībā, atbilstīgi labi definētiem nosacījumiem un termiņiem.

Rītdienas balsojumā lūdzu atbalstīt komitejas viedokli, proti — jānodrošina iespēja šķērsot mūsu ārējās robežas bez garām rindām, turklāt tam jābūt ne vien principam, bet arī praksei.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), rakstiski. – (RO) Šī regula ir izstrādāta kā atbilde uz vajadzību nosargāt un nostiprināt Eiropas Savienības robežas, nodrošinot efektīvāku kontroli robežpunktos. Tomēr vissvarīgākais aspekts attiecas uz kopīgiem noteikumiem Vīzu informācijas sistēmas saskaņošanai.

Lai gan dažas dalībvalstis uzskatīja, ka VIS obligātu izmantošanu varētu panākt vienīgi tad, ja tehnoloģiskā attīstība ļautu reāli izmantot portatīvās ierīces, kas nodrošinātu ātru pārraidi un zināmu kontroli, es uzskatu, ka referenta priekšlikums, kurš paredz izvēli par VIS izmantošanu vai neizmantošanu atstāt robežpunkta amatpersonas ziņā, ir risinājums, kas izmantojams, kamēr nav pieejama tāda tehnoloģiju sistēma, kura ļautu ātru datu pārraidi un sistemātisku izmantošanu.

Mēs nedrīkstam aizmirst arī par to, ka pienācīga kontrole pie ES robežām palielinātu dalībvalstu iekšējo drošību, tādējādi apkarojot tādus noziegumus kā organizētā noziedzība un pat terorisma akti. Turklāt papildus ievērojami uzlabotajai robežkontroles efektivitātei VIS sistemātiska izmantošana būtu arī priekšnosacījums, lai nodrošinātu lielāku elastību saistībā ar vīzu pieteikumu iesniegšanu.

19. Dublīnas sistēmas novērtējums (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavotais J. Lambert ziņojums par Dublīnas sistēmas novērtējumu (A6-0287/2008) (2007/2262(INI)).

Jean Lambert, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlētos pateikties „ēnu” referentiem par viņu nopietno ieinteresētību un iesaistīšanos, kā arī visiem tiem, kas ir sekmējuši šī ziņojuma izstrādi.

Dublīnas II regula, kā jūs zināt, ir daļa no Eiropas kopējās patvēruma sistēmas, un tā nosaka, kura dalībvalsts ir atbildīga par patvēruma pieprasījuma izskatīšanu un apmierināšanu. Turklāt tās ietekme ļoti lielā mērā ir saistīta ar citu direktīvu, piemēram, Uzņemšanas direktīvas un Procedūru direktīvas, īstenošanu.

Mūsu komitejas ziņojumā ir skaidri noteikts, ka Dublīnas regula — un, patiešām, visa sistēma kopumā — ir tāda sistēma, kuras pamatā ir savstarpēja uzticēšanās un uzticamība, kas ļauj visām dalībvalstīm īstenot savus pienākumus.

Ir virkne tādu jautājumu, ko mēs risinām šajā ziņojumā (tagad es, protams, neaplūkošu tos visus šeit) un kas attiecas uz palīdzības sniegšanas kvalitāti saistībā ar patvēruma sistēmu, ietekmi uz attiecīgajām personām un Dublīnas II regulas vispārējo efektivitāti. Kādas problēmas tā rada atsevišķām dalībvalstīm? Vai mēs ceram kaut ko panākt un pārāk daudz vēlamies vienkāršot salīdzinājumā ar jautājuma sarežģītību?

Runājot par palīdzības sniegšanas kvalitāti, mēs zinām, ka dalībvalstu starpā pastāv ārkārtīgi daudz variāciju, kā iespējams rūpīgi un taisnīgi izskatīt prasības par aizsardzību. Tas ir netaisni attiecībā uz konkrēto personu un citām dalībvalstīm. Patiesībā, palūkojoties uz vienu vai divām Eiropas Savienības dalībvalstīm un pieņemot, ka esat patvēruma meklētājs, kas ir patiesi nobijies par savu dzīvību un lūdz patvērumu vienā vai divās no šīm valstīm, jūsu uzvedība būtu vērtējama kā pašnāvnieciska, jo izredzes uz šāda lūguma atzīšanu būtu ļoti mazas un tādējādi būtu ļoti liela iespēja, ka jūs nosūtītu atpakaļ.

Tādēļ mēs kā komiteja esam vienisprātis un vēlamies panākt, lai pret tām dalībvalstīm, kas šajā saistībā nepilda savas saistības, veiktu sistemātiskus pasākumus. Vairums komitejas locekļu vēlas arī apturēt Dublīnas sistēmā paredzēto patvēruma pieteikuma iesniedzēju nosūtīšanu uz šādām dalībvalstīm, kamēr nepilnības nav novērstas; tomēr šajā saistībā ir iesniegts grozījums, par kuru mēs balsosim rītdien.

Runājot par attiecīgajām personām, mēs vēlamies panākt skaidru uzlabojumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanas procesa kvalitāti un saskaņotību. Mēs vēlamies panākt, lai prasības izskata pilnīgi un procedūras netiek slēgtas tehnisku aspektu dēļ (mūsu ziņojuma 11. punkts). Mēs vēlamies, lai personām, uz kurām attiecas Dublīnas regula, sniegtu skaidru informāciju; mēs arī vēlamies palielināt ģimeņu apvienošanās

iespējas un tādēļ izstrādāt plašāku ģimenes definīciju — lai gan es zinu, ka arī šajā saistībā ir iesniegts grozījums — tādējādi ļaujot, piemēram, nepilngadīgo nosūtīt dzīvošanai kopā ar savas ģimenes locekli Eiropas Savienībā, pat ja šī persona ir māsīca vai brālēns, nevis brālis vai māsa.

Mēs vēlamies arī ieviest skaidri noteiktas procedūras saistībā ar nepilngadīgajiem, kurus drīkstētu nosūtīt tikai tāpēc, lai apvienotu ģimeni; šajās procedūrās jāietver pienācīga pārstāvība un pavadīšana, lai nevienš bērns nepazustu pārbraukšanas laikā, kā tas diemžēl ir noticis vairākos gadījumos. Mēs arī lūdzam vairāk izmantot humāno klauzulu, piemēram, attiecībā uz īpaši neaizsargātām personām.

Mēs esam nobažījušies par iespējamo *Eurodac* paplašināšanu, kas atbilst citiem, ne tikai identifikācijas, mērķiem. Padome un Komisija tiks informēta par to, ka Parlaments šādus jautājumus uztver ļoti nopietni.

Runājot par problēmām — un es zinu, ka citi kolēģi vairāk pievērsīsies šim jautājumam —, cita starpā bažas mums rada tas, ka Dublīnas II regula var radīt spiedienu uz dažām dalībvalstīm, kas sevi uzskata par galvenajiem punktiem, caur kuriem patvēruma meklētāji ieceļo Eiropas Savienībā. Tādēļ mēs lūdzam Komisiju izstrādāt priekšlikumus par tā sauktajiem sloga sadalīšanas mehānismiem, kas nav tikai finanšu mehānismi, bet nodrošina arī risinājumus dalībvalstīm un attiecīgajām personām.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Dublīnas sistēmas piemērošanu novērtēja gan tehniski, gan politiski 2007. gadā uzsāktajās debatēs, kas tika risinātas saistībā ar Zaļo grāmatu par Eiropas kopējo patvēruma sistēmu.

Pamatojoties uz šīs dubultās novērtēšanas secinājumiem, Komisija ir plānojusi līdz šā gada beigām ierosināt grozījumus Dublīnas un *Eurodac* regulās, vienlaikus saglabājot Dublīnas sistēmas pamatprincipus. Tas tiek darīts, lai stiprinātu gan sistēmas efektivitāti, gan attiecīgo personu aizsardzību.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man jāpateicas Parlamentam par to, ka ir uzsāktas šīs debates par turpmākajiem grozījumiem. Tās ir debates, kas, šķiet, būs konstruktīvas un, protams, intensīvas. *J. Lambert* kundze, Komisija piekrīt jūsu ziņojumā paustajām bažām attiecībā uz nepilnībām. Tā piekrīt secinājumiem, kam atbilstīgi Dublīnas sistēmas veiksmīga īstenošana ir atkarīga no tā, vai ES līmenī izdosies vairāk saskaņot aizsardzības standartus. Tas ir veids, kā nodrošināt vienlīdzīgas iespējas uz aizsardzību visiem tiem patvēruma meklētājiem, kuri nosūtīti uz citām dalībvalstīm.

Mums vienlaikus ir vairāk jāaskāņo dalībvalstu tiesību akti patvēruma jomā un jāpalielina praktiskā sadarbība, kā tas ir paredzēts Eiropas kopējās patvēruma sistēmas otrajā posmā.

Komisija ir paredzējusi efektīvāk noteikt procedūras un termiņus, kā arī uzlabot *Eurodac* datu bāzē ietvertu datu kvalitāti un uzticamību.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es nevēlos pārāk daudz iedziļināties detaļās, bet — jā, mēs apsveram vairākus grozījumus. Tie, piemēram, paredz uzlabot patvēruma meklētājiem sniegto informāciju, palielināt apelācijas tiesību piemērošanas efektivitāti, nodrošināt, ka patvēruma meklētāju aizturēšana nenotiek patvaļīgi, noprecizēt tos nosacījumus un procedūras, kas jāievēro saistībā ar humānās klauzulas piemērošanu, paredzēt vairāk garantiju nepilngadīgajiem bez pavadības, kā arī paplašināt patvēruma meklētāju vai alternatīvās aizsardzības saņēmēju tiesības uz ģimenes apvienošanu.

Lai gan par spīti visam Dublīnas sistēmas novērtējums bija pozitīvs, taisnība ir arī tā, ka šī sistēma ir radījusi papildu slogu atsevišķām dalībvalstīm, kurām ir ierobežotas uzņemšanas iespējas un apguves spējas, bet kuras tajā pašā laikā sava ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ ir pakļautas ievērojamam migrācijas spiedienam.

Komisija apsver iespēju īslaicīgi pārtraukt Dublīnas noteikumu piemērošanu valstij, kurai ir pārāk liels slogs, kā arī izveidot patvēruma ekspertu grupas, pie kurām pēc palīdzības varētu vērsties šīs dalībvalstis, kurām kaut kādā ziņā ir radies pārāk liels slogs.

Komisija ņem vērā Parlamenta ziņojumā ietvertos nozīmīgos un konstruktīvos ieteikumus. Mēs nevēlosim savu pūliņus un veiksīmus pasākus, kas vajadzīgi, lai risinātu jautājumus, par kuriem bažas pauda Parlaments savā ziņojumā par Dublīnas sistēmas darbību un ietekmi.

Paldies jums, *J. Lambert* kundze, dāmas un kungi! Es klausīšos jūsos ļoti uzmanīgi, jo esmu pārliecināts, ka patvēruma tiesību pilnveidošana ir svarīgs jautājums nākotnei, es teiktu — mūsu Eiropas koncepcijai, ar kuru saistībā mums jāaglabā uzticība savām dižajām patvēruma sniegšanas tradīcijām.

Simon Busuttil, PPE-DE grupas vārdā. – (MT) Šis tiesību akts ir jāpārskata. Mēģināšu paskaidrot, kāpēc tas ir jādara. Kad šis tiesību akts tika izdots, mērķis bija panākt, lai ikviens, kas meklē patvērumu, proti, lūdz

aizsardzību, varētu saņemt prasīto tajā valstī, kurā šī persona ir nokļuvusi vispirms. Tas šķiet pamatoti, bet tad, kad tika izdots šis tiesību akts, neviens pat neiedomājās, jo īpaši attiecībā uz pēdējo laiku, ka daudzi cilvēki ies bojā, ieceļojot Eiropas Savienībā vai kādā dalībvalstī, ierodoties laivā, šķērsojot Atlantijas okeānu vai Vidusjūru, lai iekļūtu ES teritorijā. Šajā regulā nekad nekas tāds nebija paredzēts, bet tagadējā situācijā valstis ir spiestas laipni uzņemt šos cilvēkus, kuri ierodas ar kuģiem, nostādot tās ārkārtējā, sarežģītā un nopietnā situācijā. Man ir prieks dzirdēt komisāra J. Barrot izteikumus, proti, — viena no šīs regulas pārskatīšanas iespējām paredz īslaicīgi atcelt tās noteikumus, ja atklātos, ka valstīm ir radies neproporcionāli liels slogs. Tieši tas mums ir vajadzīgs; tas var būt šis risinājums vai ļoti labi funkcionējošs un solidaritātes principam atbilstīgs mehānisms, kas ļauj imigrantus, kuri ieceļo valstī, kur radies šāds slogs, nosūtīt uz citu ES dalībvalsti. Šī pārskatīšana noteikti ir jāveic, turklāt tas jādara iespējami drīzāk.

Martine Roure, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Dublīnas sistēma ir jāizmanto, lai noteiktu par patvēruma pieteikuma izskatīšanu atbildīgo dalībvalsti, tomēr šī sistēma lielā mērā ir netaisnīga. Patvēruma meklētājus reizēm var nosūtīt atpakaļ uz dalībvalsti, kas, kā tas jau ir zināms, liegs patvērumu, lai gan dalībvalsts, kurā viņi atrodas, piešķirtu viņiem bēgļu statusu. Tā ir pirmā netaisnība.

Turklāt šī sistēma rada problēmu saistībā ar dalībvalstu solidaritāti. Mēs labi zinām, ka dalībvalstīm, kas atrodas pie ES ārējām robežām, ir lielāks slogs. Atgriežoties no Maltas, mēs pieprasījām apspriest Dublīnas sistēmas principu. Mūsaprāt, tai dalībvalstij, kas ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, nav obligāti jābūt tai pašai valstij, kurā attiecīgā persona ieceļo vispirms. Izskatot pieteikumus, ir jāizmanto solidaritātes princips.

Mēs esam novērojuši nopietnas nepilnības, jo īpaši attiecībā uz aizsardzību nepilngadīgajiem bez pavadības. Mēs esam konstatējuši, ka dalībvalstis nepietiekami izmanto instrumentus, kas ļauj nepilngadīgajiem apvienoties ar savas ģimenes locekļiem, kuri atrodas kādā citā dalībvalstī. Mēs arī vēlamies panākt, ka nepilngadīgie var, piemēram, pievienoties savām tantēm un onkuļiem citā dalībvalstī, tādējādi nepametot viņus likteņa ziņā. Tādēļ mums ir jāpaplašina ģimenes koncepcija.

Visbeidzot mēs paužam nožēlu par gandrīz sistemātisko to personu aizturēšanu dažās dalībvalstīs, kas gaida Dublīnas sistēmā paredzēto nosūtīšanu. Mēs vēlētos norādīt, ka šīs personas lūdz starptautisku aizsardzību un viņu pieteikumi vēl nav detalizēti izskatīti. Tādēļ pēc Dublīnas II regulas novērtēšanas mums jāspēj novērst nopietnās nepilnības, kuras mēs konstatējam aizturēšanas centru apmeklēšanas laikā. Mēs apmeklējam vairākus aizturēšanas centrus, un man jāsaka, ka daži no šiem apmeklējumiem radīja zināmu riebumu.

Man jāatgādina, ka Dublīnas regulas mērķis ir noteikt dalībvalsti, kura ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu. Šai regulai jānodrošina patvēruma sistēmas pieejamība un jāgarantē, ka dalībvalstis detalizēti izskata ikvienu patvēruma pieprasījumu.

Eiropas Savienība nedrīkst ignorēt savu atbildību attiecībā uz trešām valstīm. Tai jānodrošina aizsardzība saistībā ar patvēruma tiesībām.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties referentei par šo viscaur līdzsvaroto dokumentu. Es nevēlos strīdēties par sīkumiem, aplūkojot dažas detaļas. Turklāt, ja mēs esam pilnīgi godīgi, šis novērtējums jau tagad ir diezgan novecojis.

Galvenā prioritāte (vismaz ciktāl tas attiecas uz Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupu) ir pielīdzināt pieejamos dalībvalstu datus vienam standartam. Vienīgi tad būs iespējams veikt labu, tādējādi efektīvu, novērtējumu. Dalībvalstīm patiešām jāīsteno šis uzdevums, vadību, protams, ņemoties Eiropas Komisijai.

Ir svarīgi uzsvērt — un acīmredzami es paužu atšķirīgu viedokli no Martine Roure — ka, pamatojoties uz iegūto datu pārsūtīšanu, mēs nevaram secināt, ka Dublīnas sistēma nozīmē neproporcionālu nosūtīšanas slogu tām dalībvalstīm, kas atrodas pie Eiropas ārējām robežām. Protams, šo valstu ģeogrāfiskā atrašanās vieta nozīmē ievērojamu slogu; to atzīmēja arī referente un komisāra kungs. Tieši tāpēc ALDE grupa visu šo laiku ir mēģinājusi pierādīt, ka kopā ar Dublīnas sistēmu obligāti ir jāpiemēro sloga sadalīšanas mehānisms, turklāt ne tikai attiecībā uz finansiālajiem un materiālajiem resursiem, bet arī darbaspēku. Galu galā visas 27 dalībvalstis ir atbildīgas par to, kas notiek pie ES ārējām robežām.

Esmu arī ļoti ieinteresēta, komisāra kungs, un vēlos uzzināt, ko tieši jūs domājat ar iespēju īslaicīgi atcelt noteikumus? Ko tas paredz? Vai tas nozīmē, ka patvēruma meklētājs var izvēlēties dalībvalsti, uz kuru viņš vēlas doties, ka viņš var brīvi izvēlēties doties uz šo valsti? Ja tas ir tā, tas nopietni apdraudētu Dublīnas sistēmas politisko vēstījumu. Īsumā — tikai virzieties uz obligātās solidaritātes mehānismu, ko mēs jau visu šo laiku esam mēģinājuši panākt.

Visbeidzot, ja ES vēlas atgūt uzticamību, tad visās 27 dalībvalstīs ir jānodrošina piemērota un pastāvīga aizsardzība. Piemērotas kopējās patvēruma procedūras nozīmi un atbilstīgu statusu nav iespējams novērtēt pārāk augstu.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, J. Lambert ziņojumam vajadzētu mudināt mūs nopietni apspriest šo jautājumu. Ziņojumā aprakstītie fakti ir satraucoši. Lai gan Eiropas Komisija turpina nākt klajā ar jaunām iniciatīvām patvēruma un legālās migrācijas jomā, šķiet, ka šīs politikas īstenošanu nav iespējams kontrolēt. Izmaksu aprēķins, dati par patvēruma pieteikumiem un informācija par personas datu apstrādi — tie ir nepilnīgi dati. Manuprāt, tie ir satraucoši secinājumi. Ja Dublīnas sistēma jau tagad nefunkcionē pienācīgi, kā gan tā darbosies saistībā ar jaunajām iniciatīvām migrācijas jomā? Vai Parlaments var paļauties uz Padomi un Komisiju, lai veiktu nopietnu darbu saistībā ar izmaksu aprēķinu? Vai tādā gadījumā personas datu aizsardzība tiks nopietni ņemta vērā?

Es labprāt uzzinātu, kādus secinājumus ir izdarījuši Padome pēc iepazīšanās ar J. Lambert ziņojumu. Man ir skaidrs, ka pagaidām Dublīnas sistēma nav perfekta. Vai Padome var izpētīt, vai datu apmaiņa būs atbilstīga jaunajām iniciatīvām patvēruma un migrācijas jomā?

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, patvēruma piešķiršanai paredzētā Dublīnas II sistēma beidzot ir jāpārskata. Pirmkārt, tā īsti neatbilst Eiropas idejai — tā nenodrošina patiesu solidaritāti un atbalstu tām dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ uzņem neproporcionāli lielu patvēruma meklētāju skaitu.

Otrs, turklāt svarīgāks, iemesls šādai pārskatīšanai ir tas, ka šāds neproporcionāli liels skaits bieži vien tiešā veidā apdraud humānisma principus un pienākumu, kas paredz ar cieņu izturēties pret cilvēkiem, kas ierodas pie mūsu robežām, meklējot aizsardzību.

Mēs zinām, ka dažkārt daudzas dalībvalstis nespēj pilnīgi izpildīt savus pienākumus, ko nosaka šī regula, vai - sliktākajā gadījumā — tās slēpjas aiz Eiropas solidaritātes trūkuma, lai attaisnotu pat ārkārtīgi lielus cilvēktiesību pārkāpumus, kuros vainojamas šo valstu iestādes.

Ar solidaritātes trūkumu nekādā gadījumā nav attaisnojama šāda prakse, piemēram, nepilngadīgo ieslodzīšana vai patvēruma pieteikumu masveida noraidīšana, pamatojoties uz politiskiem iemesliem. Tomēr mēs zinām arī to, ka citas dalībvalstis, kas nesastopas ar šādām problēmām, uzskata, ka tās ir izpildījušas savu humanitāro pienākumu, ja ir apsūdzējušas citas valstis. Taču — mēs neko nedzirdam par solidaritāti.

Tādējādi, īstenojot Dublīnas II sistēmu, praksē dalībvalstis ir izvirzījušas daudzas apsūdzības un reaģējušas uz tām. Vienīgie īstie zaudētāji ir patvēruma meklētāji. Tādēļ īpaši svarīgi ir izveidot patiesi kopēju Eiropas patvēruma sistēmu.

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

Priekšsēdētājs. – Šīs debates atsāks pēc debatēm par Gruziju.

20. Stāvoklis Gruzijā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par stāvokli Gruzijā.

(FR) Es vēlētos sveikt Francijas ārlietu ministru, Padomes priekšsēdētāju un bijušo Eiropas Parlamenta deputātu B. Kouchner. Es sveicu arī valsts sekretāru Eiropas lietās Jean-Pierre Jouyet. Jo īpaši sveicu komisāres kundzi Benita Ferrero-Waldner, kā arī Jacques Barrot, kurš diemžēl mūs pamet.

Eiropadomes sanāksme tikko ir beigusies, bet ministrs Bernard Kouchner, protams, mums pats par to pastāstīs.

Bernard Kouchner, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, jūs patiešām gaidījāt, kad beigsies Eiropadomes ārkārtas sanāksme, un tāpēc es steidzos šurp, lai iepazīstinātu jūs ar šīs sanāksmes rezultātiem. Mēs, Francijas prezidentūra, vēlējamies jūs nekavējoties informēt par pieņemtajiem lēmumiem ne tikai tāpēc, lai jūs pastāvīgi saņemtu jaunāko informāciju par mūsu darbu, bet arī tāpēc, ka pēdējo mēnešu laikā Eiropas Parlaments ir izrādījis ārkārtīgi lielu aktivitāti saistībā ar Gruzijas jautājumu. Paldies, komisāres kundze!

Mēs vēlamies pateikties jums par šo ieinteresētību, kā arī informēt par to, kas notika Padomes 13. augusta sanāksmē un Ārlietu komitejas 20. augusta sanāksmē; *Jean-Pierre Jouyet* jūs iepazīstinās ar mūsu pagaidu secinājumiem šajā saistībā.

Vēlējos jums atgādināt, ka šis konflikts sākās pirms 20 gadiem, proti, 1991.–1992. gadā, tomēr tā pēdējais posms sākās naktī no 7. uz 8. augustu. Starp citu, būtu lietderīgi aplūkot, kā tieši attīstījās šis konkrētais konflikts. Žurnālistiem un vēsturniekiem ir jāizpēta šie notikumi un jāsaprot, kā tie attīstījās Osetijā, konkrētāk — Chinvali, Dienvidosetijas galvaspilsētā.

Kauja uzliesmoja šajā naktī, pēc tam — 9. un 10. augustā. Kopā ar kolēģi *Alexander Stubb*, kurš ir Somijas ārlietu ministrs un EDSO priekšsēdētājs, mēs nolēmām svētdien, 10. augustā, doties uz Tbilisi. Mēs ierosinājām prezidentam *M. Saakashvili* parakstīt pamiera nolīgumu, kam viņš arī piekrita.

Tā kā tas ir svarīgi, es ātri pastāstīšu par to, ko mēs atklājām šajā vizītē, ko mēs redzējām Gori, kā arī pa ceļam saistībā ar šo sāpīgo Krievijas armijas iebrukumu un straujo virzību dziļāk valstī. Vispirms jāsaka, ka mēs bijām nobažījušies par to, ka Krievijas armija varētu iebrukt Tbilisi. Karaspēks atradās Gori, tikai 45–50 km no Tbilisi. Ceļš bija taisns, un tajā bija tikai daži šķēršļi. Tādēļ mēs domājām (un mums bija zināms iemesls tā darīt), ka Krievijas karaspēka mērķis, kā viņi paši to apgalvoja, bija ne vien atbildēt uz provokāciju un atbrīvot Dienvidosetiju, bet arī nokļūt Tbilisi un ar spēku panākt valdības nomaiņu.

Tādēļ bija absolūti svarīgi — vismaz mēs tā domājām — apturēt karaspēku un iespējami drīzāk panākt pamieru. Iespējami drīzāks pamiers — tāds bija mūsu mērķis.

Pirms tam, kad nākamajā dienā Maskavā es tikos ar prezidentu *N. Sarkozy*, pēc tam, kad bijām uzklauzījuši bēgļus Gruzijas pusē un upurus, kurus es satiku Gori slimnīcā, mēs — es un Francijas prezidentūras pārstāvji — devāmies uz otru pusi, proti, Ziemeļosetiju, uzklaut tos bēgļus, kas ieradušies no Dienvidosetijas pēc Chinvali bombardēšanas naktī no 7. uz 8. augustu. Es dzirdēju stāstus, kas diemžēl atklāja vienlīdz lielas ciešanas, tomēr to interpretācija bija ļoti atšķirīga.

Ar prezidentu *N. Sarkozy* mēs tikāmies Maskavā, kur risinājām garas sarunas (tās ilga piecas stundas), kurās piedalījās prezidents *D. Medvedev*, premjerministrs *V. Putin*, ārlietu ministrs *Sergei Lavrov*, prezidents *N. Sarkozy* un es.

Šo diezgan smago apspriežu beigās notika preses konference, kuras laikā prezidents *N. Sarkozy* un prezidents *D. Medvedev* noteica sešus punktus saistībā ar Francijas vienošanos; šis dokuments bija jānogādā Tbilisi apstiprināšanai, jo tā sākotnējā redakcijā tika izdarīti grozījumi, tādēļ tas atšķīrās no dokumenta, kas nākamajā dienā tika nogādāts Tbilisi.

Prezidents *D. Medvedev* apstiprināja divus grozījumus, jo īpaši vienu punktu par galīgo statusu, ko, kā mēs saprotam, viņš negribēja iekļaut šajā dokumentā.

Prezidents *M. Saakashvili* piekrita parakstīt šo pamiera nolīgumu, pateicoties šai starpniecībai, kas, jums vismaz jāatzīst, tika ātri īstenota, lai arī tā nebija perfekta, jo šādās situācijās nekas nav perfekts. Tādējādi šī starpniecība ļāva ieviest patiesu pamieru, lai gan to izjauca pāris apbēdinoši izņēmumi. Krievijas karaspēks sāka atkāpties 21. augustā (tas bija otrais no sešiem punktiem), lai gan tas notika gandrīz ar astoņu dienu nokavēšanos. Taču tika veikti arī manevri, ko pēc tam interpretēja dažādi, kā jau tas šādos gadījumos notiek, jo daži tanki devās uz vienu pusi, bet pēc tam — uz citu.

Šī karaspēka izvešana joprojām nav pabeigta. Patiesībā es neesmu pārliecināts, vai tā ir pabeigta, bet pilnīgi noteikti var apgalvot, ka tā nav notikusi pilnībā. Karš beidzās salīdzinoši ātri, 10. un 11. augustā, lielākās kara operācijas tika izbeigtas, vismaz tā liecina informācija, ko snieguši daži novērotāji, arī Francijas vēstnieks *Eric Fournier*, kurš atrodas šeit. Tomēr savu darbošanos nav izbeiguši Osetijas un Abhāzijas milicijas spēki (turklāt tie ir radījuši postījumus), kas, ejot pa Krievijas armijas pēdām, ir vainojami laupīšanā un reizēm pat slepkavībās. Taču, saglabājot lielu piesardzību, man jāsaka, ka šie postījumi nebija lieli. Man arī jāsaka, ka bombardēšanā radītie postījumi nebija plaši. Protams, jebkuri postījumi vienmēr ir ļoti nopietni, turklāt vienmēr tie rada pārāk daudz upuru, bet salīdzinājumā ar to, ko mums pastāstīja, postījumi nebija nemaz tik lieli, un tas katrā ziņā ir pozitīvs aspekts.

Mēs neredzējām, kas notiek Osetijā, lai arī mums tas bija jāredz; arī mums sniegtā informācija bija ļoti neobjektīva. Lai gan stāvokli Gruzijā bija iespējams apsekot, Osetijā iekļūt nebija iespējams, vismaz tas nebija vienkārši izdarāms, un tikai dažiem cilvēkiem izdevās iekļūt šajā teritorijā. Tomēr šīs personas sniedz ļoti atšķirīgas liecības.

Tādējādi pamiers, kas bija pirmais no sešiem punktiem, tika nodrošināts nekavējoties un efektīvi. Bija pagaidu pamiers un pastāvīgs pamiers. Otrais punkts attiecās uz karaspēka izvešanu. Tika precizēts, ka Gruzijas armija ir jāizved un jāizvieto savās kazarmās, bet Krievijas karaspēkam jāatkāpjas aiz frontes līnijām, kas bija izveidotas pirms krīzes. Turklāt bija paredzēti vairāki citi punkti, piemēram, visiem upuriem nodrošinātas iespējas izmantot humāno palīdzību. Konkrēti punkti, kas radīja problēmas, bija 5. un 6. punkts. Mūsu sarunās tika noteikts, ka pie Dienvidosetijas un Gruzijas robežas izveido zonu, kurā īslaicīgi pieļaujama Krievijas karavīru uzturēšanās, kamēr ierodas EDSO vai Eiropas Savienības novērotāji. Pēc tam no prezidenta N. Sarkozy bija jāsaņem paskaidrojuma vēstule, kas tika publicēta saskaņā ar prezidentu M. Saakashvili, lai precizētu, ka tas nozīmēja spēku izvietošanu tiešā robežas tuvumā. Ņemot vērā, ka dažos posmos robeža ir tikai pāris kilometru attālumā no galvenā ceļa, kas šķērso visu Gruziju, tā nebija vienkārša situācija. Tādējādi bija vairāki punkti, attiecībā uz kuriem tika izņemts nogaidīt — un to skaidri noteica šajā dokumentā —, kamēr ieradīsies starptautiskie novērotāji. Priekšroka tika dota terminam „novērotāji”, nevis „miera uzturētāji”. Visam bija jānotiek ļoti precīzi. Savukārt 6. punkts, kas savā ziņā bija vissvarīgākais punkts, attiecās uz politisko risinājumu un starptautiskajām apspriedēm jeb sarunām, kurās bija jārod šis politiskais risinājums. Šo vienošanos parakstīja prezidents M. Saakashvili, izmantojot Condoleezza Rice starpniecību, jo pirmais dokuments tika parakstīts, bet pēc tam grozīts. Pēc tam tika izstrādāts dokuments, kas tika saskaņots ar D. Medvedev, un visbeidzot — trešais un pēdējais dokuments, kas tika saskaņots ar M. Saakashvili, tomēr mēs nespējām panākt, ka viņš to paraksta. Bija pusnakts vai jau viens nakts, kad sākās masveida demonstrācija. Galu galā mēs nespējām panākt, ka viņš paraksta šo dokumentu, tāpēc mums bija viņš jāpiespiež to izdarīt pēc tam, kad bija veikti daži grozījumi; un tā bija Condoleezza Rice, kura, dodoties uz Parīzi, ieradās pie mums, un tieši viņai tika uzticēts šis dokuments, lai to — es uzdrīkstos teikt, galīgo sešu punktu dokumentu — varētu parakstīt prezidents M. Saakashvili. Rezultātā nekavējoties tika panākts pamiers. Lai arī ne tik drīz, tomēr ļoti strauji notika arī Krievijas karaspēka daļēja izvešana. Tagad citu punktu īstenošanu cieši uzraudzīs mūsu puse, proti, 27 valstis, kas veido Eiropas Savienību, un jo īpaši Parlaments, jo šis dokuments tikko tika apstiprināts. Atgādināšu jums, ka secinājumus, ko pieņēma Eiropadomes pirmajā ārkārtas sanāksmē, kurā piedalījās ārlietu ministri, jau ir apstiprinājušas 27 dalībvalstis, un tajos ir paredzēta mūsu klātbūtne, proti, Eiropas Savienības pārstāvju fiziska līdzdalība uz vietas. Un kopš tā brīža mēs esam uzticējuši Javier Solana kungam rūpes par šo KĀDP jomu. EDSO (tā piedalījās arī iepriekš) aizgādībā ir jau nosūtīti divi vai četri Francijas novērotāji. Mēs ceram, ka izdosies vienoties par lielāku skaitu novērotāju, jo vakar prezidenta N. Sarkozy un prezidenta D. Medvedev sarunā Krievijas pārstāvis norādīja, ka viņš pieņemtu, pat atbalstītu, Eiropas Savienības novērotāju klātbūtni. Mēs strādājam pie šī jautājuma. Tādējādi rezultātu izdevās panākt ļoti ātri — tās bija trīs dienas, kuru laikā tika panākts pamiers un apturēts karaspēks, kas apdraudēja Tbilisi, bet pēc pāris dienām (faktiski astoņām dienām), izdarot nelielus manevrus šo astoņu dienu perioda beigās, izdevās atvilkt Krievijas armiju uz Osetiju un Abhāziju.

Patlaban es esmu pilnībā gatavs atbildēt uz visiem jūsu jautājumiem, no kuriem, esmu pārliecināts, daudz būs tādu, man par laimi, kas mums tiks šeit uzskatīti ļoti ilgi. Tomēr es aizmirsu īsumā pastāstīt par tagad pieņemto dokumentu. Atgādināšu, ka saistībā ar šo Eiropadomes ārkārtas sanāksmi 2003. gada augustā notika precedents attiecībā uz stāvokli Irākā. Šis Eiropadomes ārkārtas sanāksmes laikā Eiropas Savienības vienotība tika iedragāta, maigi izsakoties. Tagad, 2008. gadā, vienotība ir izvirzījusi priekšplānā, un tas — izstrādāt jaunu dokumenta priekšlikumu un panākt, ka to apstiprina tie, kuri vēlējās noteikt sankcijas (kādas sankcijas un kāpēc?), un tie, kuri vēlējās uzturēt dialogu ar Krieviju, nepiemērojot sankcijas — nebija tik grūti, kā mēs domājam. Un jūs pārliecināties, ka šajā dokumentā ir ieņemta stingra nostāja attiecībā uz nosodīšanu, tomēr tas arī „atstāj durvis atvērtas”, jo mēs nevēlējāmies iesaistīties aukstajā karā, kā to kāds mums ierosināja. Mēs vēlējamies uzturēt sakarus, lai būtu iespējams turpināt politiskās sarunas, kas, mūsaprāt, ir svarīgas.

Mēs sasaucām šo Eiropadomes sanāksmi, jo Francijas Republikas prezidents un Eiropas Savienības Padomes priekšsēdētājs uzskatīja, ka krīze Gruzijā ir nopietna un tieši attiecas uz visiem eiropiešiem. Acīmredzami Gruzija, tāpat kā Ukraina, nav Eiropas Savienībā. Tomēr vairākas dalībvalstis arī vēlējās šo sanāksmi, kuras organizācija bija atkarīga no mums. Uzskatu, ka mēs bijām patiesi iedvesmoti, jo neviens cits ārpus Eiropas Savienības, mūsaprāt, to nevarētu izdarīt. Tā bija Eiropas Savienība, kurai bija jāuzņemas šī lieta pilnībā. Tas nenozīmē, ka mēs darbojamies vieni paši, tas nebūt tā nebija, bet no mums bija atkarīga iniciatīvas uzņemšanās, no mums bija atkarīgs, vai parādīsim, ka Eiropas Savienība ir reaktīva, jo īpaši tādā situācijā, kad nav atrisinātas institucionālās problēmas. Tādējādi Eiropas Savienība visaugstākajā līmenī pierādīja savu vienotību un vēlmi pilnībā uzņemties atbildību. Uzskatu, ka, salīdzinājumā ar 2003. gada precedentu, šis ir patiesi progress.

Kādi bija šīs Padomes galvenie rezultāti? Kā jūs varat skaidri redzēt šajā dokumentā, tas ir militārās darbības un Krievijas nesamērīgās reakcijas nosodījums. Daži vēlējās atmāskot virkni provokāciju, kas, iespējams, notika pirms Chinvali bombardēšanas. Vienu vai otru pusi būtu ļoti viegli atmāskot, tomēr, īstenojot miera

misiju, patiesa nozīme ir tikai tam, ka visas iesaistītās puses piekrīt pārtraukt kara stāvokli. Tādēļ dokumentā uzsverta Krievijas nesamērīgā reakcija. Atkārtot — mums jāpanāk, ka tie, kas atradās konflikta zonā, pastāstītu, kas notika patiesībā. Protams, tas nebija veiksmīgs iznākums Gruzijai, kas tika ļoti plaši brīdināta, jo īpaši no ASV puses, par to, ka šāda reakcija tiek provocēta, pat ja tā bija Gruzijas pašas reakcija, jo šai reakcijai bija jābūt labi sagatavotai, un tas ir kaut kas, ko es nezināju. Kad es devos apmeklēt Krievijas bēgļus otrā pusē, Ziemeļosetijā, es redzēju iespaidīgus tanku un militārā transporta konvojus, kuri devās uz robežas pusi. Tie bija vai nebija kaujas gatavībā? Atbildi uz šo jautājumu noskaidrojiet paši, lai gan, šķiet, ka viņi atradās ļoti tuvu robežai.

Tādējādi dokumentā jūs varat redzēt, ka mēs nosodām militāru darbību un nesamērīgu rīcību; 27 dalībvalstu valdības vai valsts vadītāji vienprātīgi nosoda lēmumu atzīt Osetijas un Abhāzijas neatkarību, turklāt tajā ir atgādināts, ka Eiropas Savienībai ir jāievēro starptautiskajās tiesības un ANO Drošības padomes rezolūcijās atzītie neatkarības, suverenitātes un Gruzijas teritoriālās integritātes principi. Šī sešu punktu vienošanās (kas uzskatāma par galveno dokumentu, jo nav neviena cita dokumenta) tika apstiprināta 12. augustā, un Eiropadome uzsver, ka tā ir jāīsteno pilnībā. Mēs esam stingri apņēmušies īstenot šo plānu. Eiropas Savienība ir paudusi gatavību piedalīties starptautiskajā uzraudzības mehānismā, kas minēts šīs vienošanās 5. punktā, kā jau es to norādīju, gan saistībā ar EDSO misijām, gan Eiropas drošības un aizsardzības politiku. Šīs sadarbības nosacījumi vēl ir jāprecizē, turklāt, manuprāt, patlaban ne vien tiek izstrādāti šie nosacījumi, bet arī virzība kopumā notiek ļoti strauji.

Es negrāso detalizēti izskaidrot visus dažādos viedokļus, tomēr atkārtot, ka tie būtiski neatšķiras. Runa ir tikai par niansēm — vai atgādinājums par starptautiskajām tiesībām un aizliegumu ar spēku mainīt kaimiņvalsts robežas ir sankcijas? Nē, tās nav sankcijas. Tā ir pamatprasība. Tādējādi šie viedokļi nebija ļoti atšķirīgi. Tika izteiktas prasības iekļaut šo atgādinājumu, ko mēs beigās pieņemām, un tādējādi mēs šo atgādinājumu iekļāvam, jo, kā jūs to zināt, 9. septembrī šeit notiks Eiropas Savienības un Ukrainas pārstāvju tikšanās. Turklāt 8. septembrī mēs — kopā ar J. M. Barroso, Javier Solana un prezidentu N. Sarkozy — atgriezīsimies Maskavā. Tādējādi mums 8. septembrī ir paredzēta tikšanās gan Maskavā, gan Tbilisi (pareizāk sakot, vispirms Maskavā, pēc tam Tbilisi), lai ieprotokolētu — mēs vismaz ceram, ka mēs spēsim ieprotokolēt — to, ka Krievijas armija ir atkāpusies aiz tai noteiktajām frontes līnijām, proti, aiz Osetijas un Gruzijas robežas. Mēs arī ceram, ka spēsim ieprotokolēt to, ka starptautiskie novērotāji ir nomainījuši atlikušos kontrolpunktus ap Poti tiltu un arī atlikušos kontrolpunktus Gruzijas teritorijā, ne tikai gar Osetijas un Gruzijas robežu, vai arī tie sagatavoti tiktāl, ka starptautiskie novērotāji tos var aizvietot nekavējoties. Tas ir tas, ko mēs vēlamies panākt.

Visas puses ir piekritušas šai sanāksmei, kas tādējādi papildinās šo sešu punktu vienošanās ieviešanu. Pamatojoties tieši uz šo vienošanos, mēs spriedīsim par labo gribu un turpmākajiem politiskajiem pasākumiem, ar kuriem saistībā mēs pēc tam ierosināsim noorganizēt konferenci. Tā būs starptautiska konference, kas ietvers vairākus partnerus, lai varētu uzsākt politiskās sarunas; un kāpēc gan ne? Gandrīz 20 gadus ANO ir iesaistīta šajā jautājumā, lai gan vairāk saistībā ar Abhāziju, nevis Osetiju. D. Medvedev arī piekrita, ka bēgļi var atgriezties — un tas ir ļoti pozitīvs aspekts —, turklāt runa ir ne tikai par tiem bēgļiem, kas pametuši mājas pēc nesenantiem notikumiem, proti, pēdējā mēneša laikā, bet arī tiem bēgļiem, kuri mājas pameta jau 1990. gados. Jūs teiksiet, ka ļoti strīdīgi ir šie jautājumi — kur viņi atrodas, vai viņi varētu atgriezties, vai viņiem vajag atgriezties, vai viņi vēlas atgriezties utt. Tomēr, runājot par cilvēku tiesībām uz pašnoteikšanos, mums jāatceras, ka visi šie bēgļi ir nākuši no Abhāzijas vai Osetijas. Tas ir apstiprināts, un mēs pagaidīsim, lai paskatītos, cik tālu var īstenot šo vienošanos.

Bet tagad es aplūkošu divus punktus, kurus, manuprāt, pēc tam mēs varēsim apspriest plašāk. Aplūkošu tos jautājumus, kuri tika grozīti vai nedaudz mainīti, jo attiecībā uz pārējiem jūs paši visu varat saprast, piemēram, ka Eiropadome ir „dziļi norūpējusies par atklāto konfliktu” utt. Dokumentā paziņots, ka Eiropadome stingri nosoda Krievijas vienpusējo lēmumu atzīt Abhāzijas un Dienvidosetijas neatkarību. Šis lēmums nav pieņemams, un Eiropadome aicina pārējās valstis neatzīt šo pasludināto neatkarību un lūdz Komisiju izskatīt konkrētas no tā izrietošās sekas. Eiropadome atgādina, ka miermīlīgam un noturīgam konflikta risinājumam Gruzijā ir jābūt balstītam uz starptautiskajās tiesībās, Eiropas Drošības un sadarbības konferences Helsinku Nobeiguma aktā un trīs ANO Drošības padomes rezolūcijās atzīto neatkarības, suverenitātes un teritoriālās integritātes principu pilnīgu ievērošanu. Eiropadome uzsver, ka katrai valstij Eiropā ir tiesības brīvi noteikt savu ārpolitiku un sabiedrotos utt. Eiropadome ir gandarīta, ka ar Eiropas Savienības starpniecības centieniem sasniegtās 12. augusta vienošanās, kas sastāv no sešiem punktiem, rezultātā ir panākta uguns pārtraukšana, upurus labāk nodrošina ar humāno palīdzību un ir atvilkta būtiska Krievijas militāro spēku daļa. Šī plāna īstenošana ir jāpabeidz utt. Tas netika apspriests.

Jean-Pierre, tu kaut ko minēji par angļu grozījumiem attiecībā uz Gruziju. Un es teicu — Eiropas Savienība jau ir piešķirusi ārkārtas palīdzību. ES ir gatava sniegt palīdzību Gruzijas atjaunošanā, arī Dienvidosetijas un Abhāzijas teritorijā. Tā ir gatava atbalstīt pašvaldības veicināšanas pasākumus un reģionālās sadarbības attīstību. ES arī ir pieņēmusi lēmumu pastiprināt savas attiecības ar Gruziju, arī atvieglojot vīzu režīmu un paredzot pilnīgas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas iespējamu izveidi, tiklīdz būs izpildīti visi vajadzīgie nosacījumi. Eiropas Savienība uzņemsies iniciatīvu drīzumā sasaukt starptautisku konferenci ar mērķi palīdzēt Gruzijas atjaunošanā un lūdz Padomi un Komisiju sākt to gatavot. Cits punkts attiecas uz pašreizējās krīzes ietekmi visā reģionā un reģionālo sadarbību. Attiecībā uz 8. punktu: Eiropadome nolemj norīkot Eiropas Savienības īpašo pārstāvi saistībā ar krīzes situāciju Gruzijā un lūdz Padomi veikt tam vajadzīgos pasākumus. Mēs piebilstīsim: nesenie notikumi norāda uz to, ka Eiropai ir jāpastiprina centieni energoapgādes drošības jomā. Eiropadome aicina Padomi sadarbībā ar Komisiju izskatīt attiecīgi veicamas iniciatīvas, īpaši attiecībā uz to, lai dažādotu energoresursu avotus un piegādes ceļus. Visbeidzot, pēc Vācijas, Polijas un daudzu citu valstu pieprasījuma, nobeigums tika noformulēts šādi: mēs aicinām Krieviju pievienoties mums šajā būtiskajā izvēlē par savstarpēju ieinteresētību, sapratni un sadarbību. Mēs esam pārliecināti — neatsvešināties no Eiropas ir pašas Krievijas interesēs. Eiropas Savienība no savas puses ir paudusi gatavību partnerattiecībām un sadarbībai, ievērojot savus pamatprincipus un vērtības. Mēs gaidām no Krievijas atbildības pilnu rīcību, pilnībā ievērojot visas savas saistības. Eiropas Savienība saglabās modrību; Eiropadome lūdz Padomi kopā ar Komisiju rūpīgi un padziļināti izskatīt situāciju un ES un Krievijas attiecību dažādos aspektus. Šis izvērtējums būs jāsāk jau no šī brīža un jāturpina. Eiropadome sniedz pilnvaras savam priekšsēdētājam turpināt sarunas par to, lai pilnīgi tiktu piemērota sešu punktu vienošanās. Tādēļ Eiropadomes priekšsēdētājs, kā arī Komisijas priekšsēdētājs un Augstais pārstāvis 8. septembrī dosies uz Maskavu. Kamēr militārie spēki netiks atvilkti pozīcijās, kur tie atradās pirms 7. augusta, tiek atlikta sanāksmes saistībā ar sarunām par partnerattiecību nolīgumu. Nedaudz papildināts tika 3. punkts: Padome gaida paredzētā Eiropas Savienības un Ukrainas samita rezultātus. Bet, gaidot šī samita rezultātus, mūsu iestāžu sadarbība ar Ukrainu tiks pastiprināta un padarīta ciešāka.

(Aplausi)

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – (FR) Padomes priekšsēdētāj, dāmas un kungi, vispirms es vēlos paust atzinību par Eiropas Parlamenta politiskajām saistībām Gruzijas jautājumā. Iesākumā es arī vēlos sveikt Francijas prezidentūru saistībā ar tās centieniem, jo īpaši atzīmējot tās ātro reakciju šajā krīzes brīdī.

Tā ir taisnība, ka Eiropas Savienība, risinot sarunas par pamieru un nekavējoties sniedzot humāno palīdzību, jo īpaši Komisija, ir pierādījusi savu efektivitāti. Pašreizējā brīdī Eiropadomei, manuprāt, bija svarīga nozīme un, ņemot vērā šajā konfliktā radušos jautājumu sarežģītību, Eiropas Savienībai ir un bija jāreaģē vienoti un savstarpējas vienošanās ceļā jānosaka atbilstīgie risinājumi. Es runāšu īsi, jo daudz kas jau tika pateikts.

Manuprāt, šodienas tikšanās saistībā ar Gruziju deva ļoti skaidru signālu gan Gruzijai, gan Krievijai, norādot uz mūsu spēju reaģēt krīzes situācijās un uz Eiropas Savienības vienotību. To mēs vienmēr esam pieprasījuši.

Otrkārt, mūsu vienotību izsaka arī mūsu vērtību aizsardzība. Kopš šīs krīzes sākuma, kā jau es to norādīju, Komisija ir veicinājusi ES centienus, kuru mērķis bija stabilizēt humāno un drošības situāciju Gruzijā, manuprāt, diezgan ievērojami.

Runājot par humāno palīdzību, jāatzīmē, ka mēs nekavējoties piešķirām 6 miljonus eiro, ko bija jāizmanto, lai apmierinātu konflikta skarto civiliedzīvotāju nepieciešamākās vajadzības. Šī summa ir jāpapildina ar aptuveni 9 miljoniem eiro, ko tajā pašā laikā piešķirā dalībvalstis. Tādējādi mēs nodrošinājam, ka tiek apmierinātas visas neatliekamās humānās palīdzības vajadzības.

Savukārt attiecībā uz palīdzību atjaunošanas vajadzībām pagājušajā nedēļā mēs nosūtījām Komisijas ekspertu misiju, lai tā veiktu sākotnējo novērtējumu par vajadzībām, un atbilstīgi mūsu sākotnējām aplēsēm, kā jau to tikko norādīja *Bernard Kouchner*, kas neietvēra Krievijas kontrolē esošās teritorijas, īpašumu postījumi ir daudz mazāki, nekā tas tika prognozēts. Rekonstrukcijai un atjaunošanai būs vajadzīgi apmēram 15 miljoni eiro. Tomēr vissteidzamāk jārisina jautājums par to 22 000 cilvēku likteni, kuriem konflikta dēļ nesen nācās mainīt dzīvesvietu. Lai apmierinātu šo personu vajadzības, būs nepieciešami apmēram 110 miljoni eiro.

Ir svarīgi, lai Eiropas Savienība izrādītu gatavību sniegt īstu atbalstu Gruzijai; tas būtu apliecinājums mūsu politiskajai gribai stiprināt mūsu attiecības. Visupirms Padome nolēma ievērojami pastiprināt mūsu finansiālo atbalstu Gruzijai, jo īpaši atjaunošanas vajadzībām, ko jau es pieminēju, un bēgļiem.

Mēs patlaban vēl novērtējam resursus, kurus varētu ātri piešķirt no 2008. gada apropriācijām. Tomēr ir skaidrs, ka bez papildu budžeta apropriācijām mēs nespēsim savākt vajadzīgo finansējumu. Man jau tagad

ir gandarījums par vispārējo politisko atbalstu, ko šajā saistībā šodien izteica priekšsēdētājs H.-G. Pöttering. Būs jānoorganizē arī starptautisko palīdzības sniedzēju konference, lai investoriem nosūtītu spēcīgu signālu par paļaušanos.

Manuprāt, svarīgāk nekā jebkad ir stiprināt kaimiņattiecību politikas instrumentus, lai stabilizētu stāvokli Gruzijā. Un, pamatojoties uz Eiropadomes secinājumiem, mēs pastiprināsim savus centienus, lai uzreiz pēc nosacījumu izpildes būtu gatavi izveidot brīvas tirdzniecības zonu un atvieglot īstermiņa vīzu režīmu.

Vienošanās par pēdējo jautājumu, protams, būs saistīta ar atpakaļuzņemšanas nolīgumu, un joprojām būs svarīgi mudināt, lai Gruzija uzņemtos saistības attiecībā uz demokrātiju, tiesiskumu un vārda brīvību. Tas ir svarīgi, lai paātrinātu demokrātiskās reformas un politisko plurālismu.

Attiecībā uz drošības stabilizāciju un pamiera nolīguma īstenošanu mēs tiešām paļaujamies uz civilās novērošanas misiju, kas organizēta saistībā ar Eiropas drošības un aizsardzības politiku, kā tas jau tika pieminēts. Šiem pasākumiem jābūt cieši saistītiem ar citiem ES pasākumiem, piemēram, atjaunošanu.

Bet tagad es sniegšu dažus komentārus par attiecībām ar Krieviju.

, *Komisijas locekle.* –Krievijas rīcība liek uzdot plašāka mēroga jautājumus par mūsu attiecību raksturu gan īstermiņā, gan ilgtermiņā. Tā kā līdz šim Krievija nav ievērojusi prezidentūras piedāvāto sešu punktu plānu un ir pieņēmusi lēmumu atzīt Abhāziju un Dienvidosetiju, tās rīcība ir pretrunā starptautisko attiecību pamatprincipiem.

Mēs esam mēģinājuši atjaunot savas attiecības modernas partnerības formā, lai atspoguļotu mūsu pieaugošo ekonomikas integrāciju. Manuprāt, uz spēles ir liktas galvenās savstarpējās ieinteresētības jomas — savstarpējā ekonomiskā atkarība, vajadzība nonākt pie kopējām pieejām par ieroču neizplatīšanu un terorisma apkarošanu vai daudziem citiem starptautiskiem jautājumiem —, tāpēc ir jānodrošina komunikācijas kanāli ar Krieviju; tas bija un ir būtisks aspekts.

Tomēr, ņemot vērā nesenos notikumus, attiecības ar Krieviju nevar turpināties „kā parasti”. Tādēļ bija svarīgi atrast pareizo līdzsvaru starp komunikācijas kanālu saglabāšanu un skaidra signāla nosūtīšanu Krievijai. Manuprāt, pareizā pieeja būtu turpināt mūsu pašreizējo kopējo darbu un dialogus, bet nogaidīt attiecībā uz jaunām iniciatīvām. Tādēļ tagad Komisija pārskatīs visas jaunās iniciatīvas, kas ir iesāktas, lai padziļinātu mūsu attiecības, kas pēc tam ļaus Padomei izstrādāt secinājumus pirms novembrī paredzētā Nicas samita.

Attiecībā uz ilgtermiņa sekām, nesenie notikumi piešķirs jaunu nozīmi atsevišķām politikas jomām. Mūsu jūnijā izteiktā apņemšanās saistībā ar Austrumu partnerības izveidi un Eiropas kaimiņattiecību politiku patiešām ir pierādījums ES likumīgajām interesēm šajā reģionā. Šī politika uzsver, ka mēs nepieņemsim sadalošas robežlīnijas Eiropā un tādi partneri kā Gruzija, Ukraina un Moldova var paļauties, ka mēs atbalstīsim šo valstu teritoriālo vienotību un suverenitāti. Mēs esam gatavi paātrināt un iespējami drīzāk iesniegt jaunus priekšlikumus par jauno Austrumu partnerību, paredzot, ka tas katrā ziņā varētu notikt līdz šī gada beigām, varbūt pat vēl rudens beigās.

Otrkārt — un tas ir mans pēdējais komentārs —, mūsu attiecībās ar Krieviju centrālais jautājums ir enerģētika. Tas, kā mēs rīkojamies Eiropā enerģētikas jomā, tieši ietekmēs mūsu attiecības ar Krieviju, tāpēc mums ir jāsaglabā šī virzība, lai Eiropā attīstītu saskaņotu un stratēģisku enerģētikas politiku. Noslēgumā jāsaaka, ka nesenie notikumi ir radījuši patiesu izaicinājumu Eiropas Savienībai. Nākamajos mēnešos, manuprāt, mums būs jāturpina izrādīt, ka varam kopīgiem spēkiem īstenot savus uzdevumus.

Šodienā ir uzskatāma par ļoti svarīgu pieturpunktu. Eiropas intereses un vērtības mēs varēsim aizsargāt tikai tad, ja izmantosim saskaņotu stratēģiju, vienotas nostājas un saskaņotu rīcību. Es atzinīgi vērtēju Parlamenta apņemšanos un ticu, ka mēs visi īstenosim savus uzdevumus, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienība saglabā spēcīgu un vienotu pozīciju.

Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, B. Ferrero-Waldner kundze, dāmas un kungi, situācija, kāda Gruzijā izveidojusies kopš vasaras, ir nepieņemama un nepanesama, un Eiropas Savienībai šajā saistībā ir jāpauz stingra un noteikta nostāja.

Krievijai ir tādas pašas tiesības un pienākumi, kādas ir citām valstīm starptautiskajā arēnā. Viens no šiem pienākumiem paredz ievērot suverenitātes un teritoriālās vienotības principu un, jo īpaši, nepārkāpt starptautiski atzītas robežas. Iebrūkot Gruzijā un okupējot tās teritoriju, kā arī atzīstot separātisko Gruzijas reģionu — Abhāzijas un Dienvidosetijas — neatkarību, Krievija vienu pēc otra ir noniecinājusi šos trīs pamatprincipus, kas atzīti starptautiskajās tiesībās.

Eiropas Savienībai ir aktīvi jāiesaistās šī konflikta atrisināšanā, un es izsaku atzinību Francijas prezidentūrai par tās aktīvo nostāju. Mums ir jāapliecina, ka mūsu cerības ir tādas pašas, kā tiem tūkstošiem gruzīnu, kuri izkļiedz savas ciešanas Tbilisi ielās.

Mana grupa aicina Komisiju, Padomi un visas dalībvalstis apliecināt gan savu vienotību, gan savu nodomu stingrību attiecībā uz mūsu kaimiņvalsti Krieviju. Eiropas Savienība nevar aprobežoties ar mutisku nosodījumu attiecībā uz starptautisko tiesību sistemātiskiem pārkāpumiem. Mūsu grupa uzskata, ka Eiropai ir jāizmanto visi pieejamie līdzekļi, jo īpaši politiskie un ekonomiskie instrumenti, lai izdarītu spiedienu uz Krieviju un liktu tai ievērot saistības, kas noteiktas nolīgumos, kurus šī valsts ir parakstījusi. Mēs aicinām Krieviju ievērot visas saistības, ko tai uzlikusi pamiera nolīguma parakstīšana, pirmkārt, no Gruzijas teritorijas pilnībā un nekavējoties atvilkt Krievijas armiju un samazināt Krievijas militāro spēku vienības Dienvidosetijā un Abhāzijā. Mēs arī nosodām izlaupīšanu, kurā vainojami Krievijas okupanti un viņus pavadošie algotņi; to jau gluži pareizi norādīja B. Kouchner kungs.

Mēs esam ļoti nobažījušies par to Gruzijas iedzīvotāju likteni Dienvidosetijā, kurus ar spēka palīdzību pārvietoja pat pēc pamiera nolīguma parakstīšanas. Mēs stingri pieprasām Krievijas un Dienvidabhāzijas iestādēm nodrošināt iespējas šiem cilvēkiem atgriezties savās mājās. Mēs aicinām Padomi un Komisiju pārskatīt savu politiku attiecībā uz Krieviju, arī sarunas par partnerattiecību nolīgumiem, ja šī valsts neievēro savas saistības attiecībā uz pamieru. Mēs arī aicinām Padomi un Komisiju ievērojami veicināt starptautiskos mehānismus, kurus īsteno, lai atrisinātu šo konfliktu, cita starpā, saistībā ar Eiropas drošības un aizsardzības politiku nosūtot misiju uz vietas.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šī krīze ir atklājusi Eiropas Savienības neaizsargātību vairākās jutīgās jomās — pirmkārt, tas attiecas uz energoapgādi. Vairāk nekā jebkad agrāk mums ir jānodrošina droša Eiropas energoapgāde. Mums jāizstrādā un jāaizsargā Krievijas enerģētikas transporta infrastruktūras alternatīvas. Turklāt, šķiet, ir skaidrs, ka Eiropas Savienības nozīme varētu būt krietni lielāka krīzes pārvaldībā, ja tiktu pastiprināta Eiropas drošības un aizsardzības politika. Lisabonas līgums pieļauj šādu pastiprināšanu. Tādēļ mēs aicinām tās dalībvalstis, kas to vēl nav izdarījušas, iespējami drīzāk ratificēt šo līgumu. Mūsu grupa uzskata, ka vienīgais veids, kā nodrošināt stabilitāti un drošību abās Atlantijas okeāna pusēs, ir attīstīt Eiropas Savienības un ASV sadarbību atbilstīgi vienlīdzīgiem nosacījumiem.

Visbeidzot mēs vēlētos norādīt, ka Gruzija galu galā vēlas pievienoties NATO. Dāmas un kungi, šis ir izšķirošs brīdis, un Eiropas Savienība nedrīkst neizmantot šo iespēju un neapliecināt savu skaidro un noteikto nostāju attiecībā uz Krievijas Federāciju, lai arī cik liela un varena būtu šī valsts. No tā ir atkarīga gan Eiropas Savienības uzticamība, gan visa reģiona stabilitāte un mūsu tuvāko kaimiņvalstu, pat ES dalībvalstu, aizsardzība. Un jūs, Padomes priekšsēdētāj, es aicinu arī ātri noregulēt jautājumu par attiecībām ar Ukrainu. Paldies jums par uzmanību! Un, lūdzu, saglabāiet stingru nostāju!

Hannes Swoboda, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisāra kungs, jau vairākas dienas dažādos laikrakstos tiek publicēti sludinājumi ar šādu tekstu: „Ļeņins. Staļins. Putins. Tu piekāpies?” Faktiski šis vēstījums savā ziņā ir ļoti vienkāršs, proti, — patiesībā Ļeņina laikā Dienvidosetija tika iekļauta Gruzijas sastāvā. Šajā procesā dzīvību zaudēja ap 18 000 cilvēku, bet ap 50 000 cilvēku izraidīja. Savukārt Abhāzija par Gruzijas daļu kļuva Staļina laikā. Ir svarīgi, lai mēs neatkāptos no patiesības un ņemtu vērā visu pušu nostājas. *Zviad Gamsakhurdia*, kurš bija Gruzijas Republikas pirmais prezidents un tagad atkal kļuvis ļoti populārs, osetīniešus aprakstīja kā „pabiras, kas izkvēpināti caur Roki tuneli http://en.wikipedia.org/wiki/Roki_tunnel” o “Roki tunnel”. Mums jāaglabā piesardzība attiecībā uz šo Gruzijas nacionālisma aspektu.

Tomēr neviens no šiem faktiem — un ļaujiet man šajā saistībā ieviest skaidrību, kā to daudzos gadījumos ir darījis *Martin Schulz* — neattaisno Krievijas iebrukumu, kas galu galā jau notiek gadiem ilgi. Tā ir imperiālistu izpausme, un mēs daudzkārt esam redzējuši, ka Krievija izmanto pastāvošos konfliktus ar minoritātēm. Mēs daudzkārt esam pieredzējuši draudus un boikotus, un tas mums ir absolūti nepieņemami. Es nevēlos noliegt kļūdas, ko pieļāvuši Rietumi un Gruzijas prezidents *Mikheil Saakashvili*, bet saistībā ar savām kaimiņvalstīm Krievija atkal ir mēģinājusi savās interesēs izmantot iekšējos konfliktus.

Arī piedāvājums atzīt Kosovas neatkarību nav pamatojums šādai rīcībai. Tomēr tas ir fakts, ka Eiropas Savienība vienmēr ir skaidri un nepārprotami mēģinājusi panākt starptautiskus daudzpusējus risinājumus. Krievija nav mēģinājusi iet šādā virzienā. Eiropas Savienība arī piedāvāja skaidru un nepārprotamu atbalstu serbu minoritātei Kosovā un turpinās to darīt. Bet kā rīkojās Krievija? Tā tikai noskatījās, kamēr gruzīni tika padzīti no Dienvidosetijas un Abhāzijas, un es ceru, ka B. Kouchner kungam bija taisnība, kad viņš apgalvoja, ka tagad tiks pieņemta jauna politika.

Eiropas Savienībai tagad jākoncentrējas uz atbalsta un palīdzības sniegšanu mūsu kaimiņvalstīm. Mēs esam ierosinājuši uz kādu laiku izveidot Melnās jūras reģiona valstu savienību. Lai arī kādu nosaukumu mēs izvēlētos šai savienībai, ir skaidrs, ka pašreizējā kaimiņattiecību politika ir jāveicina un jāstiprina, un mums jāaicina iesaistīties visus tos šajā reģionā, kuri ir ieinteresēti reģiona vienotībā un stabilitātē, sākot no Turcijas un beidzot ar Kazahstānu.

Ja Krievija ir gatava atgriezties pie sadarbības politikas un cieņas attiecībā uz savām kaimiņvalstīm, Krievija arī tiks uzaicināta pievienoties. Patlaban Krievija jūtas stipra, jo enerģijas cenas ir augstas, bet mēs visi zinām, ka tas nav drošs pamats Krievijas ekonomikai, un tai ir daudz tādu aspektu, kuros šī valsts varētu iegūt saistībā ar partnerību un sadarbību ar Eiropu. Tajā pašā laikā mums jākoncentrējas uz to, lai savām kaimiņvalstīm mēs sniegtu skaidru atbalstu. Šajā ziņā, Padomes priekšsēdētāja kungs, es atļaušos pateikt, ka secinājumi, par kuriem jūs vienojāties šodienas samītā, ir labi secinājumi, kas piedāvā drošu pamatu turpmākai virzībai, jo tajos skaidri ir norādīts, kādi ir reāli īstenojamie un ilgtermiņa risinājumi. Ceru, ka Eiropas Parlaments, tāpat kā Padome, nonāks pie līdzīgiem skaidriem un uz vienprātību pamatotiem secinājumiem, tādējādi ļaujot Eiropas Savienībai runāt vienotā — un skaļākā — balsī.

(Aplausi)

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, mani mazliet pārsteidza Padomes priekšsēdētāja šīvakara runa un, patiesi, arī tās nolasīšana no goda pjedestāla (*podium d'honneur*).

Par konfliktsituāciju Kaukāzā atbildība ir jāuzņemas abām pusēm — tieši tā, kā jūs jau to teicāt, Padomes priekšsēdētāja kungs. Bet kāpēc tas nav atspoguļots Padomes secinājumos?

Prezidents M. Saakashvili nevarēja neiedomāties, ka militārā iejaukšanās izraisīs Krievijas reakciju. Bet arī Krievijas reakcija nebija samērīga.

Jūs teicāt „šie postījumi nebija lieli”, tomēr komisāre B. Ferrero Waldner iepazīstināja mūs ar skaitļiem un šis Parlaments saņems aicinājumu piekrist attiecībā uz „rēķina samaksu”!

Vienā jautājumā gan mēs jums piekrītam — mums ir jānosoda Krievijas rīcība; tā nav attaisnojama, bet mēs neatrūnāsim Krievijas lāci, iespējot stūrī D. Medvedev. Spriedzi labāk samazinās dialogs un saistības, nevis izolācija. Tā ir aukstā kara mācība, un Eiropas Savienībai — tāpat kā Helsinku procesā — ir jāuzņemas galvenā loma.

Šis konflikts uzsver, ka mums ir jāveido kopējā ārpolitika un drošības politika. Un, lai gan dalībvalstīs ir neskaidrs viedoklis par Krieviju, jūsu prezidentūra rīkojās strauji, nolemjot risināt sarunas par sešu punktu plānu, un par to ir izsakāma atzinība.

Šis plāns varbūt nav perfekts, tomēr tas lika pārtraukt vardarbību un tas ir pilnībā jāīsteno, tostarp Krievijai ir jāatvelk savi spēki no Poti ostas pie Melnās jūras.

Bet kādi pasākumi patlaban jāveic Eiropas Savienībai? Padomei ir tiesības vienoties par krīzes pārvaldības un atjaunošanas fondu un ātru humānās palīdzības piešķiršanu. Tagad tai ir jāieceļ ES pārstāvis, kurš panāks abu pušu ieklausīšanos.

Eiropas Savienībai ir tiesības nosūtīt novērotājus, bet tiem ir jāaizvieto Krievijas miera uzturētāji, kas savukārt nozīmēs, ka saistības jāuzņemas tām dalībvalstīm, kas pagaidām nav bijušas saistītas ar militāro iejaukšanos citu valstu teritorijā.

Eiropai ir jāsauc Kaukāza miera konference, kurā tiktos visas puses, lai rastu atbildi saistībā ar neatrisinātajiem konfliktiem.

Tomēr Eiropas Savienībai ir jāsāk no vienas jomas, kurā valda milzīgas nesaskaņas un kurā ir vajadzīga mazliet plašāka rīcība, nevis tikai ministru dekrēts situācijas uzlabošanai. Ir jāpārtrauc nenormālā situācija, kad Gruzijas pilsoņiem ar Krievijas pasēm ir atvieglota ieeļošana Eiropas Savienībā, jo tas motivē viņus pieņemt Krievijas pilsonību. Gruzīniem jābūt tādām pašām iespējām ieeļot Eiropā, kādas ir pieejamas krievi, lai gan to varētu panākt, ja iesaldētu ES un Krievijas vienošanos par vīzu režīma atvieglošanu.

Kā mēs, stiprinot savu kaimiņattiecību politiku, varam nodrošināt pastāvīgu sadarbību ar Krieviju, ja apliecinām, ka pilnīga „stratēģiskā partnerība” vairs nav uzticama? Ko vēl mēs varam darīt, lai pieliktu punktu Eiropas atkarībai no Krievijas energoapgādes? Jūs pareizi izdarījāt, šajā saistībā pastiprinot secinājumu dokumentu. Turklāt Krievijai, protams, ir jāizjūt savas nelikumīgās rīcības sekas, iespējams, vēlreiz ir jāpārspriež jautājums par Soču ziemas olimpiskajām spēlēm, kas paredzētas tikai 40 km attālumā no robežas.

Vai Krievijas rīcību var uzskatīt par atbilstīgu Olimpiskajai hartai? Nē! Lai atrisinātu šos jautājumus, ir vajadzīga noteiktība, tālredzība un pacietība. Tas ir izaicinājums, kam Eiropas Savienībai ir jāstājas pretī, un es baidos, Padomes priekšsēdētāja kungs, ka mums tam jāstājas pretī, vēl pirms mēs jums piedāvājam jūsu „uzvaras dzērienu” (*vin d'honneur*).

Priekšsēdētājs. – Nākamajam runātājam es gribētu pateikt, ka nākamajā Priekšsēdētāju konferencē mēs skatīsimies uz politisko grupu darba kārtību, jo ir saņemts jau viens iebildums. Šodien kā nākamo es aicināšu K. Szymański kungu, kurš uztāsies Nāciju Eiropas grupas vārdā. Šo jautājumu mēs aplūkosim ceturtdien, jo neviens man nevar izskaidrot, kāpēc kārtība ir tāda, kāda tā ir. Tas ir jautājums, kas sistemātiski jāprecizē.

Konrad Szymański, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, B. Kouchner kungs, Krievija nav izpildījusi trīs no vienošanās sešiem punktiem, par kuriem mūsu vārdā sarunas risināja prezidents N. Sarkozy. Ar šādu rīcību Krievija ir zaudējusi tiesības būt par uzticamu Eiropas partneri. Tādējādi šajā strīdā uz spēles ir likta arī Eiropas Savienības uzticamība.

Nepietiek tikai piešķirt humāno palīdzību, no jauna uzcelt Gruziju un ieviest vīzu režīma atvieglojumus un tirdzniecības nolīgumus. Krievijai pilnībā ir jāpiedzīvo tas, ko nozīmē pašizolācija. Ja tā tas nenotiks, mums patiesībā tiks liegta iespēja pārskatīt tās politiku. Tādā veidā Krievija vienkārši iegūs apstiprinājumu, ka var tikt cauri sveikā, neatkarīgi no izmantotajiem līdzekļiem. Gatavojoties nākamajām prezidenta vēlēšanām, kas paredzētas 2012. gadā, informācijas izplatīšana par aizvien lielāko politisko un ekonomisko izolāciju ir mūsu vienīgā iespēja, kā izplatīt šaubas un panākt šķelšanos Maskavas valdošajā grupējumā. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka Krievija iegūst no šīs agresijas.

Mums ir jāpārskata sava enerģētikas politika. Eiropas rīcības iespējas jau tagad ir ierobežotas, jo tās ir atkarīgas no Krievijas. Vai mēs patiešām vēlamies pasliktināt šo situāciju? Pie pirmās izdevības dalībvalstīm jāpārtrauc iesaistīties Ziemeļeiropas un Dienvideiropas gāzes cauruļvadu izbūvē. Ja izdarīsim kļūdainus ilgtermiņa secinājumus, mēs riskējam nokļūt nošķirtībā un kļūt par izsmiekla objektu.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisāra kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka šajā situācijā mums vajadzētu apspriest pašreizējo rīcību. Uzskatu, ka Padomes pieņemtie lēmumi un rīcība bija tas, ko varēja izdarīt iespēju robežās, lai gan mēs vienmēr varam izvairīties no atbildes par to, vai valstu un valdību vadītāju Eiropadomes ārkārtas sanāksme nebija jānoorganizē nekavējoties, lai izrādītu mūsu saliedētību, bet lai nu tā būtu.

Domāju, ka tagad gan mums vajadzētu uzdot dažus būtiskus jautājumus. Pats svarīgākais jautājums, protams, jāuzdod par mūsu nostāju attiecībā uz Krieviju, mūsu un Krievijas sadarbību un to, kā mēs patiesībā gatavojamies atrisināt šīs problēmas Kaukāzā, bet šeit vēl ir arī jautājums par Kalnu Karabahu. Tāpēc tagad tie varētu būt pastāvīgi konflikti, un prezidents N. Sarkozy varētu pastāvīgi saskarties ar šādām situācijām. Viņš varētu ieņemt kabinetu Kremlī un palikt tur uz nenoteiktu termiņu; tā arī būtu viena no iespējām!

Mans viedoklis ir šāds: pirmkārt, J. Daul kungs, ja ir kas tāds, ko mums nevajadzētu apspriest, tad tā ir Gruzijas un Ukrainas pievienošanās NATO. Patlaban tā patiesi ir vismulķīgākā doma, jo tas nozīmē, ka mēs nespēsim virzīties tālāk politiskajā ziņā. Vai Gruzija un Ukraina pievienosies NATO tad, kad būs pabeigtas NATO reformas? Iespējams, es par to neesmu pārliecināts. Tomēr tas nav šodienas svarīgākais jautājums.

Vai, jūsuprāt, tiktu piemērots 5. pants, ja Gruzija tiktu uzņemta NATO? Protams, nē! Tāpēc nevajag runāt mulķības! No otras puses — un šajā aspektā es piekristu G. Watson — kā gan mēs varam kontrolēt tos pasākumus, ko veic, piemēram, prezidents M. Saakashvili? Mēs vienojāmies, ka Krievijas rīcība nebija pieņemama, tomēr arī Gruzijas prezidenta lēmums bombardēt pilsētu bija nepieņemams, lai arī kāds tam būtu bijis iemesls. Ja pret jums tiek vērsta provokācija, jums jāreaģē citādi, neizmantojot bombardēšanu.

Tādēļ tā patiesi ir politiska problēma. Šo politisko problēmu mēs ierosinām risināt šādi: mums jāpiedāvā Gruzijai un Ukrainai privilēģēta partnerība kā pirmais solis virzībā uz iespējamo integrāciju. Šāda integrācija var notikt, ja Eiropā tiks veikta būtiska reforma utt. Tomēr, lai izdarītu spiedienu uz šīm politiskajām aprindām, mums jāizmanto ne tikai ekonomiski un sociāli, bet arī politiski instrumenti. Nākotne Eiropas telpā nozīmē tādu nākotni, kurā pastāv valstis bez nacionālisma ideoloģijas.

Mums jāatceras, ko teica François Mitterrand: „Nacionālisms ir karš.” Gruzijas nacionālisms, Krievijas nacionālisms, Abhāzijas nacionālisms un Dienvidosetijas nacionālisms — tas ir karš! Mēs Eiropā sakām: „Mūsu skatījums nozīmē lūkoties pāri.” Tādēļ, ierosinot izmantot Eiropas skatījumu, mēs arī ierosinām priekšplānā izvirzīt Eiropas vērtības, jo, ja šajos reģionos dominēs nacionālisms, mēs nekad neatradīsim risinājumu.

Francis Wurtz, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisāres kundze, attiecībā uz krīzi Kaukāzā ieņemot Gruziju vai Krieviju atbalstošu nostāju, mēs varam nonākt tikai strupceļā. Tas ir bijis spilgti redzams jau kopš Padomju Savienības sabrukuma pirms 17 gadiem, jo šajā reģionā atkarotās saspīlēšanas situācijas un tiek apstrīdētas robežas. Tā ir vieta, kur kolektīvo atmiņu vajā traumas, kas mantotas no nepārtrauktiem kariem un vardarbības, kur etniskā un reliģiskā mozaīka un uzkrātais aizvainojums un pazemojums rada bīstami auglīgu vidi nacionālisma uzplaukumam. Šajā saistībā politiskā bezatbildība maksās dārgi, un tas attiecas uz visiem. Par Gruzijas prezidentu noteikti var apgalvot to, ka viņš kopš ievēlēšanas 2004. gadā pastāvīgi ir atbalstījis atriebības garu saistībā ar separātiskajām teritorijām. Viņš pastāvīgi ir izmantojis lojalitāti pret G. Bush administrāciju un savu konfrontācijas politiku šajā reģionā. Viņš uzsāka uzbrukumu Dienvidosetijai, par ko L. Van den Brande, viens no Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas līdzreferentiem, kurš ir atbildīgs par problēmu uzraudzību šajā reģionā, paziņoja, ka ir (es citēju): „šokēts par bēgļu stāstiem, kas liecina par masveida un patvaļīgu Chinvali apšaudi un bombardēšanu un dzīvojamo kvartālu sagraušanu.” Šāda stratēģija katastrofāli ietekmē Gruziju, Kaukāzu un visu Eiropu.

Un šī mācība jāņem vērā arī Krievijai. Necilvēcīgie pretuzbrukumi, arī pret civilajiem iedzīvotājiem, stratēģisko sektoru ilgstošā okupācija Gruzijas teritorijā, gruzīnu izraidīšana no Dienvidosetijas un divu separātisko teritoriju neatkarības vienaspusēja atzīšana — vairākās ES valstīs tas viss var sagraut to ieinteresētību, ko izraisījis jaunais prezidents, nākot klajā ar jaunām starptautiskām iniciatīvām. Krievija var pazaudēt visu, kļūstot politiski izolēta gan Eiropas, gan pasaules līmenī.

Visbeidzot, Rietumu rīcība kopumā būtu vērtējama atzinīgi, ja tie novērtētu to kaitējumu, ko šajā kontinenta daļā jau radījusi ASV avantūriskā attieksme un Eiropas „sekojiet mūsu līderim” attieksme. NATO neierobežotās paplašināšanās stratēģija, Serbijas bombardēšana, vienaspusēji pasludinātās Kosovas neatkarības atzīšana, atbalsts pretraķešu aizsardzības vairoga uzstādīšanai Eiropas teritorijā, nemaz nepieminot šī reģiona līderu ārkārtīgi skaļo slavināšanu, kuriem, iespējams, jābūt piesardzīgākiem, izsakot apgalvojumus, kas vērsti pret Krieviju un atbalsta Rietumus — tas viss apliecina tuvredzīgu politiku, ko var izmantot tagadējais Baltais nams, bet ne Eiropas drošības politikas veidotāji. Šī stratēģija, kas militarizē starptautiskās attiecības un rada politiskas konfrontācijas, ir cietusi neveiksmi mūsu acu priekšā. Papildus Eiropas novērotāju nosūtīšanai EDSO aizgādībā Eiropas Savienībai par savu prioritāti jānosaka jebkādu saasinājumu novēršana par jebkuru cenu, lai iespējami drīzāk un bez jebkādam augstprātības pazīmēm tā varētu izmantot izdevību un izstrādāt jaunu Eiropas līgumu par drošību un sadarbību, kas būtu juridiski saistošs un ietvertu visas problēmas, kuru risinājumi patlaban ir atlikti — tā ir teritoriālā integritāte, robežu neaizskaramība, strupceļā nonākušu konfliktu atrisināšana, spēka neizmantošana, atbrūošana un pat energoapgādes drošība. Patlaban atrisināt šo problēmu noteikti ir sarežģītāk nekā jebkad, tomēr mani māc bažas, ka, neizmantojot šādu iespēju, jaunākais būtu vēl tikai priekšā. Pieņemot mūsu priekšlikumu, atcerēsimies, ka šodien, 1. septembrī, ir Starptautiskā miera diena.

(Aplausi)

Bernard Wojciechowski, *IND/DEM grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es nāku no valsts, kuras vēsturi ir iezīmējis karš un ciešanas. Polija atbalsta centienus panākt mieru it visur. Šis mērķis ir obligāti jāisteno.

Austrumeiropas valstis, tā sauktās Baltijas valstis, savu vadītāju iedvesmotas, vēlas, lai Eiropas Savienība parāda, ka Krievija samaksās nenoteiktu cenu par savu militāro darbību Gruzijā. To var attēlot kā politiskās pareizticības klasisku piemēru, kas atklāj, ka Krievija īsteno vienīgi savus impērijas mērķus.

Šī parasti nevērīgā attieksme pret Krieviju, kaudzēm bārstot tukšas banalitātes, šķiet, ir pazemojoša, jo, piemēram, Krievija to var saprast kā pāris karstgalvju politiķu bezkaislīgu reakciju.

Eiropas Savienībai Krievija ir vajadzīga tikpat daudz cik Gruzija, ja ne pat vēl vairāk. Tādēļ Eiropas Savienība nekādā gadījumā nedrīkst iesaistīties šajā konfliktā vai pieslēties Gruzijas vai Krievijas pusei. Eiropas Savienībai ir jāparāda pasaulei, ka tās politika ir neatkarīga no Amerikas Savienotajām Valstīm, bet tajā pašā laikā — draudzīga politika, kuras pamatā ir pilnībā izveidota partnerība.

Krievija ir ES trešais lielākais tirdzniecības partneris; tas nozīmē Eiropas preces pustriljona dolāru vērtībā. Vai mēs varam atļauties riskēt ar šāda veida attiecībām?

Nav šaubu, ka Eiropas Parlaments ir viens no likumdevējiem, kas strādā kopā ar Padomi atbilstīgi koplēmuma procedūrai. Tomēr — vai tas ir vienlīdzīgs partneris šajā ES ārpolitikas jomā?

Ministra kungs, jūs runājat ar mums, lai gan, šķiet, viss jau ir izlemts Gruzijas jautājumā. Tad ļaujiet man pajautāt — vai Eiropas Parlamenta viedoklis neko nenožīmē? Kāda jēga ir šīm debatēm, ja viss ir sarunāts un izdarīts jau pirms tām?

Sylwester Chruszcz, *NI grupas vārdā*. – (PL) Komisāra kungs, starp karadarbības uzliesmojumu Kaukāzā un Kosovas jautājumu pastāv cieša saikne. Es esmu viens no tiem, kas iebilda pret Serbijas sadalīšanu. Jau no paša sākuma mēs uzsvērām to, ka Kosovas albāņu vienusējais lēmums, kuru atbalstīja Amerikas Savienotās Valstis un daudzas Eiropas valstis, varētu novest pie Pandoras lādes atvēršanas un visā pasaulē izraisīt līdzīgus strīdus. Situācija Gruzijā ir viens šāds gadījums. Gruzijas prezidents *Saakashvili* pieņēma lēmumu uzbrukt Osetijas civiliedzīvotājiem. Jāatgādina, ka Abhāzijas un Osetijas iedzīvotāji savā dzimtenē ir dzīvojuši gadsimtiem ilgi. Viņi ir izveidojuši paši savu kultūru un identitāti un vairākas reizes ir cīnījušies par neatkarību, kuru Staļins viņiem atņēma pirms Otrā pasaules kara.

Serbija un Gruzija ir lielisks piemērs tam, kā daži starptautiskajā arēnā ir vienlīdzīgi par citiem un kā spēcīgākie sabiedrotie vienmēr ir tie, kas interpretē starptautiskās tiesības. Turklāt ar daudzu šī Parlamenta deputātu palīdzību ir izjaukta Eiropas kārtība. Atjaunosim Eiropā mieru un starptautisko tiesību aktu varu! Atjaunosim Eiropas kārtību! Es aicinu valstis, kuras atbalstīja Serbijas sadalīšanu, atsaukt Kosovas atzīšanu, un aicinu Krieviju atsaukt Osetijas un Abhāzijas atzīšanu. Ja Serbijas sadalīšana, ko atzīst Amerikas Savienotās Valstis un lielākā daļa Eiropas Savienības dalībvalstu, tiek uzskatīta par labu, tad kā gan var nosodīt līdzīgas darbības Gruzijā? Dāmas un kungi, es varu vienīgi jūs lūgt nebūt liekulīgiem.

Bernard Kouchner, *Padomes pašreizējais priekšsēdētājs*. – (FR) *Watson* kungs, es saprotu, ka mana lielā kļūda bija runāt no šī paaugstinājuma. Ja tas ir vienīgais, ko man pārņem, es to varu labot, jo pēdējo reizi, kad biju šeit, es runāju no šī paaugstinājuma un nebiju valsts vadītājs. Galu galā, katrs var pieļaut kļūdu.

Ir vairāki jautājumi, uz kuriem es varu mēģināt atbildēt, un citi, uz kuriem es tiešām nevaru atbildēt. Skaidrs, *Daul* kungs, ka mēs visi vēlamies veiksmīgi īstenot Eiropas aizsardzības politiku, it īpaši attiecībā uz šo krīzi – un tā ir viena no Francijas prezidentūras prioritātēm. Ko nozīmē „veiksmīgi”? Tas jebkurā gadījumā nozīmē, ka mums ir jāatsāk process, kas mums Senmalo ļāva vismaz panākt vienošanos. Mums ir jāturpina darbs, tiecoties uz kopīgu mērķi. Mēs to darīsim, vai vismaz es tā ceru. Faktiski, mums tas ir jādara, taču ne tādēļ, ka šī krīze būtu pelnījusi militāru reakciju. Pat iedomās ne! Militāras reakcijas uz Krievijas invāziju Gruzijā apsvēršana būtu bijis vissliktākais iespējamais variants. Īstenībā es nedomāju, ka piemērota reakcija bija kuģu ierašanās Melnajā jūrā, jo uz dažiem kuģiem bija raķetes. Manuprāt, mums to nevajadzēja darīt, taču Francijas prezidentūras viedoklis bija pretējs. Faktiski, lai baudītu stingru Eiropas aizsardzību, ir jāpieņem Lisabonas līgums, un te nu mēs atgriežamies pie savām institucionālajām grūtībām. Mums pavisam noteikti ir jāatrod izeja no šīs institucionālās krīzes.

Godīgi sakot, es nedomāju, ka NATO šajā situācijā ir pareizā reakcija. Patiesībā tā ir nepareiza reakcija, jo, ja mēs Bukarestē būtu balsojuši par NATO Dalībvalstu pasākumu plānu, stingri ņemot, tas neko nebūtu mainījis, jo, manuprāt, neviens nebija gatavs karot Gruzijas vārdā. Es to saku bez cinisma. Es to saku tādēļ, ka šis viedoklis visu tikšanos un sarunu laikā, kas mums ir bijušas, bija patiesām vienprātīgs. Tas nenožīmē, ka Gruzijai un Ukrainai nebūtu tiesību kļūt par NATO dalībvalstīm, un mēs to esam teikuši.

Ir jāapsver vēl arī kas cits. Ir grūti to šobrīd teikt, tādēļ būšu ļoti diskretrs, taču ir viena valsts, Krievija, kura 20 gadu garumā uzskatīja, ka attieksme pret to ir slikta. Es domāju, ka zināmā mērā tas tā arī bija, it īpaši šeit, Eiropas Savienībā. Mēs nespējam atrast pareizo valodu sarunām ar Krieviju. Varbūt mums nebūtu veicies jebkurā gadījumā, taču es uzskatu, ka mēs pietiekami neapzinājāmies, ka pārmaiņas notiek, jo galu galā Gruzija pirms 20 gadiem arī pati bija Padomju Savienībā. Tā arī bija komunistiska valsts. Abas puses nav pilnībā īstenojušas demokrātiju. Es domāju, ka tāpat kā visu citu valstu gadījumā, problēmas Ukrainai un Gruzijai radīsies vēlāk, taču es tiešām nedomāju, ka šī bija pareizā reakcija.

No otras puses, jums ir taisnība: mums ir jāstiprina attiecības ar Ukrainu, kā tas minēts šajā dokumentā. Tas pats attiecas arī uz Gruziju. Pēc brīža runāsim par privilēģētām partnerattiecībām.

Swoboda kungam es vēlētos teikt, un tas ir smieklīgi, ka vēlējos apmeklēt Staļina māju Gori pilsētā, jo tieši tur šī māja ir. Viņš ir tur dzimis. Jūs varētu teikt, ka viņš kartē ievilkā mazus, sarkanus aplišus, lai atzīmētu vietas, kur varētu būt autonomija vai arī kur tā nevarētu būt. Viņš ļoti labi pārzināja šo reģionu, un jau tajā laikā Osetija un Abhāzija nesapratās ne ar gruzīniem, ne ar pārējiem šī reģiona iedzīvotājiem. Mums nebija vajadzīga šī krīze, lai saprastu, ka šajā teritorijā pastāv konflikti. Kas ir sliktāks par Balkāniem? Kaukāzs. Kas ir sliktāks par Kaukāzu? Balkāni. Es neesmu pārliecināts, taču domāju, ka tur notiekošais faktiski ir ļoti izplatīts. Ja paskatāmies vēl mazliet senākā pagātnē, ja padomājam par to, kas notika Čečenijā, ko es stingri nosodu, tad redzēsiet, ka čečenu sabiedrotie bija pret Gruziju noskaņotie abhāzieši.

Mums tas viss ir jāatstāj pagātnē, lai gan varētu rasties nepieciešamība pie tā atgriezties. Jūs teicāt, un es tam piekrišu, ka šādu reakciju nekas neattaisno. Nekas. Taču mums ir jāskatās, kā šī provokāciju sērija radās, jo, godīgi sakot, stāsti ir tik atšķirīgi, ka viss kļūst ļoti sarežģīti. Kad Maskavā apspriedām šo dokumentu, mums tika jautāts, kā tad viņiem vajadzēja reaģēt. Vai viņiem vajadzēja savus cilvēkus pamest nomirstānai un pieļaut bombardēšanu? Neaizmirstiet sākotnējos skaitļus. Es tos neapspriedīšu, jo man nav iespēju tos pārbaudīt, taču krievi uzreiz runāja par 1000 līdz 2000 upuriem, kas neapšaubāmi nav patiesība, jo vienīgie cilvēki, kas uz turieni devās, proti, NVO *Human Rights Watch*, runāja par dažiem simtiem. Patiesībā viņi ziņoja par simtiem vai pat desmitiem. Es neesmu pārliecināts. Jebkurā gadījumā, tā bija reakcija, kuru teorētiski attaisnoja ļoti liels upuru skaits; un es saku vēlreiz, ka devos uzskatīt bēgļus Ziemeļosetijā, un ziņas bija šausmīgas: granātas tika mestas pagrabos, kur slēpās bērni. Es to nespēju saprast. Varbūt tā nebija patiesība, taču ir tāda balss intonācija, kas nemelo. Es savā dzīvē esmu redzējis daudz bēgļu. Tie bija pārbiedēti. Viņi bija braukuši divas dienas pa šo ceļu caur tuneli. Arī tas ir jāpārbauda.

Jums ir absolūta taisnība, ka mums ir nepieciešama kaimiņattiecību politika, taču tas ir tieši tas pats, ko pašlaik mēģina darīt turki. Turki ir izveidojuši reģionālu platformu, kā viņi to sauc, un vēlas uzsākt sarunas starp Krieviju, kura jau ir piekritusi, Azerbaidžānu, Armēniju un acīmredzot arī Gruziju un Turciju, kuras ir par šo procesu atbildīgas. Es domāju, ka tā ir laba doma, un Padomes prezidējošās valsts vārdā esmu piekritis drīzumā tikties ar šo valstu pārstāvjiem. *Babachan* kungam šodien bija jābūt šeit, lai mēs varētu uzzināt, kā dalīties pieredzē, taču es piekrišu jūsu analīzei par kaimiņattiecību politikas nepieciešamību. *Benita Ferrero-Waldner* arī ir man jāpiekriš, ka tas ir tieši tas, kas mums jādara. Viņi ir mūsu lielie kaimiņi. Ja viņi nespēj atrast veidu, kā sarunāties ar Krieviju, tad mums noteikti būs lielas grūtības, vēl jo vairāk tādēļ, ka vakar dzirdējām *Medvedev* kungu sakām, ka sankcijas varētu tikt vērstas abos virzienos un ka viņš zina, kā to izdarīt, Sankcijas nav tikai tas vien, ka viena puse piegādā gāzi un otra puse nevēlas to saņemt. Tādēļ mums uz situāciju ir jāskatās realistiski. Viņš ir tas, kurš pagriezīs krānu, nevis mēs.

Watson kungs, kas attiecas uz jūsu minētajiem skaitļiem, es pievienojos jūsu viedoklim. Ko *Saakashvili* ir izdarījis? Kad mums ar viņu bija sarunas, ņemot vērā to, ka es ar viņu esmu ticis divas reizes, viņš teica, ka viņa pienākums bija reaģēt uz provokāciju – īstenībā mums nevajadzētu to apspriest, jo man noteikti pārmetīs neobjektivitāti, un man nav pietiekamas informācijas. Viņš noskatījās, kā otra puse gatavo artilēriju un īpaši *Grad* raķetes. Viņi ieradās un iekārtojās Gruzijas ciemos ap Osetijas galvaspilsētu. Kam mēs ticam? Es nezinu. Jebkurā gadījumā, daži konsultanti ir teikuši, ka viss nebūt nenotika tā, kā to atspoguļoja starptautiskā prese. Visā šajā lietā neviens nav īsti uzticams. Kā novērotājs jūs zināt, ka problēma nav atrisināta. Mēs esam mēģinājuši to izdarīt. *Javier Solana* saka, ka mums tos ir jāsauc par novērotājiem. Tādēļ mēs tos saucam par novērotājiem, un tekstā tie tiek dēvēti par novērotājiem. Miera uzturētāji ir kas cits, jo tad būtu nepieciešams, lai Krievija izved visus kaujās iesaistītos cilvēkus. Rezolūcijās par Abhāziju un Osetiju bija norādīts, ka attiecība bija divas trešdaļas pret vienu trešdaļu. Divas trešdaļas bija atbildīgas par miera uzturēšanu, tie bija Krievijas miera uzturētāji, un pārējie bija gruzīni. Abas puses apvairo otru pusi, un tās abas apvairo EDSO un ANO miera uzturēšanas spēkus par darbību abu pušu labā jau no paša kaujas sākuma. Tādēļ man šķiet, ka tas tā nevar turpināties, un miera uzturētāju nosūtīšana ir lielāka operācija, kuru mēs mēģināsim īstenot. Tomēr pagaidām būs grūti. Lai atrisinātu šos strupceļā nonākušos konfliktus, mums ir nepieciešama starptautiska konference. Pagaidām mums būtu jāmēģina noorganizēt konferenci par Osetiju, jo tās jautājums ir vissteidzamākais, un pēc tam arī par Abhāziju.

Kas attiecas uz pasēm, es nezinu, kas ierosināja šo jautājumu par problēmām ar pasēm. Jā, pases tika izsniegtas ļoti plašam cilvēku lokam, un tādēļ cilvēki, kurus satiku, osetīnu bēgļi jutās kā Krievijas pilsoņi, kas noteikti ir ļoti nepareizi. Viņi jutās kā Krievijas pilsoņi, viņi tika uzņemti Krievijā un tika aizsargāti kā Krievijas pilsoņi. Kad saprotat, ka tas pats acīmredzot notika arī Krimā, tad varat vien justies ļoti satraukti. Tādēļ mums šī problēma ļoti smalkā, taču stingrā veidā ir jārisina kopā ar krieviem. Viņi izsniedz pases cilvēkiem, kurus uzskata par krieviem. Tomēr to nevar teikt, neatceroties, ka Krievijas robežas samērā patvaļīgi, lielā steigā un neņemot vērā vēsturi novilkta Gorbāčova kungs un Jelcina kungs. Es neiedziļināšos šajā problēmā. Es nevēlos kavēties pie fakta, ka Kijeva reiz bija Krievijas galvaspilsēta un ka Krima nodrošina pieeju septiņām jūrām. Tomēr, ja jūs domājat, ka krievi pametīs vienīgo tuneli starp Ziemeļosetiju un Dienvidosetiju, citiem vārdiem sakot, Kaukāza pāreju, tad jūs kļūdāties. Mums ir jāsaprot šīs vēstures pretrunas un arī ģeogrāfiskās pretrunas, taču nevienai no pusēm mēs nedrīkstam dot nekādu gandarījumu. Eiropas Savienības prezidentūra nav izteikusi nekādus morālus spriedumus par kādu no pusēm. Ir teikts, ka šī rīcība bija pārmērīga, ka tas nebija veids, kā risināt šo problēmu, ka šo pilsētu naktī nevajadzēja bombardēt un ka šādam lielum uzbrukumam nevajadzēja sekot kā atbildes reakcijai. Tomēr, jāsaka vēlreiz, ka mums kaut nedaudz ir jāzina, kā tas viss notika.

Szymański kungs, jūs teicāt, ka īstenoti tika tikai trīs punkti. Tas nav slikti, jo bez mums neviens cits nav mēģinājis neko darīt. Tika īstenoti trīs punkti, un tie bija paši svarīgākie: pamiers, bruņoto spēku atkāpšanās

un piekļuve humanitārajai palīdzībai. Ja tas ir viss, ko esam sasnieguši, tad mums nav, par ko kaunēties. Es uzskatu, ka bija ļoti svarīgi sākt tieši ar šiem punktiem. Kas attiecas uz trim citiem, mums ir jāsagaida 8. septembris, jo pēc tā vairs nebūs nekāda spiediena. Mēs visi kopā izlemsim, kas jādara. Tas nozīmē 27 Eiropadomes valstis un arī Parlamentu, ar kuru mēs esam pieraduši konsultēties. Patiesībā *Jean-Pierre* un es esam pieraduši nepārtraukti ar jums konsultēties un ar jums runāt. Nekas netiek uzskatīts par pašu par sevi saprotamu. Ja 8. septembrī mēs konstatēsim, ka pasākumi ir sākušies, tad būs labi. Taču ja nekas nebūs darīts, tad mums uz visu ir jāskatās citādi. Tas ir pilnīgi skaidrs. Agresija nevar atmaksāties. Protams, tā nevar atmaksāties, bet kam būtu jāmaksā šī cena? Man patīk moralizētāji, kuri par Krievijas armiju saka - ko gan jūs gaidījāt? Kas būtu bijis jādara? Es atzīmēju, ka visapņēmīgākie cilvēki un daļa to, kas rīt apmeklēs Gruziju un kas bija ļoti izlēmīgi savās nopietnajās atbildēs, nedarīs pilnīgi neko. Es tāpat kā *Francis Wurtz* uzskatu, ka ļoti ilgu laiku Gruzija tika iedrošināta pierādīt, ka tā ir spēcīga un nobriedusi, kā es to vēlētos formulēt. Es uzskatu, ka šis nebija labs padoms, jo mudināt valsti pierādīt, ka tās rīcība ir attaisnojama vai ka tā savā pretestībā jebkurā gadījumā ir izlēmīga, man nešķiet sevišķi pareizi. Es kopā ar valdību jutu, ka viņi bija nelaimīgi ne tikai tādēļ, ka bija upuri un ka gruziņi izgāja ielās, nezinot, kuram svētajam lūgties, bet arī tādēļ, ka viņu vidū valdīja tāda kā pamestības sajūta. Viņiem tik daudz tika solīts, viņiem daudz tika solīts, un šie solījumi netika turēti.

Kas attiecas uz *Nabucco* cauruļvadu, protams, pastāv arī tādi skaidrojumi. Tas ir cauruļvads; tā ir nafta, kas caur to plūst. Acīmredzot no jebkura viedokļa skatoties, vērā ir jāņem viss. Te mēs nonākam pie jūsu teiktā. *Daul* kungs, es vēlētos norādīt, ka faktiski tā nav vienīgā Francijas prezidentūras prioritāte. Vēl ir arī energoresursu jautājums, un šis ir viens veids, kā patiesi koncentrēt uzmanību uz enerģētiku, un protams, uz atjaunojamiem energoresursiem, kā tas ir minēts tekstā.

Cohn-Bendit kungs, ko mēs šobrīd darām? Mēs esam darījuši, ko varējuši, proti, mēģinājuši pārtraukt karu. Varbūt tas nebija perfekti, varbūt šis dokuments nav perfekts, varbūt tas tika steigā sagatavots, un varbūt starp abām delegācijām vajadzēja izcīnīt cīņu, lai nonāktu pie kaut kādas saskaņotības. Tas it nemaz nebija perfekti. Taču galu galā, pagaidām tas darbojas. Ar to nepietiek, taču tas darbojas. Es pilnībā piekritu, ka ir arī citas problemātiskas vietas, tādas kā Kalnu Karabaha, Nahičevana un citas. Ir daudz tādu vietu kā Kalnu Karabaha, it īpaši Krīma, un es nedomāju, ka tās visas Krieviju interesē vienādā mērā. Tas nav apšaubāms. Tas nav nekāds apvainojums krieviem, ja sakām, ka vērojam notiekošo. Tas faktiski ir mūsu pienākums.

Kas attiecas uz NATO, es ļoti piesardzīgi teikšu vēl kaut ko. Bukarestes samitā mēs, sešas Eiropas Savienības dibinātājas valstis, balsojām pret Dalībvalstu pasākumu plānu. Faktiski galu galā mēs nemaz nebalsojām, mums pat nebija jābalso, jo nebija vienprātības. Tādēļ mums nebija jābalso. Paskaidrojums bija tiešām ļoti sarežģīts, un sešas dibinātājas valstis teica, ka šī ir mūsu kaimiņvalsts. Mums jāņem vērā, ka mēs neesam spējuši ar šo lielo valsti izveidot un uzturēt normālas attiecības un ka mēs nevēlamies, lai tā jūtas kā ielenkumā, sava veida pastāvīgā ielenkumā. Es uzskatu, ka mums bija taisnība. Pašlaik mēs runājam par pretraķešu aizsardzības iekārtu uzstādīšanu Polijā un arī Čehijas Republikā. Skaidrs, ka arī šis nav ceļš uz dialogu, lai gan tās nav notēmētas uz Krieviju. Taču svarīgi ir saglabāt absolūtu vienotību starp šīm sešām valstīm, visvairāk noteikti attiecībā uz Irānu un mūsu politiku saistībā ar Irānu. Iespējams, šo politiku varētu veidot kopā ar Krieviju, kas ir ļoti svarīgi, jo es uzskatu, ka mums ir daudz ko zaudēt, ja nesaglabāsim šos partnerības virzienus.

Kā mēs varam kontrolēt *Saakashvili* kunga rīcību? Es nezinu, taču pilsētu nakts laikā bombardēt nedrīkst. Es uzskatu, ka pilsētu nakts laikā bombardēt nedrīkst. Atkal jāsaka, ka es nezinu, cik stipra bija šī bombardēšana, bet kā gan pēc tam viņi no Krievijas varēja gaidīt kādu citu reakciju? Es nesaprotu.

Es vēlētos izteikt īsu komentāru par *François Mitterrand* citātu. *François Mitterrand* faktiski teica: „Līdz zināmai robežai nacionālisms ir saistīts ar kultūru un ir tas, kas veido nāciju. Pārāk liels nacionālisms ir karš.” Es vēlējos to labot.

Atbildot *Francis Wurtz*, es vēlētos atgriezties pie vārdiem „aukstaais karš”, kurus viņš gan nelietoja, bet uz kuriem netieši norādīja, jo katru reizi mēs visapkārt dzirdam: „Vai mēs atgriežamies aukstā kara laikā?” Taču šī nevar būt atgriešanās aukstajā karā, pirmkārt, jau tādēļ, ka vēsturiskie apstākļi ir pavisam citādi. Varētu būt iebildumi, taču es piekritu, ka mums šis izteiciens ir pilnībā jānosoda. No otras puses, vairākkārt ir minēta nepieciešamība nevis pēc runām, bet pēc divu bloku pārveidojumiem vienam attiecībā pret otru. Tā domā zināms skaits šī Parlamenta deputātu un faktiski arī viņu valstis. Mums šī ideja ir nekavējoties jāīsteno. Es tam absolūti nepiekrītu. Tas ir tieši pretēji tam, kas mums būtu jādara, un būtu ļoti līdzīgi aukstajam karam bez ideoloģijas. Tas nenozīmē, ka mums ir pilnībā jāpieņem visi hipernacionālistu paziņojumi, kā mēs to esam darījuši līdz šim. Mums ir jāatrod veids, kā risināt sarunas un saglabāt šos partnerības virzienus. Tieši to mēs mēģinām darīt.

Es vēlētos *Francis* atgādināt, ka vairākus priekšlikumus jūsu minētajam drošības nolīgumam izteica *Medvedev* kungs, lai arī nešķiet, ka viņš tos taisītos nekavējoties īstenot. Varbūt viņš to darīs vēlāk. Viņš to jums visiem ierosināja 5. jūnijā. Viņš saņēma atbildi, ka tas ir interesanti un pietiekami, lai turētu viņu pie vārda. Taču mūs uzreiz pārņēma neliels panikas vilnis.

Eiropas Savienībai acīmredzami ir nepieciešama politika, kas būtu neatkarīga no ASV - arī lielas, neatkarīgas valsts - politikas. *Wojciechowski* kungs, tieši to mēs esam darījuši. Eiropas Savienībai ir nepieciešama no ASV un Krievijas neatkarīga politika. Tai ir nepieciešama ES politika. Tieši to mēs esam mēģinājuši izdarīt. Mūsu Amerikas draugu sākotnējā reakcija uz mūsu lēmumu iesaistīties nebija pārāk jauka. Viņi domāja, ka mums to nevajadzētu darīt, taču ņemot vērā to, ka viņi ir ļoti pragmatiski, viņi ļoti ātri saprata, ka tieši tas arī ir jādara. Rezultātā viņi bija, teiksim, gatavi sadarboties, jo *Condoleezza Rice* bija tā, kas parakstīja sešu punktu nolīgumu. Pēc tam viņi bija ļoti kritiski - nevis par sešu punktu nolīgumu, bet gan par faktu, ka krievi to nebija ievērojuši. To es varu saprast. Arī mēs bijām kritiski noskaņoti.

Mans pēdējais komentārs ir par Pandoras lādi un Kosovu. Es vēlējos ar jums par to runāt. Pastāv tendence Kosovu salīdzināt ar Osetiju, kam es nekādi nevaru piekrist. Tikai tādēļ vien, ka ir neliels skaits iedzīvotāju, kuri kāda noteikta nacionālistiska aicinājuma dēļ jūt nepieciešamību tikt atbrīvotiem, mēs nevaram teikt, ka šie gadījumi ir vienādi. Nē! Pirmkārt, Kaukāzā cilvēki ir paraduši ļoti vardarbīgā veidā viens otru saraustīt gabalos, un no slepkavībām gadsimtu gaitā ir gūts arī liels labums. Kosovas un Serbijas gadījumā tā nebūt nav. Kosovas un Serbijas gadījumā citādāka bija vienas grupas vienprātība, 98% kosoviešu vienprātība, un īpaši arī starptautiskais lēmums. Tas nebija saistīts ar to, ka mēs ar NATO palīdzību bombardējām Serbiju. Faktiski tas notika pēc divus gadus ilga kontaktu grupas, kurā bija iesaistīta arī Krievija, darba un pēc Rambuijē konferences, kura ilga vairāk nekā mēnesi un kurā visi, izņemot *Milošević* kungu, panāca vienošanos. Tas, kas visu izraisīja, un ar šo domu es savu runu arī beigšu, bija *Milošević* kunga lēmums 1999. gadā Kosovas laukā, *Obilić* paziņot, ka autonomijas vairs nebūs, padzīt kosoviešus no administrācijas un atsūtīt serbus no Belgradas to aizstāšanai, tādējādi *Ibrahim Rugova* no Kosovas Demokrātiskās līgas bija spiests izveidot pagrīdes skolas un slepenas slimnīcas. Tas ir pilnīgi citādi. Starptautiskā doma šo procesu pieņēma, jo bija vienota starptautiska pieeja. Somijas prezidents *Martti Ahtisaari* sagatavoja dokumentu, ko ANO pieņēma ikviens un kurā bija teikts, ka „puses nespēj panākt vienošanos”. Es jau tūlīt runu beidzu. Ir naids, ko nevar pārvarēt. Es atvainojos, taču, ļoti uzmanoties, ko saku, es vārdos, ko osetīni teica par gruzīniem, jutu kaut ko, kas atgādina nemirstošu naidu, kura iemesls ir gadu desmitiem un simtiem ilga opozīcija. Tas nenozīmē, ka kādu dienu tas nenotiks, taču es domāju, ka tas prasīs laiku un vairākas paaudzes.

SĒDI VADA: Marek SIWIEC

Priekšsēdētāja vietnieks

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes pašreizējais priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! „Nacionālisms, tas ir karš!” Šis ir precīzs citāts no *François Mitterrand* runas Eiropas Parlamentā, neko nesaisinot. Es domāju, ka mēs no tā varam mācīties, un mācība, kas jāgūst, ir Eiropas integrācija. Tas nozīmē vairs necensties nokārtot pagātnes rēķinus, bet sākt no jauna, lai reizi par visām reizēm karu un diktatūru Eiropā padarītu neiespējamu.

Es vēlētos izteikt vissirsnīgāko pateicību Francijas prezidentūrai par tās straujo iesaistīšanos, lai pārtrauktu karu un lai izstrādātu Eiropadomes šodienas lēmumu, kas ir vienotības izpausme. Vienotība ir vissvarīgākais signāls, ko varam dot. Tas ir signāls, ka mēs nepieņemsim starptautisko tiesību pārkāpumus, ka mēs nepieņemsim karu un ārvalstu invāziju un ka mēs nepieņemsim demokrātiski ievēlētu valdību destabilizēšanu vai iebrukumu citā valstī un tās okupāciju. Tādēļ ir svarīgi skaidri norādīt, ka nebūs nekādu sarunu par partnerības un sadarbības nolīgumu, kamēr netiks ievērots pamiera līguma piektais princips, proti, atgriešanās tajās pozīcijās, kādas bija pirms 7. augusta. Ir skaidri jāpasaka arī tas, ka ir jāsāk izvērtēt visu sešu pamiera līguma principu ievērošana un jāturpina 2008. gada novembrī iekavotā samita sagatavošanas darbi.

Ir svarīgi skaidri norādīt, ka noteiktas lietas netiks akceptētas, taču ir svarīgi arī pateikt, ka komunikācijas ceļiem ir jāpaliek atvērtiem, lai mēs nenonāktu eskalācijas spirālē. Pirmkārt, mums ir jāuzlabo savas spējas, un tas nozīmē arī mūsu draugu spēju uzlabošanu. Tas nozīmē tūlītēju palīdzības piešķiršanu Gruzijas infrastruktūras atjaunošanai bez jebkādas birokrātijas. Tas nozīmē dalību miera misijās Gruzijā un EDSO un ANO īstenotajās iniciatīvās. Mums ir skaidri jāpasaka, ka sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu ir pareizais ceļš, pa kuru iet, tāpat kā priekšlikumi, ko esam ierosinājuši šeit, Parlamentā saskaņā ar poļu-zviedru iniciatīvu vai mūsu priekšlikumu par „EEZ Plus”.

Tas attiecas ne tikai uz Gruziju, bet arī uz tādām valstīm kā Moldova un īpaši Ukraina. Es domāju, ka šie ir skaidri signāli, kas mums ļauj virzīties uz priekšu pozitīvā veidā. Ja to darot, mēs varētu apzināties, ka mēs

to varam darīt daudz labāk, ja vien mums vienmēr nevajadzētu risināt citu radītu situāciju, ja vien mums būtu Eiropas ārpolitika, kas saskaņā ar Lisabonas līgumu mums dotu atbilstošus mehānismus un lielāku profilakses kapacitāti, lai novērstu šādu situāciju rašanos jau pašā sākumā, tad tā būtu politika, kuru mums vajadzētu ievērot. Šai krīzei būtu skaidri jāparāda, ka mums kā Eiropas Savienībai ir jāuzlabo savas spējas, ja vēlamies novērst karu un virzīties pretī pozitīvai nākotnei.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu daudzu deputātu teikto par to, ka šodien Eiropadomes sēdē noformulētā reakcija uz pēdējā mēneša notikumiem ir pareizā reakcija. Mēs esam paiduši vienotu viedokli un tajā pašā laikā esam saglabājuši nosvērtību. Taču ES ļoti noteiktā veidā ir darījusi zināmu, un tas ir izteikts arī šodienas paziņojumā, ka notikušais, it īpaši Krievijas reakcija, nav pieņemams un ka Krievijas nesamērīgā reakcija uz militāra rakstura notikumiem Gruzijā ir nosodāma.

Tajā pašā laikā visas puses ir norādījušas, ka militāra spēka lietošana nav pareizais risinājums, un es to uzskatu par netiešu kritiku attiecībā uz Gruzijas valdības rīcību, kas uzsāka militāras darbības. Šī reakcija arī parāda mūsu pamatoto uzskatu, ka mēs Eiropā šādi problēmas nerisinām, ka tas neatbilst mūsu drošības nolīgumiem, kas pagātnē tika izstrādāti attiecībā uz problēmām ar Dienvidosetiju un Abhāziju Gruzijā.

Es arī distancējos no Krievijas ārlietu ministra *Lavrov* kunga paziņojumiem, ka Krievijas reakcija ir noteikusi Krievijas jaunās ārpolitikas toni apkārtējā reģionā. Es domāju, ka Eiropas Savienībai ir jādara viss iespējamais, lai *Lavrov* kungu un Krievijas valdību pārliecinātu, ka šis nav veids, kā mēs Eiropā mēģinām risināt jautājumus vai uzspiest savas intereses. Sadarbība, nevis vienpusēja rīcība ir īstā parole.

Es atceros dažos pēdējos gados notikušās diskusijas par Buša administrācijas rīcību. Es ceru, ka galu galā nenonāksim pie tādām pašām diskusijām par Krieviju. Tādēļ ir tik svarīgi, ka Padome pašreizējā franču priekšsēdētāja vadībā šodien atkal ir aicinājusi pievērst uzmanību šim jautājumam un uzsvāru ir likusi uz sešu punktu plānu un īpaši uz atgriešanos pie iepriekšējā militārā *status quo*. Tādējādi viņš rada pamatu starptautiskam miera saglabāšanas mehānismam un īpaši starptautiskām debatēm par Dienvidosetijas un Abhāzijas statusu nākotnē, un viņš pamatoti norobežojas no tā, ka Krievija ir atzinusi šo divu separātisko reģionu neatkarību.

Tāda ir arī mūsu sākotnējā nostāja misijā Maskavā, kas visaugstākajā līmenī notiks nākamajā nedēļā un kam atkal būs jāizdara spiediens uz Maskavu, lai šie seši punkti tiktu īstenoti. Šajos apstākļos tas ir pats par sevi saprotams, ka mūsu nostāja ir tāda, ka, kamēr nav skaidrības par šī nolīguma īstenošanu un kamēr nav panākta vienošanās, mēs neiesaistīsimies nekādās tālākās sarunās par jauno partnerības nolīgumu.

Šī krīze no Eiropas Savienības prasa ļoti daudz. Tas ir pareizi, ka risinājuma meklēšanā esam uzņēmušies vadību. Nav nekādu alternatīvu. NATO to nevar izdarīt, EDSO arī ir vāja, Amerika nav tādās pozīcijās kā mēs un ANO nevar spēlēt vidutāja lomu, jo Drošības padomē tāda iespēja ir bloķēta. Šodienas samītā valdība vienprātība, ļausim tam tā arī palikt.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, faktiski mēs pašlaik komentējam jau pieņemtos lēmumus, un, ņemot vērā ļoti atšķirīgo informāciju par kritiķiem, noziegumiem un iespējamiem kara noziegumiem, es uzskatu, ka Eiropas Savienībai būtu jāierosina starptautiska izmeklēšana, ja nepieciešams, ar Starptautiskās kara noziegumu tiesas līdzdalību.

Neatkarīgi no iepriekš minētā, runājot par iemesliem, kādēļ mēs esam nonākuši šādā situācijā, *Kouchner* kungs teica, ka daži cilvēki Gruziju ir pārāk iedrošinājuši ievingrināt muskuļus un izteikt draudus. Tas neapšaubāmi tā ir, taču tādā gadījumā ļaujiet teikt arī to, ka daži cilvēki gruzīnus arī atrunāja no jušanās kā eiropiešiem. Šie cilvēki esam mēs Eiropas Savienībā, jo Gruzijas un tās tautas tiekšanās uz Eiropu ir fakts, ko mēs esam ignorējuši. Simtiem cilvēku pagājušā gadsimta 90. -to gadu beigās parakstīja Radikālās partijas uzsaukumu, kurā Gruzijai tika prasīta ar Eiropu saistīta nākotne, kuru mēs viņiem liedzām.

Tādēļ, un ar to es beidzu, ierosinātajā starptautiskajā konferencē būtu jāiesaista nepārstāvētās tautas no visas šīs teritorijas un jāizpēta šīs teritorijas izredzes tuvoties Eiropai gan politiskā, gan stratēģiskā ziņā.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Godātie kolēģi! Šis dienas galotņu tikšanās koncentrējas uz palīdzības sniegšanu Gruzijai. Tas ir nepieciešams, bet arī Krievijai ir pienākums finansiāli piedalīties Gruzijas atjaunošanā. Kam gan vēl jānotiek, lai Eiropas Savienība adekvāti izvērtētu Krievijas lomu notikušajā un rīkotos tā, lai nekas tāds neatkārtotos? Vispirms ir jāatzīst, ka tā bija plānota Krievijas agresija, kuras sākums bija sistemātiskas provokācijas pret Gruziju daudzu mēnešu garumā. Ja Krievijas agresija un separātisko apgabalu neatkarības atzīšana nesaņem adekvātu pretreakciju, tad tas būs skaidrs signāls, ka var tāpat rīkoties tālāk. Galu galā arī Eiropas Savienības valstīs ir daudz Krievijas pilsoņu, kurus tā gatava aizstāvēt. Ir daudzas lietas, kas Krievijai

ir vajadzīgas no mums, bet mēs sistemātiski izlaižam no rokām iniciatīvu. Pirmkārt, ir jāiesaldē vīzu režīma atvieglojumu līgums ar Krieviju. Vienlaikus tas jānoslēdz ar Gruziju. Otrkārt, līdz brīdim, kad Krievija ir pilnībā atbrīvojusi okupētās teritorijas, ir jāaptur partnerības un sadarbības līguma darbība. Treškārt, ir jāpanāk, lai tā saucamie Krievijas miera uzturēšanas spēki tiktu aizvietoti ar starptautiskajiem miera uzturētājiem, respektējot Gruzijas teritoriālo integritāti. Es ierosinu arī aicināt Starptautisko Olimpisko komiteju atkārtoti izsludināt konkursu par ziemas spēļu rīkošanu 2014. gadā, jo to rīkošana autoritārā valstī tikai rada problēmas. Mēs nedrīkstam bailīgi satraukties par tā saucamā dialoga pārtraukšanu. Šobrīd dialogs ir pārvēties par vienpusēju piedāvājumu izteikšanu no mūsu puses un noteikumu pārkāpšanu no Krievijas puses. Ir jāsaprot, ka tikai stingra rīcība varētu likt Krievijai izvēlēties 21. gadsimta valsts cienīgu pozīciju. Krievija ir tikai viena valsts. Tā nav īpaša.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es jūs pārstāvēju Gruzijā, kad mūsu priekšsēdētājs mani uz turieni nosūtīja uz laiku no 12. līdz 17. augustam. Es izteicu mūsu atbalstu Gruzijas cilvēkiem un mierināju viņus, sakot, ka Eiropas Savienība tos nepametīs. Tādēļ es izsaku pateicību Padomes prezidējošajai valstij par centieniem, kas tika īstenoti, lai Gruzijā rīkotos ļoti strauji.

Šī konflikta atrisināšana Eiropas Savienībai noteikti ir pārbaudījums, uz kuru tā beidzot ir reaģējusi, taču par kādu cenu? Jau atkal uz nevainīgu pilsoņu rēķina, jo šie notikumi faktiski bija nenovēršami. Cik ilgi daži no mums ir spriedīkojuši kā saucēja balss tuksnesī? Pat tie, kas šodien saka, ka mums ir jātiecas uz integrāciju un jāpiedāvā iespējas iestāties Eiropas Savienībā, iepriekš mums teica: „Pagaidiet, esiet saprātīgi.” Tagad starp Krieviju un Gruziju ir karš. Kad mēs teicām, ka šis nav konflikts starp Gruziju un Abhāziju un Dienvidosetiju, bet gan konflikts starp Krieviju un Gruziju, neviens nevēlējās klausīties. Tagad esam piedzīvojuši karu. Tādēļ šie notikumi bija nenovēršami, it īpaši, ja atskatāmies uz citiem notikumiem vai citu laiku pirms 11. datuma. Atskatīsimies uz 2005. gadu, kad Krievija aizliedza izvietot robežsargus uz Krievijas-Gruzijas robežas. Neviens uz to nereaģēja, un pat Francija, lūdzu, atvainojiet, priekšsēdētāja kungs, taču pat Francija atteica, kad lūdzām uz robežas izvietot EDSO spēkus. Neviens nereaģēja. Kad krievi pārkāpa Gruzijas gaisa telpas robežas, atkal nebija nekādas reakcijas, un situācija saasinājās. Tagad ir izcēlies šis nožēlojamais karš, un mums ir ne tikai jāveic atjaunošanas darbi, bet arī jāatrisina konflikts. Protams, ir jābūt konferencei par atjaunošanu, taču ir jābūt arī konferencei, lai atrisinātu konfliktu. Es vēlētos jūs lūgt Kosovā notikušo varbūt izmantot par modeli, citiem vārdiem sakot, kopā ar miera uzturēšanas spēkiem izveidot starptautisku civilo administrāciju. Kurš Gruzijas pilsonis gan tagad var piekrist tam, ka Krievijas armija spēlē policijas lomu?

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Tobias Pflüger (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos sākt ar pateicību par šo debašu objektivitāti; tās noteikti ir objektīvākas nekā ārkārtas sēdē, kuru 20. augustā organizēja Ārlietu komiteja. Būsim atklāti. Gruzijas prezidents Saakashvili pavēlēja veikt militāru ofensīvu. Tas faktiski izraisīja karu un vardarbības spirāli. Ja mēs šo faktu ignorējam, tad noliedzam patieso kara iemeslu. Uzbrukumi, it īpaši civiliedzīvotājiem Chinvali, kā arī militārā reakcija, it īpaši Krievijas militārā reakcija un uzbrukumi civiliedzīvotājiem Gori pilsētā ir pilnībā jānosoda. Abas puses šajā konfliktā ir izmantojušas arī kasešu bumbas, kas ir nepieņemami. Abas puses šajā konfliktā atklāti ir pārkāpušas starptautiskos tiesību aktus cilvēktiesību jomā un kara likumus.

Tomēr tā ziņa, ko bieži esmu dzirdējis, ir, ka Krievija viena pati ir atbildīga par pašreizējo situāciju. Tā tas nav, un es priecājos, ka Francijas Padomes prezidentūra attiecībā uz šo jautājumu ir ieņēmusi sabalansētāku nostāju. Mana nostāja paliek nemainīga: Dienvidosetijas un Abhāzijas atzīšana saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ir pielīdzināma Kosovas atzīšanai. Rietumvalstis atzina Kosovu un tiešām atvēra Pandoras lādi. Rietumi, NATO un Eiropas Savienība ir cieši iesaistīti šī konflikta eskalācijā un karā Gruzijā: ASV Gruzijas spēkus pārdislocēja no Irākas uz Gruziju, un vairākas Rietumu valstis – NATO valstis, ES valstis – ir palīdzējušas Gruzijai bruņoties. Pat Izraēla ir apbruņojusi Gruziju, un NATO karakuģu ierašanās Melnajā jūrā nebūt nav miera zīme. Mēs zinām, ka šajā karā uz spēles ir liktas arī ģeopolitiskās intereses; šajā kontekstā pietiek minēt tikai naftas cauruļvadus.

Šo konfliktu nevajadzētu izmantot par ieganstu Eiropas Savienības militarizācijas uzsākšanai. ES ir bijusi veiksmīga kā nemilitārs spēks. Ja tagad nostāsimies kāda pusē, tad ES zaudēs savu vidutāja uzticamību. Mēs esam uz aukstā kara robežas, un kas attiecas uz nākotni, tā varētu virzīties abos virzienos. Šodien ir 1. septembris, diena, ko atzīmē kā Pretkara dienu. Mums būtu jābūt uzmanīgiem: karš ir nepieņemams un Eiropas Savienības valstīm to nekad tieši vai netieši nevajadzētu atbalstīt.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, klaja Krievijas spēka izrādīšana Gruzijas teritorijā mūsdienās ir mēģinājums leģitimizēt divas etniskās tīrīšanas operācijas Abhāzijā pagājušā gadsimta 90.-to

gadu sākumā un Dienvidosetijā pagājušajā mēnesī, augustā. Tā balstās arī uz Krievijas pasu masveida izsniegšanu šajos reģionos. Ko Eiropas Savienība var darīt un kas tai jādara attiecībā uz šo brutālo imperiālistisko ideju atdzimšanu Kremļa politikā? Mums saviem Austrumeiropas kaimiņiem būtu jāizrāda dziļāka un stingrāka Eiropas līmeņa un pat transatlantiska apņemšanās saskaņā ar zviedru-poļu ierosināto austrumu partnerību. Es esmu pateicīgs komisārei *Ferrero-Waldner*, ka viņa to ir skaidri pateikusi.

Turklāt pašreizējā situācija Gruzijā dalībvalstīm uzliek par pienākumu līdz ar enerģētikas dažādošanu tiešām turpināt nopietni īstenot kopējo ārpolitiku enerģētikas jomā. Šajā politikā, protams, ietilpst arī cauruļvadi, kas atrodas to suverēno valstu kontrolē, caur kurām tie stiepjas un kuras nav apdraudētas.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, ir grūti izvairīties no secinājuma, ka Eiropa Krievijas agresijas priekšā ir bijusi bezspēcīga. Lai gan Krievijas efektīvā Gruzijas suverēnās valsts daļu aneksija tika nosodīta, tonis, kādā nosodījums tika izteikts, ES teritorijā atšķīrās.

Šī divkosība Maskavai nepaslidēs garām nepamanīta. Tā gandrīz nemaz nebaidās no Eiropas dalītās kurnēšanas.

Es baidos, ka bez stingras reakcijas uz Krievijas agresiju ar Gruziju šī lieta nebeigsies. Ir jādoma, vai nākamā būs Ukraina? Un kas šajā situācijā, kad ES sevi apzināti ir padarījusi tik ļoti atkarīgu no Krievijas energoresursiem, būs nepieciešams, lai visbeidzot atļautu efektīvi reaģēt?

Ja dažas pēdējās nedēļas ir kaut ko parādījušas, tad tā ir bijusi mācību stunda par šīs ES kopējās ārpolitikas nespēju darboties. Tā ir novedusi vienīgi pie paralīzes...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Eiropadome šorīt tikās, lai pieņemtu lēmumu par savu nostāju attiecībā uz trim izaicinājumiem, kā *Kouchner* kungs mums to skaidroja. Tie ir šādi: pirmkārt, nesamērīgā reakcija, starptautisko tiesību aktu pārkāpumi un iebrukums suverēnā valstī un tās okupācija; otrkārt, pateicoties Eiropadomes prezidējošās valsts centībai parakstītā miera plāna neievērošana un, treškārt, Dienvidosetijas un Abhāzijas neatkarības atzīšana, ko, savādi piesaucot Kosovas precedentu, ātri izdarīja Venecuēla, Baltkrievija un *Hamas*: „Cilvēku pazīst pēc tā vadītā uzņēmuma”.

Šodienas atbilde uz šiem izaicinājumiem no Eiropadomes puses ir ļoti skaidra: savās attiecībās ar Krieviju mēs atrodamies krustcelēs. Mums ir jābūt nopietniem, priekšsēdētāja kungs, jo šādi mēs nevaram turpināt. Uz spēles ir likts Eiropas Savienības prestižs un uzticamība. ES nevar vienkārši parakstīt čeku šīm lielajām, modernajām drāmām.

Neskatoties uz komisāres *Ferrero-Waldner* lielisko darbu, mēs kā Eiropas Savienība neesam radīti, lai maksātu par zaudējumiem un postu, ko krievi radījuši Gruzijā vai izraēlieši Palestīnā. Mums ir vajadzīga atbilstoša ārpolitika.

Es vēlētos lūgt jums, *Jouyet* kungs, Eiropas Savienībā piemēroto un augsti vērtēto principu konsekvences nodrošināšanai parūpēties, lai 8. datumā, kad Eiropadomes priekšsēdētājs *Sarkozy* kungs apmeklēs Maskavu, viņš izteiktu skaidru brīdinājumu un atklātu un ticamu paziņojumu, ka starptautisko noteikumu un tiesību aktu neievērošana un suverēnas valsts teritoriālās integritātes ignorēšana attiecībās ar Eiropas Savienību maksās dārgi. Tas ir svarīgi, jo ir jābūt kādām sekām, priekšsēdētāja kungs, un šajā sakarībā vēl ir daudz darāmā.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šovasar ir bijuši dažādi mēģinājumi papildus šai traģiskajai drāmai likt mums darīt lietas, kas nekavējoties radīja divu veidu sekas: pirmkārt, Polijas gandrīz tūlītējā piekrišana savā teritorijā izvietot pretraķešu aizsardzības vairogu, kas rada problēmas pat tad, ja ir pārvērts uz Irānu, un, otrkārt, Eiropas Savienības apņemšanās finansēt Gruzijas atjaunošanu, lai gan mēs visi ļoti labi zinām, ka ārlietu budžets neļaus to darīt, jo tā finansējums ir nepietiekams. Jūs, komisāre *Ferrero-Waldner*, teicāt sekojošo, un es jūs atbalstu: mums ir jāatrod citi finansējuma avoti, citādi var gadīties, ka nespēsim tikt galā ar šo situāciju.

Tādēļ es uzskatu, ka ir jānovērš jebkāda situācijas saasināšanās. Mana grupa un es atbalstām skaidras, taču stingras attiecības ar Krieviju, it īpaši enerģētikas jautājumu, cilvēktiesību un starptautisko tiesību jomās. Taču mēs esam pret jebkāda veida atgriešanos pie aukstā kara.

Es vēlētos arī brīdināt par valstu, kuras vēl nespēj piedāvāt nepieciešamās garantijas, sasteigtu iestāšanos NATO vai Eiropas Savienībā. Es aicinu Francijas prezidentūru, kuru apsveicu ar ātro rīcību šajā vasarā, līdz ar Vidusjūras reģiona valstu savienību apsvērt arī ideju par Melnās jūras reģiona valstu savienību.

Visbeidzot, es saviem kolēģiem austrumos, it īpaši Baltijas valstīs, saku, ka mēs vairs neesam 1938. gadā, bet gan 2008. gadā. Mēs neļausim vēsturei atkārtoties.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Lydie Polfer (ALDE). – (FR) Kouchner kungs, dāmas un kungi, šī gada janvārī, būdams referents par Dienvidkaukāza jautājumiem, es uzzināju par neierobežotas bruņošanās sacensības draudiem un uzsvēru, cik svarīgi ir no padomju laikiem mantotos konfliktus atrisināt mierīgā ceļā. Mēs ierosinājām organizēt „trīs plus trīs” konferenci, citiem vārdiem sakot, konferenci, kurā piedalītos trīs Kaukāza valstis un Eiropas Savienība, Krievija un ASV. Kopš tā laika, kā atgādināja *Isler* kundze, mēs esam ierosinājuši gruzīniem piešķirt tādas pašas vīzu saņemšanas tiesības kā abhāziešiem. Mēs visi tagad ļoti labi zinām, kas notika – militāra operācija un nesamērīga reakcija; taču fakts ir tāds, ka divas valstis, kuras bija teikušas, ka, kļūstot par Eiropas Padomes dalībvalstīm, ievēros Eiropas vērtības, pielietojot spēku, šos principus ir pārkāpušas. Tas ir nepieņemami. Par to ir jāizvirza apsūdzības un to nevar aizmirst vienas nakts laikā.

Eiropai, kurai ir svarīgas attiecības ar abām valstīm, ir jārikojas uzmanīgi un apdomīgi, lai nodrošinātu, ka tās atgriežas pie saprātīgākas politikas. Tādēļ bija svarīgi paust vienotu nostāju, un es esmu ļoti priecīga, ka tas bija iespējams, pat bez Lisabonas līguma...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. Man deputātiem jāatgādina, ka runām piešķirto laiku noteica politiskās grupas. Jūs piekritāt vienas minūtes runām, dāmas un kungi, un tas man liek iejaukties, lai tiktu ievērota disciplīna. Tādēļ lūdzu jūsu sapratni brīžos, kad man runātāji ir jāpārtrauc.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, šodienas Osetija un Abhāzija ir vakardienas Kosova. Neviena no valdībām, kas tagad aicina uz mieru Gruzijā, nevar noliegt pati savu atbildību: atzīstot Kosovu, ASV un lielākā daļa Eiropas valstu radīja precedentu, kuram bija lemts destabilizēt Kaukāza reģionu. Tā kā NATO ir paplašinājusies līdz pat Krievijas robežām, ASV ir politiski pat vairāk nekā militāri atbildīgas par Gruzijas mudināšanu uzsākt savu pēkšņo uzbrukumu naktī no 7. uz 8. augustu. Patiesi, uzbrūkot Dienvidosetijai, Tbilisi domāja, ka var paļauties uz aizsardzību no Amerikas Savienoto Valstu puses, tostarp arī uz militāru aizsardzību.

Tas bija neattaisnojams uzbrukums, kas skāra civiliedzīvotājus un sagrava jau tā ļoti nestabilās vienošanās. Krievijas reakcija tika sagatavota jau labu laiku iepriekš, un tā vienīgi gaidīja iespēju to īstenot ar visu spēku. Neviena valdība šajā lietā nav nevainīga! Vienīgie upuri ir civiliedzīvotāji - neskatoties uz to, kurai no valstīm tie ir uzticīgi, viņus piespieda pamest mājas un pakļāva dažāda veida vardarbībai.

Mēs esam liecinieki karam, kurā vietējo līderu nacionālistiskos centienus nomāc lielvaru konflikts cīņā par kontroli pār energoresursiem: patiesais konflikta iemesls ir gāzes un naftas cauruļvadi, kas no Vidusāzijas stiepjas uz rietumiem. Patiesi, gan cauruļvada maršruts caur Turciju uz Vidusjūru, gan no Gruzijas caur Ukrainu uz Poliju iet caur Kaukāzu. Tas nav nejauši, ka ASV tieši Polijai lūdza ļaut tās teritorijā izvietot pret austrumiem pavērstās raķetes.

Eiropai ir jāstrādā pie mierīga risinājuma atrašanās, prasot gan izvest Krievijas bruņotos spēkus no Gruzijas teritorijas, gan arī tur esošajiem cilvēkiem nodrošināt pašnoteikšanās tiesības. ES pirmkārt ir jāpalīdz bēgļiem un jāatturas no jebkādas politiskas rīcības, kas situāciju varētu pasliktināt vēl vairāk. Gruzijas iestāšanās NATO ir kategoriski jānoraida, ASV flote ir jāaicina atkāpties no Melnās jūras, un Polija ir jālūdz noraidīt ASV raķešu uzstādīšanas iespēju. Mums ir jāpārlicinās, ka mūsu palīdzība netiek izmantota ieroču iegādei un ka konfliktā iesaistītās puses bēgļus neizmanto kā kara instrumentus.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, daudzi runātāji, sākot ar Padomes pašreizējo priekšsēdētāju *Bernard Kouchner*, izsaka nožēlu par Abhāzijas un Dienvidosetijas neatkarības atzīšanu no Krievijas puses. Šis lēmums Kaukāza valstis un Eiropu, protams, ir novedis pie nopietnām sekām, un tas pats nākotnē varētu attiekties arī uz pašu Krieviju. Tas tā ir tādēļ, ka Abhāzijas un Dienvidosetijas neatkarības atzīšana nākotnē varētu uz ko līdzīgu mudināt arī Ziemeļosetiju, Čečeniju, Ingušetiju, Dagestānu un citas teritorijas, kas pašlaik ir Krievijas Federācijas sastāvdaļas.

Neskatoties uz to, vai tas ir Kaukāzā, Tibetā, Āfrikā vai kur citur, viens no mūsdienu izaicinājumiem ir atrast līdzsvaru starp noteiktu tautu tiešanos pēc autonomijas, no vienas puses, un starp robežu neaizskaramību, no otras puses. Bez šīs neaizskaramības miers, pēc kura tiecas īsti patrioti, varētu būt nopietni apdraudēts.

Taču mēs, eiropieši arī esam gatavi saņemt kritiku. Mēs esam dzirdējuši runas par starptautisko robežu ievērošanu, taču radījām precedentu Kosovā, vai nu *Kouchner* kungam tas patīk, vai ne. Ir smieklīgi teikt, ka par Kosovu tika pieņemts starptautisks lēmums, jo ANO nekad nav atļāvusi karu pret Serbiju.

Krievija ir atkāpusies no Austrumeiropas, kur vēl ne tik sen valdīja nepielūdzamā komunistu diktatūra. Tā ir atkāpusies no Baltijas valstīm, no Ukrainas un no Vidusāzijas republikām. Jo vairāk tā atkāpjas, jo vairāk tā nonāk ielenkumā. Varšavas pakts ir pazudis, taču kā atbildi tam mēs neesam piedāvājuši neko citu kā vien nepārtrauktu NATO paplašināšanos. Tagad mēs izbaudām tā sekas!

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, man vispirms jāapsveic Francijas prezidentūra ar šo sasniegumu. Es uzskatu, ka mēs esam nogājuši garu ceļu no Eiropas nostājas attiecībā uz Irāku līdz pašreizējai attieksmei pret krīzi Kaukāzā. Apsveicu. Pateicoties prezidējošajai valstij, Eiropas Savienība strādāja efektīvāk un ātrāk nekā Vašingtona. Tas viss ir pozitīvi, taču daži jautājumi saglabājas: pirmkārt, kā mēs varētu mazināt iedzīvotāju ciešanas; otrkārt, kā mēs varētu nodrošināt, ka krievi ievēro noteikumus, un kādu ilgtermiņa stratēģiju mums pieņemt attiecībā uz Krieviju?

Es šos pasākumus un Padomes izstrādāto tekstu uztveru ar mērenu optimismu un apmierinājumu. Tekstā ir visi galvenie nosodījuma un rīcības elementi, tostarp arī augstsirdīgais Kopienas palīdzības un iespējamās EDSO misijas piedāvājums. Taču prezidentūrai es teiktu, ka tas ir tikai kā „uzkožamais”.

(FR) Tas ir tikai „uzkožamais” vai „pirmais ēdiens”. Mēs gaidām pamatēdienu, kas būs miers un stabilitāte šajā reģionā, kā arī Eiropas Savienības stratēģiju attiecībā uz šo Kaukāza reģionu.

Mums ir jādara viss iespējamais, lai liktu Krievijai saprast, ka tai ir izvēle: vai nu sadarboties ar ES kā atbildīgai partnerei, uzņemoties saistības un pienākumus un pilnībā ievērojot *Sarkozy* kunga sešu punktu plānu, vai arī pakļaut sevi nosodījumam no starptautiskās sabiedrības puses, kas var novest pie izstumšanas no šīs sabiedrības un visbeidzot pie izolācijas, kas ietver noteiktu pasākumu kopumu, ko nepieciešamības gadījumā varētu īstenot.

Arī mums, Eiropas Savienībai, ir izvēle – vai nu apmierināties ar Krievijai saprotamiem, verbālā formā veiktiem pasākumiem un izvairīties no rīcības, vai arī nepieciešamības gadījumā pārskatīt mūsu politiku attiecībā uz Krieviju, norādot, ka mēs varam būt gan uzstājīgi, gan cieņas pilni tajā gadījumā, ja Krievija neievēro noteikumus, kurus mēs sagaidām...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, *Kouchner* kungs, Krievijas rīcība ir mēģinājums atgriezties pie bijušās Padomju Savienības imperiālistiskās politikas. Šī rīcība ir mēģinājums neatkarīgai valstij uzspiest Krievijas politisko redzējumu. Kā Eiropai uz to būtu jāreaģē?

Manuprāt, mums būtu jāsāk ar to, ka griežamies pie Krievijas, paužot vienotu nostāju un pavisam skaidri norādot, ka nevar būt ne runas par atgriešanos pie ietekmes sfēru politikas. Nevar būt nekādas atgriešanās pie imperiālistiskās politikas, nevar būt bijušās rīcības atkārtošanas un atgriešanās pie spēka pielietošanas starptautiskajās attiecībās. Nododot šo ziņu Krievijai, mums ir jāpauž vienota nostāja, un tas jādara skaidrā un nepārprotamā veidā. Mums Krievijai ir skaidri jānorāda, ka agresija neatmaksājas.

Otrkārt, Eiropas Savienībai ir jāuzsāk divu veidu ilgtermiņa darbība. Pirmā būtu radikāli samazināt tās atkarību no Krievijas energoresursu jomā. Es nevēlos, lai Krievija mūs šantažē, izmantojot gāzi vai naftu, un esmu pārliecināts, ka tā domā ikviens šajā plenārsēžu zālē. Mēs nevēlamies, lai mūsu politiskā darbība un mūsu principu un vērtību aizstāvēšana būtu atkarīga no gāzes vai naftas piegādēm.

Otra veida darbība pēc savas būtības ir stratēģiska un nozīmē izteikt piedāvājumu valstīm, kas agrāk bija Padomju Savienības daļa. Te būtu jāiesaista ne tikai Gruzija, bet līdz ar citām valstīm īpaši arī Ukraina. Tas, ko piedāvājam mēs, noteikti ir daudz vilinošāks nekā Krievijas piedāvājums. Es ļoti priecājos, ka šie viedokļi ir iekļauti šodienas Padomes secinājumos, un domāju, ka šis ir pareizais darbības virziens nākotnei.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, esmu pārliecināts, ka mēs visi cerējam un sapņojām, ka Krievija sāks attīstīties, kļūt demokrātiska un ievērot noteiktus principus, uz kuriem balstās arī Eiropas Savienība. Šīs cerības un sapņi tagad ir jāaizmirst. Pašreizējā situācija ir pilnīgi citāda. Es atzinīgi vērtēju paziņojumu, ka sarunas par partnerības nolīgumu un ES-Krievijas samits ir jāatceļ līdz laikam, kad Krievija izpildīs savas saistības, ko tā ir uzņēmusies līdz ar dokumentu parakstīšanu. Turklāt es uzskatu, ka atlikšanas laikam ir jābūt ilgākam un ka mums Eiropas Savienībā būtu jāpārdomā, kāda veida attiecības ar Krieviju mēs tiešām vēlamies. Vai mēs tiešām varam runāt par drošības jomu, kas mums būtu kopīga ar

Krieviju? Vai mēs tiešām varam Krieviju uzskatīt par savu stratēģisko partneri, ja tā atbalsta vērtības, kas ir tik radikāli atšķirīgas no mūsu vērtībām?

Es vēlētos minēt vēl vienu jautājumu, proti, mūsu energodrošību. Tikai viens piemērs – mēs turpinām uzsvērt *Nabucco* cauruļvada nozīmību. Tas ir kļuvis par mantru. Tagad ir pienācis laiks ne tikai runāt, bet kaut ko sākt darīt un piešķirt šim projektam finansiālu atbalstu.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Padomei bija taisnība, kad tā šodien uz Maskavu nosūtīja ļoti skaidru ziņu, proti, ka mēs, eiropieši, aizstāvam tautu tiesības un ģeopolitisku paktu vai vienošanos vārdā tās neupurēsim. Turklāt, mums ir morāls pienākums pret mūsu pašu iedzīvotājiem, it īpaši pret tiem, kas daudzas desmitgades ir pārdzīvojuši zem padomju imperiālisma spiediena, aizstāvēt šos brīvības principus.

Taču tie, kas divpusējās sarunas ar Maskavu uzturēja atklātas, piemēram, Itālijas premjerministrs *Berlusconi*, arī izdarīja pareizi, lai izskaidrotu Eiropas domāšanas veidu un lai brīdinātu par risku no jauna nonākt aukstā kara klimatā ne tikai no politiskā viedokļa, ne tikai no ekonomiskā un politiskā viedokļa, bet arī - un galvenokārt - no vēsturiskā viedokļa, jo, laikam ritot, protams, pastāv iespēja, ka Eiropa Krieviju var iekļaut vai arī izslēgt reizi par visām reizēm.

Tādēļ ir ļoti svarīgi uzsākt un uzturēt dialogu. Eiropa, Eiropas tautas nevēlas auksto karu, jo aukstais karš mums atgādina nāvi, vajāšanu...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, šī rezolūcija ir vispozitīvākais sasniegums pēc vienošanās par pamieru un ietver lielāko daļu *Elmar Brok* un manis Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas vārdā ierosināto prasību, kuras izteicām pēc vizītes Gruzijā. Tomēr ar to nepietiek.

Eiropas Savienībai vēl arvien ir jāspēlē sava loma, un uz spēles ir likta mūsu uzticamība. Rezolūcijai ir jāseko apņēmīgai, kopīgai rīcībai, kā to savā iedrošinošajā paziņojumā šodien teica komisāre *Ferrero-Waldner*. Mums šī rezolūcija ir jāīsteno līdz pat pēdējam punktam un komatam, tāpat kā mēs pieprasām, lai Krievija pilnībā, līdz pat pēdējam punktam un komatam ievērotu sešu punktu plānu.

Turklāt pēdējo nedēļu laikā mēs esam redzējuši, cik Eiropas Savienība ir un var būt nozīmīga, taču redzējām arī savas vājās puses un jomas, kur mums ir jārīkojas un jāveic arī profilaktiski pasākumi, lai tās novērstu. Jā, mēs varam būt vidutāji, taču ja tas ir tas, ko vēlamies, tad mums ir vajadzīga vienota, aktīva Eiropas ārpolitika un drošības un aizsardzības politika. Pēdējo nedēļu laikā mēs arī ļoti asi esam izjutuši to, ka nav vienotas nostājas, ka nav politiskās vēlmes panākt vienotu nostāju, un pat tagad jūtam vienota risinājuma trūkumu. Tas, ka nav Lisabonas līguma, mūs padara vājākus.

Ar atjaunošanu vien nepietiek. Mums ir jāinvestē šo valstu neatkarībā un jāsaņem nacionālisma pamati. Saikne ar ES ir svarīgāka nekā izredzes kļūt par NATO dalībvalsti.

Komisāres kundze, jūs ļoti daiļrunīgi teicāt, ka ar Krieviju vairs nevar būt „parastās darba kārtības” un ka mūsu politika ir jāizvērtē no jauna. Mums ir jāinvestē ekonomikā, demokrātijā, sociālajā un izglītības stabilitātē. Šeit nav runa tikai par naudu. Mums ir jāpaplašina arī Kaimiņattiecību politika un jāizvirza tādi praktiski realizējami plāni, par kādiem jūs šodien paziņojāt. Mēs to gaidām.

Adrian Severin (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, galvenā problēma, ar ko saskaramies, nav saistīta ar atbildi uz jautājumu, kam ir taisnība un kam nav, kurš ir agresors un kurš ir upuris, kas ir suverēnas tiesības un kas ir nesamērīga reakcija. Patiesā problēma ir tā, ka mums nav reālu līdzekļu, kā uzspiest *status quo ante* vai kā izdarīt spiedienu uz tādu valsti kā Krievija, lai tā pārskatītu kādu noteiktu politiku. Turklāt mēs Krievijai nevaram prasīt ievērot nevienu tādu starptautisko tiesību nosacījumu, ko paši iepriekš jau nebūtu pārkāpuši.

Pasaule, kurā katra krīze tiek risināta atšķirīgi, nav pasaule, kurā valda kārtība, bet gan pasaule, kurā valda haoss. Tas, ko mēs šodien redzam, ir nevis jauna aukstā kara sākums, bet gan vienpusēji noteiktas kārtības beigas. Tā ir globāla līmeņa ģeopolitiska konfrontācija, kas notiek neregulētā starptautiskajā vidē, kur konfliktā ir nonākuši vienas puses pārstāvji. Situācijā, kad vienpusēji noteiktā kārtība ir mirusi un daudzpusēji noteiktā kārtība vēl nav dzimusi, valda anarhija un varenā spēks.

Vienīgā saprātīgā lieta, kas mums jādara, ir sasaukt starptautisku drošības un sadarbības konferenci, kurā visas globālās un reģionālās puses kopā ar vietējām ieinteresētajām personām apspriestu, no jauna definētu

un izstrādātu starptautisko tiesību principus starptautiskajās attiecībās, starptautisko organizāciju lomu un pilnvaras, vietējo krīžu risināšanas procedūru un drošības garantiju sistēmu, kas spētu tikt galā ar mūsdienu konkrētajām iespējām, problēmām un briesmām. Tikmēr mums ir jāpaātrina ekonomiskās integrācijas, politisko apvienību veidošanas un institucionālās saskaņošanas process ar tādiem austrumu kaimiņiem kā Ukraina un Moldova. Cerēsim, ka Eiropas Savienība šīs cerības nepievils.

(Aplausi)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Mēs šeit šodien jau esam apsprieduši nepieciešamību uz Gruziju nosūtīt starptautiskās miera uzturēšanas un civilās misijas. Būdamā Dienvidkaukāza delegācijas locekle, es to pilnībā atbalstu, vēl jo vairāk, ņemot vērā, ka agrā pavasarī, runājot šai pašā vietā, es vērsu uzmanību uz šo pasākumu steidzamo nepieciešamību.

Vēsture daudzas mūsu valstis, tostarp arī Gruziju, ir padarījusi multietniskas. Mani uztrauc ļoti drūma scenārija iespējas. Īpaši tādēļ, ka pirms dažām dienām Krievija atzina Abhāziju un Dienvidosetiju. It kā turpinot šo tematu, Ziemeļosetijas Sabiedrības lietu ministrs runāja par Dienvidosetijas un Ziemeļosetijas apvienošanas atbilstoši Krievijas likumiem, citiem vārdiem sakot, par Dienvidosetijas kļūšanu par Krievijas sastāvdaļu.

Saskaņā ar vairāku valstu viedokli, šeit ir pretrunas starp diviem starptautisko tiesību stūrakmeņiem: nacionālo pašnoteikšanos un teritoriālo integritāti. Mēs zinām, ka par izejas punktu mums ir jāņem Helsinku Noslēguma akts, taču mans jautājums Padomei ir šāds: „Kādi pasākumi tiek veikti, lai novērstu suverēnas valsts teritoriālās integritātes ignorēšanu?”

Wojciech Roszkowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropadomes darba rezultātu varētu aprakstīt vai nu kā pustukšu glāzi, vai arī kā pa pusei pilnu glāzi. Svarīgi ir tas, ka vienošanās tika panākta un ka Eiropas Savienība pauda vienotu nostāju. Tomēr ir žēl, ka Padomes vienotā nostāja nav pietiekami plaša. Tajā pietrūkst tā, ko vēlētos lielāka daļa to cilvēku, kas Parlamentā izteica savu viedokli.

Laikā, kad notika Krievijas uzbrukums Gruzijai, Krievijas plašsaziņas līdzekļi ziņoja par to, kā Putina kungs ir atradis laiku, lai dotos uz Sibīriju un iemidzinātu tīģeri, kas apdraud vietējos iedzīvotājus. Šis gadījums labi raksturo Krievijas uzvedību un attieksmi pret Eiropu. Taču Maskava nav pilnībā atbildīga par Eiropas tīģera iemidzināšanu. Kā šajā kontekstā būtu jāvērtē *North Stream* un *South Stream* projekti līdz ar atbalstu, ko tie ir saņēmuši no konkrētām Eiropas Savienības valstīm? Solidaritātes trūkums un pieglaimošanās agresoram to vienmēr iedrošina vēl vairāk. Īpaši patiesi tas ir gadījumos, kad vieni partneri maksā par citu baudītājiem labumiem. Pašreizējie paziņojumi par Eiropas Savienības vienotību attiecībā pret Krieviju, uzsvars, kas likts uz Austrumu partnerību, un citi izdarītie paziņojumi noteikti ir iedrošinoši. Taču, ja mēs apmierināsimies tikai ar vārdiem vien, agresors var atkal uzbrukt.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos runāt par dažiem praktiskiem, šovakar debatēs minētiem jautājumiem. Pirmkārt, es vēlētos apliecināt cieņu Francijas ministram par to, ka viņš ir bijis pietiekami drosmīgs, lai šajā Parlamentā izteiktu dažus ļoti svarīgus apgalvojumus.

Es pilnībā apstiprinu visu Francijas ministra teikto. Es piekřītu pilnīgi visam. Es neatkārtosu neko no viņa teiktā, jo rītdienas prese jau tāpat būs pilna ar viņa teikto, taču man jāsaka, ka Eiropas Savienības prezidējošās valsts izklāstītā nostāja ir ļoti stingra un precīza.

Es vēlējos teikt, ka uzskatu, ka Eiropas Savienība ir veikusi radikālas pārmaiņas: mēs šajā auditorijā varam teikt, ko gribam, taču mēs neesam ES ārpolitikas veidotāji un mums nav pilnvaru tajā iejaukties; to var darīt tikai Eiropadome.

Ciktāl es varu spriest no savas īsās darba pieredzes šajā Parlamentā, Eiropadome ir parādījusi, ko Eiropa veic: radikālas pārmaiņas. Šodienas Eiropadomes sēde ir parādījusi, ka Eiropas Savienība patiesi pastāv un, neskatoties uz to, ka Lisabonas līgums vēl nav spēkā, ES spēj pievērsties ļoti svarīgiem jautājumiem.

Es vēlētos arī izteikt lielu pateicību par to, ko šajā krīzē ir darījusi Francijas prezidentūra, prezidents *Sarkozy*, kā arī kanclere *Merkel* un premjerministrs *Berlusconi*. Es uzskatu, ka vienotajā reakcijā netiek ņemti vērā komentāri, ko izteicis britu premjerministrs, kurš arī šodien pamatoti būtu stājies rindā uz runas teikšanu, bet kura iepriekšējie paziņojumi presei bija vairāk nekā nevēlami.

Es uzskatu, un ar to es savu runu beidzu, ka radikālas pārmaiņas ir šādas: Eiropas Savienība pastāv! Uzmanīgi turpināsim jaunu valstu uzņemšanu NATO un ES. Skatīsimies, kā viss notiks. Francijas ministram ir pilnīga taisnība.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dāmas un kungi, vispirms es vēlētos izteikt atzinību par ātrumu un efektivitāti, ar kādu Francijas prezidentūra kā vidutājs panāca pamieru starp konfliktā iesaistītajām pusēm. Tagad sešu punktu plāns ir jāsteno dzīvē, tostarp Krievijas bruņotajiem spēkiem, protams, ir jāatkāpjas uz pozīcijām, kādās tie bija pirms konflikta saasināšanās. Taču Gruzijas jautājums nav viens atsevišķs jautājums, jo visā Dienvidkaukāzā pastāv vesela virkne savstarpēji saistītu konfliktu un problēmu. Tādēļ Eiropas Savienībai ir būtiski daudz efektīvāk un intensīvāk nekā iepriekš nodoties Vidusjūras reģiona austrumu daļas un Kaukāza reģiona problēmu risināšanai. Citiem vārdiem sakot, ir būtiski ar reālu pasākumu palīdzību stiprināt mūsu politikas austrumu dimensiju attiecībā uz kaimiņiem.

Tā kā esmu deputāts no valsts, kura vēl nav ratificējusi Lisabonas līgumu, es vēlētos aicināt Čehijas Republikas, Zviedrijas un, protams, arī Īrijas valdības smagi strādāt pie šī dokumenta ratifikācijas, jo tas ir priekšnoteikums vienotākai un efektīvākai kopējai ārpolitikai un drošības politikai, kas mums dotu iespēju tikt galā ar izaicinājumiem, tostarp ar izaicinājumiem, kas nāk no Austrumiem un no Krievijas, un atrisināt šīs problēmas.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Šodien ir Otrā pasaules kara sākuma gadadiena. To karu ievadīja slepens pakts starp Padomju Savienību un Vāciju un izlīgšanas politika, ko pieņēma Rietumeiropas valstis. 1939. gadā tika naivi ticēts, ka agresoram pietiks ar atsevišķu mazāku valstu upurēšanu.

Es to visu atgādinu Gruzijas kara dēļ. Gruzija ir kļuvusi par pirmo uzbrukuma mērķi, mūsdienu Krievijai realizējot no Padomju Savienības mantotās imperiālistiskās tieksmes. Krievija Gruziju izmanto kā izmēģinājumu poligonu, lai konstatētu, ar ko Eiropas Savienības dalībvalstis ir gatavas samierināties. Tā negaida, ka dalībvalstis būs nelokāmas. Nemot vērā bruņoto konfliktu, Eiropas Parlamentam nevajadzētu attaisnot Krievijas cerības. Mums ir jāpieņem vienota, nepārprotama un noteikta nostāja. Gruzijai ir tiesības rēķināties ar mūsu diplomātisko un materiālo atbalstu. Eiropas Parlamentam uz Gruziju ir jānosūta pašam savi novērotāji, lai pārbaudītu informāciju par etnisko tīrīšanu. Mums ir jādara viss iespējams, lai apturētu ekspansiju un novērstu iespēju, ka mūsu traģiskā vēsture varētu atkārtoties.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, mēs esam liecinieki tam, kā sabrūk „vēstures beigu” paradigma, taču tam būtu arī jāiezmē beigas ērai, kad redzam vēlamu, nevis pastāvošo, miera nodrošināšanu ar vārdiem aizstājot ar miera nodrošināšanu ar kopējā spēka un solidaritātes palīdzību.

Krievija sevi ir ievietojuši nestabilo un neprognozējamo valstu kategorijā. To vairs ilgāk nevar uzskatīt par uzticamu partneri, un tai pavisam noteikti nav ar mums kopīgu vērtību. Iebrūkot Gruzijā, tā ir izaicinājusi starptautiskās drošības sistēmu, mēģinot to aizstāt ar modeli „taisnība ir varenā pusē”.

Tagad viss ir atkarīgs no ES rīcības, ne tikai no tās reakcijas. „Parastās darba kārtības” pārtraukšana paredz konkrētu soļu spersānu, jo Krievija mūs sapratis tikai tad, ja rīkosimies.

Es ierosinu šādus pasākumus: pirmkārt, īsti starptautiskie miera uzturēšanas spēki – Krievija nevar spēlēt dubultu lomu gan kā miera uzturētājs, gan kā iebrucējs; otrkārt, sarunu par Partnerības un sadarbības nolīgumu iesaldēšana; treškārt, *Nord Stream* un *South Stream* projektu apturēšana; ceturtkārt, vīzu režīma atvieglojumu iesaldēšana un, piektkārt, Olimpisko spēļu Sočos atcelšana.

Ja nekas konkrēts netiks darīts, tad Krievija ne tikai nekad neizlaidīs Gruziju no sava tvēriena, bet vēl arī citur rīkosies pēc tā paša scenārija. Demokrātiskas sabiedrības pirmā prioritāte ir noteikt stingrus ierobežojumus. Šodien mums ir jāatbild uz to pašu morālo izaicinājumu. Ja ne mēs, tad kas gan vēl? Ja ne tagad, tad kad gan vēl?

(Aplausi)

Katrin Saks (PSE). - (ET) Pavasarī Gruzijas vēlēšanu laikā es Gori pilsētā satiku gruzīnu sievieti, kura pirms 15 gadiem bija spiesta bēgt no Abhāzijas. Šodien viņa jau otro reizi ir kļuvusi par bēgli pati savā valstī. Tāda traģēdija.

Traģiski ir arī tas, ka šodien šajā plenārsēžu zālē izskan tik daudz dažādu notikušā interpretāciju, un tādēļ es domāju, ka īpaši svarīgi un svarīgāk par visu citu ir uz Gruziju nosūtīt neatkarīgu izpētes komisiju, starptautisku komisiju, lai konstatētu, kas tad īsti ir noticis.

Šis konflikts nav starp gruzīniem vai osetīniem, šis konflikts nesākās 8. augustā, tas nav arī tikai Krievijas un Gruzijas konflikts, tas ir vērtību konflikts, un tajā esam iesaistīti mēs visi.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka ir svarīgi apsveikt Francijas prezidentūru, prezidentu *Sarkozy* un *Kouchner* kungu, kurš šodien ir šeit, ne tikai tādēļ, ka viņi šajā krīzē

izvēlējās ļoti stingru attieksmi pret Krieviju, bet arī tādēļ, ka viņiem izdevās saglabāt Eiropas Savienības vienotību, vienotību, kuras 2003. gadā diemžēl pietrūka.

Es vēlētos pievienoties tiem, kas saka, ka šis jautājums, lai cik nopietns tas arī nebūtu, ir ne tikai par Gruziju un šīs valsts nelikumīgo okupāciju un iebrukumu tajā. Es komisārei teiktu, ka tas ir arī par ES attiecībām ar Krieviju. Tas ir tieši par to, kas tika aprakstīts kā mūsu kopīgās vērtības. Personīgi man ir ļoti grūti saskatīt, kādas kopīgas vērtības man ir ar valsti, kura lieto spēku, militāru agresiju un propagandas karu, lai okupēto valsti apsūdzētu kā iebrucēju un agresoru.

Iznāk, ka sarunas par Sadarbības un partnerības nolīgumu uz kādu laiku tiek apturētas, ja vien Krievija neizved savus bruņotos spēkus. Rodas jautājums, ko mēs darīsim tad, ja Krievija atteiksies izvest savus bruņotos spēkus. Mums tiek teikts, ka ir nepieciešams dialogs, taču kāds dialogs gan varētu būt ar partneri, kurš neciena vērtības, kuras jūs mēģināt aizsargāt un atbalstīt?

Man šķiet, ka skatoties no vēsturiskā skatu punkta, mēs vēlamies harmoniskas attiecības ar Krieviju, taču ne jau vienkārši atsakoties no vērtībām, kas mums ir dārgas. Es piekrītu *Kelam* kungam un citiem, ka Krievija jau saskaras ar sekām, kas izpaužas kā masveida investīciju aizplūšana no tās tirgus, jo starptautiskie investori Krieviju tagad uzskata par investīcijām ļoti nedrošu vietu. Taču vēlreiz ir jāapsver arī *Nord Stream* un *South Stream* projekti. Mēs nevaram vienkārši turpināt darbu pie šiem projektiem tā, it kā Krievijas monopols energoresursu piegādes jomā būtu absolūti pieņemams. Ir jāpārdomā arī Ziemas olimpiskās spēles Sočos; nevar būt nekāda olimpiskā pamiera.

Krievi apzināsies sekas, ko radīs mūsu izlēmīgā rīcība un atteikšanās sekot viņu darba kārtībai.

(Aplausi)

Raimon Obiols i Germà (PSE). – (ES) Es vēlētos ļoti ātri pateikt divas lietas. Pirmkārt, es domāju, ka man ir taisnība, ja saku, ka *Jouyet* kungs iepriekš presē izteica nožēlu par ASV konservatīvo spēku, noteiktu konservatīvo spēku ietekmi uz negatīvo balsojumu Īrijas referendumā. Es domāju, ka tagad mēs visi nožēlojam jauno konservatīvo politiku absurdo slavēšanu Kaukāza krīzes laikā. Šajā sakarībā daudzus var apsūdzēt.

Tbilisi ir atbildīga par neizprotamo lēmumu veikt militāras darbības. Maskava ir atbildīga par lēmumu brutālā un nesamērīgā veidā uz to reaģēt. Vašingtona, kur prezidents laimīgi atstāj amatu, ir atbildīga par reģionā gadiem ilgi radīto spiedienu.

Otrkārt, es uzskatu, ka Eiropai ir svarīgi pienākumi, kurus var izpildīt tikai tad, ja tiek izveidota nevis maiga vara vai stingra vara, bet gan politiska vara, kas atkarīga no visu dalībvalstu valdību vienotības.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Daudzu gadu garumā Krievijas varas politiķi rūpējās, lai Gruzijā būtu iekšējs spiediens, kas izvērtās neilgā, taču destruktīvā karā. Krievijas bruņotie spēki ir pārkāpuši starptautiskās tiesības un ir iebrukuši suverēnas valsts teritorijā. Kremlis šo procesu pabeidza ar divu separātisko provinču neatkarības atzīšanu. Tas ir radījis jaunu dimensiju starptautiskajā politikā. Tā ir bīstama situācija, daļēji no to valstu viedokļa, kas robežojas ar Krieviju, un daļēji tādēļ, ka Putins un viņa cilvēki paši sev ir radījuši bīstamu precedentu.

Kādēļ starptautiskajai sabiedrībai ir svarīgi apvienoties? Krievijas politiķi tagad ir nonākuši strupceļā un bezizejas stāvoklī, tādēļ mums šis brīdis ir jāizmanto. ES ir jāuzstāj uz neitrālu starptautisko miera uzturētāju nosūtīšanu, tādējādi palīdzot miera uzturētāju spēkiem, kuri pašlaik ir zaudējuši uzticību un autoritāti. Ir jāpārskata mūsu lēmums atvieglot vīzu saņemšanu Krievijas pilsoņiem, un tajā pašā laikā beidzot būtu jāatvieglo vīzu režīma prasības attiecībā uz Gruziju. Gruzija ir mūsu kaimiņattiecību politikas neatņemama sastāvdaļa, un tādēļ mūsu pienākums ir nodrošināt maksimālu atbalstu valsts atjaunošanā. Liels paldies.

Giulietto Chiesa (PSE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Saakashvili* piedzīvojums ir situācijas novērtējuma nepiedodamas kļūdas rezultāts: proti, domāt, ka Krievija nekādi nereaģēs uz militāru agresiju, jo militāra agresija ir tieši tas, kas notika.

Krievija vairs nav tāda kā 2000. gadā, tā vairs neatkāpsies ne taktiskā, ne stratēģiskā ziņā. Pirmais, kas jādara, ir jāapzinās fakti: Eiropu un tās vienotību šī kļūda būtiski iedragāja. Mēs nevaram atļauties to atkārtot, un mēs nevaram ļaut nevienam citam mūs piespiest to atkārtot. Daži cilvēki uzskata, ka tagad būtu jāpaātrina Ukrainas un Gruzijas iestāšanās NATO, taču es katram, kas tā domā, vēlētos lūgt kārtīgi padomāt, jo šāds lēmums mūsu drošības veicināšanai nedotu pilnīgi neko; tieši pretēji, tā būtu pakļauta briesmām. Kā tagad zinām, Krievija reaģēs - ja ne ar līdzīgiem pasākumiem, tad noteikti ar kādiem pretpasākumiem. Drīz mēs riskētu nonākt daudz lielākā krīzē nekā augstā, un tādā valstī kā, piemēram, Ukrainā pašā Eiropas vidū.

Veselais saprāts mums liek no jauna veikt vairākus aprēķinus, jo tie ir bijuši nepareizi, un saskaņā ar savstarpīguma principu sēsties pie sarunu galda ar Krieviju un...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, aizvakar man bija gara saruna pie pusdienām ar vienu no Eiropas visgudrākajām galvām, *Otto von Habsburg*. Viņš teica, ka, pamatojoties uz viņam zināmajiem faktiem, Eiropas valdības ir bijušas ļoti korumpētas, jo ir labi zināms, ka Krievija pret Rietumiem izmanto jaunu slepeno ieroci – proti, globālu kukuļdošanu. Šodienas Padomes sēde šajā Eiropas politikas tumšajā stūrī varētu ieliet vairāk gaismas.

Ja Padome un mūsu Parlaments, kas Eiropā ir pēdējais politiskās sirdsapziņas cietoksnis, neprasīs tūlītēju Krievijas okupācijas spēku izvešanu no Poti un okupantu izveidotajām buferzonām, tad mūsu aizvien vājākajā Eiropā būs saskatāmas politiskas katastrofas aprises. Šīs zonas visvairāk ir nepieciešamas Krievijas un Osetijas kontrabandistiem, lai Gruzijai neļautu kontrolēt iekšējās robežas starp marionetei līdzīgo Osetiju un vēl aizvien neatkarīgo Gruziju. Doma līdz ES-Krievijas samitam novembrī okupantam ļaut izveidot nocietinājumus ir absolūti nepareiza un norāda, ka *Otto von Habsburg* varbūt ir taisnība.

(Aplausi)

Pierre Priébetich (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, visi ļoti gaida mūsu izsvērto un noteikto nostāju. Gan Krievijas vēlmju dēļ, gan arī pašreizējā vēlēšanu perioda dēļ Amerikas Savienotās Valstis šajā Eiropas Savienībai kaimiņos esošajā reģionā nevar darboties kā globālās politiskās situācijas katalizators.

Mums, Eiropas Savienībai, ir tā vienreizējā vēsturiskā iespēja veidot savu ārpolitiku un drošības politiku un attīstīt Eiropu ar tās sasniegumu un pieredzes palīdzību. Mēs nedrīkstam šo iespēju palaist garām. Nosodījums, kas jāizsaka, nepiedāvā risinājumus. Pat ja ar Kosovas atzīšanu, ignorējot starptautisko tiesību noteikumus, tika atvērta Pandoras lāde, padarīsim starptautiskās tiesības un cilvēktiesību ievērošanu atkal par galveno risinājuma elementu.

Būsim stingri un rīkosimies politiski. Pieņemsim skaidru, vienotu un stingru nostāju attiecībā uz Krieviju, taču tādu, kuras mērķis ir atrast risinājumu un partnerības iespējas, jo mums savā pieejā Krievijai 2008. gadā ir jābūt saprātīgiem.

Ierosināsim Eiropas Savienības vadībā organizēt reģionālu konferenci par situācijas risināšanu un partnerattiecību nākotni. Ar šādu apņemību paust vienotu Eiropas Savienības nostāju mēs spēsim līdz minimumam samazināt nacionālisma destruktīvo ļaunumu, kas vienmēr nepielūdzami noved pie kara.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Padome šodien panāca vienošanos attiecībā uz Krieviju. To varētu uzskatīt par sava veida veiksmi, taču daudzi bija vilušies, ka attieksme pret Krieviju bijusi tik maiga. Tagad mums ir jāgaida Maskavas reakcija. Nav šaubu, ka Krievijas prese citēs tās mūsu debašu daļas, kurās Padomes pārstāvis un atsevišķi Parlamenta deputāti vainoja Gruziju. Publiski Maskava izteiks stingru kritiku par Padomes nostāju, taču slēgtā sabiedrībā tā būs priecīga.

Es Maskavā pie varas esošajiem vēlētos teikt sekojošo: nepriecājieties par agru. Eiropa jūs vairs neuzskata par uzticamu partneri, kas tur savu vārdu un ievēro starptautiskās tiesības. Eiropa nopietni apsver, vai tā var būt atkarīga no Krievijas naftas un gāzes. Eiropa pret jums šodien nav bijusi pārāk stingra, taču jūsu atbalstītāju rindas ir būtiski samazinājušās.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Mēs pilnībā piekrītam, ka Krievija ir jānosoda par pilsonības piešķiršanu un par pārmērīgi lielo militāro lomu, ko tā ir uzņēmusies, un par Abhāzijas un Osetijas atzīšanu; tajā pašā laikā, mums ir jānosoda arī Gruzija, jo Gruzijas valdībai vajadzēja apzināties, kāda bija tās manevriem pieejamā geostratēģiskā telpa. Tajā pašā laikā mēs piekrītam, ka ir nepieciešami miera uzturētāju spēki, taču mēs nerunājam par to, kas varētu būt ilgstoša risinājuma pamatā, un saskaņā ar *Ahtisaari* plānu tā varētu būt vienīgi plaša Abhāzijas un Dienvidosetijas autonomija. Mēs nerunājam par minoritātēm, kas tiks skartas, taču runājam par visu citu, tādēļ es uzskatu, ka iesaldēts ir ne tikai šis konflikts, bet daudzējādā ziņā arī mūsu domāšana. Mums ir jāatrod šīs problēmas ilgtermiņa risinājums.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, lielākā daļa uzmanības ir koncentrēta uz Krievijas bruņoto iebrukumu Gruzijā. Iespējamā kasešu bumbu izmantošana un ostas ieņemšana ārpus strīdus teritorijas ir iemesls dusmām.

Manuprāt, tas neattiecas uz Dienvidosetijas un Abhāzijas aizsardzību. Kopš Padomju Savienības sabrukuma šie divi reģioni praktiski nekad nav bijuši Gruzijas daļa. Lielākā daļa šo divu mazo valstiņu iedzīvotāju nekādā gadījumā nevēlas būt pakļauti Gruzijai, tāpat kā lielākā daļa Kosovas iedzīvotāju nekādā gadījumā nevēlas būt saistīti ar Serbiju. Viņi šajās valstīs diemžēl būtu otrās šķiras pilsoņi. Šiem cilvēkiem vienlīdzīgas tiesības un demokrātija ir iespējama tikai tad, ja atdalīšanās vairs netiktu apspriesta un ja viņiem būtu kādas garantijas, ka viņi nebūs pakļauti militāram uzbrukumam no ārpuses.

Rezumējot, ir ļoti labs iemesls Krieviju kritizēt, taču ne tādēļ, ka tā tagad *de facto* ir atzinusi šo divu mazo valstiņu neatkarību. Kosova varētu nebūt vienreizējs gadījums...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Paradoksālā kārtā notikumi Gruzijā notika augusta mēnesī, tieši tāpat kā bijušajā Čehoslovākijā pirms 40 gadiem, kad arī manu valsti iekaroja un uz ilgiem gadiem okupēja Padomju armija.

Kolēģi deputāti, mēs nedrīkstam aizmirst, ka Krievija ar savu rīcību ir parādījusi, ka tā savu pagātņi nav atstājusi aiz muguras. Tieši tāpat kā 1968. gadā, tā nevilcinājās iesūtīt savus tankus, lai sasniegtu politiskus mērķus. Jau atkal militārs spēks destabilizē valstis, kas mēģina atbrīvoties no Krievijas ietekmes. Šodien tā ir Gruzija, rīt tā var būt Ukraina.

Es esmu pārliecināta, ka ES ir jābūt vēl apņēmīgākā opozīcijā Krievijas nostājai attiecībā uz Abhāzijas un Dienvidosetijas neatkarības atzīšanu. Es esmu pārliecināta, ka ES reakcijai ir jābūt tādai, ka tā pastiprina sadarbību ar Gruziju un īpaši ar Ukrainu ne tikai vārdos, bet arī skaidros un jēgpilnos darbos.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, Gruzija nav vienkārša epizode starptautiskajā politikā. Tas ir sākums ķēdes reakcijai ar būtiskām sekām.

Pirmkārt, tas parāda Krievijas atgriešanos militārā ziņā, kas būs jāatspoguļo jaunajā Eiropas drošības stratēģijā, kas pašlaik ir sagatavošanā.

Otrkārt, šī šķietamā atbrīvošana (*reconquista*) vairāk parāda Krievijas vēlmi savu jauniegūto spēku izmantot, lai kompensētu zaudējumus, ko tā cieta pagājušā gadsimta 90.-tajos gados, un lai atmaksātu par pazemojumu, kas tam sekoja, nevis vēlmi dot savu ieguldījumu nākotnes pasaules veidošanā.

Treškārt, tas parāda Eiropas vājās pozīcijas, kuru galvenie iemesli ir tās pieaugošā atkarība no Krievijas enerģētikas jomā un Lisabonas līguma ratifikācijas kavēšanās.

Ceturtkārt, tas var vai nu atjaunot, vai arī vēl vairāk sagraut transatlantisko vienotību.

Piektkārt, tas parāda, ka starptautiskā likumība ir jāstiprina gan konceptuāli, gan faktiski.

Sestkārt, tas skaidri parāda, ka Melnās jūras reģionam ir nepieciešama daudz lielāka uzmanība un iesaistīšanās no ES puses un ka tam ir nepieciešams kas daudz vairāk nekā tikai vienkārša sinerģija.

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu demokrātiskās Gruzijas tiesības meklēt drošību Rietumos un nosodu Krievijas nesamērīgo agresiju un šīs valsts ilgstošo okupāciju. ES ir jāpalielina palīdzība Gruzijas atjaunošanai, jāpaātrina ES brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšana un vīzu režīma atvieglošana. Gruzijai būtu arī jāļauj tuvināties NATO, galu galā kļūstot par tās pilntiesīgu locekli. Mums ar ES vienotās ārējās enerģētikas un drošības politikas palīdzību tagad ir jāizmanto šī iespēja atlaupīt Maskavas ciešo tvērienu, kādā tā tur Eiropas naftas un gāzes piegādes. Vācija un Itālija kopā ar *Gazprom* izveidotos kopuzņēmumos būvē cauruļvadus. Lai nodrošinātu līdzsvaru, ES vajadzētu atbalstīt arī *White Stream* cauruļvada projektu, kas nodrošinās gāzes transportēšanu no Kaspijas jūras, caur Gruziju un Ukrainu, kuru valdības atbalsta šo projektu, uz Eiropu, tādējādi apejot Krieviju. Krievija tiks smagi skarta, ja savā ilgtermiņa reakcijā mērķēsīm uz *Gazprom* monopoli un Krievijas gāzes kā ieroča izmantošanu.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes pašreizējais priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, es runāšu īsi, jo *Bernard Kouchner* ir runājis jau divas reizes, un es zinu, ka arī jums ir daudz darāmā.

Tā kā šīs debates tuvojas noslēgumam, es pirmkārt vēlētos jums pateikties par nepārtraukto līdzdalību šajā lietā. Pieņemtās rezolūcijas, tas, ka priekšsēdētājs *Saryusz-Wolski* 20. augustā sasauca Ārlietu komiteju, un tas, ka *Isler Béguin* kundze, kā viņa pati to jau norādīja, devās uz konflikta reģionu un šīs iestādes vārdā un bez tam arī Eiropas Savienības vārdā izteica pārliecinošu apliecinājumu, ir apstiprinājis Eiropas Parlamenta iesaistīšanos šajā krīzē.

Tas man liek teikt, ka esmu pārsteigts dzirdēt atsevišķus komentārus par Eiropas Savienību: pirmkārt, ka tā neesot reaģējusi, otrkārt, ka tā bija bezspēcīga, un treškārt, ka tā ieņēma vāju pozīciju. Ja jau Eiropas Savienība nebija ietekmīga, ja tā šajā krīzē nespēja savu lomu, tad es vēlētos jautāt, kurš tad to darīja? Kurš bija spēcīgs? Kurš sevi apliecināja vai nu militārā veidā, vai arī kā citādi? Es neredzēju nevienu citu spēku, kas rīkotos, kā vien Eiropas Savienību, un tieši šīs krīzes laikā Eiropas Savienība, iespējams, tika ieraudzīta jaunā gaismā kā partnere un kā vara.

Visiem ir savi pienākumi. Eiropas Savienībai ir savi pienākumi, kas atšķiras no NATO vai ASV pienākumiem. Tomēr, ar savu vērtību un līdzekļu, pie kuriem es vēl atgriezšos, palīdzību Eiropas Savienība ir izpildījusi visus savus pienākumus.

Cilvēki mums saka: „Krievijai nav tādas pašas vērtības kā Eiropas Savienībai”, taču, starp mums runājot, tas nav nekas jauns. Tas nav nekāds sensacionāls jaunums. Mēs zinām, ka Krievijai nav tādas pašas vērtības kā Eiropas Savienībai. Ja tai būtu tādas pašas vērtības kā ES, par Krieviju tiktu uzdoti citi jautājumi. Visi jautājumi par Krieviju ir saistīti ar to, kādas attiecības mēs vēlamies ar šo kaimiņu, kāda veida partnerību mēs vēlamies izveidot, kāda veida dialogu mēs vēlamies, kā mēs varam mudināt Krieviju pildīt tās pienākumus un uzņemties atbildību, un kā mēs to varam pārvērst tādas pieejas virzienā, kas vairāk atbilstu starptautiskajām tiesībām. Tādi ir jautājumi. Kas attiecas uz mani, neskatoties uz to, cik liela ir mana cieņa pret Krieviju, es nekad neesmu ticējis, ka mums ir vienādas vērtības, un es Krieviju kādu laiku jau labi pārzinu.

Trešā jūsu doma, un jums visiem šī doma ir bijusi, ir, ka, neskatoties uz straujo reakciju un šodien paveikto, mēs nevaram iet pārāk tālu tādēļ, ka mums nav nepieciešamo instrumentu, jo mums šie instrumenti būs tikai tad, ja tiks ratificēts Lisabonas līgums, un tādēļ, ka šī krīze lieliski ir parādījusi, cik ļoti mums šis Līgums ir nepieciešams, cik ļoti mums ir nepieciešams stiprināt mūsu ārpolitiku un cik ļoti mums vajag stiprināt arī mūsu aizsardzības politiku. Šim jautājumam ir jābūt skaidram, un vairāki no jums to jau pamatoti ir uzsvēruši.

Tagad pievērsšos Eiropadomei. Šodienas Eiropadomes sēde ir kā izejas punkts. Tā neietvēra un nevar ietvert visu, kas saistīts ar šīs krīzes pārvaldību no Eiropas Savienības puses un ar attiecībām starp Eiropas Savienību un Krieviju. Šodien runa bija par situācijas novērtēšanu uz vietas un par to seku izvērtēšanu, kas tiks atstātas uz Eiropas Savienības un Krievijas attiecībām. Runa bija par to, kā parādīt, ka mēs esam vienoti un ka esam aktīvi šajā konfliktā.

Šī Eiropadome mums ir devusi iespēju parādīt, ka esam vienoti, ka esam rīkojušies un ka mums ir stingras pozīcijas. Es vēlētos jums atgādināt sekojošo: Krievijas nesamērīgās reakcijas nosodījums; atbalsts Gruzijai finanšu, humanitārajā, ekonomikas un politikas jomā; attiecību starp Eiropas Savienību un Gruziju stiprināšanas apliecinājums; sešu punktu konflikta risinājuma plāna īstenošana, tostarp starptautiska uzraudzības mehānisma izveidošana, ko daudzi no jums jau uzsvēra; Eiropas Savienības pienākumu uzņemšanās, nosūtot Īpašo pārstāvi; austrumu partnerības stiprināšana, it īpaši attiecībā uz Melnās jūras reģionu un Ukrainu, kas skaidri tika uzsvērti šodienas secinājumos, un dažādāka, neatkarīga un Eiropas līmenī labāk organizēta enerģētikas politika.

Es sapratu visu, ko jūs šovakar teicāt. Varat būt pārliecināti, ka Francijas prezidentūra ikvienam atgādinās par savu vēlēšanos, lai mums būtu dažādāka, neatkarīga un labāk strukturēta Eiropas enerģētikas politika. Šajā sakarībā varat paļauties uz prezidējošo valsti.

Šis ir izejas punkts, jo tika nolemts, ka Eiropas Savienības Padomes priekšsēdētājam, Komisijas priekšsēdētājam un Augstajam pārstāvim 8. septembrī ir jādodas svarīgā braucienā uz Maskavu un Tbilisi. Šajā kontekstā mums ir jāizvērtē pasākumi, kuri mums pēc tam būs jāveic.

Visbeidzot, mēs esam vienojušies par to, ka visas tikšanās saistībā ar partnerattiecību nolīgumu ir jāatliek līdz brīdim, kad krievi būs atkāpušies līdz savām sākotnējām pozīcijām.

Tādēļ šis ir izejas punkts. Mūsu mērķis šodien nebija visu atrisināt, bet gan parādīt mūsu vienotību un apņēmību, un tam mums ir nepieciešams Eiropas Parlamenta atbalsts.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijas locekle*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es esmu pēdējā runātāja, tādēļ centīšos izteikties pēc iespējas īsāk. Tomēr, tā kā esmu pēdējā runātāja, es vēlētos uzsvērt dažus galvenos šo debašu punktus.

Pirmkārt, esmu pārliecināta, ka man nav jums jāatgādina, ka tieši šodien, 1. septembrī 1939. gadā sākās Otrais pasaules karš. Šodien, šajā gadadienā mēs debatējam par jaunu karu, kas ir izcēlies, taču šis jaunais karš ir karš, kuru mēs, Eiropas Savienība, ļoti ātri spējam apturēt. Manuprāt, tas ir ļoti svarīgi. Tādēļ šis bija ilgas un plašas debates, taču tās bija arī labas debates. Labas debates ar labiem secinājumiem mums bija arī

Eiropadomē. Manuprāt, šeit galveno lomu spēlēja Eiropas Savienības uzticamība: uzticamība un vienotība. Kā teica gan Padomes pašreizējais priekšsēdētājs, gan arī es, šī bija liela uzticamības un – tiešām – arī Eiropas Savienības vienotības pārbaude, taču tā ir pārbaude, kuru mēs ļoti veiksmīgi izturējām.

Kā dzirdējām, palīdzība Gruzijai ir svarīga. Mēs esam teikuši, ka ir nepieciešama humānā palīdzība un palīdzība atjaunošanas darbos, saistībā ar ko mēs griezīsimies pie Parlamenta pēc palīdzības. Es vēlētos jums pateikties par atbalstu, un, protams, atgriezšos pie jums ar precīzākiem datiem. Tomēr galvenokārt es domāju par vīzu nolīgumu. Protams, mēs zinām, ka šajā jomā pastāv diskriminācija: abhāzieši un dienvidosetīni, no kuriem daudziem ir Krievijas pasēs, ir labvēlīgākā situācijā nekā gruzīni, taču es vēlētos arī norādīt, ka šeit sava loma ir jāspēlē daudzām atsevišķām dalībvalstīm, un ļaujiet uzsvērt, ka tas pats attiecas arī uz brīvās tirdzniecības nolīgumu. Es vēlētos jums atgādināt, ka saistībā ar Eiropas Kaimiņattiecību programmas stiprināšanu mēs jau bijām konstatējuši trīs jautājumus, taču tajā brīdī tie neguva atsaucību no dalībvalstīm. Mobilitāte bija viens jautājums, otrs bija ekonomisko partnerattiecību jautājums, un trešais bija uzlabota drošība, kas, protams, nozīmē, ka arī Krievijas gadījumā visi konflikti, pasākumi un sekas ir jāapspriež.

Mēs atrodamies krustcelēs, taču nākotni noteiks galvenokārt Krievija, jo Krievija būs tā, kam šeit tiks prasīti paskaidrojumi, tieši tā, kā mēs šodien teicām: bez karaspēka izvešanas nebūs nekādu sarunu par jaunu nolīgumu. Tas ir Krievijas spēkos – ievērot mūsu šodien sacīto. Es ļoti ceru, ka 8. septembrī tiks atrasts labs risinājums.

Bez tam, vēl ir divas galvenās sekas: Kaimiņattiecību politika plus, vai kā nu mēs to nākotnē sauksim, ir jāstiprina reģionālā un divpusējā līmenī; tas nozīmē iesaistīt ne tikai Gruziju, bet arī Ukrainu, Moldovu, kā arī – tiešām – citas valstis. Mēs par to bieži esam runājuši, taču es ceru, ka tagad es varbūt varu paļauties uz lielāku atbalstu no atsevišķu dalībvalstu puses.

Visbeidzot, ļaujiet teikt kādu vārdu par enerģētikas politiku. Šis ir vēl viens jautājums, kas pēdējo 18 mēnešu laikā man ir radījis īpašas bažas, un varu jums apliecināt, ka tas man personīgi turpinās būt ļoti svarīgs jautājums arī nākotnē.

Tādējādi esmu nonākusi pie sava īsā šo ilgo, taču ļoti svarīgo debašu rezumējuma beigām.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks trešdien.

Rakstiski paziņojumi (142. pants)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Būdama Melnās jūras reģiona referente, es vienmēr konsekventi esmu uzsvērusi lielās problēmas, ko neatrisināti konflikti rada šī reģiona stabilitātei, kā arī nepieciešamību pēc stingras un padziļinātas ES iesaistīšanās iepriekš minētā reģiona jautājumu risināšanā.

Krievijas rīcība Gruzijā bija nožēlojama, bīstama reģionālās un Eiropas stabilitātes kontekstā un neapšaubāmi starptautiskajai sabiedrībai nepieņemama.

Tādēļ ES noteikti un steidzami ir jāpāriet no solījumiem pie rīcības un jāizrāda stingrība gan tās rīcībā Gruzijā, gan no jauna izvērtējot tās attiecības ar Krieviju.

Lai Melnās jūras reģionā nodrošinātu stabilitāti, ES rīcībā būtu jāvadās pēc trim galvenajiem principiem.

Pirmkārt, visiem lēmumiem ir jābalstās uz Gruzijas teritoriālās integritātes ievērošanu un starptautiskajām tiesībām.

Otrkārt, šī reģiona konfliktu pārvaldības formula ir jāizvērtē, lai paātrinātu un palielinātu iespējas tos pilnībā atrisināt. Tas paredz aktīvu ES līdzdalību miera uzturēšanas operācijās Gruzijā, kā arī citu reģiona konfliktu, t.i. Piedņestras konflikta, pārvaldības un risināšanas procesā.

Maksimāli ir jāpalielina arī ES centieni nodrošināt tās energodrošību, tostarp arī attīstot *Nabucco* projektu.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes pašreizējais priekšsēdētāja kungs, Jouyet kungs, Benita Ferrero-Waldner kundze, man vispirms jāizsaka pateicība kolēģiem deputātiem, kuri apsveica Eiropas Savienības Francijas prezidentūru un atzinīgi novērtēja *Nicolas Sarkozy* rīcību šajā sarežģītajā konfliktā starp Krieviju un Gruziju.

Būtu vajadzīga vesela mūžība, lai noteiktu bijušās Austrumromas impērijas robežas ar Balkāniem un Kosovu rietumos un Kaukāzu, Dienvidosetiju un Abhāziju ziemeļos. Galvenajam elementam Eiropas pieejā šim jautājumam ir jābūt cieņai pret cilvēkiem. Es ierosinu, ka, ņemot vērā, cik nopietna ir kļuvusi situācija Gruzijā, ir jāieplāno Eiropas Parlamenta Ārlietu komitejas un dalībvalstu parlamentu ārkārtas sēde, jo mēs, parlamentārieši, esam tie, kas pārstāv cilvēkus.

Beidzot kļūst skaidrs, ka ar „Melnās jūras reģiona sinerģiju”, ko 2007. gada beigās ierosināja Eiropas Komisija, vien nepietiek. Eiropas Savienībai tagad steidzami ir jāierosina patiesi ambicioza kaimiņattiecību politika attiecībā uz valstīm, kas robežojas ar Melno jūru, sākot jau ar brīvās tirdzniecības zonu.

Titus Corlăţean (PSE), rakstiski. – (RO) ES nevar pieļaut Gruzijas scenārija atkārtošanos arī citos konfliktu reģionos.

Notikumi Gruzijā ir nopietns pārbaudījums ES reaģēšanas spējai un iesaistei bijušās Padomju Savienības teritorijas „iesaldēto” konfliktu reģionos. Nepieciešams, lai ES izvērtē iespēju nosūtīt uz Gruziju Eiropas Savienības civilo novērotāju misiju, lai uzraudzītu vienošanās par pamieru ievērošanu.

Krievijas nesamērīgajam prettriecienam Dienvidosetijā ir bijis negatīvs iespaids uz civiliedzīvotājiem, kā arī uz infrastruktūru, un tas ir bijis nopietns starptautisko noteikumu pārkāpums. Tas nepārprotami parāda nepieciešamību pēc drošības pastiprināšanas ar starpvalstu un objektīvu miera uzturēšanas spēku klātbūtni.

ES ir arī nopietni jāapsver iespēja par koordinētāku sadarbības procesu ar Moldovas Republiku, kā arī iespēja nodrošināt saskaņā ar zināmiem nosacījumiem saistībā ar Kišiņevas noteiktu demokrātisko standartu nodrošināšanu daudz skaidrāku Eiropas Savienības perspektīvu šai valstij.

Lai stiprinātu labas attiecības un novērstu jebkuru konflikta situāciju, reģionālajai sadarbībai starp valstīm, kuras robežojas ar Melno jūru, ir jākļūst par daudzdimensionālu sadarbību, kurai jāpiesūķir oficiāls statuss, piemēram, izveidojot to valstu, kuras robežojas ar Melno jūru, savienību.

Dragoş Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dārgie kolēģi!

Es vēlētos nodot savus līdzjūtības apliecinājumus gan Krievijas pilsoņiem, gan Gruzijas pilsoņiem, kuri zaudēja savus tuviniekus šajā mūļķīgajā konfliktā, un izteikt viņiem savu līdzjūtību. Vēsturisku iemeslu dēļ es tagad runāju ar jums kā Eiropas Savienības pilsonis, kuram ir dziļa saikne gan ar Krieviju, gan Gruziju, kā pilsonis, kurš jūtas kā daļa no Eiropas daudzveidības un mazāk kā daļa no Eiropas vienotības.

Šajā konfliktā mēs īpašu uzmanību pievēršam enerģētikas situācijai Eiropā, Krievijas „imperālistiskajai” nostājai un Gruzijas nacionālismam un diplomātijas trūkumam, bet mēs aizmirstam, ka šajā konfliktā ir gājuši bojā cilvēki un jo īpaši cerības. Es uzskatu, ka tagad vairāk nekā jebkad mums visiem sevi jāatrod kā daļu no derīgas un konstruktīvas saliedētības diplomātiskā un valstiskā līdzsvarā, lai risinātu tos galvenos izaicinājumus, kuri sagaida nākotnes paaudzes.

Noslēgumā es aicinu Krievijas prezidentu, Gruzijas prezidentu un Eiropas Savienības Padomes priekšsēdētāju veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai izbeigtu šo reģionālo konfliktu pēc iespējas drīzāk un atsāktu atvērtu un līdzsvarotu sadarbības politikas īstenošanu - vispirms, lai sniegtu labumu pilsoņiem. Paldies jums!

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Iepriekšējās nedēļās mēs esam bijuši liecinieki Krievijas uzbrukumam suverēnai un neatkarīgai valstij. Mēs esam redzējuši, kā zeme, kura atrodas simtiem kilometru no karadarbības norises vietas, tiek okupēta un kā tiek laužti Rietumiem dotie solījumi.

Es esmu pārliecināta, ka Gruzijas nodomi iekļauties Eiropā bija daļa no iemesla Krievijas uzbrukumam. Otra daļa bija vēlme kontrolēt ceļus caur Gruziju, kurus izmanto, lai pārvadātu izejvielas enerģijas ražošanai. Tas ir mūsu politiskais un morālais pienākums atbalstīt Gruzijas iedzīvotājus un likt Krievijai saprast, ka laiks, kad tā varēja brīvi rīkoties tās pašpasludinātā ietekmes sfērā, ir pagājis uz visiem laikiem.

Nesenie notikumi ir pilnīgi skaidri parādījuši to, ka Krievija nevar būt uzticams partneris enerģētikas jomā. Krievijas kontrole pār naftu un gāzi ir padarījusi mūs par Kremļa ķīlniekiem. Rezultātā galvenais izaicinājums, ar kuru mēs tagad sastopamies, ir atbrīvot mūs no atkarības no Krievijas izejvielām. Tas, kā to panākt, pašlaik ir strīdīgs jautājums. Tomēr, ja mēs turpināsim ieguldīt tādos uzņēmējdarbības projektos kā *North Stream* un *South Stream*, mēs Krievijas iestādēm nodrošināsim jaunus un ietekmīgus veidus spiediena izdarīšanai uz Eiropas Savienību. Krievi nebūs nekādu iebildumu izmantot tos savā labā, kad būs īstais brīdis.

Roselyne Lefrançois (PSE), rakstiski. – (FR) Man vispirms ir jāpateicas *Lambert* kundzei par viņas paveiktā darba kvalitāti.

Ziņojumam, par kuru mums rīdrien būs jāizlemj, ir divkārtšas priekšrocības, jo tajā ļoti reālistiski aplūkotas Dublīnas sistēmas nepilnības un formulēti priekšlikumi, lai uzlabotu procedūru efektivitāti un patvēruma meklētāju situāciju.

Es vēlos uzsvērt vairākas lietas, kuras, manuprāt, ir būtiskas: nepieciešamība nostiprināt patvēruma meklētāju tiesības un nodrošināt tās vienā veidā visā ES teritorijā; tas, ka lēmumam par patvēruma meklētāja aizturēšanu vienmēr ir jābūt kā pēdējam līdzeklim un pienācīgi pamatotam; nepieciešamība nodrošināt labāku patvēruma pieteikumu sadali, jo pašreizējā sistēma rada nesamērīgu slogu tām dalībvalstīm, kuras atrodas pie ES ārējās robežas; nepieciešamība veikt pasākumus pret tām dalībvalstīm, kuras nenodrošina padziļinātu un godīgu šo pieteikumu izskatīšanu, un, visbeidzot, ģimeņu atkalapvienošanās nozīme un „ģimenes locekļa” jēdziena plašāka definīcija, lai ietvertu visus tuvos radniekus.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Lielais ieguvums no šodienas Eiropadomes ārkārtas sanāksmes ir dalībvalstu vienotība.

Mēs nedrīkstam atkal nonākt aukstā kara situācijā. Krievijas Federācijai no ES ir jāsaņem vienots vēstījums: tai ir jāievēro valstu suverenitāte un teritoriālā integritāte, jāizved tās karaspēks no „iesaldēto” konfliktu reģioniem, izpildot tās starptautiskās konvencijas un līgumus, kurus tā ir parakstījusi, un nav jāveido tās ārpolitika, izmantojot tās kā enerģijas piegādātāja iespējas.

Dalībvalstu vienotībai arī ir jābūt redzamai Savienības turpmākajā rīcībā: - kopējā enerģētikas politika, kuras pamatā ir jaunu pārvades tīklu izveide, lai izmantotu dažādus avotus, nevis tikai pašreizējos avotus, Melnās jūras reģiona politikas izstrāde, lai palielinātu šā reģiona ģeostratēģisko un drošības nozīmi, kā arī aktīva iesaiste un jaunu mehānismu veicināšana „iesaldēto” konfliktu risināšanai šajā reģionā.

Šajā saistībā ir absolūti nepieciešams pārskatīt kaimiņattiecību politiku. Tādas valstis kā Ukraina, Moldova, Gruzija vai Azerbaidžāna ir jāiekļauj saskaņotā un paātrinotā mehānismā, kas nepieciešamo prasību izpildes gadījumā varētu novest pie dalības ES nākotnē.

Péter Olajos (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Gruzija – brīvības ilūzija?

Mēs visi zinām, ka Gruzijas un Krievijas karš nav par Gruziju. Mani kolēģi deputāti zina, un valstu vai valdību vadītāji, kuri šodien tiekas Briselē, zina, ka viņi apspriež iespējamās sankcijas.

Tā mūsu darba, lai panāktu Eiropas Savienības arvien ciešāku integrāciju, vidū Gruzijas un Krievijas konflikts bija kā zibens spēriens no skaidrām debesīm, lai atgādinātu mums, ka spēkam ir izšķiroša nozīme pat 21. gadsimtā.

Nākamajos septiņos gados Krievija var iztērēt 190 miljardus dolāru par ieročiem un savas armijas attīstībai. Tā nebaidīsies izmantot savu armiju, kura būs modernizēta, izmantojot no naftas un gāzes tirdzniecības iegūtus dolārus – vismaz 2008. gada augusts tam bija pierādījums.

Kā ungāram, kurš kādreiz bija spiests būt Krievijas impērijas pilsonis, man ir jo īpaši grūti izdarīt šo secinājumu. Krievijas draudi joprojām pastāv un jau ir iespiedušies mūsu ikdienas apziņā ne tikai ar enerģijas cenām, bet arī ar to tēlu, kurā tanku kolonnas izvietojas Gruzijā.

Tajā pašā laikā es ticu, ka tas ir skaidrs maniem kolēģiem deputātiem un tiem, kuri, piedalās Eiropadomes sanāksmē, ka tas nav miers Gruzijā, Ukrainā vai Rietumeiropā, kas ir likts uz spēles mūsu pašreizējā konfliktā ar Krieviju. Mēs varam noteikt pamatu un akcentus turpmākajam dialogam ar kopīgu, apņēmīgu Savienības reakciju – vai arī mums būs jārēķinās ar pārmērīgi pašpārliecinātu Krievijas ārpolitiku.

Tās Savienības dalībvalstis, kuras ir cietušas no Padomju Savienības īstenotās apspiešanas pirms divdesmit gadiem, zina, ko nozīmē šie draudi, neatkarīgi no to ideoloģiskās formas. Tāpēc jauno dalībvalstu vadītājiem ir morāla atbildība pasargāt savus vēlētajus no ārējo draudu palielināšanās.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – Priekšsēdētāja kungs! Krievijas agresija pret Gruziju ir izraisījusi to, ka pasaules sabiedrība apšaubā Starptautiskās Olimpiskās komitejas lēmumu piešķirt 2014. gada Ziemas Olimpisko spēļu rīkošanas tiesības Sočiem Krievijā. Soči atrodas Melnās jūras krastā tikai 20 jūdzes no Krievijas Federācijas un Abhāzijas robežas un tāpēc ir konflikta zonas tiešā tuvumā.

Bet ir vēl kāds aspekts, kurš man arī rada bažas. Tieši tāpat kā Pekinā, cilvēku mājas traucē olimpisko spēļu iekārtu celtniecībai. Piemēram, ar notiekošo celtniecību iznīcina veselu ciematu, kuru sauca *Eesti-Aiake* jeb „*Estonian Garden*” angļu valodā, kuru pirms 120 gadiem bija dibinājušas 36 igauņu ģimenes, kuras emigrēja uz Kaukāza reģionu Krievijas impērijā un kurām tur bija piešķirti zemes gabali.

Krievijas iestādes ciemata vecākajā daļā būvē stāvvietas, kuras ir paredzēts izmantot tikai 14 dienas olimpisko spēļu laikā. Par kompensāciju, kas tiks izmaksāta ģimenēm, ir teikts, ka tā ir mazāka nekā šīs zemes tirgus cena.

Šāda nedzirdēta rīcība pārkāpj dabiskās īpašumtiesības, un tāpēc tā ir jānosoda.

Esko Seppänen (GUE/NGL), rakstiski. – Gruzijas prezidents Mikheil Saakashvili, kuru opozīcija apvairo balsu viltošanā lielos apmēros un masveida korupcijā, nāca pie varas, uzkurinot galēju Gruzijas nacionālismu un solot piespiest Dienvidosetiju un Abhāziju, kuras ir labvēlīgi noskaņotas pret Krieviju, kļūt par Gruzijas sastāvdaļu.

Amerikas Savienotās Valstis ir bijušas Gruzijas vislabākais sabiedrotais, bet arī Izraēla ir bijusi labvēlīga pret Gruziju. Amerikas Savienotās Valstis uz šo valsti nosūtīja 130–170 militārās apmācības trenerus, Izraēla nosūtīja vairāk nekā 100. *Like Tomer* – tas ir segvārds – bija karavīrs Izraēlas armijas elitārā vienībā un viņu kā treneri nolīga *Defensive Shield*, uzņēmums, kurš pārdod militāros pakalpojumus un kuru vada ģenerālis *Gal Hirsch*, antivaronis karā, kuru Izraēla zaudēja Libānai. Šis treneris ir teicis sekojošo: „Pēc Izraēlas standartiem karavīriem bija gandrīz nulles līmeņa spējas un virsnieki bija viduvēji. Bija skaidrs, ka iesaistīt šo armiju karā bija neloģiski.” Ofensīva, kura bija neloģiska un nesaprātīga, noveda pie *Saakashvili* klaunu armijas pilnīgas sakāves.

Karavīri pameta savus smagos ieročus, atstājot tos Krievijas karaspēka rokās, un glābās bēgot haotiskā neprātā uz Tbilisi. Šādi drosmīgi varoņdarbi nav pelnījuši Eiropas Parlamenta atbalstu. To atbalsta Amerikas neokonservatīvais *Georgia Lobby*, kuru vada *Randy Scheunemann*, prezidenta kandidāta *John McCain* padomnieks ārpolitikas jautājumos. Viņš vienlaikus ir bijis gan *McCain*, gan *Saakashvili* algu izmaksas sarakstos un pēdējos 18 mēnešos no Gruzijas ir saņēmis samaksu USD 290 000 apmērā. Tomēr es piekřītu, ka krievi reaģēja pārāk spēcīgi.

Csaba Sógor (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Saskaņā ar dažu cilvēku teikto krīze Kaukāzā sākas ar prezidenta *G. Bush* runu Rīgā 2005. gadā, kad viņš paziņoja, ka ir vajadzīga jauna Jaltas vienošanās. Tikpat labi viņš varēja minēt jaunu Trianonas līgumu, tā kā daudzu vienkāršo cilvēku un mazo valstu ciešanas nesākās ar Otro pasaules karu, bet gan Trianonas miera līgumu, ar kuru izbeidza Pirmo pasaules karu. Toreizējā Amerikas prezidenta *T. W. Wilson* ieteikums par cilvēku pašnoteikšanos ir palicis tikai sapnis.

Pašlaik saistībā ar krīzi Kaukāzā cilvēki runā par lielvaru interesēm, par naftu un karu, bet viņi ļoti maz ko pasaka par to cilvēku, kuri dzīvo šajā reģionā, pašnoteikšanās tiesībām. Vissvarīgākais ES uzdevums šādās konfliktsituācijās varētu būt rādīt piemēru. No ES dalībvalstīm 11 valstis vienā vai otrā veidā nodrošina autonomiju minoritātēm. Tas ir 41 % no ES dalībvalstīm.

Mērķis katrai ES dalībvalstij ir tāda nacionālo minoritāšu politika, kas varētu kalpot par paraugu: nevis 41 %, bet 100 %! Eiropas Savienība ar nacionālo minoritāšu politiku, kas kalpotu par paraugu, varētu pat veikt efektīvākus pasākumus arī Kaukāzā.

Daniel Stroj (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) No diskusiju par Kosovas neatkarības atzīšanu paša sākuma mēs esam brīdinājuši, ka ar šādu soli sāksies tādu notikumu attīstība pa spirāli, kuru negatīvās sekas var tikai iztēloties, un ar tādu iznākumu, kuru ir grūti paredzēt.

Pat uzstājoties Čehijas parlamentā, Bohēmijas un Morāvijas Komunistiskā partija (CPBM) ir paudusi savu neapmierinātību ar to, ka Čehijas Republika atzinusi Kosovu. Tiem, kuri spēlējās ar uguni, tagad nevajadzētu būt pārsteigtiem, ka pirksti apdedzināti citā pasaules daļā, īpaši, ja viņu partneris bija tik problemātiska persona kā prezidents Mikheil Saakashvili.

Pašreizējās situācijas risinājums ir starptautisko likumu ievērošana, kas ir īpaši svarīgi tik mazai valstij kā Čehijas Republikai ar tās vēsturisko pieredzi. Izraisīt jebkāda veida fobiju ar noteiktas politikas īstenošanu šajā situācijā ir vienkārši nepareizi un bīstami.

Dažu NATO valstu reakcijai un izmaiņām attiecībās ar Krieviju ir jānostata pretī, piemēram, Krievijas dalība cīņā pret starptautisko terorismu un arī, piemēram, fakts, ka 70 % no piegādēm, kas nepieciešamas ekspedīcijas

spēkiem Afganistānā, tiek transportētas caur Krievijas Federācijas teritoriju. NATO galvenā mītne skaidri apzinās šo faktu.

Šī situācija netiks atrisināta ar spēcīgas valodas izmantošanu vai žestiem, bet ar racionālām sarunām pie apaļā galda.

József Szájer (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Ir pagājuši četrdesmit gadi, kopš Varšavas pakta valstu karaspēks sagrāva Čehoslovākiju un gāza to valdību, kura sev bija noteikusi uzdevumu padarīt komunistisko diktatūru demokrātisku. Diemžēl sociālistiskā Ungārija arī uzņēmās kaunpilnu lomu šajā operācijā kopā ar citām Padomju satelītvalstīm, tādējādi kalpojot rupjam, imperiālistiskam Maskavas despotismam. Mēs lūdzam Slovērijas un Čehijas iedzīvotājus piedot mums šo rīcību.

Mums, ungāriem, tas ir jo īpaši sāpīgi, jo divpadsmit gadus pirms šā notikuma - 1956. gadā - Padomju karaspēks līdzīgā veidā ar asins izliešanu apspieda Ungārijas revolūciju. Apspiežot Prāgas pavasari, Maskava signalizēja, ka tā var darīt, ko vien vēlas, savā ietekmes sfērā, kuru tā bija nozagusi Eiropai Otrā pasaules kara beigās, un ka Padomju Krievijas imperiālistiskajam bezkaunīgumam un liekulībai nav nekādu robežu.

Ir tikai viens iespējamais līdzeklis, kā pret to cīnīties – stingra, apņēmīga pilsoņu cilvēktiesību un demokrātijas un valstu suverenitātes principu aizstāvēšana un rīcība, kas vērsta pret agresiju. Tas ir vajadzīgs, lai demokrātiskajai Eiropai mūsdienās joprojām būtu skaidrs vēstījums!

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Es uzskatu, ka ir jāievēro liela piesardzība, novērtējot konfliktu starp Krieviju un Gruziju.

Nevar būt nekādu šaubu par to, ka Krievija pārkāpa starptautisko tiesību normu principus, kad tās armija ieņāca Gruzijas teritorijā. Es stingri nosodu šādu nesamērīgu reakciju no Krievijas puses. Tomēr ir jāpatur prātā, ka Gruzijas puse arī nav bez vainas, jo tā uzsāka militāro darbību. Izšķiršanās par šādu rīcību nekad nevar būt strīda risinājums.

Eiropas Savienība ir uzaicināta īstenot ļoti svarīgu vidutāja lomu šajā situācijā. Es uzskatu, ka Savienība rīkojās pareizi, nosodot to, ka Krievija atzina Dienvidosetijas un Abhāzijas neatkarību. Ir jāievēro Gruzijas suverenitāte un tās teritoriālā integritāte.

Manuprāt, ņemot vērā pašreizējo situāciju, Eiropas Savienībai ir svarīgi nosūtīt miera uzturēšanas un pārraudzības misiju uz Dienvidosetiju.

Pašreizējā situācija parāda nepieciešamību pēc arvien ciešākas sadarbības ar Melnās jūras reģiona valstīm.

Es nobalsoju par kopīga rezolūcijas priekšlikuma pieņemšanu par stāvokli Gruzijā.

Marian Złotea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka tas ir ļoti svarīgi, lai šajā īpašajā brīdī Eiropa parāda to, ka tā ir vienota un atbalsta vienotu nostāju attiecībā uz konfliktu Gruzijā.

Tomēr mums ir jāturpina sniegt atbalstu un palīdzību Gruzijas skarto reģionu rekonstrukcijā, atbalstīt uzticēšanos sekmējošus pasākumus, kā arī reģionālas sadarbības attīstīšanu. Tajā pašā laikā ir nepieciešams, lai Eiropa paātrina Eiropas Savienības enerģētikas projektu izstrādi (piemēram, *Nabucco* šī P8).

Pat, ja lielākā uzmanība ir pievērsta Gruzijai, tad, ņemot vērā Azerbaidžānas ģeogrāfisko stāvokli, es uzskatu, ka mums ir arī jāņem vērā nepieciešamība izveidot ES un Azerbaidžānas partnerību, lai atbalstītu un turpinātu ES enerģētikas projektus.

Es vēlētos uzsvērt, ka „iesaldēto” konfliktu atrisināšana Melnās jūras reģionā var tikt panākta vienīgi saskaņā ar un pamatojoties uz starptautiskajiem tiesību aktiem, ievērojot valstu teritoriālo integritāti un to suverenitāti visā šo valstu teritorijā, kā arī ievērojot robežu nepārkāpšanas principu.

Es atbalstu Padomes nostāju, saskaņā ar kuru Eiropas Savienība ir gatava iesaistīties, arī ar savu klātbūtni uz vietas, lai atbalstītu visus centienus nodrošināt mierīgu un ilgstošu konflikta Gruzijā risinājumu. Es uzskatu, ka vienīgi ar dialogu un sarunu palīdzību mēs sasniegsim gaidītos rezultātus.

21. Dublīnas sistēmas novērtējums (debašu turpināšana)

Priekšsēdētājs. – Atsāksim debates par *Lambert* kundzes ziņojumu par Dublīnas sistēmas novērtējumu.

Inger Segelström (PSE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs! Tā ir milzīga temata maiņa, bet, ja mēs neatrisināsim krīzi Gruzijā, mums būs vajadzīga pat vēl labāka patvēruma un bēgļu politika Eiropā.

Es vēlētos sākt ar pateicību *Lambert* kundzei par ļoti rūpīgi izstrādāto ziņojumu. Es arī atbalstu *Roure* kundzes un *Lefrançois* kundzes iesniegtos grozījumus. Dublīnas sistēma un pirmās ierašanās valsts izvēle cilvēkiem, kuri ieceļo ES, patiešām ir jānovērtē, jo īpaši attiecībā uz tām problēmām, ko tas ietver tām valstīm, kuras uzņem bēgļus. Šeit es domāju Vidusjūras reģiona valstis, bet tāpat arī Zviedriju, kas ir Eiropas Savienības valsts, kura ir uzņēmusi vislielāko bēgļu skaitu no Irākas. ES ir jāuzņemas lielāka kopīgā atbildība, citādi Dublīnas regulai nav jēgas.

Pirms gada Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja devās faktu vākšanas vizītē uz Vidusjūras reģionu. Situācija bija drausmīga! Tā nebija uzlabojusies, Zviedrijai sākot nosūtīt bēgļus un patvēruma meklētājus atpakaļ uz Grieķiju, kura kādu laiku bija ļoti pārslogota. Tādēļ Eiropas Tautas partijas un Eiropas Demokrātu grupa Eiropas Parlamentā pieņēma direktīvu par nelegālo imigrantu atgriešanu, kurā bija ietverti necilvēcīgi noteikumi, piemēram, deportācija pēc līdz 18 mēnešiem ilgas gaidīšanas, kas ir īpaši smagi bērniem. Kopējā Eiropas Savienības patvēruma un bēgļu politika ir nepieciešama, bet es uzskatu, ka tā virzās nepareizajā virzienā, un es par to esmu noraizējies. Es esmu noraizējies par to, ka mēs nepiekrītam un neesam gatavi pievērst vairāk uzmanības bērniem.

Tomēr ir viena lieta, kurai mēs esam pievērsuši uzmanību, un tā ir komisāra *Barrot* runa šodien par Dublīnas noteikumu piemērošanas pagaidu apturēšanu. Kā zviedriete es vēlētos izmantot šo izdevību, lai izceltu *Södertälje* pašvaldību Stokholmas dienvidos. *Södertälje* ir uzņēmusi vairāk bēgļu no Irākas nekā ASV un Kanāda kopā! Manuprāt, *Södertälje* ir jāiekļauj tajā sava veida izvērtējumā, uz kuru atsaucās komisārs. Paldies jums!

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. - (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šīs debates nepārprotami ir ļoti svarīgas, un tās tika pārtrauktas, bet tā gadās. Jebkurā gadījumā es arī esmu pārliecināts, ka patiesi saskaņotu patvēruma tiesību nodrošināšana Eiropai būs izcila atbilde uz tām problēmām, kuras tika minētas iepriekšējās debatēs.

Es gribu īsi atbildēt uz atsevišķiem komentāriem. Tā ir taisnība, ka pašreizējā situācija nav „taisnīga”, ka patvēruma meklētāji, kas ir atkarīgi no tās dalībvalsts, pie kuras viņi vērsas, ne vienmēr saņem vienu un to pašu atbildi. Kundze, jums ir taisnība, izceļot to, kā atsevišķas valstis ir bijušas daudz atvērtākas un dāsnākas nekā citas. Tāpēc mums ir vajadzīga šī saskaņošana. Mums ir arī jāizskata daudzi aktuāli jautājumi, piemēram, problēma ar nepilngadīgajiem bez pavadības. Mums ir arī jāaplūko patvēruma meklētāju aizturēšanas problēma, un pavisam noteikti mums tas ir jādara saistībā ar šo tekstu pārskatīšanu, ne obligāti tāpēc, lai nomainītu Dublīnas sistēmu, bet lai pilnveidotu šo Eiropas Savienības atbildi patvēruma meklētājiem.

Mums ir jāpaliek uzticīgiem Eiropas tradīcijai par demokrātisku un humānistisku uzņemšanu. Tāpēc, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mums šīs debates ir likušas ārkārtīgi noderīgas. Tās noteikti sniedz mums vielu pārdomām un es, protams, atgriezšos Parlamentā, lai iepazīstinātu ar tiem priekšlikumu tekstiem, kurus mēs pašlaik plānojam sagatavot, ņemot vērā lieliskos novērojumus, kas ir bijuši šajās debatēs.

Tāpēc man sirsnīgi jāpateicas Parlamentam un jums, priekšsēdētāja kungs, un es ceru, ka līdz šā gada beigām es varēšu atgriezties ar priekšlikumu projektu tekstiem, kas mums nodrošinās iespēju ievērojami uzlabot šo situāciju attiecībā uz patvēruma tiesībām Eiropā.

Priekšsēdētājs. - Es vēlos vēlreiz atvainoties komisāram par šo debašu pārtraukšanu. Diemžēl prioritātes bija noteiktas tādā veidā, ka mēs bijām spiesti atkāpties no parastās procedūras un pārtraukt šīs konkrētās debates.

Jean Lambert, referente. - Priekšsēdētāja kungs! Es arī vēlētos paust lielu pateicību komisāram par to, ko viņš tikko teica un par viņa sniegtajiem apliecinājumiem. Es domāju, ka no tā, ko šovakar teica visas puses Parlamentā, ir skaidrs, ka ir nepieciešamība ne tikai pēc efektīvas, bet arī augstas kvalitātes sistēmas, kuras pamatā ir kopēja atbildība: kā minēja mana kolēģe *Segelström* kundze, ir jābūt kopējai atbildībai, vai arī šī sistēma ir bezjēdzīga.

Es domāju, ka Padomei ir ļoti, ļoti skaidri jāsadzird šis vēstījums, jo viņi, Padome, ir valdības, kuras ir atbildīgas par savu pienākumu izpildi. Tā ir taisnība, ka dažas dalībvalstis, piemēram, Zviedrija, ir ļoti labas savu pienākumu izpildē. Citas nav. Tas nozīmē, ka pasākumi, kurus Komisija var veikt, lai atbalstītu tās šo pienākumu izpildē – piemēram, ANO Augstā komisāra Bēgļu lietu pārvaldes izmantošana un ideja par Patvēruma atbalsta biroju -, kļūst ļoti svarīgi, ja tie ir pienācīgi finansēti. Tas, es domāju, arī ir kaut kas, par ko mums visiem, kuri iesaistīti budžeta sistēmā, ir jāpadomā.

Tomēr mana kolēģa *Busuttil* kunga vārdā es teiktu, ka daži no mums joprojām ir jāpārliecina, ka spiediens uz atsevišķām dalībvalstīm ir īslaicīgs, nevis sistematisks, un tāpēc atbildēm, kuras mēs sniedzam, iespējams, ir jābūt sistematiskākām – ja vien mēs, protams, neparedzam straujas izmaiņas situācijā pasaulē, kam tādā gadījumā būtu ietekme uz bēgļu plūsmām. Tāpēc es vēlreiz vēlētos pateikties komisāram un mani kolēģiem par viņu sirsnīgajiem vārdiem. Mēs redzēsim, ko mēs varam darīt, lai nodotu šo vēstījumu Padomei, un mēs ļoti gaidām tos priekšlikumus, kurus vēlāk šajā gadā iesniegs Komisija.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks otrdien.

22. Vienots pamatprincipu kopums attiecībā uz Eiropas līgumtiesībām (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts darba kārtībā ir debates par mutisko jautājumu, kuru Komisijai Juridiskās komitejas vārdā uzdeva *Lehne* kungs, par vienotu pamatprincipu kopumu attiecībā uz Eiropas līgumtiesībām (O-0072/2008 - B6-0456/2008).

Hans-Peter Mayer, sagatavotājs. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Kopējā modeļa projekts (KMP) vismaz šobrīd ir radījis pārvērtības punktu darbā saistībā ar Eiropas civiltiesībām. Tas, protams, ir projekts, kuru sagatavojuši juridisko zinātņu pētnieki un kurš vēl nav apspriests politiskā līmenī. Tādā gadījumā šo debašu mērķis ir mēģināt un panākt plašu ar politiku saistīto jautājumu apspriešanu par Eiropas privāttiesību nākotni. Eiropas Parlaments vēlas panākt situāciju, kurā visas ieinteresētās puses būtu iesaistītas šajās debatēs, bet, lai tas notiktu, mums ir jāpārliecina, ka akadēmiskais projekts, kas pašlaik ir pieejams tikai angļu valodā, tiek sagatavots arī citās oficiālajās valodās.

Komisār, līdzekļi, kuri ir paredzēti tulkošanai, vēl nav izmantoti par 2008. gadu. Mums ir vajadzīgi šie tulkojumi, ja ir jābūt pienācīgam Eiropas mēroga dialogam par Eiropas civiltiesību nākotni. Nav pietiekami tikai iztulkot gaidāmo Komisijas dokumentu, lai gan tas, protams, ir jāizdara. Komisija ir sākusi iekšēju atlasē procedūru, mēģinot izskatīt akadēmiskā modeļa noteikumus un atlasīt to, kas ir jāiekļauj Komisijas dokumenta tekstā.

Mēs atzinīgi vērtējam faktu, ka visi attiecīgie ģenerāldirektori ir iesaistīti šajā atlasē procesā. Tomēr es uzsvērtu to, ka „Eiropas līgumtiesību” projekts patiešām ir jāvada Tieslietu un iekšlietu ģenerāldirektorātam, jo šis modelis attiecas ne tikai uz patērētāju līgumtiesībām, bet tas ir arī paredzēts, lai atvieglotu maziem un vidējiem uzņēmumiem pārrobežu līgumu noslēgšanu ar citiem sadarbības partneriem, kuri nav patērētāji.

Tieši tāpēc, ka kopējā modelī (KM) ir jāņem vērā arī MVU nozare, iepriekšējos mēnešos Komisija ir rīkojusi darbseminārus par izraudzītajām problemātiskajām jomām uzņēmējdarbība – uzņēmējdarbībai (B2B) sfērā, un šo darbsemināru rezultāti ir jāņem vērā arī gaidāmajā Komisijas dokumenta tekstā.

Rezolūcijā mēs arī minam to, ka akadēmiskā modeļa galīgajai versijai varētu būt instrumentu paketes loma, patiešām, tai jau būtībā ir bijusi šāda loma, pateicoties tās publicēšanai. Kopienas likumdevējam būs jāpārliecina, ka turpmāk tiesību aktu Kopienas privāttiesību jomā pamatā ir šis KM.

KM nākamajā posmā var tikt pārveidots par brīvprātīgu instrumentu – tādā gadījumā puses varētu izvēlēties alternatīvu civiltiesību sistēmu, pēc kuras vadīties savās juridiskajās attiecībās. Tas ir solis, kurš būs jāveic, lai atrisinātu problēmas, kuras pilnīgi noteikti mums joprojām pastāv iekšējā tirgus jomā.

Lai veicinātu tiesiskos darījumus iekšējā tirgū, brīvprātīgajam instrumentam tomēr ir jāpārsniedz vispārējās līgumtiesības. Piemēram, papildus noteikumiem, pēc kuriem vadīties tirdzniecības līgumu noslēgšanā, ir jābūt noteikumiem par ipašuma nodošanu un tādu aktīvu pārvedumu atcelšanu, kuriem nav stabila juridiskā pamata, – citiem vārdiem sakot, saistību tiesības.

Parlaments jo īpaši vēlas nodrošināt to, ka Komisija ar to pastāvīgi konsultējas un iesaista visā atlasē procesā. Mums, jo īpaši Juridiskajā komitejā, bez šaubām, būs jāapsver tas, kā nākotnē varētu palielināt šā projekta nozīmi. Tomēr Komisijai tagad ir jāskaidro, kāda veida mehānismi mums ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka jaunajā Komisijas dokumentā var ņemt vērā nākotnes attīstības tendences. Pašreizējā atlasē procesā Komisijai jau ir jāskaidro apsvērt tās plānošanā tās izmaiņas, kas iezīmēs akadēmiskā modeļa galīgo versiju.

Tas viss parāda, ka šis KM paver mums jaunus horizontus Eiropas līgumtiesību jomā. Eiropas Parlamentam, Komisijai un Padomei ir jāuzņemas skaidras saistības šajā projektā, kas, iespējams, būs vissvarīgākā iniciatīva nākošajam Parlamenta sasaukumam. Tas ir projekts, kurš visiem piedāvā priekšrocības: patērētājiem, jo viņi

drīz varēs iepirkties visā Eiropā, balsoties uz Eiropas līgumtiesībām, un uzņēmumiem, jo ar šādu lielāku juridisko noteiktību viņi varēs iekļūt jaunos tirgos un, tā kā būs vienots noteikumu kopums, viņi varēs panākt ievērojamus izmaksu ietaupījumus.

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Komisija kopumā pilnībā atbalsta to interesi, kas Parlamentam ir par kopējo modeli, vai, kā es to minēju saīsinājumā, KM. KM ir ilgtermiņa projekts, lai uzlabotu ES tiesību aktu kvalitāti un saskaņotību.

Ļaujiet man atbildēt uz jūsu jautājumiem šajā saistībā. Vispirms es vēlētos pateikt, ka Komisija tiešām paredz nodrošināt to, ka Komisijas KM tiks iztulkots, nodrošinot iespēju to apspriest un piemērot, lai uzlabotu ES tiesību aktu par līgumtiesībām kvalitāti un padarītu tos saskaņotākus.

Tomēr šis pamatojums neattiecas uz akadēmisko provizorisko projektu. Visticamāk, ka Komisijas KM būs daudz īsāks nekā akadēmiskais projekts. Ņemot vērā milzīgo darba apjomu, kas jau būs vajadzīgs tam, lai iztulkotu KM, nav jēgas tērēt vērtīgos tulkošanai paredzētos resursus, lai iztulkotu akadēmiskā projekta daļas, kuras nav būtiskas KM sagatavošanas nolūkiem.

Komisija pašlaik strādā, lai atlasītu tās daļas no akadēmiskā KM, kas ir būtiskas Komisijas galīgajam KM, pamatojoties uz tās politikas mērķiem. Visi attiecīgie ģenerāldirektāti ir iesaistīti šajā atlases procesā saskaņā ar to kompetences jomu, protams, arī Tieslietu un iekšlietu ģenerāldirektorāts. Ar atlasīto rezultātu iepazīstinās, lai konsultētos ar citām iestādēm, arī ar Parlamentu un ieinteresētajām pusēm.

Komisija patiešām nodrošinās, ka to darbsemināru rezultāti, kuri tika organizēti 2007. gadā, tiks ņemti vērā KM.

Komisija KM vienmēr ir uztvērusi kā instrumentu labākai likumdošanai. Šim KM ir jāietver definīciju kopums, vispārējie principi un modeļa noteikumi līgumtiesību jomā. Komisija vēl nav izlēmusi, kurus līgumtiesību jautājumus KM ir jāaptver.

Pieņemot lēmumu par KM, Komisija ņems vērā Parlamenta un Padomes nostājas.

Kā es jau minēju, Komisija visticamāk saīsinās pašreizējo akadēmisko projektu, un, iespējams, būs nepieciešams veikt grozījumus atlikušajā tekstā, lai padarītu to derīgu politikas veidošanas mērķiem. Pat, ja ir priekšlaicīgi tā teikt, iespējams, ka KM ir jāveido nesaistošs likumdošanas instruments.

Komisija pilnībā saprot to, ka Parlaments vēlas būt informēts un iesaistīts pašreizējā darbā pie KM sagatavošanas. Mēs atzinīgi vērtējam Parlamenta iesaisti KM sagatavošanas procesā, un mēs ļoti paļaujamies uz šo iesaisti. Komisija turpinās informēt Parlamentu par attīstības tendencēm visatbilstošākajā veidā, jo īpaši ar Parlamenta darba grupas, kura izveidota darbam pie KM, starpniecību, un konsultēsies ar Parlamentu un visām ieinteresētajām pusēm par tās iepriekšējās atlases procedūras rezultātiem.

Tiklīdz Komisijas KM būs pabeigts, Komisija lems par nepieciešamību pēc tā atjaunināšanas un par vislabāko iespējamo mehānismu, lai to izdarītu.

Es vēlētos noslēgt savu runu ar pateicību jums par Parlamenta atbalstu Komisijas darbam šajā svarīgajā lietā.

Jacques Toubon, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mūsu kolēģis Meyer kungs ir pareizi norādījis problēmas saistībā ar šo jautājumu. Es vēlos pateikt komisārei, ka es saprotu jūsu tehnisko atbildi par tulkojumiem, bet tas, ko Meyer kungs pateica par šo tematu, pilnībā parāda īsto jautājumu: kā jūs nokļūstat no universitātes darba līdz politiskam lēmumam un juridiskam lēmumam?

Es uzskatu, ka tas ir ārkārtīgi svarīgi, lai katrs to saprot, jo šis kopējais modelis (KM), ar kuru jūs iepazīstināja pagājušā gada beigās, ir jāaplūko saistībā ar visu to darbu, kas ir paveikts šajā jautājumā, un ne tikai kā projekts, kas jums iesniegts. Piemēram, ir skaidrs, ka ir jāizdara izvēle starp saistību tiesībām un līgumtiesībām. Ir vairākas teorijas par to, bet tā ir izvēle, kura mums ir jāizdara, un lai to izdarītu, ir, protams, jābūt iesniegtiem vairākiem priekšlikumiem. Tāpat - vai KM saturs būs ierobežots un tāpēc tas būs saistošs, vai arī tas būs vispārējs un tādejādi daudz vairāk kalpos norādēm?

Visa tā rezultātā mums ir nepieciešama informācija, un tas, protams, ir būtiski, ka Parlaments var darīt savu darbu un var veikt to ļoti agrīnā posmā. Tāpēc – un es izdarīšu ļoti praktisku secinājumu – ir ļoti svarīgi, lai tajā noklausīšanās, kuru Komisija ar ekspertiem organizēs oktobra sākumā, un konferencē, kuru Eiropas Savienības Francijas prezidentūra rīkos Parīzē 23. un 24. oktobrī, piedalītos daudzi deputāti. Šis temats ir pelnījis atklātas un pārredzamas debates, kurās piedalītos ne tikai eksperti, bet arī tie, kuri ir atbildīgi par politiskajiem lēmumiem.

Manuel Medina Ortega, PSE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu *Toubon* kunga novērojumiem, proti, ka zinātniskās kopējā modeļa sagatavošanas grupas darbs noteikti ir ļoti vērtīgs un nopietns darbs. Tomēr, kā mēs no šā akadēmiskā darba nonākam līdz politiskiem priekšlikumiem? Iespējams, atbilde ir, ka, pamatojoties uz vienas valodas un, iespējams, tikai uz viena teorētiskā virziena izmantošanu.

Atzinīgi novērtējot to iekšējo darbu, kas ir paveikts, komisāre, es uzskatu, ka mums ir jāvirzās uz nākamo posmu, kurā būtu iesaistīts Parlaments un attiecīgās nozares, ne tikai lieli uzņēmumi, bet arī mazi uzņēmumi, arodbiedrības un cita veida komersanti.

PSE grupa ir iesniegusi grozījumu, lai agrā posmā palielinātu līdzdalību šajā projektā, kam mums, protams, būs nepieciešams šā teksta tulkojums, kaut gan teksta kopsavilkums. Vēlākā laika posmā šis teksts varētu veidot fakultatīvas daļas pamatu, bet, lai to izdarītu, mums būs jādefinē, kāds ir tā saturs.

Rezumējot, šīm debatēm ir jākalpo tam, lai informētu Eiropas Savienības pilsoņus, ka Komisija strādā pie projekta. Tomēr Komisija, ņemot vērā, ka tā ir tikai viena no Eiropas Savienības iestādēm, nevar paturēt šo projektu pie sevis. Ir pienācis laiks, lai Komisija dalītos šajās zināšanās ar Eiropas Parlamentu un plašāku sabiedrību. Es atkārtoju: arodbiedrības, lieli uzņēmumi, mazi uzņēmumi un citi komersanti un cilvēki kopumā.

Līgumattiecību sistēmas regulējums ietekmē visus Eiropas Savienības pilsoņus, un iespējamā materiālo tiesību kodeksa sagatavošanai būtu nepieciešama visplašākā iespējamā nozaru iesaiste, kas bez tulkojumu nodrošināšanas visās Eiropas Savienības valodās liktos neiespējama. Tas nebūtu arī iespējams bez palielinātas citu nozaru līdzdalības.

Diana Wallis, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Komisāre ir atbildējusi uz dažiem no manu kolēģu uzdotajiem jautājumiem. Tomēr šis projekts ir ļoti svarīgs visām mūsu iestādēm, un mēs tagad nonākam pie ar to saistītās politikas jautājumiem un galvenajiem jautājumiem attiecībā uz KM sagatavošanas demokrātisko leģitimitāti. Ir bijušas daudzas konsultācijas ar daudzām darba grupām un daudzām ieinteresēto pušu grupām, no kurām mēs daudz ko varam mācīties, bet tagad ir laiks lēmumu pieņemšanai, un mums ir nepieciešama procedūra, kas ir atvērta, iekļaujoša un saskaņota.

Komisija pamatoti veic atlases procesu pirms iepazīstināšanas ar Balto grāmatu. Tomēr šim procesam ir jābūt pēc iespējas iekļaujošākam, un mēs, protams, esam nobažījušies par izmantotajām valodām, tā kā, ja tie ir svarīgi tiesību akti, tiem būtu jābūt pieejamiem visās oficiālajās valodās. Vai Parlaments var saņemt apliecinājumu tam, ka Baltās grāmatas sagatavošanas posmā joprojām būs iespējams mainīt atlasītās daļas, ja tas to uzskatīs par nepieciešamu?

Tas ir šīs āķīgās mīklas, ar kuru mēs saskaramies, pamatā. Vai šī Baltā grāmata aizsāks likumdošanas procesu vai arī kaut ko tai līdzīgu, vai arī mums turpmāk būs atsevišķs likumdošanas process vienmēr, kad mēs izskatīsim kaut ko, kam ir saistība ar līgumtiesībām? Rodas jautājums par to, vai tas būs saistošs vai nesaistošs. Šķiet, ka Padome uzskata, ka tam jābūt nesaistošam un brīvprātīgam. Ja tā patiešām ir, tad var strīdēties par to, vai mums vispār ir vajadzīgs atlases process. Viss var notikt atklātā veidā, un nākotnē jebkurā brīdī var noturēt politiskās debates par to, ka tiesību akta priekšlikumā rodas ar līgumtiesībām saistīts jautājums. No otras puses, ja mēs tagad sagatavojam kaut ko saistošu – par ko ir labi zināms, ka Parlaments tam dotu priekšroku brīvprātīga instrumenta veidā – tad mums tagad ir jānotur ļoti nopietnas iekļaujošas politiskās debates par saturu un jomu, kas novestu mūs pie nākamajiem jautājumiem par juridisko pamatu un Parlamenta kā kaut kā vairāk par tikai konsultējamo iesaisti.

Ieke van den Burg (PSE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu tam, ko ir teikuši iepriekšējie runātāji, un es īpaši vēlos izcelt divus jautājumus. Viens ir par to, kā mēs nodrošinām to, ka patiešām ir iekļaujošs un demokrātisks konsultāciju process, kurā ne tikai šim Parlamentam, bet arī dalībvalstu parlamentiem ir sava loma un kurā var notikt konsultācijas ar visām ieinteresētajām pusēm. Es īpaši paužu bažas par to, vai šīs konsultācijas būs līdzsvarotas un vai, piemēram, patērētāju organizācijas, mazie un vidējie uzņēmumi, arodbiedrības un citi varēs sniegt savas zināšanas un maksāt par tām, lai viņiem arī varētu būt reāla loma šajā konsultāciju procesā.

Komisijai ir atbildība šajā sakarā, un tāpēc es vēlos jautāt Komisijai, kā viņi plāno to nodrošināt. Es vēlos arī aicināt Parlamentu atbalstīt grozījumu, ko mēs iesniedzām šim punktam.

Cits jautājums ir par to, cik plaša ir atlase. Es jautāju sev, vai mums tiešām tagad ir jāsvīturo noteiktas lietas 12. punktā. Šajā posmā ir lietderīgāk atstāt jautājumu par šīm lietām atklātu.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Es esmu sekojis šīm debatēm ar lielu interesi, bet dažkārt man ir bijis iespaids, ka vairākas Juridiskās komitejas un Iekšējā tirgus

un patērētāju aizsardzības komitejas kopīgās sanāksmes nekad nav faktiski notikušas. Jā, *Van den Burg* kundze, mēs esam pamanījuši – arī starp citiem mūsu kolēģiem komitejās –, ka vairākos gadījumos ir ārkārtīgi grūti rast interesi un specializētās zināšanas, kas ir nepieciešamas šai svarīgajai juridiskajai politikas iniciatīvai Eiropā. Manuprāt, tā rīkoties ir ne tikai Komisijas uzdevums, bet arī Parlamenta deputātu darbs ir nodrošināt, ka attiecīgās asociācijas, arodbiedrības, darbinieki un MVU ir pēc iespējas agrākā posmā iesaistīti šajās debatēs.

Tomēr es arī uzskatu – un es pilnībā piekrītu tam, ko šajā saistībā ir teicis *Hans-Peter Mayer* (un *Jacques Toubon* tam arī pievērsās) –, ka šī dažādu ieinteresēto pušu agrīna iesaiste var, protams, būt veiksmīga tikai tad, ja juridiskais pamats ir pieejams visās attiecīgajās valodās. Mani nepārsteidz komisāres atbilde un viņas nonākšana līdz nostājai, ka pieejamie akadēmiskie dokumenti ir nekas vairāk kā tehniskais pamats Baltās grāmatas nostājas sagatavošanai. Tomēr šajā sarežģītajā procesā es teiktu komisārei, ka, manuprāt, patiešām ir nepieciešams iztulkot šo pamatu viņas Baltās grāmatas ieteikumiem, jo tas ir vienīgais veids, lai nodrošinātu nozīmīgas debates. Es uzskatu, ka tāpēc šis priekšlikums ir vērsts pareizajā virzienā, un es aicinātu komisāri šeit veikt piemērotus atbalstošus pasākumus.

Meglena Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Visu godājamo deputātu piezīmes ir bijušas ļoti labi pasniegtas un ļoti gudras. Es vēlētos uzsvērt to, ka lēmums iztulkot tikai šā akadēmiskā teksta daļas ir politisks lēmums. Tas ir tāpēc, lai netiktu tulkotas tās daļas, kuras nav derīgas KM sagatavošanas nolūkiem. Man žēl, ka jāatkārto tas, ko teicu iepriekš, bet ir ļoti svarīgi uzsvērt to, ka KM pēc savas būtības būs instrumentu pakete, un Parlaments būs pilnībā iesaistīts lēmumā par to, kuras šā teksta daļas ir jāiztulkos.

Es vēlētos jūs arī informēt par sanāksmēm, kuras ierosinājusi Francijas prezidentūra, kas ir ieplānojusi divas Civiltiesību komitejas sanāksmes 5. septembrī un 3. novembrī, lai apspriestu akadēmiskā KM projekta nodaļu atlasī Komisijas kopējam modelim nākotnē. Kā jūs varat redzēt, nekas nav akmenī cirsts. Gan Parlaments, gan Komisija var pilnībā piedalīties un kopīgi veikt šo darbu. Šo diskusiju iznākums ir jāpieņem kā Tieslietu un iekšlietu padomes secinājumi 2008. gada decembrī. Tas mums sniedz pietiekamu pārliecību par to, ka šis process ir patiešām tāds, kas iekļauj visas ieinteresētās puses. Atsaucoties uz *Van den Burg* kundzes piezīmi, es vēlētos jums apliecināt, ka konsultāciju process būs plašs un iekļaujošs.

Es esmu saņēmusi atbildi no akadēmiķiem, kuri ir paziņojuši, ka viņi iztulkos savu projektu, kas nozīmē to, ka noteikti būs franču, vācu un angļu valodas versijas. Tas papildus Komisijas centieniem nodrošina, ka šis projekts noteikti būs pieejams šajās trīs valodās. Komisija noteikti ir ieinteresēta strādāt kopā ar Parlamentu, kurš ir bijis tik atbalstošs attiecībā uz šo projektu, un ar Padomi, lai nodrošinātu atbilstošu darbības jomu ar šā projekta jau pabeigto akadēmisko daļu iztulkotajām versijām.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽¹⁾ saskaņā ar Reglamenta 108. panta 5. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks trešdien.

23. Atsevišķi mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas jautājumi (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts darba kārtībā ir *Mladenov* kunga, kurš pārstāv Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju, ziņojums (A6-0249/2008) par dažiem mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas jautājumiem (2007/2258(INI)).

Nickolay Mladenov, referents. – Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, kolēģi un tulki, kuri ir palikuši tik vēlu tik interesantā dienā kā šodien, kad Eiropadome apspriež Gruziju, es ceru, ka jums būs nedaudz laika un enerģijas, lai pievērstos kādam citam ziņojumam, kurš par spīti tā tehniskajam raksturam, ir patiešām svarīgs mums visiem.

Tas aizved atpakaļ pie jautājuma, kurš tika izvirzīts šajā Parlamentā, kad tika pieņemta Ceturtā direktīva par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu. Toreiz šis Parlaments nolēma aicināt Komisiju veikt dziļāku izpēti par vairākiem jautājumiem, kurus bija ierosinājis Parlaments, bet kuri netika aplūkoti pašā Ceturtajā direktīvā par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu. Proti, šie trīs jautājumu kopumi: pirmais no tiem – izpētīt, vai dalībvalstu sodu noteikumi tiek efektīvi īstenoti visā Eiropas Savienībā; pēc tam izpētīt, kā darbojas atlīdzības prasību administrēšanas pārstāvju sistēma, kas izveidota saskaņā ar direktīvu, un vai ir

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

nepieciešamība pēc saskaņošanas visā Eiropas Savienībā; un, visbeidzot, aplūkot, iespējams, vissvarīgāko un visstrīdīgāko jautājumu, kas ir cieši saistīts ar tiem jautājumiem, kurus ir izvirzījuši patērētāji, - par to, vai pašreizējā brīvprātīgo juridisko izdevumu apdrošināšanas sistēmu pieejamība attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu Eiropā ir jāpārveido par obligātu sistēmu, lai aptvertu pārrobežu ceļu satiksmes negadījumus Eiropas Savienībā.

Ļaujiet man sākt ar pēdējo jautājumu, jo, tas, iespējams, ir vissvarīgākais jautājums un, neapšaubāmi, viens no jautājumiem, kas visvairāk interesē Eiropas Savienības patērētājus. Man pašam, kad es sagatavoju šo ziņojumu, bija ļoti liels kārdinājums atbalstīt saskaņošanu un obligāto juridisko izdevumu apdrošināšanu visā Eiropas Savienībā. Bet detalizēts pētījums liecināja, ka tas var nebūt patērētāju interesēs vai Eiropas Savienības apdrošināšanas nozares interesēs.

Ja tas tiktu pieņemts, tas daudzās dalībvalstīs patērētājiem paaugstinātu mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas izmaksas. Tas radītu stimulu lielākām un nepamatotām prasībām. Tas radītu daudzus kavējumus pašreizējo prasību izskatīšanā un spēcīgu bremsējošu efektu tam, lai cilvēki prasības risinātu ārpustiesas ceļā.

Visbeidzot, tas būtu ļoti smags un neveiksmīgs slogs mūsu dalībvalstu tiesu sistēmām, un es neuzskatu, ka kāds no mums to patiešām vēlas. Tāpēc varbūt cita pieeja, kuru ierosina ar šo ziņojumu, ir labāka pieeja, un tā ir - palielināt informētību par pašreizējām brīvprātīgajām sistēmām Eiropas Savienībā.

Pašlaik daudzās no vecajām dalībvalstīm tās pastāv un darbojas patiešām labi, un tagad tiek izveidotas jaunajās dalībvalstīs. Īpaši jaunajās dalībvalstīs tās ir vairāk jāveicina, iespējams, iekļaujot tās informācijā, kas jāsniedz pirms līguma slēgšanas, par šādu iespēju izmantošanu Eiropas Savienībā, jo īpaši koncentrējoties uz jaunajām dalībvalstīm.

Kas attiecas uz atbildības prasību administrēšanas pārstāvju jautājumu, Eiropas Komisija veica pētījumu. Mēs ļoti rūpīgi iepazīsimies ar šo pētījumu. Mēs konsultējamies ar nozari, mēs konsultējamies ar patērētāju organizācijām visā Eiropas Savienībā, un visās dalībvalstīs ir izveidoti valstu informācijas centri. Ar šo valstu informācijas centru palīdzību patērētāji var iesniegt savas prasības un atrast viņiem nepieciešamo informāciju.

Tagad tas, kas mums šeit ir jādara, ir jāpalielina patērētāju faktiskā informētība par pašreizējām sistēmām, nevis papildus jāmēģina izveidot jauna sistēma.

Visbeidzot par valstu sodu noteikumu jautājumu un par to, vai tos saskaņot, šajā ziņojumā norādīts uz to, ka mums ir jāievēro subsidiaritātes princips. Tas nozīmē, ka ir jāpatur pašlaik spēkā esošie valstu sodu noteikumi Eiropas Savienības dalībvalstīs. Nav nepieciešamības pēc saskaņošanas. Tomēr ir nepieciešams, lai Eiropas Komisija pamatīgāk uzraudzītu šo situāciju Eiropas Savienībā un pārliecinātos par to, ka tad, kad dalībvalstu iestādēm būs nepieciešama palīdzība, tās saņems šo palīdzību no Eiropas Komisijas.

Tā ir šā ziņojuma, kuru mēs šovakar apspriežam, būtība.

Meglana Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Mana kolēģa komisāra *Charlie McCreevy* vārdā ļaujiet man vispirms apsveikt Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju un Juridisko komiteju, un jo īpaši *Mladenov* kungu un *Gargani* kungu saistībā ar viņu darbu pilnīga un konsekventa ziņojuma sagatavošanā par vairākiem īpašiem mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas jautājumiem.

Mladenov kungs, es nevaru būt vēl vairāk ar jums vienisprātis par to, ka šis ir arī patērētāju aizsardzības jautājums.

Komisija atzinīgi novērtē jūsu atbalstu secinājumiem mūsu 2007. gada ziņojumā par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu. Ļaujiet man īsi pievērsties dažiem no tiem jautājumiem, kuri aplūkoti šajā ziņojumā.

Ļaujiet man sākt ar tiem dalībvalstu sodiem, kas ir paredzēti saistībā ar pamatota piedāvājuma procedūru.

Komisija atzinīgi vērtē to skaidro nostāju, kuru jūs esat ieņēmis ziņojumā par šo jautājumu. Turklāt, šķiet, ka jūsu ziņojums apstiprina mūsu nostāju par šo jautājumu, proti, ka dalībvalstu sodu noteikumi, lai gan tie nav līdzvērtīgi, dod vēlamus rezultātus, un tāpēc šajā ziņā nav nepieciešama saskaņošana ES līmenī.

Komisija saglabās modrību un, ja nepieciešams, veiks pasākumus pret tām dalībvalstīm, kuras pilnībā neievēro attiecīgos direktīvas noteikumus. Tāpēc mēs varam tikai atzinīgi novērtēt jūsu aicinājumu Komisijai turpmāk cieši uzraudzīt tā mehānisma funkcionēšanu, kas ieviests ar ES direktīvām par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu. Mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas ekspertu grupa, kuru pirms gada izveidoja

mani dienesti, apvieno dalībvalstu pārstāvjus un ieinteresētās puses un ir izrādījis ļoti noderīgs instruments šim nolūkam.

Saskaņā ar jūsu ieteikumu Komisija iesaistīs patērētāju organizācijas, kuras pārstāv ceļu satiksmes negadījumos cietušās personas, dalībvalstīs pastāvošo sistēmu efektivitātes novērtēšanas procesā.

Ļaujiet man tagad pievērsties otram jautājumam: juridiskie izdevumi, kuri ir ļoti svarīgi patērētājiem un arī apdrošinātājiem.

Jūsu ziņojumā aplūkoti vairāki „par” un „pret” saistībā ar sistēmu, kurā juridiskās izmaksas būtu jāsedz obligātā kārtā ES mērogā ar atbildīgās puses mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas polisi. Kā minēts Komisijas 2007. gada ziņojumā, mēs esam pārliecināti, ka ir maz ticams, ka šāds risinājums sniegtu neapstrīdamas priekšrocības ceļu satiksmes negadījumos cietušajām personām, tas var pat izkropļot dalībvalstu labi izveidotās ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem saistīto prasību izskatīšanas sistēmas. Turklāt apdrošināšanas maksa drīzāk palielināsies tajās valstīs, kurās līdz šim ir praktizēta nekāda vai ierobežota juridisko izmaksu atlīdzināšana.

Es esmu gandarīta, redzot, ka jūsu ziņojumā atspoguļotas dažas no šīm bažām un ka tas dod priekšroku tirgus virzītajiem risinājumiem, piemēram, brīvprātīgas juridisko izdevumu apdrošināšanas izmantošanai. Tomēr, šķiet, ir acīmredzams, ka dažos tirgos šāda veida apdrošināšanu gandrīz neizmanto un ka ir vajadzīga labāka veicināšana. Tā ir misija, kuru tirgum ir jāveic pašam, jo Komisija nedrīkst veicināt konkrētus apdrošināšanas produktus vai konkrētus apdrošināšanas darījumu veidus.

Visbeidzot, ļaujiet man pievērsties jautājumam par informētību par instrumentiem un mehānismiem saskaņā ar ES direktīvām par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu.

Komisija piekrīt, ka ir iespējami uzlabojumi, jo īpaši attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm, saistībā ar pilsoņu informētības līmeni par instrumentiem, kas izveidoti ar ES direktīvām par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu, piemēram, atlīdzības prasību administrēšanas pārstāvju sistēma vai valstu informācijas centru pastāvēšana.

Apdrošināšanas nozare var īstenot un tai ir jāīsteno nozīmīga loma šajā jomā. Komisija ir sniegusi savu ieguldījumu, lai nodrošinātu nepieciešamo informāciju gan satiksmes negadījumu upuriem, gan transportlīdzekļu vadītājiem, ar vairāku bukletu par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu publicēšanu, kas ievietoti portālā „Tava Eiropa”. Dalībvalstu līmenī pastāv daudzi citi informācijas avoti, piemēram, autoklubi, mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas biroji, prasību izskatīšanas aģentūras un citi.

Noslēgumā: pēdējos gados regulāra ziņošana Eiropas Parlamentam par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas jautājumiem ir kļuvusi par labi iedibinātu praksi, un es ceru, ka mūsu labā sadarbība turpināsies.

Othmar Karas, pārstāvot Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotāju. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, referent, dāmas un kungi! Juridiskās komitejas priekšsēdētāja *Gargani* kunga vārdā es vēlos pateikties referentam par viņa ziņojumu un labo sadarbību.

Šeit jo īpaši ir trīs aspekti, kurus es gribu minēt: pirmkārt, patērētāju intereses, otrkārt, subsidiaritātes princips un, treškārt, nozīmīgums. Mēs uzskatām, ka tas daudz vairāk atbilst patērētāju interesēm nepārveidot brīvprātīgās juridisko izdevumu apdrošināšanas sistēmas attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu Eiropā par obligātu sistēmu. Mums nav vajadzīga obligāta produkta iekļaušana paketē vai produkta integrācija, kas tikai paaugstinātu apdrošināšanas maksu un ierobežotu patērētāju izvēli.

Attiecībā uz subsidiaritātes jautājumu es atzinīgi vērtēju to, ka referents necenšas par katru cenu virzīt uz priekšu saskaņošanu. Valstis, kurās dažas juridiskās izmaksas jau tiek segtas ar mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu, var turpināt īstenot šāda veida sistēmu, bet citas valstis nav spiestas sekot šim piemēram.

Kas attiecas uz jautājumu par nozīmīgumu, es Parlamentam atgādinātu, ka mēs izskatām jautājumu, kam skaitliskā izteiksmē ir ļoti ierobežota nozīme. Pārrobežu satiksmes negadījumi veido tikai aptuveni 1 % no ceļu satiksmes negadījumiem Eiropā, un gandrīz visi no tiem tiek atrisināti ārpustiesas ceļā. Es apsveicu referentu par šo ziņojumu.

Andreas Schwab, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Es vēlos sākt ar pateicību manam kolēģim *Nickolay Mladenov* par viņa patiesi izcilo darbu pie šā ļoti grūtā jautājuma. Viņa patstāvīgais ziņojums aptver visas galvenās problēmas un veic to patiesām izcili.

Tomēr es norādītu uz to, ka šis ziņojums ir tikai maza daļiņa no mozaīkas cilvēku ikdienas mijiedarbībā ar ES. *Karas* kungs ir pareizi norādījis uz to, ka pārrobežu ceļu satiksmes negadījumi veido ļoti mazu procentuālo apjomu no ceļu satiksmes negadījumiem un ka vairums no tiem tiek atrisināti ārpustiesas ceļā. Tomēr lielākais Vācijas nedēļas laikraksts pagājušajā nedēļā publicēja rakstu, kurā aprakstīts, kā parasts pilsonis vēlējas pārreģistrēt Vācijas automašīnu Itālijā, padodoties tikai pēc astoņiem mēnešiem, saprotot, ka tas vienkārši nav iespējams. Cilvēki, kuri personiski saskaras ar šāda veida problēmu, par to jūtas ārkārtīgi nelaimīgi.

Tāpēc šis ziņojums ar tā iniciatīvām par brīvprātīgām sistēmām ir pareizā pieeja. Tomēr dalībvalstīm ir sava loma, nosakot to, vai noteikumu par kompensācijām saskaņošana Eiropas Savienībā ilgtermiņā nevarētu būt daudz labāks risinājums, kas vairāk atbilst pilsoņu interesēm.

Šeit, Parlamentā, un jo īpaši Juridiskajā komitejā mēs esam risinājuši jautājumu par ārpuslīgumiskajiem kaitējumiem – piemēram, „Romas II” lietā – dažādos gadījumos, un tagad tas ir dalībvalstu ziņā izskatīt to, kādus alternatīvus risinājumus tās var atrast, ja šim Parlamentam saistībā ar kompetences jautājumu nav iespējams saskaņot noteikumus pa kompensācijām un pieņemt juridiskās izmaksas kā kaitējumu.

Šis ir jautājums, kurš mums ir jāatrisina nākotnē. Tāpēc *Mladenov* kunga priekšlikums ir izcils un ir pelnījis mūsu atbalstu.

Diana Wallis, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšana ir bijis šā Parlamenta veiksmes stāsts, un daudzās direktīvas joprojām faktiski parāda dažus nepabeigtos darbus – darbus, kas diemžēl attiecas uz arvien lielāku mūsu pilsoņu skaitu, tā kā viņi izmanto savas tiesības uz brīvu pārvietošanos Savienībā.

Mladenov kunga ziņojums sniedz ļoti svarīgu ieguldījumu pašreizējā darbā. Ir skaidrs, ka prasības ir pēc iespējas vairāk jāvienkāršo, un ir jāievēro trīs mēnešu periods. Negadījumā gūto traumu nedrīkst palielināt trauma saistībā ar juridiskajiem jautājumiem. Mēs zinām, ka pastāv sarežģīti tiesību normu kolīziju jautājumi, kurus šis Parlaments vēlējas atrisināt ar mūsu pieeju *Romas II* regulai. Tagad mums ir palīdzējusi Eiropas Kopienų Tiesa savā Oldenburgas spriedumā, kurā Tiesa interpretēja Ceturto direktīvu un Briseles regulu tā, kā mēs to bijām iecerējuši, ļaujot cietušajai personai celt tiešu prasību savā mītnes valstī, nevis vērsties atbildētāja tiesā. Tas radīs spiedienu uz nepieciešamību panākt risinājumu ārpustiesas ceļā. Šī ir svarīga tendence. Īstermiņā tas var radīt dažas grūtības, bet, komisāre, jums ir jānodrošina tas, ka dalībvalstis ņem vērā šo spriedumu un šo ES tiesību aktu interpretāciju.

Nākamais solis ir izstrādāt sistēmu, kas izrietētu no turpmākajiem pētījumiem saistībā ar *Romas II* regulu, kas nodrošinātu to, ka cietušās personas saņem pilnu kompensāciju attiecībā uz viņu mītnes valsts apstākļiem. Stāsts saistībā ar šo darbu turpinās, bet tāpat arī panākumi nebūt nav nenožīmīgi.

Malcolm Harbour (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos pievienoties pateicībai *Nickolay Mladenov* par ļoti svarīgo un nopietno darbu pie šā dokumenta. Viņa pirmais svarīgais ziņojums Iekšējā tirgus komitejai, es ceru, būs pirmais no daudziem. Tas ir bijis ļoti noderīgi, ka viņš ir iesaistījies un izskatījis šo jautājumu ar svaigu skatījumu, pārstāvēt pilsoņus, kuri bauda jaunas tiesības, kas tiem pienākas līdz ar dalību Eiropas Savienībā, un kuri, iespējams, sagaida, lai daži jautājumi tiktu risināti labāk nekā iepriekš.

Es vēlos turpināt par dažiem no jautājumiem, kurus izvirzīja vairāki mani kolēģi, jo īpaši *Diana Wallis* un *Andrew Schwab*. *Diana* un es esam bijuši iesaistīti šajā jomā, kopš mēs 1999. gadā nokļuvām Parlamentā, un tāpēc saprotam tās nozīmi. Es domāju, ka ir godīgi teikt to, ka, ja Parlaments nebūtu pastāvīgi izvirzījis šos jautājumus ar Komisiju un teicis, ka mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas režīms un jo īpaši tā pārrobežu aspekti attiecībā uz mobilajiem transportlīdzekļu vadītājiem ir ļoti neapmierinoši, tad es nedomāju, ka mēs būtu tur, kur esam pašlaik, pie Ceturtais direktīvas par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu un varbūt plānojot sagatavot Piekto direktīvu.

Tas parāda, kā Parlaments patiešām var atspoguļot pilsoņu intereses sarežģītajos pārrobežu jautājumos, kas netiek ņemti vērā, ja vien cilvēkiem nerodas nopietnas problēmas. Cilvēki ar savām problēmām ir vērsušies pie mums, kad viņiem ir bijuši satiksmes negadījumi citās valstīs un viņi nav varējuši pieprasīt kompensāciju par to, kas daudzos gadījumos ir nopietnas vai pat uz mūžu paliekošas traumas.

Es biju gandarīts, ka komisāre saskaņā ar viņas ļoti stingro apņēmību attiecībā uz patērētājiem un enerģiju, ko viņa ir ienesusi šajā lietā, vēlējas pārņemt šā jautājuma risināšanu. Tomēr es jo īpaši izceltu to, ko *Nikolay Mladenov* min savā ziņojumā par nepieciešamību pakāpeniski palielināt sadarbības līmeni starp apdrošināšanas nozari, dalībvalstīm un Komisiju, lai iegūtu labākas vienošanās iespējas saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību

aktiem. Mēs darbojamies kā aktīvā grupa, lai pilnveidotu šo sistēmu, un es uzskatu, ka mums pienākas nedaudz lielāks atbalsts no Eiropas Savienības apdrošināšanas nozares.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Kā mani kolēģi deputāti, kuri ir snieguši savu ieguldījumu šodienas debatēs, es arī uzskatu *Nickolay Mladenov* ziņojumu par iesniegtu istajā laikā un ļoti svarīgu attiecībā uz patērētāju aizsardzību.

Saistībā ar ceļošanas ar automobiļiem uz ārzemēm pieaugošo apjomu, jo īpaši pēc ES paplašināšanās un Šengenas zonas paplašināšanās, daudzi Eiropas Savienības pilsoņi kļūst par satiksmes negadījumu upuriem ārzemēs un nezināšanas dēļ bieži saskaras ar nopietnām problēmām.

Pirms došanās ceļojumā uz ārzemēm ar automobili, pilsoņiem ir jāsaņem pamatinformācija par to, kā iesniegt prasības. Ir svarīgi sazināties ar attiecīgajiem informācijas centriem, kuriem saskaņā ar Ceturto direktīvu par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu ir jābūt izveidotiem katrā dalībvalstī. Informācijai, kas tiek sniegta pirms līguma noslēgšanas, ir jāietver vispusīga informācija patērētājiem par to, kā darbojas atlīdzības prasību administrēšanas pārstāvju sistēma, kā arī par juridisko izdevumu apdrošināšanu.

Dalībvalstis ir izveidojušas dažādas sistēmas, un valstu regulatīvās iestādes ir piemērotākas, lai patērētājiem nodrošinātu augstāko iespējamo aizsardzības līmeni to valstu tirgos. Šā iemesla dēļ es piekřitu referentam, ka nav nepieciešams saskaņot valstu sodu noteikumus Kopienas līmenī.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Es uzskatu atlīdzības prasību administrēšanas pārstāvju tīkla izveidi par ieguvumu no 2000. gada direktīvas par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu. Viņu centieni paātrinās ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem saistīto prasību izskatīšanu.

Kas attiecas uz soda naudām par kavējumiem prasību izskatīšanā, es piekřitu referenta viedoklim. Pamatojoties uz subsidiaritāti, valstu regulatīvās iestādes ir piemērotākas, lai patērētājiem nodrošinātu augstāko iespējamo aizsardzības līmeni to valstu tirgos.

Saskaņā ar pieejamajiem datiem vairāk nekā 90% no visām prasībām tiek atrisinātas ārpustiesas ceļā, tāpēc šajā saistībā nav nepieciešama Komisijas iniciatīva, lai ieviestu obligāto juridisko izdevumu apdrošināšanu Eiropas Savienībā. Tas paaugstinātu obligātās mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas izmaksas un radītu slogu tiesām ar papildu strīdiem, kas varētu tikt atrisināti ārpustiesas ceļā.

Ir jā saglabā juridisko izdevumu apdrošināšanas brīvprātīgais raksturs, un jaunajās dalībvalstīs pilsoņiem ir jāsniedz vairāk informācijas par apdrošināšanas pakalpojumiem.

Colm Burke (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs! Kā praktizējošs jurists, kurš ir saskāries ar pārrobežu prasībām, varu teikt, ka ne viss ir tik rožainās krāsās, kā tas varētu būt minēts šajā ziņojumā. Lai gan es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, dažas no šāda veida problēmām, ar kurām es esmu saskāries, ir problēmas, kuras ietver juridisko izdevumu apdrošināšanu un kur prasītājiem, pamatojoties uz to, ir grūti atgūt savas izmaksas. Šie prasītāji ir gājuši cauri tiesu procedūrām un ir tērējuši naudu, lai viņu prasības tiktu apstiprinātas, un pēc tam atklāj, ka, no vienas puses, atbildētājas puses, kura izraisīja satiksmes negadījumu, apdrošinātājs pilnībā nesedz izmaksas, kas saistītas ar šīs lietas sagatavošanu izskatīšanai tiesā, un, no otras puses, viņu apdrošināšanas uzņēmums, ar kuru tiem bija noslēgts apdrošināšanas līgums par juridisko izmaksu segšanu, arī tās neapmaksā un atsakās pildīt savus pienākumus.

Šī ir joma, kura mums jāaplūko un pret kuru jāattiecas ļoti uzmanīgi. Man, piemēram, bija viena lieta, kur mums bija jāmaksā EUR 30 000 par zvērīnāta revidenta ziņojumu un kur mums netika atļauts atgūt šā ziņojuma pilnās izmaksas. Lai arī šai personai bija apdrošināšana, tā nevarēja izmantot savu apdrošināšanas polisi izmaksu segšanai un nevarēja arī atgūt šīs izmaksas saskaņā ar šīs polises noteikumiem. Šis ir jautājums, kurš mums ir jāizskata, un jāpārlicinās, ka tas tiek pienācīgi pārraudzīts.

Meglana Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man vēlreiz jums pateikties par šo ļoti noderīgo darbu, ar kuru *Mladenov* kungs iepazīstināja ar savu kolēģu palīdzību. Tas ir ļoti noderīgs arī Komisijai. Komisija gatavo pētījumu par pārrobežu negadījumos cietušajām personām piešķirtajiem kompensācijas līmeņiem, un šo jautājumu izvirzīja *Wallis* kundze un daži citi kolēģi. Šajā pētījumā mēs cenšamies panākt objektīvu, pamatotu un uz pierādījumiem balstītu šā jautājuma analīzi. Pētījums tiek gatavots, un Komisija izskata otro starpposma ziņojumu.

Harbour kungs arī minēja, ka mums ir jābūt ļoti konkrētiem mūsu darbā un cieši jāsadarbojas šajā jautājumā, lai pilnveidotu iekšējo tirgu gan uzņēmumiem, gan patērētājiem. Ir ļoti svarīgi, lai šī sadarbība tiktu nostiprināta.

Es esmu patiešām vairāk nekā priecīga, redzot, ka *Mladenov* kunga ziņojumā tas ir paveikts ar labu viņa darba daļu plānošanu un tam ir arī tik patīkams un jēgpilns atbalsts no viņa kolēģiem.

Vēlreiz apsveicu un pateicos jums!

Nickolay Mladenov, referents. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos pateikties komisārei un maniem kolēģiem par viņu ļoti interesantajiem un vērtīgajiem komentāriem par šo ziņojumu. Es cieši uzskatu, ka vislabāk aizsargātais patērētājs ir tas patērētājs, kurš ir vislabāk informēts par savām tiesībām un var aizstāvēt šīs tiesības, pamatojoties uz sniegto informāciju. Mums kā likumdevējiem ir jāpārlicinās, ka patērētāji saņem informāciju un ir brīvi izvēlē, vai nodrošināt noteiktu aizsardzību pret noteiktiem riskiem tā vietā, lai attiecībā uz viņiem visiem noteiktu vienādu līmeni.

Wallis kundze, *Andreas Schwab* un *Burke* kungs izvirzīja ārkārtīgi svarīgus jautājumus, kas pārsniedz šā ziņojuma ļoti ierobežoto jomu. Es ļoti priecājos par komisāres *Kuneva* teikto, ka Komisija veiks papildu izpēti par daudziem jautājumiem, kurus izvirzījis šis Parlaments. Es esmu pārliecināts, ka Parlaments ļoti rūpīgi iepazīsies ar pētījumu, ko gatavo Komisija, tieši tāpēc, lai atgrieztos pie šā temata un izskatītu tos jautājumus, kurus ir izvirzījis *Burke* kungs, kuri ir pilnībā pamatoti un arvien svarīgāks diskusiju temats daudzās dalībvalstīs, arī manā dalībvalstī. *Schwab* kungs izvirzīja jautājumu par vienotu pieeju kaitējumiem, kas mums visiem ir ļoti pamatots jautājums. Es ceru, ka Komisijas pētījumā tiks aplūkots šis jautājums.

Ļaujiet man arī pateikt pāris lietas par turpmākajiem pasākumiem saistībā ar šo ziņojumu. Es ceru, ka Komisija uztvers ļoti nopietni savu atbildību uzraudzīt to, kā valstu iestādes īsteno spēkā esošos sodu noteikumus. Turklāt, kad mēs apkopojām informāciju, lai sagatavotu šo ziņojumu, nedaudzas dalībvalstis nebija ļoti izpalīdzīgas informācijas sniegšanā par to, kā sistēma darbojas viņu sabiedrībā, bet beigās mums izdevās saņemt pietiekamu atbildi. Uzmanīgi izskatīt to, kā sistēma darbojas un kā tā var tikt uzlabota nākotnē, ir svarīgs uzdevums, par kuru es esmu pārliecināts, ka Komisija to nākamajos mēnešos un gados uztvers ļoti nopietni.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks otrdien.

24. Koordinēta stratēģija, lai uzlabotu cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts darba kārtībā ir *Bowles* kundzes, kura pārstāv Ekonomikas un monetāro komiteju, ziņojums (A6-0312/2008) par koordinētu stratēģiju, lai uzlabotu cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (2008/2033(INI)).

Sharon Bowles, referente. – Priekšsēdētāja kungs, vai es vispirms varu izmantot šo izdevību, lai pateiktos kolēģiem par viņu ieguldījumu, jo īpaši attiecībā uz vienu vai diviem tematiem, par kuriem mums joprojām ir atšķirīgi viedokļi. Es domāju, ka mums ir vairāk kopīgā nekā tā, kas mūs šķir, un ka mēs varam panākt apmierinošu iznākumu, pārāk nenovirzoties no pamatjautājuma.

Šā ziņojuma, kas ir par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, vispārējie principi ir vienkārši, un tam nepiekrīstu tikai paši krāpnieki. Zaudējumus, kas rodas saistībā ar krāpšanu nodokļu jomā, ir grūti novērtēt. Krāpnieki un nodokļu nemaksātāji rūpējas par to, lai slēptu savu darbību no nodokļu iestādēm, bet novērtējumos minēts krāpniecības līmenis EUR 200-250 miljardu apmērā jeb 2-2,5 % no ES kopējā IKP.

Mans jautājums ir, vai mēs pieliekam 2-2,5 % no mūsu kopējiem pūliņiem, lai to atrisinātu? Tā kā atbilde uz šo jautājumu ir skaidrs „nē”, tad šeit var tikai būt viens secinājums. Ir jāpieliek vairāk pūliņu, jāpievērš vairāk uzmanības un - jo īpaši - jāpievērš vairāk dalībvalstu kopējās kooperatīvās uzmanības.

Pašreiz krāpšana PVN jomā, jo īpaši trūkstošā tirdzniecība vai „karuseļveida” krāpšana var būt lielākais iemesls nodokļu zaudējumiem. Tā notiek vienkārši tāpēc, ka pastāv nepilnības PVN noteikumos, saskaņā ar kuriem tas neattiecas uz pārrobežu Kopienas iekšējo tirdzniecību. Tāpēc var tikt pārdotas preces bez PVN, PVN iebāzts kabatā, un tad tirgotājs pazūd. Sarežģītos „karuseļveida” krāpšanas gadījumos var tikt iejaukti nevainīgi tirgotāji, un pasākumi dalībvalstīs, lai apkarotu krāpšanu, piemēram, atlaižu iesaldēšana, var kaitēt godīgai uzņēmējdarbībai. Tā ir labi zināma problēma manā valstī, Apvienotajā Karalistē. Tāpēc ir vēl jo vairāk iemeslu risināt šo problēmu tās saknē.

Praktiski PVN joprojām būs jābūt patēriņa nodoklim, kuru uzkrās galamērķa nodokļu iestāde. Ar šo ziņojumu ierosināts, ka PVN ir jāiekasē no Kopienas iekšējām preču piegādēm ar minimālo likmi 15 % apmērā ar importējošās dalībvalsts starpniecību, pēc tam vēlākos posmos iekasējot tās pašmāju likmi.

Tādā gadījumā izcelsmes dalībvalsts iekasētie 15 % ir jānodod galapatēriņa valstij ar kādu mijieskaita vai norēķinu metodi. Tagad tas ir tehniski iespējams, vēl jo vairāk tāpēc, ka mēs neizbēgami virzāties uz darījumu reģistrēšanu reālā laikā. Un tam nav jābūt centralizēti, to var paveikt decentralizēti vai divpusēji.

Attiecībā uz citiem krāpšanas un nodokļu nemaksāšanas apkarošanas veidiem, būtiskākā lieta ir informācijas apmaiņa un sadarbība, un, uzdrošinot teikt, ka „naudu tagad” attieksme, kas rodas no „kas man no tā būs?” dažās aprindās neveicina progresu un ir tuvredzīga. Par to nāksies samaksāt citreiz, kad būsiet prasītāju pusē.

Nodokļu iestādēm ir jāzina par aktīviem, lai palīdzētu izsekot slēptos ienākumus, kas var būt neuzrādīti vai iegūti no noziedzīgas darbības. Tas ir apdraudēts, ja informācijas apmaiņa starp iestādēm ir ierobežota. Arī šeit, lai būtu visefektīvāk, mums ir jārikojas starptautiskajā dimensijā.

Visbeidzot, tas mani noved pie Direktīvas par uzkrājumu procentu nodokli pārskatīšanas. Ir atbilstoši no jauna izskatīt šo direktīvu, piemēram, lai novērstu tādas nepilnības kā alternatīvu juridisko personu, piemēram, fondu izmantošanu, lai izvairītos no tās noteikumu ievērošanas. Nodokļu ieturēšana nav ideāla, bet šeit mums ir atšķirīgi viedokļi par to, vai to var izdarīt bez nevēlamām sekām.

Tie ir jautājumi, kurus mēs aplūkojam šajā ziņojumā. Es nododu to jums un ar interesi gaidu nākamās debates.

László Kovács, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos pateikties Eiropas Parlamentam un jo īpaši referentei Bowles kundzei par ļoti konstruktīvo ziņojumu par koordinēto stratēģiju, lai uzlabotu cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

2006. gada maijā Komisija iepazīstināja ar paziņojumu, kura mērķis bija uzsākt plašas debates par dažādiem elementiem, kuri ir jāņem vērā krāpšanas apkarošanas stratēģijā Kopienā.

Es esmu gandarīts, ka Eiropas Parlaments atzīst un atbalsta īstenotās iniciatīvas un Komisijas izvēlēto pieeju tās paziņojumā. Tāpat es esmu gandarīts, redzot, ka Eiropas Parlaments aicina Komisiju iesniegt turpmākos priekšlikumus.

Šis ziņojums ir ļoti noderīgs, un tas ir visaptverošs ieguldījums notiekošajā diskusijā par cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Komisija pilnībā piekrīt tam, ka krāpniecība nav problēma, kura var tikt veiksmīgi apkarota tikai dalībvalstu līmenī.

Komisija ņems vērā daudzus komentārus un ieteikumus, kurus ir sniedzis Eiropas Parlaments saistībā ar tā darbu pie pašreizējiem un gaidāmajiem tiesību aktu priekšlikumiem par parastiem pasākumiem, lai apkarotu krāpšanu nodokļu jomā.

Kas attiecas uz 2008. gadā paredzētajiem pasākumiem, es varu apstiprināt, ka Komisija plāno iesniegt trīs tiesību aktu priekšlikumu paketes – vienu oktobrī, otro novembrī un trešo 2008. gada decembrī. Šie pasākumu kopumi ietver uzlabotas PVN maksātāju reģistrācijas un reģistrācijas atcelšanas procedūras, lai nodrošinātu ātru fiktīvo nodokļu maksātāju atklāšanu un to reģistrācijas atcelšanu un lai nodrošinātu lielāku drošību godīgajiem uzņēmumiem. Tiesību aktu priekšlikumi arī ietvers tirgotāju kopīgo un individuālo atbildību, Eiropas tīkla (EUROFISC) izveidi, kura mērķis ir uzlabot sadarbību, lai atklātu krāpniekus agrīnā posmā, nosacījumu noteikšanu atbrīvošanai no PVN, importējot preces, savstarpēju palīdzību nodokļu iekasēšanā, automātisku piekļuvi datiem, nodokļu maksātāju vārda un adreses apstiprināšanu PVN informācijas apmaiņas sistēmas datubāzē un dalītu atbildību, lai aizsargātu visu dalībvalstu ieņēmumus.

Līdz oktobrim Komisija iesniegs paziņojumu, kurā izklāstīs to konsekvēnto pieeju, ko tā ierosina kopā ar turpmāko pasākumu laika grafiku. Šajā paziņojumā arī tiks aplūkoti jautājumi saistībā ar ilgtermiņa pieeju, īpaši nepieciešamība izvērtēt moderno tehnoloģiju labāka pielietojuma iespējas, kas arī ir uzsvērts jūsu ziņojumā.

Komisija joprojām ir atvērta pašreizējai PVN sistēmai alternatīvu sistēmu izvērtēšanai, ja ir izpildīti zināmi nosacījumi. Ziņojumā šajā saistībā ir minēts apgrieztās nodokļu iekasēšanas mehānisms un Kopienas iekšējo preču piegāžu aplikšana ar nodokļiem. Komisija ir piedāvājusi abas šīs radikālās iespējas izskatīt ECOFIN padomē, bet līdz šim dalībvalstis nav izrādījušas politisko gribu veikt šādus tālejošus pasākumus.

Attiecībā uz tiešajiem nodokļiem Komisija strādā pie Direktīvas par uzkrājumu procentu nodokli pārskatīšanas un plāno iesniegt ziņojumu par direktīvas darbību pirms septembra beigām, kā to ir pieprasījusi 2008. gada

14. maija ECOFIN padome. Pārskatīšanas procesā mēs esam rūpīgi analizējuši direktīvas pašreizējo darbības jomu un nepieciešamību pēc grozījumiem, lai palielinātu tās efektivitāti. Šim ziņojumam sekos priekšlikums par tādiem grozījumiem Direktīvai par uzkrājumu procentu nodokli, kas izrādījušies nepieciešami un atbilstoši. Komisija ir arī uzmanīgi ņēmusi vērā tās pašas dienas ECOFIN padomes secinājumus, ar kuriem uzsver labas pārvaldības principu nodokļu jomā veicināšanas nozīmi – tie ir pārredzamība, informācijas apmaiņa un godīga nodokļu konkurence – un saistīto noteikumu iekļaušanu nolīgumos ar trešām valstīm un trešo valstu grupām.

Pateicoties ciešajai sadarbībai ar dalībvalstīm Komisijas krāpšanas apkarošanas stratēģijas ekspertu grupā, ideja par krāpšanas apkarošanas stratēģiju ES līmenī iegūst konkrētu apveidu. Norādītie pasākumi būs liels solis uz priekšu, pat ja būs jāveic papildu centieni.

Saistībā ar jūsu diskusiju par nodokļu konkurenci jums būs zināms tas, ka mēs Rīcības kodeksa grupā strādājam pie nelabvēlīgu uzņēmējdarbības nodokļu režīmu ES atcelšanas. Kopumā Rīcības kodeksa grupa novērtēja vairāk nekā 400 pašreizējo 27 dalībvalstu un to piederīgo un aizjūras teritoriju pasākumus, no kuriem vairāk nekā simts tika uzskatīti par nelabvēlīgiem. Gandrīz visi no šiem simts pasākumiem jau ir atcelti, un par atlikušajiem ir noteikts, ka tie jāatceļ, ievērojot pārejas noteikumus. Darbs, kas paveikts saskaņā ar attiecīgo kodeksu, ir bijis veiksmīgs. Tas ir novedis pie gandrīz visu nelabvēlīgo nodokļu pasākumu atcelšanas dalībvalstīs un to piederīgajās vai saistītajās teritorijās.

Noslēgumā es vēlētos pateikties Eiropas Parlamentam par tā konstruktīvo ieguldījumu šajās debatēs par koordinētu stratēģiju, lai uzlabotu cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Othmar Karas, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, referent! Paldies jums par labo sadarbību un jūsu ziņojumu!

Man ir jāuzsver četras lietas. Pirmkārt, mēs uzskatām, ka mums ir jāuzsver tas, ka krāpšana nodokļu jomā nav kaut kas tāds, ko var apkarot izolācijā, un ka koordinēta pieeja ir būtiska gan starp atsevišķām dalībvalstīm, gan ar trešām valstīm. Otrkārt, plānotie izmēģinājuma projekti, lai cīnītos pret „karuselveida” krāpšanu, ir laba ideja un mēs tos ņemam vērā, bet mēs uzsvērtu to, ka tas nevar novest pie jebkādas pamatnosacījumu pasliktināšanās maziem un vidējiem uzņēmumiem. Treškārt, mēs neapšaubāmi atbalstām Komisijas priekšlikumus par PVN direktīvas un Padomes regulas par administratīvo sadarbību šajā jomā grozīšanu. Ceturtkārt, es esmu gandarīts, ka diskusija par bankas pakalpojumu slepenības vispārēju atcelšanu ir kaut kas tāds, kas neieguva vairākuma atbalstu nevienā komitejā, un ka tagad to ar milzīgu pārsvaru ir noraidījis lielais vairākums.

Werner Langen, *PPE-DE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos pievienoties tiem apsveikumiem, kas izteikti referentei. Krāpšanas nodokļu jomā apkarošana gadiem ilgi ir bijis pastāvīgs jautājums šim Parlamentam, un diemžēl, neraugoties uz daudzām iniciatīvām un vispārēju atbalstu no Parlamenta, komisāram joprojām trūkst, ko parādīt kā panākumus, lai gan tie ir steidzami nepieciešami kavēšanas dēļ, ko lielākā vai mazākā mērā veic dalībvalstis. Varētu domāt, ka tas būtu dalībvalstu interesēs – panākt progresu cīņā pret krāpšanu nodokļu jomā, ņemot vērā, ka mēs runājam par tādas summas ieturēšanu, kas pārsniedz EUR 200 miljardus gadā – citiem vārdiem, vairāk nekā ES budžets – bez jebkādas vajadzības palielināt nodokļu likmes godīgajiem nodokļu maksātājiem. Tādā gadījumā jebkurā diskusijā par šo jautājumu ir būtiski uzsvērt to, ka daļa no atbildības ir arī pašām dalībvalstīm.

Šā ziņojuma pieņemšana izrādījās diezgan grūta, jo problēmas sākotnēji radās saistībā ar vienu konkrētu jautājumu komitejā, bet tagad šis jautājums ir atrisināts. *Bowles* kundze izrādīja lielu gatavību sadarbīties. Mūsu skatījumā tas bija sarežģīts ziņojums, jo tas ietvēra vienu grozījumu, kuru mēs nevarām atbalstīt. Pat tagad ir priekšlikumi izspiest pēdējo no nodokļu maksātājiem un nodokļu ieņēmumu avotiem. Vēl ir jāredz, vai tā ir saprātīga izvēle, vai arī tas tikai novedīs pie jauniem pārkāpumiem. Galvenokārt grozījums Nr. 4, kuru ierosināja divi mūsu kolēģi – deputāti no Sociāldemokrātu grupas – un kura mērķis ir Direktīvas par uzkrājumu procentu nodokli atcelšana, nav tas, ko mēs varam atbalstīt.

Tad mūsu nostāja ir šāda: mēs pilnībā atbalstām *Bowles* kundzes ziņojumu visos pārējos aspektos, bet, ja grozījums Nr. 4 par Direktīvas par uzkrājumu procentu nodokli atcelšanu iegūs vairākuma atbalstu, mēs šo ziņojumu noraidīsim pilnībā.

Benoît Hamon, *PSE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es arī vēlos pateikties *Bowles* kundzei par viņas darba kvalitāti un par to rezultātu, kuru mēs varējām sasniegt Ekonomikas un monetārajā komitejā par tik svarīgu dokumenta tekstu kā šis. Es vēlos atgādināt maniem kolēģiem deputātiem, ka valsts finanses pašlaik zaudē no 200 līdz 250 miljardiem eiro krāpšanas nodokļu jomā iekšējā tirgū dēļ. Šie iztrūkstošie miljardi

nozīmē mazākus valsts ieguldījumus, mazāk skolu, mazāk sabiedrisko pakalpojumu, vairāk to sociālo vajadzību, kuras nevar tikt apmierinātas un, protams, bieži, lai to kompensētu, lielākus nodokļus tiem godīgajiem un vienkāršajiem nodokļu maksātājiem, kuriem nav laika izvairīties no nodokļu maksāšanas un samazināt tos, izmantojot valstu noslēgtās vienošanās nodokļu jomā.

Es priecājos, redzot, ka PVN jautājumā šajā Parlamentā ir plaša vienprātība par krāpšanas un prakšu, ar kurām izmanto 1993. gadā izveidotās pārejas sistēmas vājumu, izbeigšanu. Kopš Lihtenšteinas skandāla mums visiem ir labi zināms, ka vislielāko krāpšanu nodokļu jomā veic tie lielie noguldītāji, kuri nogulda ievērojamas naudas summas trešās valstīs, bieži „nodokļu paradīzēs”, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas.

Eiropas Savienībai ir instruments, lai cīnītos pret šo krāpšanu: Direktīva par uzkrājumu procentu nodokli. Tomēr, kā uzsvēra Bowles kundze, šajā direktīvā ir pārāk daudz nepilnību, un tā attiecas tikai uz ienākumiem, kas gūti kā fiziskām personām izmaksājami procenti par uzkrājumiem. Tāpēc pašlaik ir pārāk viegli mākslīgi izveidot organizāciju ar juridiskas personas statusu, dažkārt ar vienu partneri vai akcionāru, vai arī izdomāt finanšu ienākumus, kas nav tikai procenti, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas.

Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi paplašināt šīs direktīvas darbības jomu, kā tas ierosināts ar šo ziņojumu, lai beidzot krāpšana nodokļu jomā nebūtu tik viegli īstenojama. Patiesībā tas ir morāls pienākums.

Man ir jāpauž mans izbrīns un vilšanās par PPE-DE grupas iesniegto grozījumu, ar kuru gan tā nedrošības, gan tā ievirzes dēļ ierosina, ka nekas nav jāmaina un ka attiecībā uz krāpšanu nodokļu jomā mums ir jāsiglabā pašreizējā situācija.

Iepazīstināsim ar šīm nostājām Eiropas Savienības iedzīvotājus, jo īpaši Vācijas iedzīvotājus, un redzēsim, kā Eiropas Savienības un Vācijas iedzīvotāji vērtē šeit izdarītās izvēles. Es esmu dzirdējis skaļus paziņojumus plašsaziņas līdzekļos, jo īpaši Vācijas plašsaziņas līdzekļos, par šo jautājumu saistībā ar krāpšanu nodokļu jomā. Šeit, Eiropas Parlamenta klusumā, tiek izdarītas citas izvēles. Es ceru, ka Eiropas Savienības iedzīvotāji būs tie, kuri spriedīs par šīm izvēlēm.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Es vēlos izcelt trīs jautājumus šajās debatēs. Pirmkārt, ir novērtēts, ka zaudējumi, kas rodas saistībā ar krāpšanu PVN un akcīzes nodokļa jomā, veido vairāk nekā 2 % no Eiropas Savienības IKP. Kopā šie zaudējumi ir no 200 līdz 250 miljardiem eiro. Tās ir milzīgas naudas summas. Valstu ieņēmumi ir samazināti, un tam ir arī iespaids uz Eiropas Savienības budžeta ieņēmumu struktūru, tā kā proporcionālā daļa no pašu ieņēmumiem, kuru pamatā ir NKI, ir pieaugusi.

Otrkārt, par spīti šim secinājumam, šajā ziņojumā ierosinātie risinājumi var nodarīt vairāk ļaunuma, nekā labuma. Es atsaucos, piemēram, uz risinājumiem attiecībā uz Kopienas iekšējiem darījumiem, kā, piemēram, apgrieztās nodokļu iekasēšanas sistēma, ar kuru nodokļus maksā saņēmējs, nevis piegādātājs. Es esmu arī noraižējies par priekšlikumu vienādot PVN likmes, kas būtībā nozīmē samazināto nodokļu likmju izskaušanu, kā arī par priekšlikumu izveidot starpniecības centra sistēmu, lai sadalītu nodokļus starp dalībvalstīm.

Treškārt, šķiet, ka tas, kas patiešām ir vajadzīgs, lai apkarotu krāpšanu nodokļu jomā, ir ciešāka sadarbība starp dalībvalstu nodokļu iestādēm. Tai ir jāietver ātrāka informācijas apmaiņa un, iespējams, pat automātiska piekļuve noteiktiem datiem saistībā ar PVN un akcīzes nodokļa maksātājiem.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es uzstājos divu iemeslu dēļ: pirmkārt, tāpēc, ka šis ir jautājums – kā to minēja Langen kungs – kas ir bijis mūsu darba kārtībā daudzus gadus un mums patiešām būtu jāvaicā, kāpēc netiek sasniegts nekāds progress, jo īpaši, kad runa ir izvairīšanās no PVN maksāšanas. Otrkārt, lielākajai daļai no eiropiešiem nav pieņemams tas, ka mēs apspriežam izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un krāpšanu – nodokļu maksātāju naudu – tik liekulīgi, bez šo problēmu risināšanas šeit, mūsu vidū.

Eiropas Parlaments, kā to ir parādījuši daudzi Eiropas Parlamenta deputāti, ir krāpniecības perēklis. Mēs par to varam lasīt Galvin ziņojumā un citur, bet tiek veikti centieni to noklusēt. Man ir tikai jāmin G. Chichester, J. Purvis vai atsevišķi liberālus pārstāvošie Eiropas Parlamenta deputāti. Tas ir skandalozi. Kamēr mēs nepievērsīsimies krāpšanās gadījumiem mūsu rindās, mums trūks jebkuras uzticamības un mums nebūs nekādu tiesību kritizēt citus.

Es mudinu OLAF, bet jo īpaši Parlamenta administrāciju un parlamentārās grupas viest šeit skaidrību. Tas ir briesmīgi, ka tiek veikti mēģinājumi noklusēt lietas šeit, no visām vietām.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). - (HU) Paldies jums, priekšsēdētāja kungs! Es esmu ļoti gandarīts, ka parādās Kopienas stratēģija šā jautājuma risināšanai, lai gan lēni, iespējams, pārāk lēni. No vienas puses, es piekritu tam, ka cīņa pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas ir jāiekļauj dalībvalstu individuālajos pienākumos, bet tā ir arī jāiekļauj Kopienas Lisabonas programmā.

Mani novērojumi ir šādi: pirmkārt, es nepiekritu formulējumam Parlamenta ziņojumā, saskaņā ar kuru nodokļu konkurences nostiprināšana nevajadzīgi izkropļotu iekšējo tirgu un grautu sociālo modeli. Tas atspoguļo uzmācīgu vēlmi paredzēt minimālo nodokļu līmeni katrai pastāvošajai nodokļu jomai, kas patiesībā radītu netaisnību papildus inflācijas iespaidam, tā kā tas skartu tos, kuri citādi būtu nokārtojuši savas nodokļu saistības un kuri ir spējīgi samazināt nodokļus. Attiecībā uz netiešajiem nodokļiem, kas arī ir Kopienas kompetencē, politika, kas attiektos vienīgi uz minimālajām vērtībām, mums neregulējot maksimālās, ir nepieņemama. Es gribētu, lai tiek ņemts vērā tas, ka krāpšanos, kas notiek ar akcīzes nodokli, ir veicinājusi minimālo līmeņu palielināšana, jo tas stimulē melnā tirgus ekonomikas izplatību un mājās izgatavotu produktu ražošanu, kas ir pretrunā visiem Kopienas politikas virzieniem. Nākamais - PVN jomā es esmu gandarīts par politiku, ar kuru paredz veikt lēnus soļus, un par eksperimentālo ideju par apgriezto nodokļu iekasēšanu, bet šeit ir arī nepieciešams veikt apņēmīgus soļus uz priekšu. Manuprāt, ņemot vērā to tehnoloģiju līmeni, kurš mums ir pašlaik, tas būtu vienkārši paveicams attiecībā uz pārrobežu darījumiem iekšējā tirgū, un piegādātāja PVN mērķa valstij varētu tikt viegli iekasēts un pārskaitīts uz mērķa valsti. Lai to izdarītu, protams, starp dalībvalstu nodokļu iestādēm ir jābūt lielākai gatavībai sadarboties, kuras joprojām trūkst, un mēs varam ievilkt dziļi elpu un tagad sasniegt to, ka tiek ieviests eiro un īstenota Maksājumu direktīva. Visbeidzot, es uzskatu, ka ir svarīgi rīkoties attiecībā uz galvenokārt ārzonu uzņēmumu ārpus Eiropas Savienības darbībām, tā kā nodokļu bāze bieži tiek novirzīta uz turieni pirms nodokļu iekasēšanas un pēc tam no turienes tiek atgriezta uzņēmumiem Savienībā, izmantojot netīrus darījumus, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas, un tas nav tajās interesēs, lai izraudzītos labvēlīgu nodokļu zonu. Paldies jums!

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisār Kovács kungs, dāmas un kungi! Saskaņā ar dažiem novērtējumiem, krāpniecība nodokļu jomā Eiropā pārsniedz 6 % no nodokļu ieņēmumiem. Tam ir postoša ietekme uz uzticību nodokļu sistēmām, uz valsts kases dienestu spēju un godīgumu, kā arī uz pilsoņu labklājību. Tā ir auglīga augsne ēnu ekonomikai un organizētajai noziedzībai.

Eiropas Savienībā tas ietekmē pienācīgu iekšējā tirgus darbību, izkropļo konkurenci un kaitē ES finansiālajām interesēm, kā arī Lisabonas stratēģijas izpildei.

Ja tiktu nomaksāti nodokļi par vienu ceturtdaļu no tās globālās bagātības, kas ir apslēpta „nodokļu paradīzēs”, saskaņā ar Starptautiskā Valūtas fonda datiem Apvienotās Nāciju Organizācijas Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu varētu finansēt ar atlicināto naudu.

Eiropas Savienībai ir jābūt neatlaidīgai tās cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Tas var tikt paveikts droši un atbildīgi bez pārmērīga sloga mūsu ekonomikai. Pārrobežu tirdzniecības pieaugums un globalizācijas ietekme prasa to, lai mēs esam apņēmīgi, veicinot Eiropas Savienības stratēģiju krāpšanas nodokļu jomā apkarošanai. Ar dalībvalstu pasākumiem nepietiek.

Šai stratēģijai ir jābūt iekšējai dimensijai, risinot problēmas, ko rada krāpšana PVN un īpašo nodokļu jomā, un arī ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas saistītos jautājumus attiecībā uz tiešajiem nodokļiem, kā arī ārējai dimensijai, aizstāvēt Eiropas Savienības ekonomisko ietekmi.

Mēs nevaram sagādāt vilšanos tiem mūsu pilsoņiem, kuri pedantiski ievēro savas nodokļu saistības un kuri sagaida iniciatīvu no Eiropas Savienības.

Šajā saistībā mēs prasām, lai to pasākumu pakete, kuri ir vērsti pret krāpšanu PVN jomā, ko Komisija iesniegs nākamajā mēnesī, būtu tālejoša, un lai ziņojums, kuru paredzēts iesniegt līdz šā mēneša beigām par nodokļu piemērošanu uzkrājumiem, būtu noderīgs tam, lai panāktu skaidru progresu cīņā pret krāpšanu šajā jomā Eiropā. Mēs atzinīgi vērtējam Bowles kundzes, kuru mēs apsveicam, sagatavotā ziņojuma vispārējo saturu. Mēs ticam, ka šis ziņojums tiks pieņemts plenārsēdē, un ka, ja netiek veikti uzlabojumi, tad vismaz mēs nevīrāties atpakaļ.

Desislav Chukolov (NI). - (BG) Bowles kundze! Es apbrīnoju jūsu vēlmi uzveikt krāpšanu nodokļu jomā Eiropas Savienības līmenī.

Padomājiet, ko tas izraisīs tiem, kuri pašlaik pārvalda Bulgāriju. Ja Bulgārijā tiktu pārtraukti krāpšanās gadījumi nodokļu jomā, es galvoju jums, ka nākamajās vēlēšanas liberāli no musulmaņu partijas „Kustība par tiesībām un brīvībām” (MRF) neiegūs pat pusi no tiem procentiem vēlētāju balsu, kas viņiem ir pašlaik. Ja manā valstī

reizi par visām reizēm tiktu izbeigta valsts līdzekļu zagšana, sociālisti vairs ilgāk nevarētu sponsorēt savas kampaņas vai attiecīgi savas absurdās iniciatīvas.

Kā Atakas partijas biedrs es atbalstīšu šo jūsu ziņojumu, jo Ataka ir vienīgā partija Bulgārijā, kura strādā, lai apturētu valsts līdzekļu piesavināšanos, un Ataka ir partija, kuras platforma ietver ciešu apņemšanos pārskatīt visus neskaidros un netīros darījumus, kuri radījuši kaitējumu valsts budžetam un no kuriem līdz šim labumu nav guvuši pāris politiskie spēki. Paldies jums!

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Lūdzu, atļaujiet man vispirms pateikt *Hamon* kungam, ka viņa šantāža mūs nemaz neiespaido, un man ir žēl par to, ka viņš acīmredzot ir bijis milzīga pārpratuma upuris.

Priekšsēdētāja kungs, lielos vilcienos piekrītot *Bowles* kundzes ziņojumam, es uzskatu, ka ir jāizceļ divas lietas. Pirmkārt, PVN pārejas sistēma, kura tika izveidota 1993. gadā, tagad parāda savus ierobežojumus. Es neuzskatu, ka mēs varam ilgāk pieļaut šīs pārejas sistēmas turpināšanu. Krāpšana nodokļu jomā, kuru mēs visi nosodām tās tiešās un netiešās ietekmes dēļ, ir daļēji izskaidrojama ar trūkumiem pašreizējā sistēmā, kura tāpēc ir jāmaina. Protams, es esmu informēta par to, ka pastāv zināmas problēmas. Tāpēc es iesaku Komisijai, ka tai jāveicina tas risinājums, kuru sagatavojusi RTvat organizācija, kam ir jāļauj novērst nodokļu zudumu 275 miljonu eiro apmērā dienā, samazinot administratīvās izmaksas MVU.

Otra lieta attiecas uz jautājumu par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas saistībā ar Direktīvu par uzkrājumu procentu nodokli. Ziņojumā ir ietvertas nepamatotas piezīmes, kuras mani ir novedušas pie grozījumu iesniegšanas, lai labotu šo situāciju. Leģitīmā un vajadzīgā cīņa pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas nedrīkst izraisīt to, ka mēs apšaubām nodokļu konkurences principu. Es to pilnīgi noraidu, tā kā šīs abas lietas nav saistītas. Turklāt pieredze rāda, ka nodokļa atskaitīšanas no pirmavota sistēma, lai apliktu ar nodokļiem uzkrājumus, ir visefektīvākā sistēma, nevis cenšanās ieviest visaptverošu informācijas apmaiņas sistēmu, kurai ir pašai savas problēmas.

Visbeidzot - prasības pārveidot šo direktīvu attiecībā uz tās darbības jomas paplašināšanu, lai ietvertu visas juridiskās personas un visus citus finanšu ieņēmumu avotus, arī ir ļoti slikti pārdomātas, jo tās tikai veicinās uzkrājumu aizplūšanu no Eiropas Savienības. Tāpēc es vēlos, lai šie ziņojuma punkti tiktu grozīti. Ja tie netiks grozīti, mēs nevarēsim nobalsot par šo ziņojumu.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Krāpšana nodokļu jomā jau kādu laiku ir bijusi globāla problēma. Novērtējumi liecina, ka radītie zaudējumi ir no 2 % līdz 2,5 % no IKP, kas ir no 200 miljardiem līdz 250 miljardiem eiro Eiropas Savienības līmenī. Tāpēc ir steidzami nepieciešams koordinēt pasākumus Kopienas līmenī un pastiprināt sadarbību starp dalībvalstīm.

Ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 10. un 280. pantu nosaka, ka dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu to pienākumu izpildi, kas izriet no šā līguma, un koordinē rīcību, kuras mērķis ir aizsargāt Kopienas finanšu intereses. Tomēr ir svarīgi paturēt prātā, ka, lai gan preču un pakalpojumu brīva aprīte Kopienas tirgū rada grūtības valstīm vienām pašām cīnīties pret šāda veida krāpšanu, veiktie pasākumi nedrīkst kavēt saimniecisko darbību un radīt nevajadzīgu slogu nodokļu maksātājiem.

László Kovács, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos pateikties šā Parlamenta deputātiem par viņu komentāriem un viedokļiem, kurus viņi pauda šajās debatēs.

Kā es minēju savās ievada piezīmēs, Komisija ļoti novērtē to ieguldījumu, kuru sniedzis Eiropas Parlaments debatēs par koordinētu stratēģiju, lai uzlabotu cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Komisija ir uzņēmusies savu atbildību un veiks papildu iniciatīvas, lai nostiprinātu tiesisko regulējumu un administratīvo sadarbību starp dalībvalstīm. Dalībvalstīm noteikti ir jādara tas pats.

Daži no jums ir atsaukušies uz Direktīvas par uzkrājumu procentu nodokli pārskatīšanu, un es varu jums apliecināt, ka pašlaik notiekošā pārskatīšana ir ļoti rūpīga, kurā mēs detalizēti izvērtējam to, vai pašreizējā darbības joma ir efektīva, un apsvērumus par un pret tās paplašināšanu. Tas ir sarežģīts jautājums, kur vērā ir jāņem daudzi faktori: efektivitāte no nodokļu atbilstības viedokļa, administratīvais slogs tirgus dalībniekiem, kā arī nodokļu iestādēm, nepieciešamība pēc vienlīdzīgiem konkurences nosacījumiem gan Eiropas Savienībā, gan attiecībā uz pārējo pasauli – lai minētu tikai dažus no šiem faktoriem. Kā es minēju iepriekš, mēs drīzumā iesniegsim šo ziņojumu. Tam sekos priekšlikums par Direktīvas par uzkrājumu procentu nodokli grozījumiem, un mēs darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai panāktu pienācīgu līdzsvaru.

Ir skaidrs, ka nepastāv viens un globāls risinājums krāpšanas nodokļu jomā izskaušanai. Katram atsevišķajam pasākumam ir jārada pievienotā vērtība, bet tā ir tikai šo pasākumu kā kopuma īstenošana, kura nodrošina nodokļu iestādēm labāku sistēmu, lai apkarotu izvairīšanos no nodokļiem un krāpšanu nodokļu jomā.

Sharon Bowles, referente. – Priekšsēdētāja kungs! Krāpšana nodokļu jomā ir ES lieta, jo krāpnieki izmanto pārrobežu regulējuma nepilnības, un to mēs cenšamies novērst.

Kā min komisārs, jautājumi saistībā ar nodokļiem no uzkrājumiem ir sarežģīti. Es domāju, ka mums ir iespējams panākt vienošanos ar mūsu balsojuma starpniecību, ka mēs priekšlaicīgi pārāk neiesaistāmies detalizētākās diskusijās, kuras mēs plānojam sarīkot par šo jautājumu, kad Komisija būs nākusi klajā ar saviem turpmākajiem priekšlikumiem. Tāpat es uzskatu, ka mēs varam arī izvairīties no atsaucē uz nodokļu konkurenci, kur mūsu viedokļi atšķiras, bet kas nav šā ziņojuma pamatā. Tāpēc es domāju, ka mēs varam panākt zināmu saskaņu mūsu vidū.

Attiecībā uz visiem šiem jautājumiem, kolēģi un komisār, es nedomāju, ka kūtums vai nenoteikta rīcība ir atbilstošs risinājums. Uz spēles ir 2,5 % no IKP. Tā ir milzīga daļa no nodokļu bāzes. Kā norāda mūsu kolēģis *Sánchez Presedo* kungs, tie, iespējams, ir 5 % no nodokļiem.

Ja kāds politiķis šeit vai kādā dalībvalstī rīkotu kampaņu, pamatojoties uz nodokļu palielināšanu par 5 %, lai maksātu par neko, īpaši tālu viņš netiktu. Tāpēc - un es jo īpaši to saku dalībvalstīm - pretošanās informācijas apmaiņai, paša minimuma izdarīšana un baidīšanās ir tas pats, kas aplikšana ar nodokli 5 % apmērā par neko, jo tieši to tas maksā godīgajiem nodokļu maksātājiem. Tas ir vēstījums, kuru es vēlos nodot šajā ziņojumā, un es ticu, ka tas ir kopējais vēstījums, ko šis Parlaments vēlas nodot šajā ziņojumā, ar kuru atbalsta komisāru viņa centienos un mudina viņu būt drosmīgam.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks otrdien.

Rakstiskās deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Krāpšana nodokļu jomā ir problēma gan ES, gan dalībvalstīm, kas izkropļo konkurenci un samazina ES un tāpat arī dalībvalstu ieņēmumu bāzi.

Kā viens no šīs problēmas cēloņiem tiek minēta pašreizējā PVN pārejas sistēma, kas ir sarežģīta un novecojusi. To ir nepieciešams atjaunināt. Šajā saistībā ES priekšlikums, ka Eiropas Komisijai ir jāiesniedz lēmums par jaunu PVN sistēmu 2010. gadā, neapšaubāmi, ir vērtējams atzinīgi.

Jaunas PVN sistēmas izstrādāšana, protams, nozīmē nodrošināt to, lai pašreizējā nodokļu sistēma netiktu aizstāta ar sarežģītāku un birokrātiskāku sistēmu. Ir arī, protams, svarīgi uzsvērt to, ka, pirms tā tiek piemērota Eiropas mērogā, tā ir jāizmēģina, lai nodrošinātu, ka tā darbojas praksē, jo tas novērsīs daudzas problēmas, kas var parādīties vēlāk.

Tikpat svarīgs solis cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas ir uzlabot starpvalstu informācijas pieejamību, process, kurš ir jāveicina, izveidojot Eiropas mēroga e –nodokļu administrēšanas informācijas centru.

Apstrādājot personas datus, tiks ievērots līdzsvars starp sabiedrības interesēm un indivīda pamattiesībām un brīvībām.

Visbeidzot, termins „nodokļu paradīze”, ņemot vērā šeit risināmo jautājumu, arī ir jāuztver kā svarīgs. Es atzinīgi vērtēju tās idejas, kuras izklāstītas šajā ziņojumā, ka ES ir jānosaka „nodokļu paradīžu” izskaušana pasaules līmenī par prioritāti.

25. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

26. Sēdes slēgšana

(Sēde tika slēgta pusnaktī)